

วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น : การบริหารจัดการการอนุรักษ์และสืบทอด ภายใต้รูปแบบความ
ร่วมมือด้านการวิจัยระหว่าง มหาวิทยาลัย ภาควิชาการศิลปและชุมชน

SHAN GAO

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น : การบริหารจัดการการอนุรักษ์และสืบทอด ภายใต้รูปแบบความ
ร่วมมือด้านการวิจัยระหว่าง มหาวิทยาลัย ภาควิชาการศิลปและชุมชน

คุณฉวีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

Ningxia Paper-cutting Culture: Guidelines for Collaborative Management between
Universities and Craft Industry

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR DOCTOR DEGREE OF PHILOSOPHY
IN ART AND CULTURAL ADMINISTRATION
FACULTY OF FINE AND APPLIED ARTS
BURAPHA UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณิพนธ์ได้พิจารณาคุณิพนธ์
นิพนธ์ของ SHAN GAO ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญา
คุณิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา คชประเสริฐ)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงวุฒิ เอกวุฒิวงศา)

..... กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา คชประเสริฐ)

.....

..... กรรมการ

(ดร.ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร)

(ดร.ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ภรดี พันธุมภกร)

..... กรรมการภายนอก

มหาวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์สุชาติ เกาทอง)

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับคุณิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุณิพนธ์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิหวัธ แจ้งเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63810016: สาขาวิชา: การบริหารศิลปะและวัฒนธรรม; ปร.ด. (การบริหารศิลปะและวัฒนธรรม)

คำสำคัญ: วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น, การสืบทอดและการอนุรักษ์, ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัย ภาคอุตสาหกรรมศิลป์และชุมชน, รูปแบบการจัดการแบบ APCE, การพัฒนาอย่างยั่งยืน

SHAN GAO : วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น : การบริหารจัดการการอนุรักษ์และสืบทอด ภายใต้รูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่าง มหาวิทยาลัย ภาคอุตสาหกรรมศิลป์และชุมชน. (Ningxia Paper-cutting Culture: Guidelines for Collaborative Management between Universities and Craft Industry) คณะกรรมการควบคุมดัชนีพนธ์: จันทนา คชประเสริฐ, ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร ปี พ.ศ. 2567.

การจัดการการอนุรักษ์และการสืบทอดภายใต้รูปแบบการร่วมมือกันระหว่างภาคอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1. วิจัยอัตลักษณ์ วิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ทักษะ รูปแบบลวดลายและวิธีการสืบทอดของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น 2. วิจัยผู้สืบทอดระดับชาติสองคนและสถานการณ์การสืบทอดในปัจจุบันโดยรวมของการพัฒนาในภูมิภาคบางส่วน ตลอดจนปัญหาและสาเหตุในระหว่างการพัฒนาของปัจจุบัน 3. วิจัยและสร้างรูปแบบการจัดการความรู้ทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการพัฒนาในอนาคตของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น โดยวิธีการวิจัยได้แก่ วิธีการวิจัยวรรณกรรม วิธีการสำรวจภาคสนาม วิธีการวิจัยเชิงประจักษ์และวิธีการวิจัยแบบสหวิทยาการ

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า 1. การตัดกระดาษหนึ่งชิ้นมีทักษะ ลวดลายและวิธีการสืบทอดที่เป็นเอกลักษณ์ และมีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และนัยยะทางวัฒนธรรมอันหลากหลาย ตลอดจนเห็นถึงคุณค่าของคนรุ่นก่อน ๆ 2. จากการสัมภาษณ์ ได้รวบรวมสถานการณ์ในปัจจุบันของผู้สืบทอดระดับชาติสองคนและสถานการณ์การพัฒนาในภูมิภาคแบบองค์รวม ตลอดจนปัญหาที่เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่นการขาดแคลนผู้สืบทอดและการพัฒนาที่ไม่สมดุล 3. เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการพัฒนาการตัดกระดาษของหนึ่งชิ้น ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินกิจกรรมเชิงปฏิบัติในประเทศจีนและไทย โดยรวมถึงกิจกรรมวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นที่จัดขึ้นในประเทศไทยและจีน ซึ่งได้สร้างรูปแบบการจัดการและการจัดการทางเลือกสำหรับวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งชิ้น เพื่อพิสูจน์ความเป็นไปได้และความยั่งยืนของรูปแบบการจัดการและการจัดการทางเลือก

ผู้วิจัยยังได้เสนอคำแนะนำเพื่อเป็นข้อมูลอ้างอิงในสามด้าน ได้แก่ ด้านการฝึกอบรมผู้

สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ด้านการสนับสนุนจากชุมชนและสังคม รวมถึงการอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นในโรงเรียน มุ่งหวังที่จะให้ข้อมูลอ้างอิงและแนวทางการปฏิบัติสำหรับการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นก้าวข้ามรัฐมากขึ้น

63810016: MAJOR: ART AND CULTURAL ADMINISTRATION; Ph.D. (ART AND CULTURAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: Ningxia paper-cutting culture, preservation and inheritance, industry-academia-research collaboration, APCE management model, sustainable development

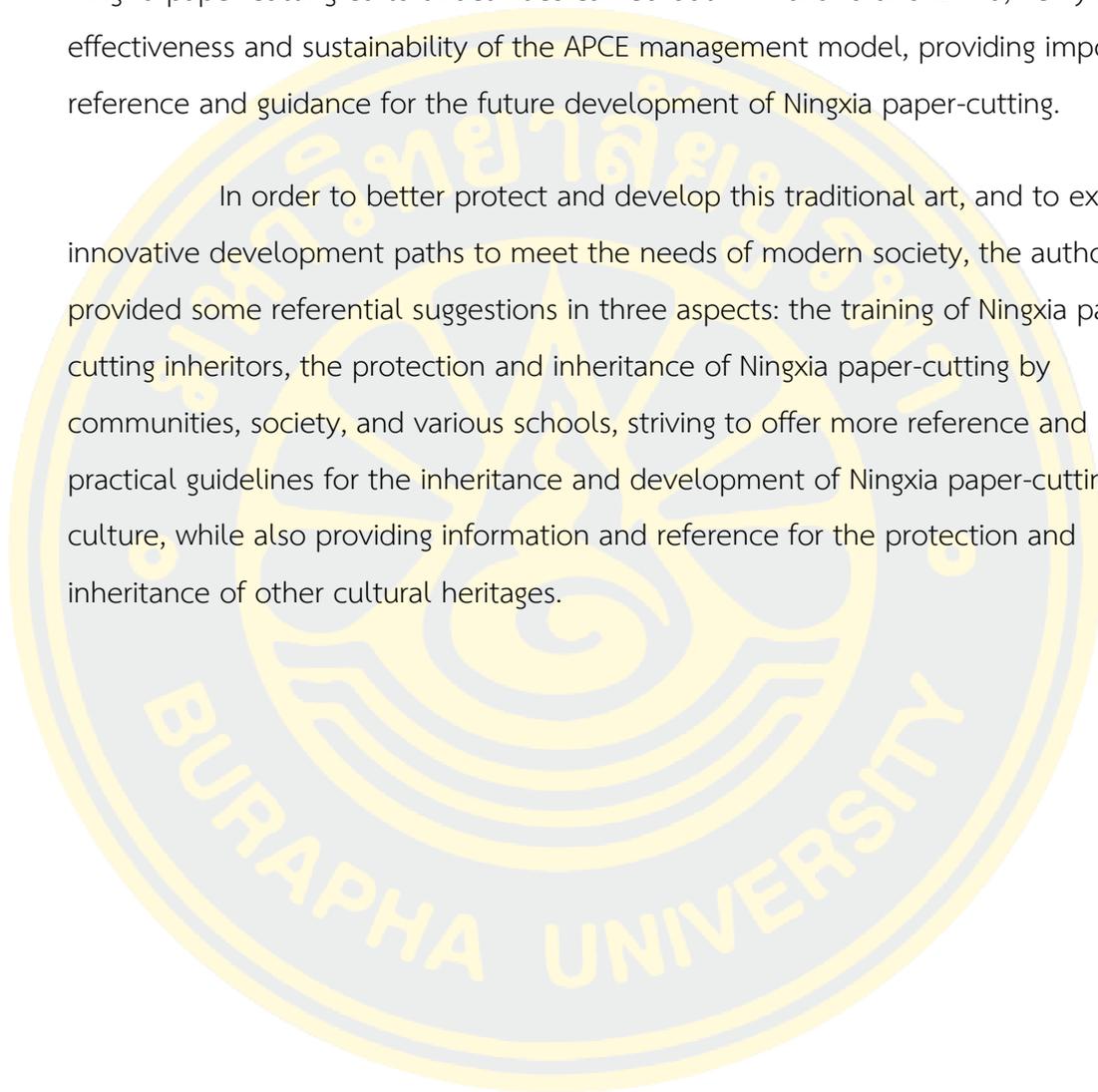
SHAN GAO : NINGXIA PAPER-CUTTING CULTURE: GUIDELINES FOR COLLABORATIVE MANAGEMENT BETWEEN UNIVERSITIES AND CRAFT INDUSTRY. ADVISORY COMMITTEE: JANTANA KHOCHPRASERT, Ph.D. CHUSAK SUVIMOLSTIEN, Ph.D. 2024.

The theme of this research is the preservation and inheritance management of Ningxia paper-cutting culture under the APCE model. The objectives of the research are: (1) to study the characteristics, historical evolution, techniques, decorative patterns, and inheritance methods of Ningxia paper-cutting; (2) to investigate the overall current status and development issues of two national-level inheritors and specific regions, and analyze the problems and causes in the current development; (3) to establish a knowledge management model for Ningxia paper-cutting culture to provide reference for its future development. The research methods include literature research, field investigation, empirical research, and interdisciplinary research. The author interviewed national-level inheritors of Ningxia paper-cutting, government staff involved in intangible cultural heritage protection, university researchers, local enterprise leaders, and community leaders to deeply explore the various challenges faced in the inheritance process, including issues related to preservation, protection, and innovation.

The research results show that: (1) Ningxia paper-cutting has unique techniques, decorative patterns, and inheritance methods, with a rich historical background and cultural connotation, as well as the value of previous generations, all of which have contributed to significant achievements in its preservation and inheritance; (2) through interviews, the overall current status of the two national-level inheritors and regional development, as well as the problems and reasons in

the current development of Ningxia paper-cutting, such as the lack of inheritors and unbalanced development, were sorted out; (3) the APCE management model for Ningxia paper-cutting culture was constructed and partially practiced, including Ningxia paper-cutting cultural activities carried out in Thailand and China, verifying the effectiveness and sustainability of the APCE management model, providing important reference and guidance for the future development of Ningxia paper-cutting.

In order to better protect and develop this traditional art, and to explore innovative development paths to meet the needs of modern society, the author provided some referential suggestions in three aspects: the training of Ningxia paper-cutting inheritors, the protection and inheritance of Ningxia paper-cutting by communities, society, and various schools, striving to offer more reference and practical guidelines for the inheritance and development of Ningxia paper-cutting culture, while also providing information and reference for the protection and inheritance of other cultural heritages.

กิตติกรรมประกาศ

เนื่องในโอกาสที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ผมตระหนักถึงว่า ในตลอดกระบวนการของงานวิจัยนี้ ความสำเร็จทุกอย่างและผลลัพธ์ที่ได้ล้วนไม่พ้นจากการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากอาจารย์ เพื่อน ๆ และคนในครอบครัวทุกท่าน ผมจึงขอแสดงความขอบคุณจากใจต่อทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและชี้แนะในระหว่างการวิจัยและการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้นับที่นี้

ก่อนอื่นผมต้องขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาของมหาวิทยาลัย ผศ.ดร.จันทนา คชประเสริฐ ดร.ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร ศ.ภรดี พันธุมภากร ผศ.ดร.ภวษา เรืองชีวิน รศ.ดร.เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์และผศ.ดร.บุญชู บุญลิขิตศิริ อาจารย์หลายท่านนี้ไม่เพียงแต่ให้คำแนะนำอันล้ำค่าและให้คำสอนในด้านวิชาการอย่างตั้งใจต่อผมแล้ว แต่ยังคงคอยให้กำลังใจและสร้างแรงบันดาลใจแก่ผมในระหว่างการวิจัย ทำให้ผมสามารถก้าวเดินบนเส้นทางวิชาการต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง ทักษะคิดในการสอนที่เคร่งครัดและวิสัยทัศน์ด้านวิชาการที่กว้างขวางทำให้ผมมีอิทธิพลต่อผมอย่างลึกซึ้งและได้รับประโยชน์อย่างยิ่ง

ต่อมา ผมต้องขอบคุณเจ้าหน้าที่หน่วยรัฐผู้อำนวยความสะดวก กั๋วหงและผู้อำนวยความสะดวก เสี่ยวลี่ รองศาสตราจารย์ชู กว๋านหยวนจากมหาวิทยาลัยชนชาติภาคเหนือและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยสามท่าน รวมถึงผู้ดูแลองค์กรสามท่าน ผู้ดูแลชุมชนสองท่านอีกด้วย ในระหว่างที่ผมดำเนินการสัมภาษณ์และตรวจสอบภาคสนาม ได้รับการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากพวกคุณอย่างมาก ให้เอกสารมากมายและคำแนะนำอันล้ำค่าต่อผม ทำให้ผมสามารถสำเร็จงานวิจัยอย่างราบรื่น นอกจากนี้แล้ว ผมยังต้องขอบคุณผู้สืบทอดระดับชาติของการตัดกระดาษหนึ่งซี่สองท่าน ได้แก่คุณผู้ จ้าวเอ๋อและคุณเทียน หยานหลาน พวกเขาแบ่งปันประสบการณ์และความเห็นของตนเอง ทำให้ผมมีความเข้าใจต่อวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งซี่อย่างลึกซึ้งมากขึ้น

และในขณะเดียวกัน ผมก็ต้องขอบคุณเพื่อนร่วมห้องและเพื่อน ๆ ของผม ในระหว่างที่เขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หลิว ฟางจิ้น โหมว เผยเผย ซินเฟิงและเพื่อนร่วมห้องคนอื่น ๆ ได้ปรึกษาและแลกเปลี่ยนความคิดกับผม ให้ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อผมมากมาย ทำให้วิทยานิพนธ์ของผมสามารถปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนและกำลังใจของพวกคุณเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ทำให้ฉันก้าวข้ามอุปสรรคและยืนหยัดจนถึงที่สุด

สุดท้ายนี้ ผมต้องขอบคุณพ่อแม่และคนรักของผมเป็นพิเศษ ในระหว่างที่ผมเรียนปริญญาเอกนี้ พวกคุณให้การสนับสนุนและความเข้าใจต่อผมมากมาย เป็นเบื้องหลังที่แข็งแกร่งที่สุดของผม ความรักและการสนับสนุนของพวกคุณทำให้ผมมีความมั่นใจและความกล้าหาญอยู่ตลอดเมื่อได้เผชิญกับความลำบากและความท้าทาย

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นความพยายามร่วมกันของทุกคน ผมขอแสดงความ

ขอบคุณอย่างยิ่งต่อทุกท่านที่เป็นห่วงและสนับสนุนผมอีกครั้งหนึ่งครับ

SHAN GAO

สารบัญ

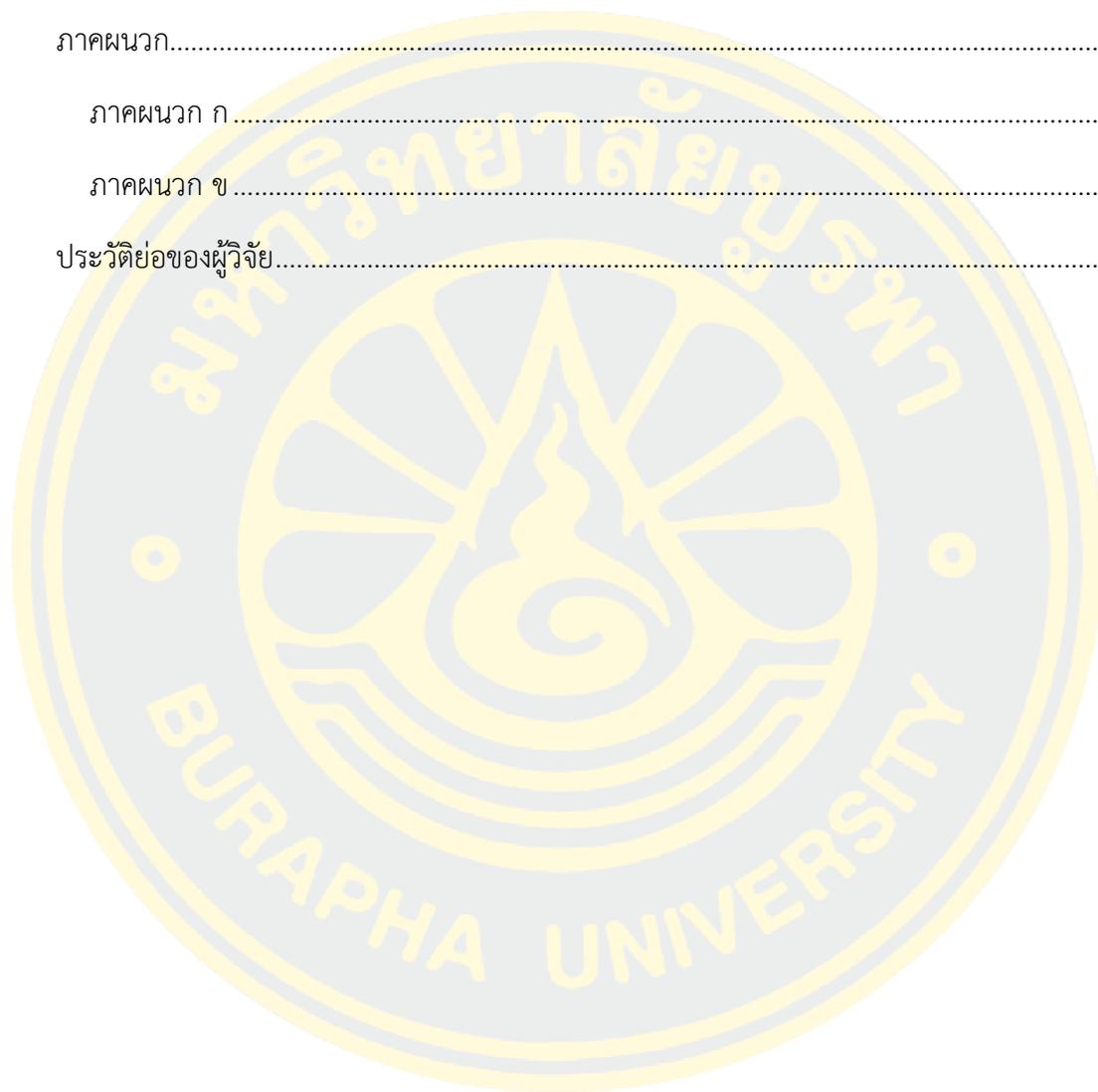
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฒ
สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
คำถามของการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
วิธีดำเนินงานวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
ภูมิหลังของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น.....	12
1. ภาพรวมของพื้นที่หนึ่งชิ้น.....	12
2. ภาพรวมของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น.....	22
นโยบายและข้อกำหนดระดับชาติและระดับท้องถิ่น.....	23
1. นโยบายและข้อกำหนดระดับชาติ.....	23

2. นโยบายท้องถิ่น.....	25
ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง.....	26
1. ทฤษฎีการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม.....	26
2. ทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Theory)	27
3. ทฤษฎีความร่วมมือด้านการจัดการระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม(Industry-university-research cooperation).....	28
4. ทฤษฎีการจัดการความรู้ (Knowledge Management).....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30
1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น	30
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม	34
3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับ “ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม”	35
บทที่ 3 วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น	37
พัฒนาการทางประวัติศาสตร์และรูปแบบการสืบทอดของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น: ค.ศ. ปี 2000-2024	38
พลวัตการสืบทอดและการเปลี่ยนแปลงของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น: ก่อน ค.ศ.ปี 2000.....	39
เทคนิคการผลิตและเครื่องมือที่ใช้ในการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น	40
1. เทคนิคการผลิต.....	40
2. เครื่องมือที่ใช้ในการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น.....	43
รูปแบบ เนื้อหา และประเภทลวดลายของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น	46
1. เนื้อหาและรูปแบบของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น	46
2. ประเภทของรูปแบบการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น.....	49
ความหมายดั้งเดิมและความสำคัญในการสร้างสรรค์ความเป็นดิจิทัลของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น56	
1. ความหมายดั้งเดิมของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น.....	56
2. ความสำคัญในการสร้างสรรค์ความเป็นดิจิทัลของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น	59

รูปแบบการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียในปัจจุบัน.....	60
1. การสืบทอดทางครอบครัว.....	60
2. การสืบทอดผ่านการฝึกอบรม.....	61
3. การสืบทอดผ่านโรงเรียน.....	61
บทที่ 4 สถานการณ์การพัฒนาของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย รวมถึงปัญหาและสาเหตุที่พบ ในระหว่างปี ค.ศ.2000-ค.ศ.2024.....	63
ภาพรวมนโยบายการพัฒนาวัฒนธรรมหนึ่งเซียในช่วง ค.ศ. 2000-2024.....	63
1. ช่วงที่ 1 ระหว่างปี ค.ศ.2000 ถึงปี ค.ศ.2005.....	63
2. ช่วงที่ 2 ระหว่างปี ค.ศ.2006 ถึงปี ค.ศ.2010.....	64
3. ช่วงที่ 3 ระหว่างปีปี ค.ศ.2011 ถึงปี ค.ศ.2015.....	65
4. ช่วงที่ 4 ระหว่างปี ค.ศ.2016 ถึงปี ค.ศ.2020.....	65
5. ช่วงที่ 5 ระหว่างปี ค.ศ.2021 ถึงปี ค.ศ.2024.....	66
สถานการณ์การพัฒนาของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย.....	67
การสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง.....	73
1. ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่คุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของรัฐบาล หนึ่งเซีย	73
2. ผลการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจากมหาวิทยาลัยในหนึ่งเซีย.....	75
3. ผลการสัมภาษณ์กับหัวหน้าของบริษัทท้องถิ่นในหนึ่งเซีย.....	78
4. ผลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนบางส่วน.....	81
สถานการณ์การพัฒนาของผู้สืบทอดระดับชาติของการตัดกระดาษหนึ่งเซีย.....	85
1. ผู้จ้าวเอื้อ.....	85
2. เกียน เหยียนหลาน.....	89
3. พื้นที่สืบทอด.....	91
4. สรุปสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งเซีย.....	94

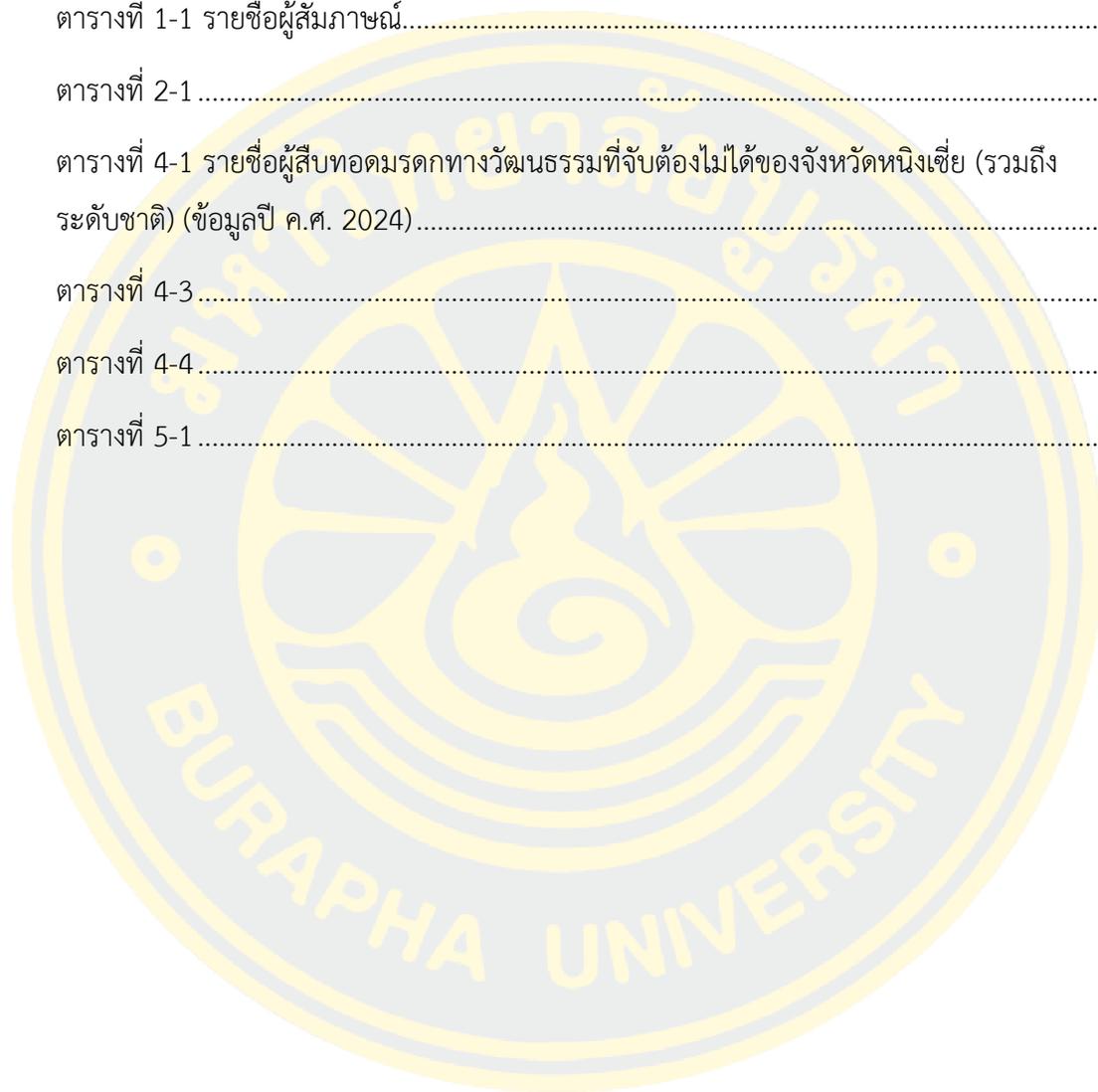
ปัญหาและสาเหตุที่พบในการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งเซีย	95
1. ปัญหาที่พบในการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งเซีย	95
2. ปัจจัยภายในและภายนอกสำหรับการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งเซีย	98
บทที่ 5 รูปแบบความร่วมมือในการจัดการแบบมีส่วนร่วม APCE วัฒนธรรม การตัดกระดาษหนึ่งเซีย	103
แนวทาง การจัดการปัญหาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียแบบมีส่วนร่วม	104
การประยุกต์ใช้รูปแบบการระดมทุน	105
การปฏิบัติและการวางแผนกิจกรรมไทยจีน	108
1. กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียที่จัดขึ้นในประเทศไทย	108
2. กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียที่จัดขึ้นในประเทศจีน	121
รูปแบบการจัดการ APCE	128
1. การบูรณาการห่วงโซ่อุตสาหกรรม: ส่งเสริมการพัฒนาที่มีการประสานงานของอุตสาหกรรม วัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งเซีย	130
2. การสนับสนุนและคำแนะนำจากรัฐบาล: ส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษ ของหนึ่งเซีย	133
3. ความร่วมมือกับวิทยาลัยและการฝึกอบรมผู้มีความสามารถ: ส่งเสริมการสืบทอดและการ สร้างสรรค์วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย	134
4. การสนับสนุนจากสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์: ส่งเสริมการสร้างสรรค์และพัฒนาการวิจัย ทางวิทยาศาสตร์ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษ	136
5. การแลกเปลี่ยนและการส่งเสริมทางวัฒนธรรม: ขยายอิทธิพลระหว่างประเทศของ วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย	138
6. หลักประกันของชุมชน: ส่งเสริมการเผยแพร่ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งเซียใน หมู่ประชาชน	139
7. สร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลและสร้างฐานข้อมูลการตัดกระดาษหนึ่งเซีย	141
บทที่ 6 สรุปผล อภิปรายและคำแนะนำ	147
สรุปผล	147

อภิปราย	150
ข้อเสนอแนะ	151
บรรณานุกรม.....	154
ภาคผนวก.....	158
ภาคผนวก ก	159
ภาคผนวก ข	168
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	171

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1-1 รายชื่อผู้สัมภาษณ์.....	8
ตารางที่ 2-1.....	31
ตารางที่ 4-1 รายชื่อผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจังหวัดหนิงเซี่ย (รวมถึงระดับชาติ) (ข้อมูลปี ค.ศ. 2024).....	68
ตารางที่ 4-3.....	72
ตารางที่ 4-4.....	72
ตารางที่ 5-1.....	104

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ภาพที่ 2-1 แผนที่ฉบับย่อของประเทศไทย.....	13
ภาพที่ 2-2 ภาพของเมืองอินชว้น.....	14
ภาพที่ 2-3 สู่ตั้งโกว.....	16
ภาพที่ 2-4 ภาพของอำเภอลงซิน.....	17
ภาพที่ 2-5 ภาพของอำเภอหลงเต้อ.....	19
ภาพที่ 2-6 ภาพอำเภอผิงหลัว.....	21
ภาพที่ 3-1 การพับ.....	41
ภาพที่ 3-2 ลวดลายสลักรูปแบบหยาง.....	42
ภาพที่ 3-3 ลวดลายแกะสลักแบบหยาง.....	42
ภาพที่ 3-4 การผสมผสานระหว่างรูปแบบหยินและรูปแบบหยาง.....	43
ภาพที่ 3-5 ภาพวาดดินสอ ดอกไม้ หม่าหลันฮวา.....	44
ภาพที่ 3-6 กรรไกร.....	44
ภาพที่ 3-7 มีดแกะสลักและกระดาษแดง.....	45
ภาพที่ 3-8 กระดาษสี.....	45
ภาพที่ 3-9 “ซวงฮวา”.....	47
ภาพที่ 3-10 “เรี่ยฮวา”(กระดาษลายดอกแปะติด).....	48
ภาพที่ 3-11 “งานปักผ้าเข็ดหน้า”ของคุณเลี่ยน เหยียนหลานที่สร้างในปี ค.ศ.1986.....	49
ภาพที่ 3-12 สวัสดิ์ปีเถาะ.....	50
ภาพที่ 3-13 สวัสดิ์ปีมังกร.....	50
ภาพที่ 3-14 กล้วยไม้จิ้น.....	51

ภาพที่ 3-15 สาวมุสลิมชาวหุยกุญเล่นจ้องหน่อง.....	52
ภาพที่ 3-16 ชาวฮั่นกับชาวหุยกุญ(มุสลิมในจีน)จับมือกันก้าวสู่วิถีที่กินดีอยู่ดี	52
ภาพที่ 3-17 เขื่อนกั้นน้ำโบราณ.....	53
ภาพที่ 3-18 ชุดหย็อกและถ้วยน้ำชาที่แสดงความหมาย“มงคลและความปลอดภัย”	53
ภาพที่ 3-19 มัสยิด	54
ภาพที่ 3-20 สวนอุทยานป่าหินชวน.....	54
ภาพที่ 3-21 ฮ่อกงคืนสู่การปกครองของจีนในปี ค.ศ. 1997	55
ภาพที่ 3-22 ภาษาจีน“รับใช้ประชาชน”	55
ภาพที่ 3-23 ชะฮาดะฮ์(บทประกาศความเชื่อในศาสนาอิสลาม).....	56
ภาพที่ 3-24 “ผู้”(คำอวยพรที่ขอให้มีความสุขในชีวิต).....	57
ภาพที่ 3-25 ร่วมแรงร่วมใจเพื่อต่อสู้สถานการณ์โรคระบาด.....	58
ภาพที่ 3-26 นกนางเขนและพลัม	59
ภาพที่ 4-1.....	71
ภาพที่ 4-2 หานเสี่ยวลี่ (ซ้ายหนึ่ง).....	73
ภาพที่ 4-3 ชูกวานหยวน(ขวาหนึ่ง)	76
ภาพที่ 4-4 หยางเล่อ (ตรงกลาง).....	77
ภาพที่ 4-5 เส้าเต๋อฝู.....	79
ภาพที่ 4-6 หวังเจ้อ	80
ภาพที่ 4-7 จาง เหยียนหลิง(จากซ้ายมือคนที่สาม)	82
ภาพที่ 4-8 หลีหิงเหมย (จากซ้ายมือคนที่หนึ่ง).....	83
ภาพที่ 4-9 ผู้จ้าวเอ้อ (ขวา) และลูกสาว หลี เจี้ยน (ซ้าย)	86
ภาพที่ 4-10 พิพิธภัณฑศิลป์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้.....	87
ภาพที่ 4-11 เลียน เหยียนหลาน (ซ้ายหนึ่ง)	89
ภาพที่ 4-12 หวัง เซิงกู่ย (ซ้ายหนึ่ง) และครอบครัวกำลังทำกิจกรรมอยู่.....	93

ภาพที่ 4-13.....	99
ภาพที่ 5-1 การประยุกต์ใช้รูปแบบการระดมทุน.....	106
ภาพที่ 5-2 ขั้นตอนและมาตรการในการนำรูปแบบการระดมทุนไปใช้	107
ภาพที่ 5-3 สถานที่จัดกิจกรรม ร้านหนังสือท้ายตลาดหนองมน.....	108
ภาพที่ 5-4 นักเรียนแลกเปลี่ยนชาวจีนและศ.ภรดี พันธุ์ภากร	109
ภาพที่ 5-5 แม่ลูกสองคนที่เข้าร่วมกิจกรรม ร้านหนังสือท้ายตลาด (ชายคนที่หนึ่ง ชายคนที่สอง)..	110
ภาพที่ 5-6 ผู้จัดกิจกรรมกำลังอธิบายการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ชุมชนมาบเอื้อง อำเภอบ้านโป่ง จ.ชลบุรี	112
ภาพที่ 5-7 ผู้จัดกิจกรรมกำลังสาธิต	112
ภาพที่ 5-8 การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนมาบเอื้อง โชว์ผลงานที่ทำเสร็จ	113
ภาพที่ 5-9 รูป ผลงานของผู้ร่วมกิจกรรม กิจกรรม.....	114
ภาพที่ 5-10 โรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรีประสานงานกิจกรรมตัดกระดาษ.....	116
ภาพที่ 5-11 อาจารย์ที่โรงเรียนกำลังสื่อสารกับผู้บริหารโรงเรียนฯ เตรียมกิจกรรม.....	116
ภาพที่ 5-12 ผู้จัดกิจกรรมบรรยายอยู่หน้างาน	117
ภาพที่ 5-13 นักเรียนกำลังทำการตัดกระดาษ	118
ภาพที่ 5-14 นักเรียนกำลังโชว์ผลงานของตนเอง	119
ภาพที่ 5-15 รูปรวมของกิจกรรม.....	120
ภาพที่ 5-16 ผู้จัดกิจกรรมกำลังบรรยาย มหาวิทยาลัยชนชาติภาคเหนือ	121
ภาพที่ 5-17 การตัดกระดาษอักษร"ผู่"	122
ภาพที่ 5-18 การบรรยายการตัดกระดาษที่สร้างสถานการณ์.....	122
ภาพที่ 5-19 แนะนำเวิร์คช็อป	124
ภาพที่ 5-20 สถานที่จัดงาน.....	125
ภาพที่ 5-21 สถานที่จัดงาน.....	126
ภาพที่ 5-22 รูปแคปจากการโปรโมทออนไลน์.....	127

ภาพที่ 5-23 ผู้วิจัยและนักเรียน.....	128
ภาพที่ 5-24 องค์ประกอบของความร่วมมือแบบ APCE	130
ภาพที่ 5-25 การบูรณาการห่วงโซ่อุตสาหกรรม.....	131
ภาพที่ 5-26 หนึ่งในผลิตภัณฑ์ที่ร่วมผลิตกับธุรกิจ 1.....	132
ภาพที่ 5-27 หนึ่งในผลิตภัณฑ์ที่ร่วมผลิตกับธุรกิจ 2.....	132
ภาพที่ 5-28 การสนับสนุนและคำแนะนำจากรัฐบาล	133
ภาพที่ 5-29 ผู้วิจัยเข้าร่วมการสัมมนาอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ลุ่มแม่น้ำหวงเหอ	134
ภาพที่ 5-30 ความร่วมมือกับวิทยาลัยและการฝึกอบรมผู้มีความสามารถ.....	135
ภาพที่ 5-31 ผู้วิจัยเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรม"โครงการฝึกอบรมผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แบบดั้งเดิมของหนิงเซีย (การตัดกระดาษ) ประเทศจีนในปี 2023"	136
ภาพที่ 5-32 การสนับสนุนจากสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์.....	137
ภาพที่ 5-33 กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนิงเซีย	137
ภาพที่ 5-34 การแลกเปลี่ยนและส่งเสริมทางวัฒนธรรม	138
ภาพที่ 5-35 ภาคธุรกิจของเมืองเซินเจิ้นไปเรียนรู้ที่นิทรรศการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งหนิงเซีย	139
ภาพที่ 5-36 กิจกรรมบรรยายวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของหนิงเซีย	140
ภาพที่ 5-37 หลักประกันของชุมชน	140
ภาพที่ 5-38 กิจกรรมอาสาสมัครเพื่อการดูแลและห่วงใยเยาวชน.....	141
ภาพที่ 5-39 เหตุผลและประโยชน์ของการสร้างฐานข้อมูลแบบตัดกระดาษหนิงเซีย.....	142
ภาพที่ 5-40 การกำหนดวัตถุประสงค์	143
ภาพที่ 5-41 การกำหนดขอบเขตเนื้อหา.....	143
ภาพที่ 5-42 การเลือกเทคโนโลยีสร้างแพลตฟอร์ม.....	144
ภาพที่ 5-43 การรวบรวมข้อมูลและการจัดระเบียบ	144
ภาพที่ 5-44 การจัดแสดงและเผยแพร่เนื้อหา.....	145

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมหรือภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้(Intangible Cultural Heritage) เป็นส่วนประกอบสำคัญของวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและเป็นสื่อกลางที่เชื่อมต่อกับกระบวนการสืบทอดอารยธรรมจีน ด้วยเหตุนี้การอนุรักษ์ การสืบทอด และการใช้ประโยชน์จากมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสืบสานบริบททางประวัติศาสตร์ เพราะช่วยหนุนเสริมสร้างความเชื่อมั่นทางวัฒนธรรม ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างอารยธรรม และเป็นพลังทางวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศ ในการส่งผ่านกระบวนการจัดการอนุรักษ์และการสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของเขตปกครองตนเองหนิงเซี่ย

เมื่อวันที่ 26 มีนาคม ค.ศ.ปี 2020 รัฐบาลท้องถิ่นหนิงเซี่ยได้สร้างกลไกจิตใจด้านเงินทุนสำหรับผู้สืบทอด โดยออก “มาตรการชั่วคราวสำหรับการอนุรักษ์และการจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของเขตปกครองตนเองหนิงเซี่ย” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ การสืบทอด การใช้ประโยชน์ และการจัดการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในหนิงเซี่ย ตาม “กฎหมายมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน” และ “มาตรการชั่วคราวว่าด้วยการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของเขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุย” เพื่อยกระดับการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในหนิงเซี่ย ในเดือน สิงหาคม (กรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุย, 2020)

ค.ศ.ปี 2021 สำนักงานคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนและสำนักงานกลางสภาแห่งรัฐได้ออกประกาศ “ความคิดเห็นว่าด้วยการยกระดับการส่งเสริมการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในประเทศจีน” โดยเสนอว่าภายใน ค.ศ. ปี 2025 มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่สำคัญของหนิงเซี่ยจะต้องได้รับการอนุรักษ์อย่างเป็นรูปธรรม ประชาชนจะต้องมีความตระหนักรู้ มีส่วนร่วมกับการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมากขึ้น และมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจะต้องมีบทบาทและมีความเกี่ยวข้องกับยุคสมัยและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน

หนิงเซี่ยตั้งอยู่ในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศจีน มีพื้นที่เพียง 66,400 ตารางกิโลเมตรและมีประชากรประมาณ 7.2 ล้านคน เนื่องจากหนิงเซี่ยเป็นพื้นที่ที่มีชนกลุ่มน้อยจำนวนมาก

มารวมตัวกัน จึงมีลักษณะทางชาติพันธุ์ที่หลากหลาย จนหล่อหลอมกลายเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม เนื่องจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของหนิงเซียอยู่ในพื้นที่ลุ่มขนาดใหญ่และการตั้งถิ่นฐานของจำนวนประชากรที่กระจุกกระจาย จึงทำให้การพัฒนาพื้นที่และการเข้าถึงการศึกษาของคนในพื้นที่เกิดความล่าช้า

การตัดกระดาศหนิงเซียเป็นหนึ่งในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของหนิงเซียที่ในกระบวนการพัฒนาและการสืบทอด ถูกจำกัดโดยปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมของภูมิภาค ผู้สืบทอดประสบปัญหามากมายในกระบวนการการอนุรักษ์และการพัฒนา ส่งผลให้การสืบทอดการตัดกระดาศหนิงเซียดำเนินไปอย่างลำบาก ซึ่งอาจจะพบเจอกับทางตันและทำให้การตัดกระดาศหนิงเซียสูญสลายไปในที่สุด ปัจจุบัน การตัดกระดาศหนิงเซียมีผู้สืบทอดระดับชาติ 2 คน คือ ผู้จ้าวเอ้อ (Fu Zhao'e) และ เทียน เยียนหลาน (Tian Yanlan) นอกจากนี้ยังมีผู้สืบทอดระดับมณฑล 18 คน และผู้สืบทอดระดับอำเภอและตำบล ปัจจุบัน ศิลปะการตัดกระดาศส่วนใหญ่ในหนิงเซียยังคงใช้รูปแบบลวดลายแบบดั้งเดิม ซึ่งยังมีปัญหาในด้านนวัตกรรมสร้างสรรค์และวิธีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ ซึ่งไม่ได้ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นใหม่ ถึงแม้ตอนนี้ ผู้สืบทอดระดับชาติ 2 คนล้วนได้สร้างแบรนด์การตัดกระดาศของตัวเอง และก่อตั้งบริษัทด้านวัฒนธรรม ตลอดจนก่อตั้งสถาบันฝึกอบรม แต่การพัฒนาแบบองค์รวมของทั้งสองนั้นยากและเต็มไปด้วยอุปสรรค หลายปีที่ผ่านมา เนื่องจากการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาลลดลง การดำเนินการตามนโยบายจึงมีความคลาดเคลื่อน นอกจากนี้ สังคมยังไม่ค่อยรู้จักศิลปะการตัดกระดาศหนิงเซีย ทำให้ศิลปะการตัดกระดาศหนิงเซียประสบปัญหาในด้านพนักงาน เงินทุน การประชาสัมพันธ์ การจัดการ และด้านอื่น ๆ ด้วยการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสังคมในปัจจุบัน การตัดกระดาศหนิงเซียซึ่งถือเป็นงานฝีมือแบบดั้งเดิมกำลังเผชิญกับปัญหา และกำลังต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอด ดังนั้น ภารกิจเร่งด่วนสำคัญในปัจจุบันคือการอนุรักษ์อย่างมีประสิทธิภาพ และการสำรวจรูปแบบการสืบทอดและการพัฒนาการตัดกระดาศหนิงเซียในอนาคต

งานวิจัยชิ้นนี้จึงมุ่งเน้นศึกษา พัฒนาการงานศิลปะทางประวัติศาสตร์ของการตัดกระดาศหนิงเซีย รวบรวมเทคนิคการผลิต รูปแบบ ลวดลาย แนวทางการสืบทอดที่ผ่านมา และต่อยอดกระบวนการจัดการการอนุรักษ์ในเชิงลึก โดยศึกษาผู้สืบทอดระดับชาติสองคนเป็นกรณีศึกษา เพื่อวิเคราะห์ข้อดีและข้อจำกัดของรูปแบบการพัฒนาของผู้สืบทอดระดับชาติ ตลอดจนสรุปปัญหาและสาเหตุในกระบวนการพัฒนา เพื่อสร้างรูปแบบการอนุรักษ์ สืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาศหนิงเซีย ภายใต้รูปแบบการจัดการระหว่างภาคอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัยและการบูรณาการนโยบายการพัฒนาในระดับชาติกับพื้นที่ความร่วมมือในระดับชุมชนซึ่งในปัจจุบัน ทรัพยากรอันหลากหลายจากภาคอุตสาหกรรม สถาบันอุดมศึกษาและแวดวงวิชาการต่างๆ มีรูปแบบทางเลือกการจัดการที่แตกต่างกับในอดีต ดังนั้นแนวคิดการวิจัยเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์และ

สืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันนั้น จึงต้องมีการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากแต่ละภาคส่วน เพื่อสร้างต้นแบบ การอนุรักษ์และการสืบทอด รวมไปถึงการต่อยอดประยุกต์ใช้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมตัดกระดาษในเชิงสร้างสรรค์ต่อไปในอนาคต

คำถามของการวิจัย

1. พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เทคนิค รูปแบบการตกแต่ง และรูปแบบการสืบทอดของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นเป็นอย่างไร
2. สถานการณ์การสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นของผู้สืบทอดระดับชาติ และระดับท้องถิ่นในปัจจุบันเป็นอย่างไรและมีปัญหาในด้านใดบ้าง
3. จะนำเสนอรูปแบบความร่วมมือในการสืบสานวัฒนธรรมตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ระหว่างมหาวิทยาลัย และภาคอุตสาหกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

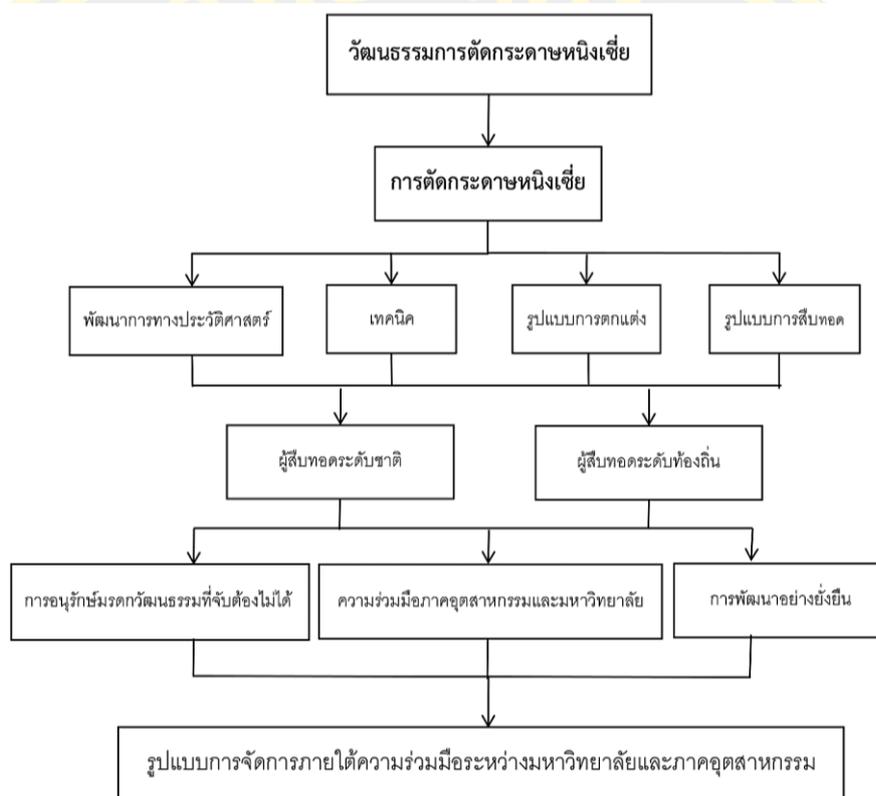
1. เพื่อศึกษาลักษณะงานศิลปะการปรับตัวและพัฒนารูปแบบลวดลาย และรูปแบบการสืบทอดของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น
2. เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ของผู้สืบทอดระดับชาติและระดับท้องถิ่น กระบวนการบริหารจัดการของผู้สืบทอด ตลอดจนปัญหาและสาเหตุในกระบวนการพัฒนา
3. เพื่อสร้างการจัดการระหว่างภาคอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัยและการอนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นภายใต้รูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม

กรอบแนวคิดของการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ใช้ทฤษฎีการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ทฤษฎีความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม และทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อดำเนินการวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบแนวทางการจัดการเพื่ออนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น โดยเริ่มต้นจากการศึกษาพัฒนาทางประวัติศาสตร์ เทคนิคการผลิต รูปแบบลวดลาย และรูปแบบการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ตลอดจนสถานการณ์การปัจจุบันในการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นของผู้สืบทอดระดับชาติและระดับท้องถิ่น ข้อดีและ

ข้อจำกัดของรูปแบบการพัฒนาของผู้สืบทอดระดับชาติ ตลอดจนปัญหาในกระบวนการพัฒนา เพื่อสร้างรูปแบบการอนุรักษ์ สืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ภายใต้ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม จากมุมมองทฤษฎีการอนุรักษ์ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

แนวคิดทฤษฎีรูปแบบการจัดการแบบใหม่ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. องค์ความรู้ที่ได้จากการรวบรวมวัฒนธรรมตัดกระดาษหนึ่งชิ้นในช่วง ปี ค.ศ. 2020-ค.ศ. 2024 รวมถึงเทคนิคการผลิต รูปแบบลวดลาย และรูปแบบการสืบทอดซึ่งเก็บรวบรวมใหม่ในรูปแบบดิจิทัล
2. ข้อมูลในการรับมือกับอุปสรรคการเปลี่ยนแปลง และกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ วัฒนธรรมตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ที่หลากหลายและเหมาะสมในยุคปัจจุบัน

3. ได้รับรูปแบบการอนุรักษ์ สืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียภายใต้ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยชุมชนกับภาคอุตสาหกรรม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

เขตปกครองตนเองหนึ่งเซียหยู ซึ่งประกอบด้วย เมืองหยินชวน อำเภอถงซิน อำเภอหลงเตอ และอำเภอผิงหลัว

2. ขอบเขตประชากรและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเซียระดับชาติ 2 คน ได้แก่ ฝูจ้าวเอ้อ (Fu Zhao'e) และเถียน เยียนหลาน (Tian Yanlan) และช่างฝีมือจากพื้นที่สืบทอด ธุรกิจสามแห่งที่แตกต่างกันที่ได้ผสมผสานการตัดกระดาษหนึ่งเซียเข้าไปในธุรกิจ อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยที่มีตารวิจัยด้านการตัดกระดาษหนึ่งเซีย (มหาวิทยาลัยชนชาติแห่งภาคเหนือ มหาวิทยาลัยหนึ่งเซีย วิทยาลัยเทคโนโลยีอาชีพหนึ่งเซีย) ผู้ชื่นชอบและผู้เชี่ยวชาญ ผู้ดูแลชุมชน

มาตรฐานในการเลือก : บุคลากรที่ดำเนินด้านอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเซียโดยตรงหรือโดยอ้อมในระยะยาว ผู้ชื่นชอบ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ดูแลชุมชนที่มุ่งเน้นในการอนุรักษ์และพัฒนาการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

3. ขอบเขตด้านเวลา

ปี ค.ศ.2000- ค.ศ.2023

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เทคนิคการผลิตการตัดกระดาษ รูปแบบลวดลาย รูปแบบการสืบทอด ค่านิยม และการศึกษาความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนึ่งเซีย รวมถึงผู้สืบทอดระดับชาติสองท่านและเนื้อหาเกี่ยวกับสถานะปัจจุบันของพื้นที่สืบทอด เป็นต้น สรรวจรูปแบบการจัดการแบบใหม่และประยุกต์ใช้ในการอนุรักษ์และพัฒนาการตัดกระดาษในพื้นที่หนึ่งเซีย ร่วมมือแบบครบวงจรกับมหาวิทยาลัย ธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการวิจัย ผู้รับผิดชอบชุมชน และผู้ชื่นชอบจากสังคมทุกภาคส่วน ใช้กิจกรรมระดมทุนทั้งออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อร่วมกันสรรวจรูปแบบใหม่ในการจัดการความรู้วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

วิธีดำเนินงานวิจัย

1. วิธีวิจัยเอกสาร

งานวิจัยชิ้นนี้ใช้วิธีวิจัยเอกสารเพื่อศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น จาก หนังสือ วารสารท้องถิ่น เอกสารทางประวัติศาสตร์ วารสารวิชาการ เอกสารรวบรวมผลการวิจัย เพื่อสรุปข้อมูลองค์ความรู้เกี่ยวกับการกระดาษตัดหนึ่งชิ้น ศิลปวัฒนธรรม และการจัดการวัฒนธรรม

2. วิธีวิจัยภาคสนาม

งานวิจัยชิ้นนี้ได้ใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์และการสำรวจด้วยแบบสอบถามซึ่งเป็นวิธีการวิจัยภาคสนามเชิงบูรณาการ

2.1 วิธีการสังเกต

ใช้วิธีการศึกษาข้อมูลเอกสารทางประวัติศาสตร์ บันทึกรูปภาพและวิดีโอ ทำการสำรวจภาคสนาม พูดคุยกับผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบลวดลาย เทคนิคการผลิตการผลิต เครื่องมือที่ใช้ในการผลิต และ รูปแบบการสืบทอด

2.2 แบบสัมภาษณ์นี้ใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant)

แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม รวม 12 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) กลุ่มที่ 1 ผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นระดับชาติ จำนวน 2 คน

- Tian Yanlan

- Fu Zhao'e

(2) กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน 2 คน

- Liu Guohong ผู้อำนวยการฝ่ายบริการสาธารณะและมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของกรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวหนึ่งชิ้น

- Han Xiaoli ผู้วิจัยแผนกมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ศูนย์วัฒนธรรมตำบลผิงหลัว

(3) กลุ่มที่ 3 นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย จำนวน 3 คน

- รองศาสตราจารย์ Su Guanyuan มหาวิทยาลัย Northern Minzu University

- เจ้าหน้าที่ระดับกลาง Yang Le Vocational and Technical College

- รองศาสตราจารย์ Liu Zhiwei วิทยาลัย Ningxia Vocational and Technical

College

(4) กลุ่มที่ 4 ผู้นำภาคธุรกิจท้องถิ่น จำนวน 3 คน

- Shao Defu ประธานกรรมการบริษัท Ningxia Qiya Food Technology Co., Ltd.

- Xie Dongyang ผู้จัดการบริษัท Ningxia Milu Winery Co., Ltd.

- Wang Zhe ประธานกรรมการบริษัท Ningxia Guyuan Lihua Starch Co., Ltd.
- (5) กลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชนในท้องถิ่น จำนวน 2 คน
- Wang Yanling ผู้อำนวยการคณะกรรมการ คณะกรรมการชุมชนไท่ซี
- Li Hongmei ผู้อำนวยการชุมชน ชุมชนหมิงจู

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant)

มีเกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การคัดออกดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 1 เป็นผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเขียนระดับชาติ มีประสบการณ์ทำงานตัดกระดาษมากกว่า 20 ปี

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 2 เป็นเจ้าหน้าที่รัฐจากหน่วยงานของรัฐ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเขียนมานานกว่า 10 ปี และมีประสบการณ์ด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 3 เป็นนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย มีประสบการณ์การวิจัยด้านการอนุรักษ์การตัดกระดาษหนึ่งเขียนมากกว่า 5 ปี

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 4 เป็นผู้นำภาคธุรกิจในพื้นที่ ที่สามารถให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของหนึ่งเขียน และเต็มใจที่จะอุทิศตนเพื่องานอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเขียน

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 5 เป็นผู้นำชุมชนที่คุ้นเคยกับกิจกรรมการตัดกระดาษหนึ่งเขียน และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการตัดกระดาษหนึ่งเขียนมากกว่า 10 ปี

โดยใช้เกณฑ์การคัดออก ดังนี้

ไม่สามารถเข้าร่วมการสัมภาษณ์หรือไม่สามารถตอบคำถามในแบบสัมภาษณ์ได้อย่าง

ชัดเจน

ตารางที่ 1-1 รายชื่อผู้สัมภาษณ์

หมายเลข ซีเรียล	ชื่อ	อายุ	ชื่อเรื่องหรือตำแหน่ง	นายจ้าง
1	Tian Yanlan	45	เป็นผู้สืบทอดการตัดกระดาษ หนังเขี่ยระดับชาติ	โรงเรียนมัธยมสตรีทงซิน เคาน์ตี้ ไฮรู
2	Fu Zhao'e	63	เป็นผู้สืบทอดการตัดกระดาษ หนังเขี่ยระดับชาติ	
3	Liu Guohong	50	ผู้อำนวยการ	กรมวัฒนธรรมและการ ท่องเที่ยวหนิงเซีย
4	Han Xiaoli	49	ผู้วิจัยแผนกมรดกวัฒนธรรมที่จับ ต้องไม่ได้	ศูนย์วัฒนธรรมตำบลผิง หลัว
5	Su Guanyuan	43	รองศาสตราจารย์	Northern Minzu University
6	Wang Shengze	43	ศาสตราจารย์	มหาวิทยาลัย Ningxia University
7	Yang Le	40	เจ้าหน้าที่ระดับกลาง	Vocational and Technical College
8	Shao Defu	37	ประธานกรรมการบริษัท	Ningxia Qiya Food Technology Co., Ltd.
9	Xie Dongyang	34	ผู้จัดการบริษัท	Ningxia Milu Winery Co., Ltd.

หมายเลข ซีเรียล	ชื่อ	อายุ	ชื่อเรื่องหรือตำแหน่ง	นายจ้าง
10	Wang Zhe	50	ประธานกรรมการบริษัท	Ningxia Guyuan Lihua Starch Co., Ltd.
11	Wang Yanling	43	ผู้อำนวยการคณะกรรมการ	คณะกรรมการชุมชนไทซี
12	Li Hongmei	46	ผู้อำนวยการชุมชน	ชุมชนหมิงจู

3. วิธีการวิจัยเชิงประจักษ์

หลักฐานเชิงประจักษ์ไม่ได้เป็นเพียงคำอธิบาย แต่ยังเป็นการสำรวจลักษณะปรากฏการณ์ของสิ่งต่าง ๆ ดำเนินการวิเคราะห์ เพื่อค้นหาองค์ประกอบที่สำคัญ จากนั้นจะนำไปสู่การอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น งานวิจัยชิ้นนี้จะนำข้อมูลทางประวัติศาสตร์ เทคนิคการผลิต รูปแบบลวดลาย คุณค่าทางวัฒนธรรมและวิธีการสืบทอดต่างๆของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย จากการสังเกต การสำรวจและสัมภาษณ์ เพื่อประมวลประสบการณ์และวิเคราะห์ปัญหาในการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งการพัฒนาของการตัดกระดาษหนึ่งเซียยังถือว่าอยู่ในระดับที่ตกต่ำ เพราะฉะนั้น ต้องวิเคราะห์สาเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าว เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญ้อย่างตรงประเด็น

4. วิธีวิจัยแบบสหวิทยาการ

งานวิจัยชิ้นนี้ใช้หลักการและทฤษฎีทางมานุษยวิทยา ศิลปะ การอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และการจัดการ เพื่อทำการวิจัยที่ครอบคลุมเกี่ยวกับวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย และเสนอแนวทางการแก้ไขปัญห และรูปแบบใหม่ในการบริหารจัดการการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียอย่างสร้างสรรค์

นิยามศัพท์เฉพาะ

วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเซีย หมายถึง ศิลปะพื้นบ้านของหนังเซีย โดยใช้กรรไกรตัดลงบนกระดาษสีต่างๆ เพื่อสร้างเป็นรูปภาพและลวดลายที่แฝงไปด้วยเนื้อหาและความหมาย การตัดกระดาษหนังเซียมีลวดลายที่มีความหมายมงคลเหมือนกับการตัดกระดาษของพื้นที่อื่นๆ แต่สิ่งที่แตกต่างและเป็นอัตลักษณ์ของการตัดกระดาษหนังเซีย คือการผสมผสานความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของเขตปกครองตนเองหนังเซียหุย

การอนุรักษ์และสืบทอด หมายถึง การส่งต่อมรดกทางวัตถุและวัฒนธรรม โดยในกระบวนการสืบทอดและเผยแพร่ค่านึงถึงปัจจัยการพัฒนาสังคมในปัจจุบัน แนวคิดด้านการจัดการและเทคนิคการผลิต เพื่ออนุรักษ์ความดั้งเดิม ขณะเดียวกัน พัฒนาและสร้างนวัตกรรมในรูปแบบใหม่

รูปแบบความร่วมมือด้านการจัดการระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม หมายถึง โมเดลความร่วมมือที่บูรณาการทรัพยากรทางด้านต่างๆจากภาคอุตสาหกรรม สถาบันการวิจัยและมหาวิทยาลัยรวมถึงบุคลากรด้านการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างสรรค์ความร่วมมืออย่างรอบด้านตลอดจนรวบรวมปัจจัยเอื้อต่อการพัฒนานวัตกรรมด้านเทคโนโลยีเพื่อสร้างความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระยะยาว

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม หมายถึง รูปแบบการแสดงออกทางวัฒนธรรมดั้งเดิมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมที่ได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น เป็นวัตถุและสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางวัฒนธรรมดั้งเดิม

การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึงรูปแบบการพัฒนาที่สนองความต้องการของคนปัจจุบัน โดยโดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความสามารถในการตอบสนองความต้องการในการพัฒนาของคนรุ่นหลังในอนาคต ซึ่งสามารถทำให้มนุษยชาติพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

คลังข้อมูลดิจิทัลศิลปะการตัดกระดาษหนังเซีย หมายถึง ฐานข้อมูลมรดกทางวัฒนธรรมดิจิทัลที่มุ่งปกป้อง สืบทอด และพัฒนานวัตกรรมการตัดกระดาษในหนังเซีย ที่เกี่ยวข้องกับงานตัดกระดาษประเภทต่างๆ ตัวอย่างเทคนิค ลวดลาย ความหมาย ประวัติผู้สืบทอด การจำแนก และจัดเก็บผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้ข้อมูลเหล่านี้สามารถแพร่หลายได้กว้างไกล สะดวกและใช้ประโยชน์ได้โดยง่าย

รูปแบบการจัดการ APCE ชื่อเต็ม All people Collaborative Engagement หมายถึง ทุกคนมีส่วนร่วมด้วยกัน ใช้รูปแบบการร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นฐาน เพิ่มการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างรัฐบาล ชุมชน และสมาชิกอื่น ๆ ในสังคม เพื่อบรรลุเป้าหมายเฉพาะหรือผลักดันโครงการใดโครงการหนึ่งให้สำเร็จ ซึ่งเป็นการจัดการรูปแบบใหม่ที่ส่งเสริมการหมุนเวียนและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แก่นสารของอารยธรรมคือมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ซึ่งรูปแบบทางวัฒนธรรมมักจะมีคุณค่าทางด้านจิตวิญญาณ วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ การศึกษา เศรษฐกิจ รวมถึงสิ่งที่มีคุณค่าด้านอื่นๆอีกมากมาย วัตถุประสงค์(Research Object)ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้คือ วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ซึ่งเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ เป็นรูปแบบศิลปะพื้นบ้านที่ผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมทางชาติพันธุ์ที่มีความหลากหลาย โดยหล่อหลอมขึ้นมาในกระบวนการการพัฒนาทางด้านประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ มีรูปแบบและเนื้อหาอันหลากหลาย ซึ่งได้แสดงถึงค่านิยม จิตวิญญาณและความเข้าใจทางด้านสุนทรียภาพของประชาชนชาวหนึ่งชิ้น ปัจจุบันสังคมจีนได้มีการพัฒนาในเรื่องของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และอุตสาหกรรมได้อย่างรวดเร็ว ทำให้วัฒนธรรมของชาวหนึ่งชิ้นได้รับผลกระทบโดยตรง จนกระทั่งวัฒนธรรมการตัดกระดาษได้เผชิญหน้ากับปัญหาหลายๆ ด้านในการอนุรักษ์ การสืบทอดและการพัฒนา ด้วยเหตุนี้ งานวิจัยชิ้นนี้ได้พยายามรวบรวมและทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องบนพื้นฐานภูมิหลังทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของการตัดกระดาษของหนึ่งชิ้น เพื่อกำหนดประเด็นสำคัญและจุดริเริ่มของการวิจัย (Innovative Point of Research)

ภูมิหลังของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

1. ภาพรวมของพื้นที่หนึ่งชิ้น
2. ภาพรวมของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

นโยบายและข้อกำหนดระดับชาติและระดับท้องถิ่น

1. นโยบายและข้อกำหนดระดับชาติ
2. นโยบายท้องถิ่น

ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
2. ทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Theory)
3. ทฤษฎีความร่วมมือด้านการจัดการระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม

(Industry-university-research cooperation)

4. ทฤษฎีการจัดการความรู้ (Knowledge Management)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตัดกระดาษหนึ่งซี่
 - 1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตัดกระดาษหนึ่งซี่
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งซี่
 - 1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งซี่
 - 1.4 งานวิจัยล่าสุดที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งซี่
 - 1.5 วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทที่เกี่ยวกับการตัดกระดาษหนึ่งซี่
2. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
3. งานวิจัยเกี่ยวกับ “ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับ

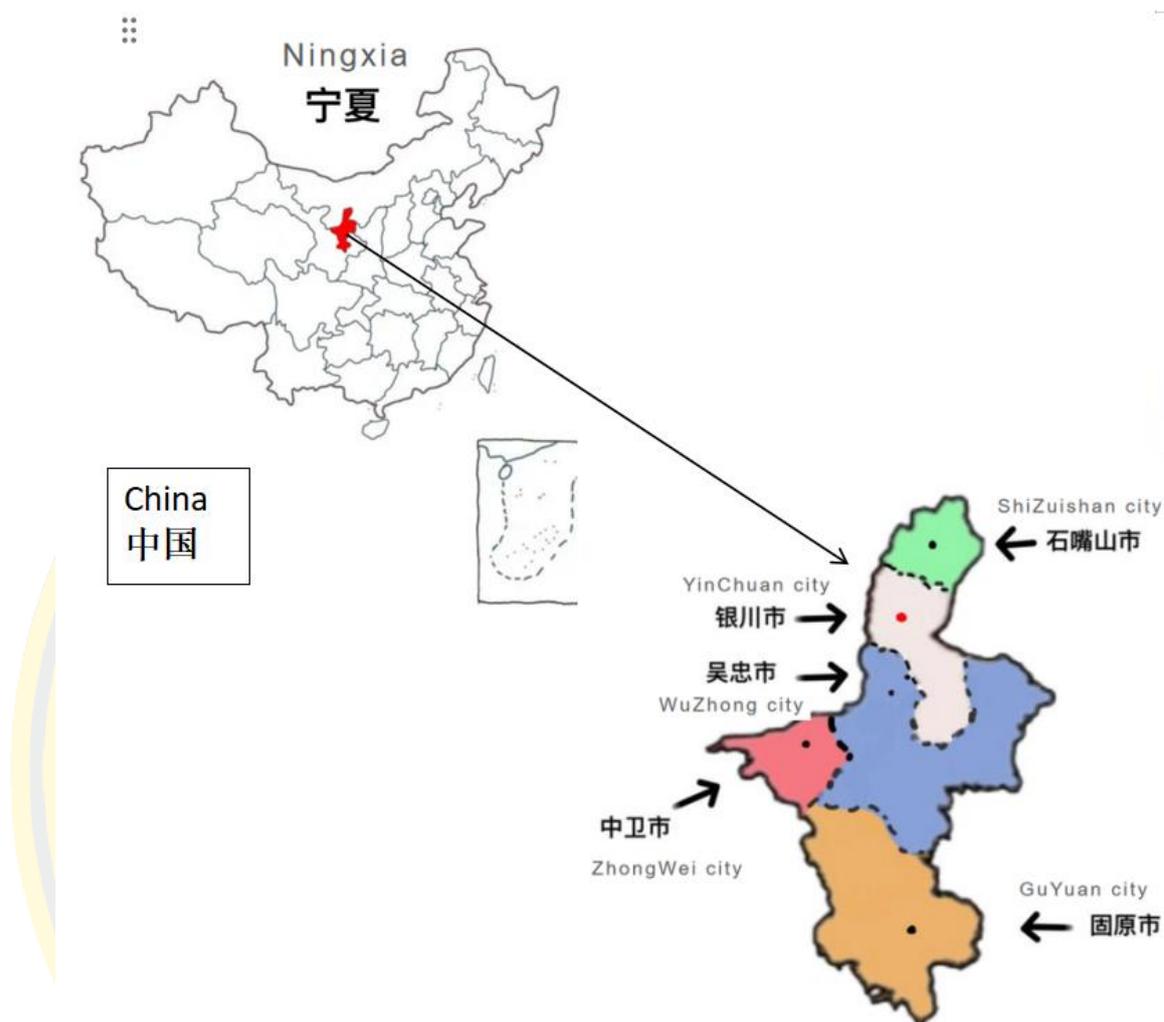
ภาคอุตสาหกรรม”

ข้อสรุปของบทนี้

ภูมิหลังของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งซี่

1. ภาพรวมของพื้นที่หนึ่งซี่

เขตการปกครองตนเองหนึ่งซี่ เป็นเขตการปกครองส่วนภูมิภาคของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งหนึ่งซี่เป็นหนึ่งในห้าเขตการปกครองของชนกลุ่มน้อยในประเทศจีน เมืองเอกคือ เมืองอันชว่น(Yin Chuan) หนึ่งซี่ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของจีน ทางทิศตะวันออกติดกับมณฑลส่านซี (Shang Xi) ทางทิศตะวันตกและทางทิศเหนือติดกับประเทศมองโกเลีย ทางทิศใต้มีมณฑลกานซู (Gan Su) มีพื้นที่ทั้งหมด 66,400 ตร.กม. ปกครอง 5 เมืองและ 22 อำเภอ จนกระทั่งสิ้นปี 2021 ประชากรที่มีถิ่นฐานอยู่ในเขตการปกครองตนเองหนึ่งซี่มีจำนวน 7.25 ล้านคน (เว็บไซต์ไปตู้ ปี 2022)

ภาพที่ 2-1 แผนที่ฉบับย่อของประเทศจีน (Shan Gao, 2023)

“สุ่ยตงโกว”(Shui Dong Gou) ของเมืองหนิงเซีย เป็นหนึ่งในซากโบราณสถานของยุคหินเก่าเมื่อ 30,000 ปีที่แล้ว และได้รับการพิสูจน์ว่า มีผู้คนอาศัยอยู่ที่นั่นเมื่อ 30,000 ปีก่อน ดังนั้นชาวหนิงเซียจึงเป็นผู้บุกเบิกแหล่งกำเนิดอารยธรรมโบราณของชนชาติจีน ใน ค.ศ. ปี1038 ตระกูลหลีเหยียนอู (Li Yuan Wu) ได้ก่อตั้งราชวงศ์ซีเซีย (Xi Xia) จึงทำให้เกิดวัฒนธรรมซีเซีย ในพื้นที่ของหนิงเซียได้พบเจอซากกำแพงเมืองจีนโบราณที่สร้างขึ้นตั้งแต่สมัย“จิ้นกั๋ว”ไปจนถึงกำแพงเมืองหนิงเซียยังเป็น“เขตพื้นที่สีแดง”(พื้นที่การก่อตัวของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศจีน) สถานที่สมทบกองกำลังของ“กองทัพแดง”และเป็นเขตพื้นที่การปฏิวัติในมณฑลส่านซี (Shang Xi) กานซู (Gan Su) ในสมัยนั้น หนิงเซียมีทิวทัศน์ที่งดงาม และมีวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน จึงได้รับการขนานนามว่า“ไซเซียเจียงหนาน”(พื้นที่อุดมสมบูรณ์ในที่ราบลุ่มแม่น้ำหวงเหอในพื้นที่หนิงเซีย)จนถึง

ปัจจุบัน ปัจจุบัน ลักษณะภูมิประเทศของหนิงเซีย่ค่อยๆ ลาดจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ไป ตะวันออกเฉียงเหนือ มีเนินเขาและเหวต่างๆมากมาย ภูมิประเทศของหนิงเซีย่แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ใหญ่ ได้แก่ เขตแม่น้ำหวางเหอทางตอนเหนือ เขตแห้งแล้งทางตอนกลาง และพื้นที่เขตภูเขาทางตอน ใต้ หนิงเซีย่ตั้งอยู่ในเขตแม่น้ำหวางเหอ (Huang He) ลักษณะภูมิประเทศคือ เป็นพื้นที่สูงทางตอนใต้ และพื้นที่ต่ำทางตอนเหนือ โดยใต้ไล่ระดับของพื้นที่ลงมาเป็นขั้นๆ ซึ่งภูมิอากาศจะเป็นลักษณะแห้ง แล้งและกึ่งแห้งแล้ง (สำนักงานสารนิเทศแห่งรัฐสาธารณรัฐประชาชนจีน, 2009)

1.1 ภาพรวมของเมืองอินชว้น

เมืองอินชว้นตั้งอยู่ในเขตที่ราบหนิงเซีย่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศจีน เมืองนี้มี ประวัติอันยาวนานกว่า 2100 ปี เป็นเมืองหลวงของเขตปกครองตนเองหนิงเซีย่หุยและเป็นเมืองที่มี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมอันสำคัญของประเทศ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัวที่ผสมผสานระหว่างความ งดงามของภาคตะวันตกและความสวยงามของเจียงหนาน เอกลักษณ์เฉพาะตัวจากการผสมผสาน ระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมและวัฒนธรรมสมัยใหม่

ภาพที่ 2-2 ภาพของเมืองอินชว้น (Shan Gao, 2023)

เมืองอินชว้นเป็นเมืองที่สำคัญในโครงการ"หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง" และเป็นหน้าต่าง สำคัญของประเทศสำหรับการสู่ตะวันตก นอกจากนี้ยังเป็นเส้นทางสำคัญที่เชื่อมต่อกับ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของจีนผลิตจนภาคตะวันตกเฉียงเหนือ รวมถึงภูมิภาคเอเชียกลาง

และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อีกด้วย ทางตะวันออกติดกับแม่น้ำหวงเหอ ทางตะวันตกติดกับภูเขาเฮ่อหลาน ทางใต้ติดกับเขตหลีถิง เมืองอู่จิงและเมืองชิงถิงเสี่ย ทางเหนือติดกับอำเภอผิงหลัว เมืองสี่อู๋ยี่ชาน

ณ เดือนตุลาคม ปี ค.ศ. 2022 เมืองอินชวั้นแบ่งการปกครองเป็น 3 เขต 2 อำเภอ และมีการบริหารเมืองระดับอำเภอ 1 แห่ง มีพื้นที่ทั้งหมด 9,025.38 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 2.882 ล้านคน มีประชากรของชนกลุ่มน้อยจำนวน 713,100 คน ซึ่งประกอบด้วยชนชาติฮั่น ฮู่ยี่ แมน มองโกล และเกาหลี โดยคิดเป็นสัดส่วน 24.95% ของประชากรทั้งหมด โดยในนั้นประชากรชนชาติฮู่ยี่มีจำนวน 673,000 คน คิดเป็นสัดส่วน 23.35% ของประชากรทั้งหมด

ความอลังการของทะเลทราย ความสง่างามของทิวทัศน์พื้นที่ชายแดน และประวัติศาสตร์อันยาวนานของแม่น้ำหวงเหอ ร่วมกันสร้างสรรค์อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลายของเมืองอินชวั้น อินชวั้นได้รับการขนานนามว่าเป็น "ดินแดนที่แม่น้ำมีปลาในนามีข้าว" และได้รับการยกย่องว่าเป็น "เจียงหนานแห่งชายแดน" มีทรัพยากรการท่องเที่ยวอุดมสมบูรณ์มาก มีสถานที่ท่องเที่ยวระดับ A ขึ้นไป 55 แห่ง โดยในนั้นมีสถานที่ท่องเที่ยวระดับ 5A ขึ้นไป 2 แห่ง สถานที่ท่องเที่ยวระดับ 4A 14 แห่ง สถานที่ท่องเที่ยวระดับ 3A และต่ำกว่า 39 แห่ง ทางตะวันตกของเมืองอินชวั้นมีอุทยานป่าไม้แห่งชาติภูเขาเหอหลาน ทิวทัศน์ภาพเขียนบนหน้าผาภูเขาเหอหลาน เจดีย์คู่ไป๋ซื่อโจ้ว สถานที่ท่องเที่ยวกุ้ยโจ้ว ซากปรักหักพังสุสานราชวงศ์ซีเซี่ยและเมืองภาพยนตร์จ้านเป่ย์ป้อซี เป็นต้น ทางตะวันออกมีสถานที่ท่องเที่ยวหวงซำกู่ตู สถานที่ท่องเที่ยวซู่ตงโกวและนิทรรศการวัฒนธรรมการทหารแม่น้ำหวงเหอ ในตัวเมืองอินชวั้นมีอาคารโบราณเช่น เจดีย์เฉิงเทียน เจดีย์ไห่เป่า หอภิงยวีและหอระฆังกลอง ส่วนวิถทางน้ำมีทะเลสาบเยวี่ไห่ ทะเลสาบเป่าทะเลสาบหมิงซู่และแม่น้ำเตียนหนง เป็นต้น

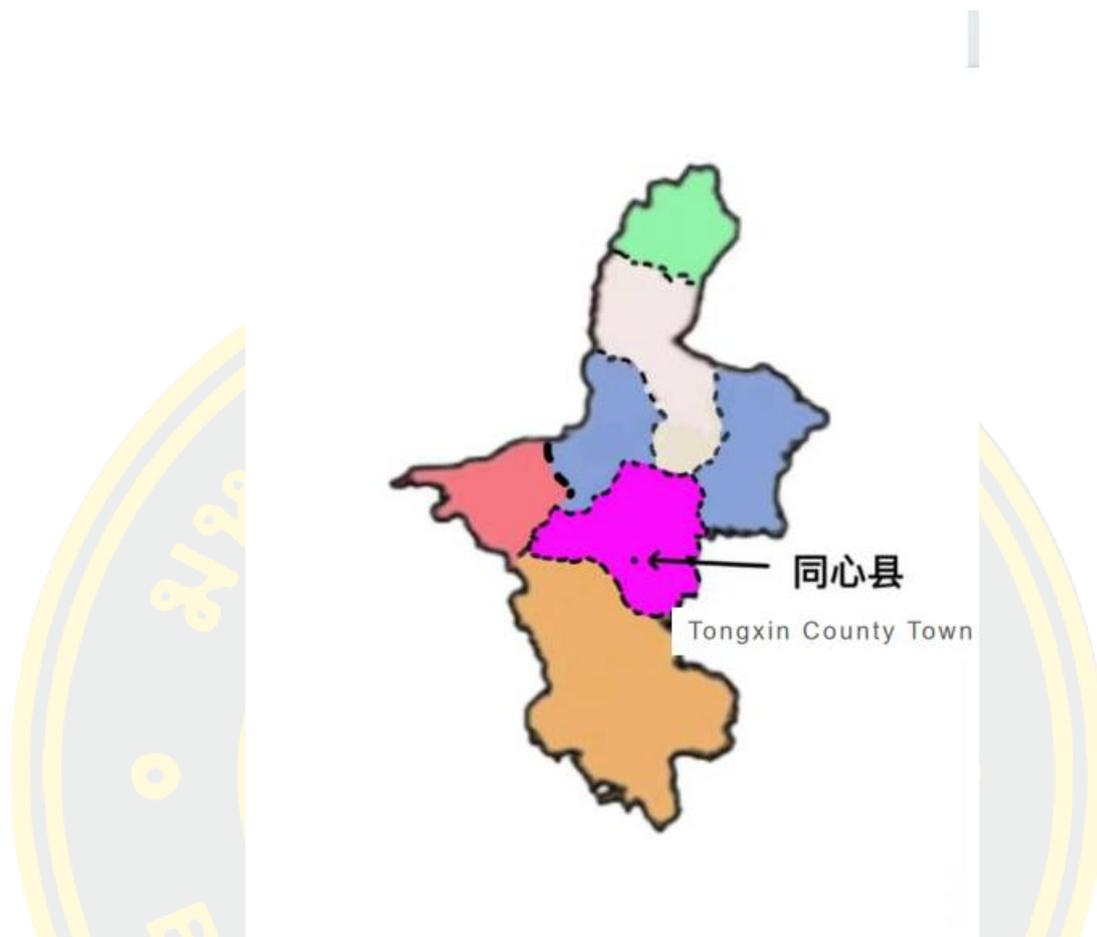
ภาพที่ 2-3 สู่ตั้งโกว (Shan Gao, 2023)

ณ ปี ค.ศ.2021 เมืองอินชว้นมีคณะกรรมการแสดงศิลปะทั้งหมด 12 คณะ มีหอศิลป์และศูนย์วัฒนธรรม 8 แห่ง ห้องสมุดสาธารณะ 8 แห่ง พิพิธภัณฑ์ 19 แห่ง และมีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ระดับประเทศ 11 แห่ง

เมืองอินชว้นมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน วัฒนธรรมที่หลากหลายและเด่นชัด เช่น วัฒนธรรมจหยวน วัฒนธรรมชายแดน วัฒนธรรมเหอต่าว วัฒนธรรมเส้นทางสายไหม วัฒนธรรมซีเซีย วัฒนธรรมอิสลาม และวัฒนธรรมอื่น ๆ ที่หลอมรวมและส่งเสริมซึ่งกันและกัน

1.2 อำเภอถงซิน

อำเภอถงซินตั้งอยู่ในภาคกลางของเขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุย สังกัดเมืองอู่จิง เป็นศูนย์กลางการคมนาคมที่สำคัญของหนิงเซี่ย มีท่าเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ยอดเยี่ยม ทั้งอำเภอมีพื้นที่ทั้งหมด 4,662 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองเป็น 7 ตำบล 4 ตำบลย่อย 1 คณะกรรมการจัดการ 154 หมู่บ้าน และ 4 คณะกรรมการชุมชน ในปี ค.ศ.1958 เมื่อเขตปกครองตนเองชนชาติหุยหนิงเซี่ยถูกจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ อำเภอถงซินก็ได้ถูกเขตปกครองตนเองดังกล่าวปกครอง ในเดือนมีนาคมปี ค.ศ.2019 อำเภอถงซินได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ทำงานเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมรดกทางวัฒนธรรมสีแดงชุดแรกของประเทศ และในเดือนมีนาคมปี ค.ศ.2020 อำเภอถงซินได้พ้นจากรายชื่อพื้นที่ยากจนของประเทศ

ภาพที่ 2-4 ภาพของอำเภอถงซิน (Shan Gao, 2023)

ปลายปี ค.ศ.2021 อำเภอถงซินมีประชากรในทะเบียนจำนวน 387,657 คน ในจำนวนนี้มีประชากรในชนบท 264,859 คน คิดเป็นร้อยละ 68.3 ของประชากรทั้งหมด ประชากรในเมืองจำนวน 122,798 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 ของประชากรทั้งหมด; ประชากรชนชาติหุยจำนวน 337,422 คน คิดเป็นร้อยละ 87 ของประชากรทั้งหมด ในปี ค.ศ.2021 อำเภอถงซินมียอดผลิตรวม 12,160.32 ล้านหยวน

จนถึงสิ้นเดือนธันวาคมปี ค.ศ.2021 อำเภอถงซินมีห้องสมุดรวม 1 แห่ง ศูนย์วัฒนธรรม 1 แห่ง พิพิธภัณฑ์ 1 แห่ง สถานีวิทยุ 1 แห่ง และสถานีโทรทัศน์ 1 แห่ง อัตราการครอบคลุมของวิทยุต่อประชากรคือ 100% และอัตราครอบคลุมของโทรทัศน์ต่อประชากรอยู่ที่ 100%

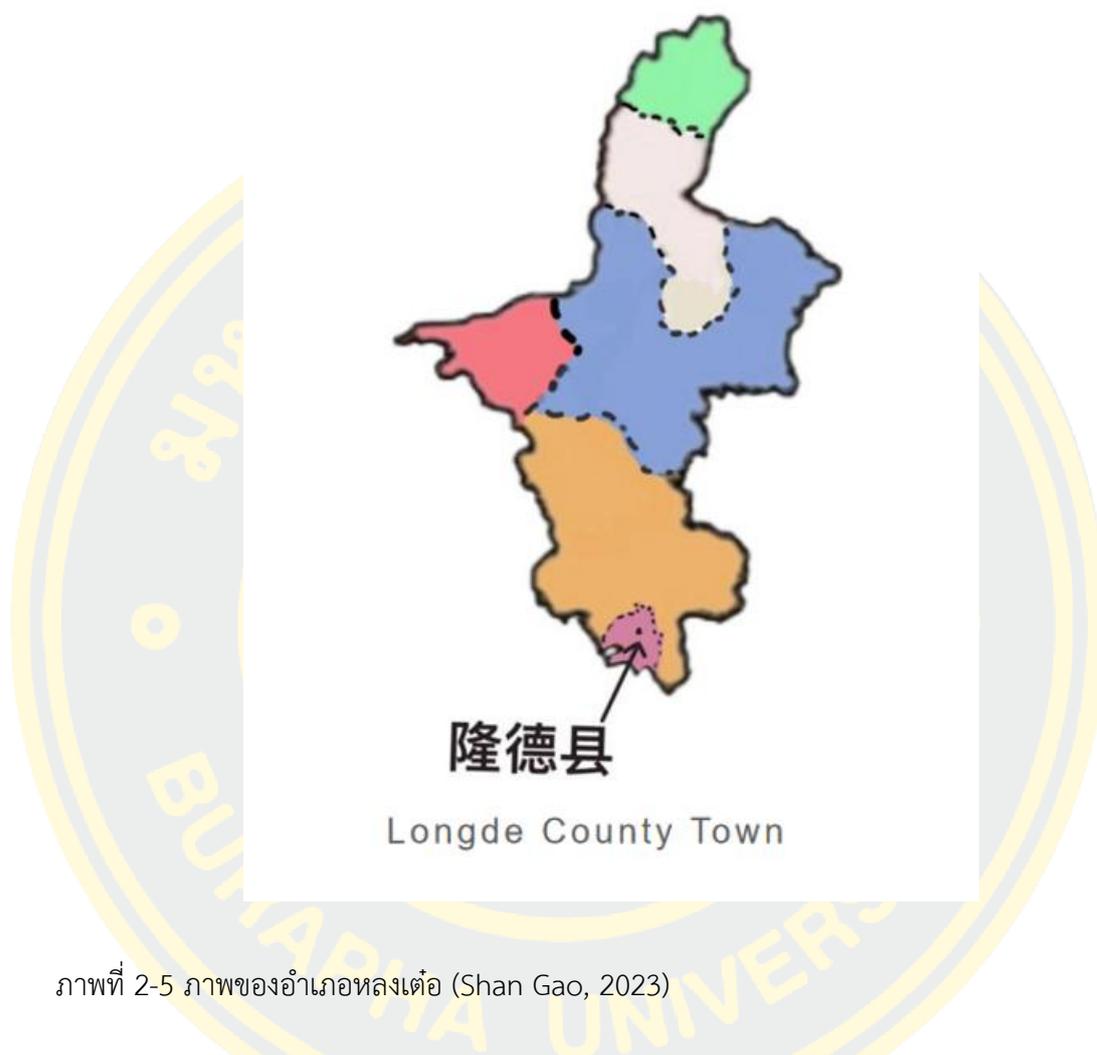
อำเภอถงซินมีท้องฟ้าอันสดใสและน้ำทะเลที่ใสสะอาด อากาศดี แสงแดดเพียงพอ สภาพแวดล้อมสะอาด เขารักษาธรรมชาติแห่งชาติหลัวซานมีทิวทัศน์อันงดงาม มีวัดถงซินชิงเจิงที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน พระสุสานที่อสังการของอ๋องหมิง เจดีย์วัดคังจีที่ยิ่งใหญ่ กำแพงเมืองโบราณที่

ยาวถึงหลายสิบกิโลเมตร มีฟอสซิลสมุทรโบราณอันอุดมสมบูรณ์ และร่องรอยการปฏิวัติที่แพร่กระจายทั่วเมือง

อำเภอถงซินมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ทรัพยากรด้านมนุษยธรรมอันอุดมสมบูรณ์ ตั้งแต่ยุคหินเป็นต้นมา ที่นี่ก็มีคนพักอาศัยอยู่ในยุคสมัยเซี่ยซานโจว ที่นี่เป็นที่ตั้งของโยวโจว ในยุคสมัยซีฮั่น ที่นี่ได้ก่อตั้งอำเภอหนึ่ง เรียกว่า "อำเภอซานสุ่ย" จากนั้นได้มีการก่อตั้งอำเภอในราชวงศ์ถัง ราชวงศ์ซ่ง ราชวงศ์หยวน ราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง จนถึงทุกวันนี้ ก่อตั้งอำเภอมา 2200 กว่าปีแล้ว อำเภอถงซินเป็นครอบครัวใหญ่ที่หลากหลายชนชาติอาศัยร่วมกันมาโดยตลอด ยุคสมัยฉินฮั่น ชนชาติฮั่นและเซี่ยนเป่ยกอู่ที่นี่ ในสมัยราชวงศ์ถัง มีชนชาติตู๋ปุ่น ชนชาติตู๋ยู่ทุนและชนเผ่าตู๋เจี๋ย ชนเผ่าต่างเสี้ยนของราชวงศ์ซ่ง ชนเผ่าหุย ชนเผ่ามองโกลของราชวงศ์หยวน ก็เคยได้พักอาศัยอยู่ในเมืองถงซินตามลำดับ พอถึงสมัยราชวงศ์ชิง ชนเผ่าแมนจู ชนเผ่าฮั่นและชนเผ่าอื่น ๆ ก็พักอาศัยอยู่ในเมืองเป็นประจำ ชนเผ่าต่าง ๆ อาศัยร่วมกันเป็นระยะยาว แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน ส่งผลกระทบระหว่างกัน สร้างสรรค์วัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมประจำชาติที่มีลักษณะเฉพาะท้องถิ่น

1.3 อำเภอหลงเต๋อ

อำเภอหลงเต๋อ ตั้งอยู่ในเมืองกุ่หยวน เขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุย ตั้งอยู่ที่ชายแดนของหนิงหนานและชิงเซาต์ด้านตะวันตกของภูเขาหลิวผาน ตั้งอยู่ระหว่างเมืองอันชวัน ซีอานและหลานโจว ยาว 47 กิโลเมตรจากเหนือถึงใต้ กว้าง 41 กิโลเมตรจากตะวันออกถึงตะวันตก พื้นที่ของอำเภอคือ 991 ตารางกิโลเมตร จนถึงเดือนพฤศจิกายน ปี ค.ศ.2020 มี 3 ตำบลและ 10 หมู่บ้านในอำเภอหลงเต๋อ มีประชากรประจำ 109,451 คน

ภาพที่ 2-5 ภาพของอำเภอหลงเต้อ (Shan Gao, 2023)

จนถึงปลายปี ค.ศ.2021 อำเภอหลงเต้อได้สร้างศูนย์วัฒนธรรม 1 แห่ง ห้องสมุด 1 แห่ง สำนักงานจัดการโบราณวัตถุ 1 แห่ง และสถานีวัฒนธรรมระดับหมู่บ้านรวม 13 แห่ง มีทีมวรรณกรรมและศิลปะชาวนา 102 ทีม ครอบครัวตัวอย่างด้านวัฒนธรรม 235 ครอบครัว ลานวัฒนธรรม 38 แห่ง ร้านหนังสือของชาวบ้าน และห้องวัฒนธรรมระดับหมู่บ้านได้ครอบคลุมอย่างทั่วถึง มีการดำเนินกิจกรรมทางวัฒนธรรมของมวลชนมากกว่า 1,500 ครั้งทุกปีและจัดแสดงทางวัฒนธรรมพิเศษมากกว่า 120 ครั้ง ก่อตั้งแบรนด์การตัดกระดาษ การประดิษฐ์ตัวอักษรและภาพวาดของหลงเต้อ เริ่มสร้างระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ มีหมู่บ้านท่องเที่ยวชนบทที่สำคัญ 6 แห่งของประเทศ (หมู่บ้านเงินจินซินเหอ หมู่บ้านซินผิงตำบลเสินหลิน หมู่บ้านเวินเป่าซินจวง หมู่บ้านหงหยาดตำบลเลิงกวน หมู่บ้านเฉียนจวงตำบลกวนจวง หมู่บ้านหลี่ซื่อตำบลเฟิงหลิง) และหมู่บ้านที่มีสไตล์การท่องเที่ยวหนึ่งเดียว 1 แห่ง

(หมู่บ้านฉีชาตำบลเพ็งหลัง) และหมู่บ้านพักผ่อนที่สวยที่สุดของจีน 2 แห่ง (หมู่บ้านผานหลงและหมู่บ้านเสินหลิน)

จนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ.2022 ในรายการสำรวจมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ แห่งชาติกว่า 100 รายการ มีโครงการที่เกี่ยวข้องกับหลงเต๋อมากกว่า 50 โครงการ โดยมี ประติมากรรมดินเผาของตระกูลหยางและกิจกรรมในการบูชาเทพเจ้าหมาสี่เท้าได้รวมอยู่ในรายชื่อ ตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับชาติ และสภาพแวดล้อมบ้านและการตัดกระดาษรวม 11 โครงการได้รวมอยู่ในรายชื่อการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับเขตปกครองตนเอง โครงการตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับเมือง 9 โครงการ ระดับอำเภอ 53 โครงการ ฐานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับเขตปกครองตนเอง 7 แห่ง ระดับเมือง 9 แห่ง ผู้สืบทอดระดับชาติ 3 ท่าน ระดับเขตปกครองตนเอง 19 ท่าน ระดับเมือง 29 ท่าน ระดับเขต 53 ท่าน และลานวัฒนธรรม 25 แห่ง

1.4 อำเภอฝิงหลัว

อำเภอฝิงหลัวเป็นหนึ่งในอำเภอที่เก่าแก่ที่สุดในหนิงเซีย ในประวัติศาสตร์ เคยเป็นด่าน ทางตอนเหนือของหนิงเซีย และยังเป็นสถานที่ที่ทหารในสมัยโบราณต่อสู้เพื่อแย่งชิงการปกครอง ให้ได้ ในสมัยราชวงศ์ฉินอยู่ในการปกครองของอำเภอฝิงทางตอนเหนือ ในสมัยราชวงศ์ฮั่นได้จัดตั้ง อำเภอเหลียน ในสมัยราชวงศ์สุยและราชวงศ์ถังได้จัดตั้งอำเภอหวยหยวน อำเภอตั้งหยวน ราชวงศ์ซ่ง ได้จัดตั้งอำเภอตั้งโจว อำเภอตั้งหยวน ราชวงศ์หมิงได้จัดตั้งอำเภอฝิงโจว ในสมัยยงเจิ้งของราชวงศ์ชิง ได้เปลี่ยนเป็นอำเภอฝิงหลัว หลังจากการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน อำเภอฝิงหลัวยังคงอยู่ภายใต้ การปกครองของหนิงเซีย ในปี ค.ศ.1954 อยู่ในการปกครองของเมืองอินชวันมณฑลกานซู และตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1958 จนถึงปัจจุบันอยู่ในการปกครองของเขตปกครองตนเองหนิงเซียหุย

Pingluo County Town

平罗县

ภาพที่ 2-6 ภาพอำเภอผิงหลัว (Shan Gao, 2023)

อำเภอผิงหลัวตั้งอยู่ทางตอนเหนือของที่ราบหนิงเซีย มีพื้นที่ทั้งหมด 2,060 ตารางกิโลเมตร มี 13 ตำบล 144 หมู่บ้าน มี 18 ชนเผ่า เช่น ฮั่น ฮู่ยี่ แมนจูและมองโกลีเย มีประชากรทั้งหมด 316,000 คน โดยในจำนวนนี้ชนกลุ่มน้อยคิดเป็นร้อยละ 38 ในระยะเวลาอันยาวนาน ประชาชนทุกกลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ด้วยกันและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ที่อุดมไปด้วยลักษณะทางภูมิศาสตร์

อำเภอผิงหลัวเป็นอำเภอที่อบอุ่น แห้งแล้ง แสงสว่างเจิดจ้า อุดมภูมิสูง อุดมภูมิในตอนกลางวันสูง ภายในอำเภอมีโบราณสถานทางวัฒนธรรม เช่น ภาพวาดหินภูเขาเอ้อหลาน ศาลาหยกจักรพรรดิผิงหลัว หอระฆังและหอกลอง หอเทียนโจว กำแพงเมืองหมิง เป็นต้น และยังมีพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลสาบ เช่น อ่าวเทียนเหอแม่น้ำหวงเหอ ทะเลสาบฮั่นฉวน ทะเลสาบคังซี ทะเลสาบเจิ้นซั่ว เป็นต้น ปัจจุบันมีจุดชมวิวระดับ 3A จำนวน 2 แห่ง (เขตท่องเที่ยวเชิงนิเวศทะเลสาบเมียวเมียว จุดชมวิวศาลาหยกจักรพรรดิ) และจุดชมวิวระดับ 5A จำนวน 1 แห่ง (ทะเลสาบซาหู)

ทะเลสาบซาหู่ที่ตั้งอยู่ในอำเภอฝิงหลัวได้รับเลือกให้เป็นจุดชมวิว 5A ชุดแรกของจีน เป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและการท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงที่ผสมผสานสไตล์เจียงหนานและสไตล์โกบี อำเภอฝิงหลัวมีทะเลสาบซาหู่เป็นศูนย์กลาง ได้สร้างศูนย์สันนาการและสันนาการของทะเลสาบต้าซา สร้างเมืองอาหารที่มีเอกลักษณ์บริเวณสะพานหวงฉวีและเมืองท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ของตำบลเหยาฝู่ "ฝิงหลัวหลากสี"ได้รับเลือกให้เป็น"อำเภอที่สวยงามที่สุดของจีน"

2. ภาพรวมของการตัดกระดาษหิ้งเซีย

หิ้งเซียตั้งอยู่ในภาคตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีประวัติศาสตร์และมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอันยาวนาน รวมไปถึงมรดกทางธรรมชาติที่งดงาม ประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ต่างๆในแต่ละยุคสมัย มีคุณค่าทางด้านวิทยาศาสตร์ มานุษยวิทยา ในฐานะที่เป็นศิลปะวัฒนธรรมพื้นบ้านของประเทศไทย การตัดกระดาษของหิ้งเซียได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแห่งชาติที่ 4 ของประเทศไทยในปี 2014 ถือเป็นผลลัพธ์ของวัฒนธรรมพื้นบ้านในพื้นที่หิ้งเซีย การตัดกระดาษหิ้งเซียสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมและประเพณีพื้นบ้านของหิ้งเซียในรูปแบบต่างๆ ศิลปะพื้นบ้านของหิ้งเซียมักมีความแตกต่างจากศิลปะพื้นบ้านที่อื่น จึงทำให้ศิลปะพื้นบ้านของหิ้งเซียมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นเฉพาะตัว วัฒนธรรมพื้นบ้านหิ้งเซียมีเนื้อหาที่กว้างขวาง มีจำนวนที่มหาศาล ได้กระจายและแพร่หลายในหลายพื้นที่ มีรูปแบบที่ซับซ้อน มีลักษณะเฉพาะทางภูมิภาคและชาติพันธุ์ การตัดกระดาษหิ้งเซียเป็นมรดกอันล้ำค่าทางวัฒนธรรมของประเทศ จึงได้รับขึ้นทะเบียนเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมระดับชาติ ตามบันทึกที่เกี่ยวข้องได้ระบุว่า ผู้ที่ออกแบบและทำการตัดกระดาษหิ้งเซีย โดยส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้หญิง มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นผู้ชาย ในปัจจุบันมีเพียงไม่ถึงสิบคนที่เป็นผู้ชำนาญการตัดกระดาษหิ้งเซีย คนเหล่านี้ได้กระจายอยู่ในแต่เขตพื้นที่ของหิ้งเซีย ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุเยอะ พวกเขารักการตัดกระดาษหิ้งเซียเป็นงานอดิเรก เพียงแค่ใช้เวลาว่างในการตัดกระดาษ ปัจจุบันการตัดกระดาษหิ้งเซียมีการพัฒนาที่ล่าช้า ส่งผลให้คนรุ่นหลังไม่ได้สนใจการตัดกระดาษหิ้งเซียมากนัก อีกทั้งการเผยแพร่การตัดกระดาษที่อ่อนตัวลง แต่ด้วยการสนับสนุนของรัฐบาลจีนที่มีต่อการตัดกระดาษของหิ้งเซีย มาตรการการดูแลและอนุรักษ์ก็ได้ยกระดับสูงขึ้น ถึงแม้ว่ารัฐบาลจีนให้มาตรการทางการเงินการลงทุนในการตัดกระดาษหิ้งเซียเป็นอย่างมาก รวมไปถึงการจัดการอบรมการตัดกระดาษหิ้งเซียในรูปแบบต่างๆ แต่ในบางพื้นที่ก็เห็นได้ว่าศิลปะวัฒนธรรมการตัดกระดาษหิ้งเซียใกล้จะสูญหายไป จนกระทั่งปัจจุบัน การตัดกระดาษหิ้งเซียในวิถีชาวบ้านค่อยๆจางหายไปกับผู้คน การช่วยเหลือการตัดกระดาษหิ้งเซียในปัจจุบัน ก็ทำได้แค่บันทึกและเก็บรักษาศิลปะวัฒนธรรมไว้เพื่อไม่สูญหายไป แต่ก็ยังไม่สามารถรับประกันการอนุรักษ์และสืบทอด เนื่องจากไม่ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งกองทุนช่วยเหลือระยะสั้นก็ไม่สามารถช่วยอนุรักษ์และแก้ไขปัญหาการอนุรักษ์และสืบทอดของการตัด

กระดาดหนึ่งซึ่งอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องระดมทุกฝ่ายให้ความร่วมมือ เพื่อร่วมกันพัฒนา ศิลปะและวัฒนธรรมการตัดกระดาดหนึ่งซึ่ง

นโยบายและข้อกำหนดระดับชาติและระดับท้องถิ่น

1. นโยบายและข้อกำหนดระดับชาติ

“อนุสัญญา”ได้กำหนดให้สำรวจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในปัจจุบันของแต่ละ ประเทศและภูมิภาค ให้เสนอรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญและจำเป็นต้อง ได้รับการช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน รวมทั้งกำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญา ทางวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญและผู้แทนจากสมาชิกต่างๆ เพื่อประสานงานที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติและระหว่างประเทศในรูปแบบของ อนุสัญญา ในปี ค.ศ. 2005 สำนักงานรัฐสภาของจีนได้ประกาศใช้ “ความคิดเห็นว่าด้วยการ เสริมสร้างความเข้มแข็งการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในประเทศ” โดยเสนอแนวทาง ปฏิบัติ “การป้องกันก่อน การช่วยเหลือก่อน การใช้อย่างสมเหตุสมผล การสืบทอดและการพัฒนา” เสนอให้มีการจัดตั้งระบบบัญชีรายชื่อตัวแทนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ส่งเสริมการวิจัย ตรวจสอบและพิจารณา อนุรักษ์ และเผยแพร่มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เสริมสร้างการอนุรักษ์ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และของ

ใช้รูปแบบการอนุรักษ์แบบไดนามิกและองค์รวมสำหรับหมู่บ้านหรือพื้นที่เฉพาะที่มีระบบ นิเวศน์ทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมค่อนข้างสมบูรณ์และมีคุณค่าพิเศษ ซึ่งได้ชี้ให้เห็นถึงทิศทางสำหรับ การสร้างระบบการอนุรักษ์ที่มีลักษณะเฉพาะของประเทศจีน ในขณะเดียวกัน ได้กำหนด“ให้รัฐบาล แสดงบทบาทเป็นกำลังหลัก

และสร้างกลไกการประสานงานและกลไกการบริหารในการอนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพ” (เว็บไซต์ของรัฐบาลจีน, 2005) ในปีเดียวกัน สภาแห่งรัฐได้ออก “ประกาศเกี่ยวกับการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งในการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” ซึ่งเสนอให้มีการจัดตั้งระบบบัญชีรายชื่อ 4 ระดับ ได้แก่ “ระดับประเทศ ระดับมณฑลระดับเมือง และระดับอำเภอ” เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับ การอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่สำคัญ โดยเฉพาะมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ใกล้สูญ พันธุ์ (เว็บไซต์ของรัฐบาลจีน2548)

ในปี ค.ศ. 2006 มีการประกาศใช้ “โครงการแผนพัฒนาวัฒนธรรมแห่งชาติห้าปี ฉบับที่สิบ เอ็ด” ซึ่งเสนอให้วาดแผนที่การกระจายทรัพยากรมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ และกำหนด ลำดับวงศ์ตระกูลของผู้สืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม กำหนดวิธีการระดมทุนสำหรับผู้สื บทอด และกำหนดวันเสาร์ที่สองของเดือนมิถุนายนของทุกปีเป็นวันมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(เว็บไซต์ของรัฐบาลจีน,2006) ในปี ค.ศ.2009 กรมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของกระทรวงวัฒนธรรมได้ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่นั้นมา กรมวัฒนธรรมในที่ต่าง ๆ ได้จัดตั้งแผนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อดำเนินการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ในปี ค.ศ.2011 ได้มีการประกาศใช้“กฎหมายว่าด้วยมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน”(เรียกชื่อย่อว่า“กฎหมายมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม”) ซึ่งเป็นการเปิดเส้นทางการพัฒนาการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจีนอย่างเป็นทางการ โดยมีกฎหมายในการอ้างอิงและต้องปฏิบัติตาม(เว็บไซต์ของสภาประชาชนแห่งชาติ,2011) เพื่ออนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจีนในรูปแบบกฎหมาย

ในปี ค.ศ. 2017 สำนักงานคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนและสำนักงานกลางสภาแห่งรัฐได้ออกประกาศ“ความคิดเห็นว่าด้วยการดำเนินโครงการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยมของจีน” ซึ่งนำเสนอข้อกำหนดต่างๆ เช่น ปรับปรุงระบบการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและดำเนินการตามแผนการฟื้นฟูงานฝีมือแบบดั้งเดิม ต่อจากนั้น กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ และกระทรวงการคลังได้ออก“แผนการฟื้นฟูงานฝีมือแบบดั้งเดิมของจีน” โดยเสนอว่า“บนพื้นฐานของวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยมของชาติจีน เรียนรู้จากความสำเร็จที่โดดเด่นของอารยธรรมมนุษย์ชาติ ค้นพบและใช้องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและแนวคิดงานฝีมือแบบดั้งเดิม เพิ่มเนื้อหาสาระสำคัญ ความหลากหลาย และประเภทผลิตภัณฑ์ของงานฝีมือแบบดั้งเดิม ยกกระตักการออกแบบและการผลิต ปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ปลุกฝังช่างฝีมือชาวจีนและสร้างแบรนด์ที่มีชื่อเสียง ทำให้งานฝีมือแบบดั้งเดิมใช้กันอย่างแพร่หลายในชีวิตสมัยใหม่ และตอบสนองความต้องการในการยกระดับการบริโภคของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น”(เว็บไซต์รัฐบาลจีน,2017)

ภายในปี ค.ศ. 2020 ความสามารถในการสืบทอด การคิดค้นแบบสร้างสรรค์ของงานฝีมือดั้งเดิม ระดับการบริหารและความสามารถในการแข่งขัน รายได้ของผู้ประกอบการ อัตราการจ้างงานทั้งในเมืองและชนบท ล้วนได้รับการพัฒนาและยกระดับขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เมื่อวันที่ 8 เมษายน ปี ค.ศ.2018 กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของจีนได้จัดตั้งขึ้นใหม่อย่างเป็นทางการโดยมีหน้าที่หลัก ได้แก่“รับผิดชอบในการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและการส่งเสริมการอนุรักษ์ การสืบทอด การเผยแพร่ และการฟื้นฟูมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” กรมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นองค์กรภายใน ได้ปรับปรุงและจัดตั้งสำนักงานทั่วไป สำนักงานแผนงาน สำนักงานการจัดการ สำนักงานการพัฒนาและสำนักงานการสื่อสาร เพื่อตอบสนองความต้องการใหม่ในการอนุรักษ์และพัฒนา มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจีนในยุคสมัยใหม่ ในเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. 2021 กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของจีนได้ออกประกาศ“แผนการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมห้าปี ฉบับที่สิบเอ็ด” กำหนดให้เสริมสร้างการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

อย่างเป็นระบบ สร้างระบบการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น
ยกระดับการอนุรักษ์ การเผยแพร่ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ผลักดันให้

กิจกรรมการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น(กระทรวง
วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว,2021)

ในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 2021สำนักงานคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนและ
สำนักงานกลางสภาแห่งรัฐได้ออกประกาศ“ความคิดเห็นว่าด้วยการยกระดับการส่งเสริมการอนุรักษ์
มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในประเทศจีน” โดยกำหนดให้ยึดมั่นในแนวทางค่านิยมหลักของสังคม
นิยม ยึดมั่นในการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์ การพัฒนานวัตกรรม และยึดมั่นในจุดยืนของ
วัฒนธรรมจีน การสืบทอดแก่นกลางของวัฒนธรรมจีน ปฏิบัติตามมาตรการ“การป้องกันก่อน การ
ช่วยเหลือก่อน การใช้อย่างสมเหตุสมผล การสืบทอดและการพัฒนา” ดำเนินโครงการสืบทอดและ
การพัฒนามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง ยกระดับการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทาง
วัฒนธรรม เพิ่มความแข็งแกร่งและพลังทางจิตวิญญาณในการสร้างสรรค์ประเทศสังคมนิยมที่ทันสมัย
อย่างรอบด้าน (สำนักงานกลางสภาแห่งรัฐ, 2021)

2. นโยบายท้องถิ่น

เพื่อเสริมสร้างการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในหนึ่งเซีย ในเดือน กรกฎาคม
ค.ศ. ปี 2006 รัฐบาลเขตปกครองตนเองหนึ่งเซียได้ผ่าน“กฎระเบียบว่าด้วยการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญา
ทางวัฒนธรรมแห่งเขตปกครองตนเองหนึ่งเซีย” กฎระเบียบนี้แบ่งออกเป็น 5 บท โดยมีทั้งหมด 44
มาตรา ได้ชี้แจงขอบเขตของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม การตรวจสอบและพิจารณา การจัดการ
รวมทั้งการอนุรักษ์ ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และได้กำหนดข้อกำหนดทางกฎหมายที่
เกี่ยวข้องกับการให้รางวัลและการลงโทษเป็นต้น ในเดือนกันยายน ค.ศ. ปี 2021 เพื่อเพิ่มความ
แข็งแกร่งในการอนุรักษ์และการสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในหนึ่งเซีย และรับประกันการ
สนับสนุนสำหรับผู้สืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างชัดเจน รัฐบาลเขตปกครองตนเอง
หนึ่งเซียได้แก้ไข“ระเบียบว่าด้วยการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมฯ”ฉบับดังกล่าว(ค.ศ.
2021)

ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา หนึ่งเซียได้ยกระดับการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทาง
วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมีความก้าวหน้าและได้รับ
ผลลัพธ์อย่างชัดเจน จนถึงเดือนกันยายน ค.ศ. ปี 2021 หนึ่งเซียมีตัวแทนผู้สืบทอดระดับชาติ 22 คน
โครงการตัวแทนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมระดับเขตปกครองตนเอง 142 โครงการ และตัวแทนผู้
สืบทอดระดับเขตปกครองตนเอง 249 คน ฐานสาริตการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
ระดับประเทศ 1 แห่ง และฐานการอนุรักษ์และสืบทอดระดับเขตปกครองตนเอง 98 แห่ง อีกทั้งยังได้
จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อบรรเทาความยากจน 15 แห่ง

ภายใต้การผลักดันของนโยบายและมาตรการอนุรักษ์ต่างๆ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจีนจากระดับพื้นฐานในระยะแรกๆ ที่เน้น “การอนุรักษ์ ออกนโยบายและมาตรการ” ได้ก้าวเข้าสู่ระดับใหม่ในการ “รักษาผลลัพธ์ ยกระดับคุณภาพและให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้และพัฒนาทรัพยากรมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของหนึ่งเซียควรจับโอกาสของยุคสมัยเพื่อบุกเบิกเส้นทางแห่งการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะของหนึ่งเซีย

ทฤษฎีและหลักการที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ใน ค.ศ. ปี 2003 ยูเนสโกแห่งสหประชาชาติได้ลงมติเห็นชอบและประกาศ “อนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” และได้ให้คำนิยามกับคำว่า “มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” อย่างเป็นทางการ ซึ่งหมายถึง มรดกวัฒนธรรมของชุมชน กลุ่มคนหรือบุคคล เป็นการปฏิบัติทางสังคม การแสดงออกทางวัฒนธรรม แนวคิด ความรู้ ทักษะ รวมทั้งเครื่องมือ วัตถุ ทัศนคติกรรม และสถานที่ทางวัฒนธรรม เป็นต้น มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมได้ถูกส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น จะถูกสร้างขึ้นใหม่ท่ามกลางบริบททางสังคมและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม สภาพแวดล้อม ธรรมชาติและประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กลุ่มคนต่างๆ ในสังคมนั้นๆ เกิดความรู้สึกสนิทสนมกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความตระหนักและเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรม และความคิดอันสร้างสรรค์ของมวลมนุษยชาติซึ่งกันและกัน ในอนุสัญญาฉบับดังกล่าว ได้กำหนดให้พิจารณาเฉพาะมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับหลักการข้อตกลงระหว่างประเทศทางด้านสิทธิมนุษยชน สามารถสนองความต้องการในการสร้างความเคารพระหว่างสังคม กลุ่มคน และบุคคลซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังต้องมีศักยภาพในการพัฒนาอย่างยั่งยืน (2003)

กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านประวัติศาสตร์ที่ต่างกัน ในกระบวนการสืบทอดและพัฒนาขึ้นก็ได้ที่สืบทอดมรดกของตัวเอง ตั้งแต่รุ่นสู่รุ่นเพื่อให้คนรุ่นหลังได้ตระหนักถึงเอกลักษณ์ทางด้านประวัติศาสตร์ จนก่อตัวเป็นพลังส่งเสริมความหลากหลายของวัฒนธรรมและกระตุ้นให้มนุษยชาติมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นตัวชี้วัดสำคัญสำหรับผลลัพธ์การพัฒนาของประเทศหรือกลุ่มชาติพันธุ์ มีบทบาทสำคัญเป็นพิเศษในการศึกษาค้นคว้าอารยธรรมของมนุษย์และการแสดงออกถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมของโลก อีกทั้งยังเป็นทรัพย์สินร่วมกันทางจิตวิญญาณของมนุษยชาติทั้งปวง

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมคือสิ่งที่ล้ำค่าที่สุด มีข้อมูลทางวัฒนธรรมที่มนุษย์ได้พัฒนาและบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ ทำให้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนี้ได้ถูกเก็บรักษาและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ วัฒนธรรมอย่างกลมกลืนกัน ซึ่งมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอันล้ำค่านี้ได้ส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น อีกทั้งยังสามารถแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและรูปแบบการใช้ชีวิตของมนุษย์ชาติ

การอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสามารถเพิ่มมูลค่าทางวัฒนธรรมของประชาชนและชนชาติต่างๆ ซึ่งวัตถุประสงค์มีบทบาทสำคัญและไม่อาจทดแทนได้ การอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นวิธีและเงื่อนไขสำคัญในการติดต่อประสานระหว่างชนชาติ ส่งเสริมความเป็นเอกราชของชาติ อนุรักษ์ความหลากหลายและพลวัตทางวัฒนธรรมของโลก รวมทั้งการส่งเสริมการพัฒนาาร่วมกันของมวลมนุษยชาติด้วย

2. ทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Theory)

ทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน(Sustainable Development Theory) คือ การพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนในยุคปัจจุบัน โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความสามารถในการตอบสนองความต้องการในการพัฒนาของคนรุ่นหลังในอนาคต โดยมีหลักการ 3 ประการดังต่อไปนี้:ความยุติธรรม ความต่อเนื่องและการพัฒนาลักษณะร่วมของมนุษย์ จุดประสงค์ของหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนคือ เพื่อให้บรรลุถึงการพัฒนาแบบร่วมกัน สอดคล้องกัน มีความยุติธรรม มีประสิทธิภาพ และครอบคลุมหลากหลายมิติ

ในปี ค.ศ.1987 คณะกรรมาธิการโลกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาของสหประชาชาติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีของประเทศนอร์เวย์ ชื่อ โกร ฮาเล็ม บรันด์แลนด์ (Gro Harlem Brundtland) เป็นประธานได้ประกาศและเผยแพร่รายงาน“อนาคตของเราเอง” ได้เสนอคำว่า“การพัฒนาอย่างยั่งยืน”อย่างเป็นทางการ โดยให้คำนิยามว่า“การพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของคนในยุคปัจจุบัน โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความสามารถในการตอบสนองความต้องการในการพัฒนาของคนรุ่นหลังในอนาคต” และได้อภิปรายถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนา ซึ่งเป็นประเด็นที่ได้รับความสนใจจากประชาชนทั่วโลก ในรายงานดังกล่าว ทำให้เห็นถึงคุณค่าของความรู้และประสบการณ์ของประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิม เนื่องจากความรู้เหล่านี้มีศักยภาพในการบริหารจัดการความยั่งยืนของระบบนิเวศที่มีความซับซ้อน ประเด็นนี้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากองค์การภาครัฐจากทั่วโลก ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แสดงให้เห็นว่า มโนทัศน์เรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้กลายเป็นวาระสำคัญในกิจกรรมระดับโลก ปี ค.ศ.1992 ในการประชุมสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาของสหประชาชาติ โดยมีเนื้อหาสำคัญของการพัฒนาอย่างยั่งยืน ได้รับการรับรองในที่ประชุม (United Nations World Commission on Environment and Development, 1997)

เดือนกันยายน ปี ค.ศ.2015 ได้มีการรับรองจากสมัชชาสหประชาชาติในเรื่อง“การเปลี่ยนแปลงโลกของเรา:วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนในปี2030” นับเป็นครั้งแรกที่มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมได้ถูกรวมเข้ากับกระบวนการระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เดือนพฤศจิกายน ในปีเดียวกัน “อนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม”ซึ่งจัดทำโดยยูเนสโก(UNESCO) รวมทั้ง“คู่มือมือการพัฒนาที่ยั่งยืนของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” ได้ให้คำแนะนำในเรื่องตั้งแต่“การพัฒนาสังคมที่มีความเปิดกว้าง”,“การพัฒนาความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม”, “การพัฒนาเศรษฐกิจที่มีความเปิดกว้าง”,และ“สันติภาพและความปลอดภัย” เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาที่ยั่งยืน เดือนมิถุนายน ปี ค.ศ.2016 ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคี“อนุสัญญาว่าด้วยการสงวนรักษามรดกมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม”สมัยที่6 ได้ลงมติเห็นชอบเพิ่มเติมที่ว่าการสงวนรักษามรดกมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในระดับรัฐบาลในคู่มืออนุสัญญาดังกล่าว เพื่อเป็นกรอบแนวทางการปฏิบัติของรัฐบาลในการวางแผน ออกนโยบาย ตั้งโครงการต่างๆสำหรับบูรณาการ อนุรักษ์ และพัฒนามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เดือนมิถุนายน ปี ค.ศ.2018 ในการประชุมสมัชชาประเทศภาคีสมัยที่ 7 ได้ปรับปรุงแก้ไขคู่มืออีกครั้งเพื่อให้รวมอยู่ในผลงานของอนุสัญญา จากนั้น เนื้อหาทั้งหมดนี้ได้ถูกนำเข้าสู่“วาระการพัฒนาที่ยั่งยืนในปี2030”ของสหประชาชาติ (United Nations Educational & Scientific and Cultural Organization, 2021)

ทำอย่างไรให้บรรลุเป้าหมายแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืนของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เป็นหัวข้อที่ผู้นำและผู้วิจัยแต่ละประเทศที่ต้องทำการหารือร่วมกัน เนื่องจากรูปแบบของการสืบทอดจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน จึงต้องมีการอนุรักษ์และพัฒนาที่ต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาของเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ซึ่งล้วนแต่มีผลกระทบต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ดังนั้นจึงทำให้การพัฒนาของเทคนิคและทักษะดั้งเดิมเป็นเรื่องที่ยาก งานวิจัยชิ้นนี้จึงเป็นความพยายามของผู้วิจัยในการสำรวจรูปแบบใหม่เพื่อบริหารจัดการและพัฒนากิจกรรมดาชหนึ่งซึ่งให้มีความยั่งยืนภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

3. ทฤษฎีความร่วมมือด้านการจัดการระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม

(Industry-university-research cooperation)

สิ่งที่เรียกกันว่า“ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม”นั้นหมายถึงความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย สถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์และวิสาหกิจภาคอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมและผลักดันปัจจัยการผลิตต่างๆให้ก้าวทันนวัตกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่

“ภาคอุตสาหกรรม” หมายถึงกระบวนการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจ รวมถึงผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วนร่วมในการผลิต ภาคอุตสาหกรรมนี้ต้องอาศัยเทคโนโลยีเป็นพื้นฐาน

“มหาวิทยาลัย” ครอบคลุมถึงสถาบันวิจัย หน่วยงานทางวิชาการ ตลอดจนงานวิชาการทั่วไป

“การวิจัย” หมายถึงการวิจัยเชิงประยุกต์หรือการวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยี ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมในประเทศจีน ก็คือการนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับกระบวนการผลิต ผูกอบรวมผู้ที่มีความสามารถด้านงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์ อีกทั้งยังพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับการผลิตเข้าด้วยกัน เป็นการส่งเสริมระหว่างสถาบันและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้เกิดผลประโยชน์ในการทำงานร่วมกัน

รูปแบบความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของจีนและต่างประเทศมีดังนี้ :

มหาวิทยาลัยและองค์กรร่วมมือกันฝึกฝนผู้ที่มีความสามารถ จัดตั้งศูนย์วิจัย

ห้องปฏิบัติการทดลอง อุทยานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ร่วมมือกันดำเนินโครงการพัฒนาวิจัยทางวิทยาศาสตร์ จัดตั้งสถาบันวิจัยเฉพาะด้าน เปิดระดมทุนจากบริษัทและสังคมเพื่อจัดตั้งคณะกรรมการของมหาวิทยาลัย จัดตั้งวิสาหกิจไฮเทคในมหาวิทยาลัยและ ความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับรัฐบาลท้องถิ่นเป็นต้น บนพื้นฐานดังกล่าวนี้ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของจีนจะทำบทบาทเป็นฐานการเรียนการสอน ฐานการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรม ในขณะที่ดียังเป็นฐานนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยี ฐานการฝึกอบรมบุคลากรที่มีความคิดสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยและฐานการพัฒนาวิสาหกิจไฮเทคด้วย

งานวิจัยซึ่งนี้ได้ใช้ทฤษฎีความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับ

ภาคอุตสาหกรรม รวบรวมข้อมูลและทรัพยากรต่างๆจากวิสาหกิจ สถาบันการวิจัย สถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง ระดมภาคสังคมและกลุ่มคนต่างๆเพื่อเข้าร่วมในกระบวนการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซีย เพิ่มอิทธิพลของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมรวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนิงเซียให้ดียิ่งขึ้น

4. ทฤษฎีการจัดการความรู้ (Knowledge Management)

คำนิยามของ“การจัดการความรู้” คือกระบวนการที่สร้างระบบองค์ความรู้เชิงคุณภาพและปริมาณ ให้ข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ในองค์กรผ่านกระบวนการสร้าง การแชร์ การบูรณาการ การบันทึก การเก็บรักษา การใช้ การอัปเดต การคิดค้นนวัตกรรมใหม่ รวมทั้งให้องค์ความรู้เหล่านั้นได้ย้อนกลับมาสู่องค์กร ซึ่งเป็นวงจรการสร้างและการสะสมองค์ความรู้ที่ไม่มีการหยุดยั้งสำหรับทั้งบุคคลและองค์กร จนกระทั่งกลายเป็นต้นทุนทางปัญญาสำหรับประยุกต์ใช้ในองค์กร สามารถช่วยการตัดสินใจขององค์กรให้แม่นยำมากขึ้น

เพื่อปรับตัวให้เท่าทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของตลาด หรือจะพูดง่าย ๆ ว่าการจัดการความรู้ก็คือการจักการวางแผนและการจัดการกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้

สำหรับการประยุกต์ใช้ของ “ทฤษฎีการจัดการความรู้” ในด้านมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมสามารถสร้างมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้เป็นอุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม จัดตั้งองค์กรธุรกิจทางด้านมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ผสมผสานระหว่างความรู้ให้เข้ากับการดำเนินการทางธุรกิจ สร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าด้วยคุณค่าทางวัฒนธรรม สร้างผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจในกระบวนการอนุรักษ์และสืบต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และใช้ผลกำไรด้านเศรษฐกิจเพื่อยกระดับการอนุรักษ์และสืบต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม จนกระทั่งสร้างรูปแบบการจัดการเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนาและสืบต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

สำหรับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ทฤษฎีการจัดการความรู้สามารถช่วยทำความเข้าใจกับองค์ความรู้ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้ชัดเจน เพื่อให้เกิดกระบวนการการสะสมความรู้—การสร้างความรู้เชิงสร้างสรรค์—การใช้ประโยชน์—การสร้างแพลตฟอร์มทางความรู้—การสะสมซ้ำ—การสร้างความรู้เชิงสร้างสรรค์ซ้ำ—การใช้ประโยชน์ซ้ำ—การสร้างแพลตฟอร์มทางความรู้ใหม่” รวมทั้งสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้เหล่านี้อย่างสร้างสรรค์ ทำให้กระบวนการอนุรักษ์และสืบต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมทะลุแนวคิดเดิมที่มีอยู่ ผสมผสานการพัฒนาสาขาวิชาที่หลากหลายเพื่อสร้างรูปแบบใหม่ในการพัฒนา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยชิ้นนี้ได้รวบรวมและทบทวนเอกสารทางด้านการตัดกระดาษหนึ่งซี่ การพัฒนาภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนและความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม อาศัยผลการวิจัย ความรู้ของสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และประสบการณ์ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนาภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน เพื่อแก้ปัญหาในการอนุรักษ์และสืบต่อวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งซี่ รวมทั้งสร้างรูปแบบการจัดการใหม่ในการส่งเสริมการพัฒนาและสืบต่อวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งซี่อย่างยั่งยืน

1. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตัดกระดาษหนึ่งซี่

จนถึงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2023 ฐานข้อมูลCNKI(เป็นฐานข้อมูลใหญ่ระดับชาติของจีนที่พัฒนาโดยมหาวิทยาลัยชิงหัว)ของประเทศจีนได้มีการเก็บรวบรวมงานวิจัยการตัดกระดาษของหนึ่งซี่จำนวนทั้งหมด 22 ฉบับ เป็นวารสารวิชาการ 21 ฉบับ และวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท 1 ฉบับ

ตารางที่ 2-1

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมตัดกระดาษหนังเขี้ยว (2002-2023)					หมายเหตุ
1.1 งานวิจัยเชิง ประยุกต์	1.2 การวิจัย พื้นฐาน	1.3 การวิจัยเชิง กรณีศึกษา	1.4 การวิจัยเชิง สำรวจ	1.5 วิทยานิพนธ์	
4	12	3	2	1	

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการตัดกระดาษหนังเขี้ยว

1) Zhou Qinyi (2022) “การประยุกต์ใช้ศิลปะการตัดกระดาษหนังเขี้ยวในศิลปะภาพประกอบ” ได้ผสมผสานการตัดกระดาษและศิลปะภาพประกอบของชาวหนังเขี้ยว เพื่อส่งเสริมให้ศิลปะภาพประกอบเข้ากับวัฒนธรรมของชนชาติ รวมทั้งเพิ่มรูปแบบในการแสดงออกของวัฒนธรรมจีนด้วย

2) Ying Ziyue (2021) “การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการตัดกระดาษกับการออกแบบทางวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ในพื้นที่หลงเต๋อ เขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุย” ในบทความชิ้นนี้ นักเขียนใช้ทฤษฎีการสร้างสรรค์งานศิลปะเป็นจุดเริ่มต้น อธิบายความสำคัญในการผสมผสานระหว่างการตัดกระดาษกับการออกแบบทางวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ อีกทั้งยังได้พูดถึงทักษะและความคิดสร้างสรรค์ในการตัดกระดาษของเมืองหลงเต๋อ จนกระทั่งได้ใช้การตัดกระดาษของเมืองหลงเต๋อเป็นสื่อในการสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

3) Pan Kun (2017) “การวิจัยการประยุกต์ใช้สัญลักษณ์ศิลปะพื้นบ้านหนังเขี้ยวในการออกแบบสิ่งแวดล้อม” ได้คัดเลือกและแนะนำคุณสมบัติทั่วไปของศิลปะพื้นบ้านหนังเขี้ยว รวมทั้งการประยุกต์ใช้ในด้านอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นพื้นฐานในการประยุกต์ใช้สัญลักษณ์ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในอนาคต

4) Guo Haipeng (2016b) “การออกแบบศิลปะการตัดกระดาษหนังเขี้ยวใหม่ในงานศิลปะสาธารณะ” เห็นว่า การสร้างสรรค์งานศิลปะการตัดกระดาษของชาวมุสลิมในหนังเขี้ยวจะต้องสร้างเวทีศิลปะสาธารณะ ซึ่งเป็นช่องทางสำคัญในการส่งเสริมการผสมผสานและการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนของศิลปะอิสลามและวัฒนธรรมท้องถิ่นของจีน จุดสำคัญในการทบทวนการออกแบบใหม่ในพื้นที่สาธารณะของการตัดกระดาษชาวมุสลิมอยู่ที่ความเข้าใจเรื่องรูปแบบพื้นที่ “หยิน หยาง” และพื้นที่ “เสมือน” ในศิลปะการตัดกระดาษของชาวมุสลิม เขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุย

บทความวิชาการทั้ง 4 บทความข้างต้นได้รวบรวมศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นและรูปแบบศิลปะการวัฒนธรรมอื่นๆ เพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

1) Yang Qianxin (2017) “การอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษภายใต้นโยบายการฟื้นฟูชนบท ในพื้นที่หลงเต๋อ เขตปกครองตนเองหนึ่งชิ้นหุย” บทความนี้จากมุมมอง “ยุคสมัยใหม่” เริ่มจากยุทธศาสตร์การพัฒนาการตัดกระดาษของหลงเต๋อ ได้สำรวจลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

2) Yang Lei (2017) “การวิเคราะห์การตัดกระดาษของชาวมุสลิมในหนึ่งชิ้น” ได้อธิบายการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมของชาวมุสลิมในหนึ่งชิ้นอย่างสังเขป อภิปรายถึงรูปแบบการแสดงออกทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นผ่านมิติ วิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์และการนับถือศาสนา

3) บทความเรื่อง “การวิจัยเกี่ยวกับการอนุรักษ์การตัดกระดาษหนึ่งชิ้น” ของ Dong Chuan (2018) ได้สรุปปัญหาที่พบเจอของการตัดกระดาษชาวมุสลิมในหนึ่งชิ้น วิเคราะห์ประเด็นเกี่ยวกับการอนุรักษ์เชิงพัฒนาของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น รวมทั้งความหมายสำคัญในการพัฒนารูปแบบการอนุรักษ์แบบกอบกู้ให้เป็นการอนุรักษ์เชิงพัฒนา

4) ในบทความเรื่อง “การอนุรักษ์ศิลปะวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น” Wen Jifen (2017) ได้อธิบายบทบาทสำคัญของวัฒนธรรมการตัดกระดาษจากมุมมองการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้าน โดยเริ่มจากสถานการณ์ปัจจุบันในการอนุรักษ์และพัฒนาการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น รวมถึงอภิปรายเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการอนุรักษ์และสืบทอด

บทความทางวิชาการข้างต้นทั้ง 4 บทความและเอกสารด้านวิชาการอื่นๆ ได้รวบรวมเนื้อหาเกี่ยวกับการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น โดยเริ่มต้นจากสถานการณ์ปัจจุบันในการอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น อธิบายความหมายในการสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น รวมทั้งข้อเสนอในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

1) Su Xue (2016) “การตัดกระดาษสีของชาวมุสลิมในหนึ่งชิ้นกับการแลกเปลี่ยนบนเส้นทางสายไหม-กรณีศึกษาอำเภอไห่หยวน เขตปกครองตนเองหนึ่งชิ้นหุย” มีการสัมภาษณ์จากคุณ “ปิงหยัน” ผู้สืบทอดการตัดกระดาษของอำเภอไห่หยวนในหนึ่งชิ้น ไส้เรียงกระบวนการเติบโตของศิลปินพื้นบ้าน เพื่อสะท้อนเสียงจากสตรีในกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความเมตตาและมีคุณธรรม ส่งเสริมให้สังคมกระแสหลักมองเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมพื้นบ้านมากขึ้น

2) Zhao Hui(2016)“ความหลงใหล ความปรารถนาและความต้องการ—บทสัมภาษณ์ จากคุณจิง

ซุนเซีย นักตัดกระดาษชาวหนิงเซีย” ได้ดำเนินการสัมภาษณ์และทำการวิจัยผู้สืบทอด การตัดกระดาษหนิงเซียกับคุณ จิง ซุนเซีย(Jing ChunXia) รวมถึงเส้นทางในการสืบทอดและ เอกลักษณ์ทางศิลปกรรมของ คุณจิง ซุนเซียในการตัดกระดาษ

3) ในบทความเรื่อง“ชาวนา จางลี่เสวีย เต็มช่องว่างการตัดกระดาษสีหนิงเซีย”ของ Shen Dong(2007) ได้แนะนำทักษะในการตัดกระดาษและสร้างสรรค์ผลงานในการตัดกระดาษโดย การย้อมสีของคุณจาง ลี่เสวีย

บทความทางวิชาการข้างต้นได้ดำเนินการวิจัยเฉพาะกรณี โดยทำการเลือกผู้สืบทอด การตัดกระดาษของหนิงเซียเพียงคนเดียว ศึกษาเส้นทางพัฒนาเติบโต เอกลักษณ์ทาง ศิลปกรรม เพื่อนำไปสู่การอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนิงเซีย

1.4 งานวิจัยล่าสุดที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนิงเซีย

1) Guo Hai Peng (2016a) “การอนุรักษ์ศิลปะการตัดกระดาษหนิงเซียด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล” ได้บันทึกขั้นตอนการตัดกระดาษอย่างแม่นยำและชัดเจนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ เผยแพร่ศิลปะแบบดั้งเดิมผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต สร้างความเป็นดิจิทัลของการตัดกระดาษหนิงเซีย ซึ่งนอกเหนือจากการอนุรักษ์และการสืบทอดแล้ว อีกทั้งยังสามารถส่งเสริมการพัฒนาศิลปะการตัด กระดาษหนิงเซียอย่างก้าวกระโดด สร้างแบรนด์การตัดกระดาษให้กับชาวหนิงเซีย พัฒนาวัฒนธรรม และความคิดสร้างสรรค์ การสืบทอดมักขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมดั้งเดิม สร้างสรรค์และพัฒนารูปแบบใหม่

2) สำหรับการแนะนำมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษไปยัง ต่างประเทศ เพื่อให้วัฒนธรรมเหล่านั้นได้รับการเผยแพร่และพัฒนาในเวทีที่กว้างขึ้นนั้น ในงานวิจัย “ศิลปะการตัดกระดาษหนิงเซียกับโครงการแปลภาษาต่างประเทศ” Zhang Yi Ning (2019) ได้ใช้ โมเดลการสื่อสาร 5W ของ Lasswell แต่ได้ปรับโมเดลและลดความซับซ้อน เพื่ออภิปรายในหัวข้อ “แปลว่าอะไร” “เพราะอะไรต้องแปล” และ “แปลอย่างไร”

เอกสารทางวิชาการในสองฉบับข้างต้น ได้ทำการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่และโปรแกรม การสื่อสาร 5W ของ Lasswell เพื่อทำการอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนิงเซีย

1.5 วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทที่เกี่ยวกับการตัดกระดาษหนิงเซีย

1) Tang Lei(2020)“การวิจัยเกี่ยวกับการการนำทรัพยากรที่มีลักษณะเฉพาะของการ ตัดกระดาษหนิงเซียเพื่อใช้ในหลักสูตรการเรียนการสอน——กรณีศึกษาศิลปะในการตัดกระดาษ”ได้ ใช้วิธีการนำศิลปะการตัดกระดาษเข้าสู่หลักสูตรและภาคการปฏิบัติของการเรียนการสอน แสดงให้เห็นถึงบทบาททางด้านสุนทรียภาพ ความบันเทิง การศึกษาของการตัดกระดาษ ได้วิเคราะห์

กระบวนการและวิธีการของศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้ง ในขณะที่เดียวกัน ได้อธิบายถึงบทบาทของวัฒนธรรมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์

บทความทางวิชาการทั้ง 2 บทความข้างต้น ข้ามระยะเวลาในการทำการวิจัยอย่างยาวนาน ตั้งแต่ ค.ศ.ปี 2007 ถึง 2022 ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยที่อ้างอิงจากฐานข้อมูลที่มีอยู่แล้ว ข้อเสนอที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ขาดการวิจัยที่ทันสมัยการณ

2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

จนถึงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2023 ศูนย์ความรู้แห่งประเทศจีน(CNKI) ได้รวบรวมเอกสารเผยแพร่งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจำนวน 346 ฉบับ เนื้อหาการวิจัยเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม การท่องเที่ยว กีฬา วิจิตรศิลป์ หัตถกรรม สถาปัตยกรรม ดนตรีและการเต้นรำ ภาพยนตร์ เศรษฐกิจวัฒนธรรม โบราณคดี ฯลฯ จำนวน 20 สาขาวิชา

งานวิจัยชิ้นนี้ได้คัดเลือกและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 4 ฉบับ เรียนรู้ประสบการณ์ การวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำเสนอทฤษฎีและประสบการณ์สำหรับการอนุรักษ์และการสืบทอดของการตัดกระดาษหนึ่ง

1) Fan Yiyin และ Cheng Peng(2022) “การวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาอย่างยั่งยืนของทักษะฝีมือดั้งเดิมในฐานะมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ภายใต้ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่าง

มหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม” เริ่มต้นจากความต้องการในการอนุรักษ์และสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของทักษะฝีมือดั้งเดิมแบบดั้งเดิม ศึกษาและสำรวจเส้นทางการพัฒนา เช่น “มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม+อาชีวศึกษา”, “มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม+การท่องเที่ยว”, “มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม+อินเทอร์เน็ต” ภายใต้กรอบแนวคิดว่าด้วยความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม เพื่อหาแนวทางและรูปแบบใหม่ในการพัฒนา มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของทักษะฝีมือดั้งเดิมแบบดั้งเดิมอย่างยั่งยืนภายใต้วิถีใหม่

2) Jiang Zhonghua & Ji Yue & Zhang Hefeng & Wu Bo(2022) “การสำรวจเส้นทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของการปักผ้าจิ้นภายใต้แนวคิดวิวัฒนาการใหม่” ได้ใช้วิธีการสำรวจภาคสนามและการวิจัยเชิงประจักษ์เพื่อทบทวน การพัฒนา วิวัฒนาการ การเปลี่ยนแปลง และความยากลำบากในการพัฒนาของงานปักผ้าจิ้นภายใต้สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมและระบบนิเวศวัฒนธรรมใหม่ เพื่อสำรวจเส้นทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมการปักผ้าจิ้น อย่างเช่นเส้นทางการพัฒนาที่มี “รัฐบาล + ผู้สืบทอด + มหาวิทยาลัย + ช่างปัก + วิสาหกิจ” เข้าร่วมกันในการกระบวนการพัฒนา ซึ่งได้สอดคล้องกับหลักการและแนวความคิด “การพัฒนาสังคมแบบองค์รวม”, “การพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม”, “การพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน” และ “มรดกภูมิ

ปัญหาทางวัฒนธรรมกับสันติภาพ” ได้แก้้ปัญหาของการขาดแคลนบุคลากร การขาดแคลนนวัตกรรม และการขาดแคลนการพัฒนาของงานปักผ้าจิ้นในระดับหนึ่ง

3) Li Sihan (2022) “การวิจัยการบูรณาการและพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมภายใต้ภูมิหลังของเศรษฐกิจดิจิทัล” บทความนี้เริ่มต้นจากแนวโน้มการพัฒนาในยุคดิจิทัล ได้วิเคราะห์สถานะการพัฒนาของจีนในปัจจุบัน และเชื่อมโยงกับศักยภาพการพัฒนาในยุคดิจิทัล เพื่อทำความเข้าใจเส้นทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของจีนมากขึ้น

4) Bai Na (2016) “แนวความคิดว่าด้วยการพัฒนามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน” ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ สืบทอดและพัฒนาที่ยั่งยืนของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในปัจจุบัน ภายใต้หลักการการพัฒนาและลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมรวมทั้งคำนึงถึงแนวโน้มการพัฒนาของการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของประเทศจีน เพื่อหามาตรการและเส้นทางแห่งการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับ “ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม”

จนถึงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2023 ศูนย์ความรู้แห่งประเทศจีน (CNKI) ได้รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับ “ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม” ทั้งหมด 4,310 ฉบับ เนื้อหาครอบคลุม การศึกษาระดับอุดมศึกษา การจัดการทางวิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์องค์กร ทั้ดถกรรม คณิตศาสตร์ การปฏิรูประบบเศรษฐกิจ ฯลฯ จำนวน 20 สาขาวิชา

1) Cao Xiaoxiao (2021) “การวิจัยนวัตกรรมรูปแบบใหม่ของความร่วมมือด้านการวิจัย

ระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม กรณีศึกษาอุตสาหกรรมสิ่งทอเมืองเซ่าซิง” เริ่มต้นจากมุมมองการบ่มเพาะและฝึกอบรมบุคลากรของมหาวิทยาลัย และดำเนินการวิจัยนวัตกรรมรูปแบบใหม่ในความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมสิ่งทอเมืองเซ่าซิง เพื่อสร้างรูปแบบความร่วมมือเชิงลึกในการบ่มเพาะและฝึกอบรมบุคลากรระดับสูงที่มีศักยภาพและความสามารถในการปรับตัวเพื่อเข้ากับการพัฒนาของสังคม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอในเขตพื้นที่เซ่าซิงอย่างมีคุณภาพ

2) Tang Bubu และ Chen Fan(2020) “สถานภาพการวิจัยของความร่วมมือด้านการวิจัย

ระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม” ได้ใช้หัวข้อ “ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม” เป็นเนื้อหาการค้นหาและ ตั้ง “ชื่อบทความ” เป็นเงื่อนไขการค้นหา กำหนดเวลาตั้งแต่ปี 1993 ถึง 2019 เพื่อค้นหางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในระบบศูนย์ความรู้แห่งประเทศจีน (CNKI) และได้ดำเนินการวิจัยเอกสาร(Documentary Research)จากมิติ จำนวน

ประเภท และเนื้อหาของเอกสารที่ได้มา ซึ่งถือเป็นการปูพื้นฐานในการสำรวจสถานภาพการวิจัยในปัจจุบัน และจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในอนาคต

3) Han Qifei และ Zhu Xuejian (2021) “โมเดลหลักและแนวคิดเกี่ยวกับความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม” ได้ระบุว่า มหาวิทยาลัยเป็นตัวหลักในการผสมผสานระหว่าง ภาคอุตสาหกรรมและการวิจัย การขยายบทบาทและหน้าที่ทางสังคมยังทำให้มหาวิทยาลัยกลายเป็นพลังสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจอีกด้วย บทความนี้ได้วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม ทั้งในประเทศและต่างประเทศ วิเคราะห์ทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ทำให้เกิดความร่วมมือดังกล่าว รวมทั้งวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการความร่วมมือ ผู้วิจัยได้เลือกงานวิจัยสามชิ้นข้างต้นที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งงานวิจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องจากหลากหลายมิติ เพื่อปรับและประยุกต์ใช้ในการอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาศของหิ้งเซีย

ข้อสรุปของบทนี้

งานวิจัยชิ้นนี้ได้ รวบรวมและทบทวนความรู้และงานวิจัยเกี่ยวกับการตัดกระดาศของหิ้งเซีย ได้คัดเลือกผลการวิจัยบางส่วนที่เกี่ยวข้องกับ “การพัฒนาอย่างยั่งยืนของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” และ “ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม” อาศัยประสบการณ์ของการวิจัยที่ผ่านมา ตลอดจนนโยบายการอนุรักษ์ระดับชาติและระดับท้องถิ่น โดยใช้ทฤษฎีการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ทฤษฎีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทฤษฎีความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมและทฤษฎีการจัดการความรู้เป็นต้น นำทฤษฎีเหล่านี้ใช้ในเนื้อหาของบทที่ 5 เพื่อสร้างแนวคิดการจัดการในความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมของวัฒนธรรมการตัดกระดาศหิ้งเซีย เปิดเส้นทางการพัฒนาใหม่สำหรับการอนุรักษ์และการสืบทอดของการตัดกระดาศหิ้งเซียและมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอื่นๆด้วย

บทที่ 3

วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

บทนี้เริ่มต้นจากการพัฒนาทางประวัติศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น และสถานการณ์ปัจจุบันของการสืบทอดและการพัฒนาของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นตั้งแต่ปี 2000 ถึง 2024 ผู้วิจัยได้จัดเรียงเทคนิคการผลิตและเครื่องมือของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น รวบรวม เนื้อหา รูปแบบ และประเภทลวดลายของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น สรุปความหมายดั้งเดิมของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ผู้วิจัยเห็นว่าการสร้างข้อมูลเชิงดิจิทัลของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นมีความสำคัญในทางปฏิบัติอย่างยิ่งต่อการอนุรักษ์และการสืบทอดของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์และรูปแบบการสืบทอดของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น: ค.ศ. ปี 2000-2024

พลวัตการสืบทอดและการเปลี่ยนแปลงของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น: ก่อน ค.ศ.ปี 2000
เทคนิคการผลิตและเครื่องมือที่ใช้ในการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

1. เทคนิคการผลิต
2. เครื่องมือที่ใช้ของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

เนื้อหา รูปแบบ และประเภทลวดลายของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

1. เนื้อหาและรูปแบบของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น
2. ประเภทลวดลายของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

ความหมายดั้งเดิมและความสำคัญในการสร้างสรรค์ความเป็นดิจิทัลของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

1. ความหมายดั้งเดิมของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น
2. ความสำคัญในการสร้างสรรค์ความเป็นดิจิทัลของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

พัฒนาการทางประวัติศาสตร์และรูปแบบการสืบทอดของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น:

ค.ศ. ปี 2000-2024

ตั้งแต่ ค.ศ. ปี 2000 เป็นต้นมา ในเขตพื้นที่ชนบทของจีน มีการเปลี่ยนแปลงโดยการสร้างบ้านที่ทำจากกระเบื้องเป็นส่วนใหญ่ และมีหน้าต่างที่เป็นกระจกสะท้อนแสงสว่าง จึงทำให้ไม่เหมาะแก่การนำกระดาษมาติดอีกต่อไป ดังนั้นการตัดกระดาษจึงค่อยๆ เลื่อนหายไปจากการใช้ชีวิตของผู้คนที่ละนิด นอกจากนี้การตัดกระดาษเหล่านี้ สามารถทำได้โดยการคัดลอกลงบนแผ่นพลาสติก เช่นเดียวกับการตัดกระดาษเป็นลวดลายต่างๆ ซึ่งวัสดุชนิดนี้จะมีความคงทน ไม่ขาดง่าย และมีอายุการใช้งานที่ยาวนานกว่า ในช่วงเทศกาลวันแต่งงาน สิ่งเหล่านี้ ล้วนแต่กลายเป็นของที่จำเป็นในการเพิ่มบรรยากาศที่คึกคักในชีวิตประจำวัน จึงทำให้อุตสาหกรรมการตัดกระดาษมีต้นทุนที่ต่ำลง มีการผลิตที่รวดเร็วขึ้น แต่มีสิ่งที่ขาดหายไป คือการแสดงออกอารมณ์ความรู้สึกของผู้ประดิษฐ์ แม้แต่งานตัดกระดาษที่เราพบเป็นครั้งคราวเมื่อเราเดินเข้าไปในตรอกซอกซอยที่มีประชากรเบาบางก็เป็นงานตัดกระดาษสมัยใหม่ที่มีขนาดคงที่และมีรูปแบบจำกัด รูปแบบลวดลายของกระดาษตัด ไม่มีอะไรนอกเหนือจากรูปมังกรและรูปหงส์ หรือคำอวยพร ความสุข หรือ ความโชคดี ดังนั้น ลวดลายที่เข้าใจง่ายดังกล่าวจะถูกพิมพ์ไว้ที่ถุงพลาสติกขนาดใหญ่และขนาดเล็กและติดไว้ที่หน้าต่างหรือผนัง เมื่อเวลาผ่านไปอารมณ์และความรู้สึกของผู้คนก็ค่อยๆ เลื่อนหายไป แม้ว่าในปัจจุบัน หากเราเดินไปยังอำเภอหลงเต๋อ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของศิลปะพื้นบ้าน ก็เป็นเรื่องยากมากที่จะพบเจองานศิลปะที่มีรูปแบบลวดลายดั้งเดิม อย่างเช่น ลายค้างคาว เมล็ดดอกบัว และรูปดอกบัวเป็นต้น ที่สื่อความหมายถึงความงดงามของศิลปะการตัดกระดาษในสมัยโบราณด้วยการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจากรัฐบาลส่วนกลางและท้องถิ่นนั้น ทำให้มีการค้นพบจำนวนผู้สืบทอดการตัดกระดาษเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น ฝู จ้าวเอ๋อ และ เกียนเหียนหลาน ซึ่งเป็นผู้สืบทอดระดับชาติ อีกทั้งยังมี จิงซุนเซี่ย ผู้มีชื่อเสียงในฐานะ “หญิงสาวจีนผู้ชาญฉลาด” ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ศิลปินการตัดกระดาษแต่ละคนได้สร้างสรรค์ผลงานอันยอดเยี่ยมที่ทั้งสืบสานประเพณีและแสดงออกถึงชีวิตความเป็นอยู่ด้วย ควบคู่ไปกับการสนับสนุนเงินทุนและด้านอื่นๆ ของรัฐบาลท้องถิ่น ทำให้ภาพตัดกระดาษหนึ่งชิ้นที่ถูกนำออกจากเมืองหนึ่งชิ้น และขยายจากในประเทศสู่ต่างประเทศ ทำให้การตัดกระดาษหนึ่งชิ้นได้รับรางวัลมากมายทั้งจากเวทีในประเทศและเวทีต่างประเทศ จนกระทั่ง ทำให้ผู้คนจำนวนมากได้รู้จักการตัดกระดาษของหนึ่งชิ้นมากยิ่งขึ้น นี่จึงเป็นการยืนยันถึงคุณค่าการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น และยังเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการอนุรักษ์และสืบทอดศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับประชากรมากกว่า 7.2 ล้านคนในหนึ่งชิ้น มีผู้สืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและผู้สร้างสรรค์งานตัดกระดาษหนึ่งชิ้นจำนวนไม่มากนัก เนื่องจากคนรุ่นเก่ามีอายุมากขึ้น คนหนุ่มสาวก็ไม่ค่อยเต็มใจที่จะสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น อีก

ทั้งรัฐบาลก็ลดการสนับสนุน ผู้สืบทอดเองก็ไม่ได้มีการพัฒนา ขาดแคลนการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ประกอบกับขาดการวางแผนระยะยาว ส่งผลให้สถานการณ์ในปัจจุบันเป็นการพัฒนาที่ยากลำบาก ดังนั้น จำเป็นต้องมีรูปแบบใหม่ในการจัดการอย่างเร่งด่วน เพื่อประสบความสำเร็จในการพัฒนาการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นอย่างยั่งยืน

พลวัตการสืบทอดและการเปลี่ยนแปลงของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น: ก่อน ค.ศ.ปี 2000

สมัยก่อนเมื่อนานมาแล้ว ก่อนที่จะมีการประดิษฐ์กระดาษ ผู้คนได้เรียนรู้จากการนำวัสดุแผ่นบางๆ มาเจาะรูเพื่อทำการกรีดสลัก รั้งสรรค์ผลงานให้เป็นศิลปะงานฝีมือ ตามบันทึกเก่าแก่ที่สุดในหนังสือ “บันทึกประวัติศาสตร์” (สื่อจี) ได้มีการประดิษฐ์กระดาษในยุคสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันตก ผู้คนใช้เทคนิคการกรีดสลักโดยการทำให้เป็นรูกลวงบนกระดาษ จึงทำให้ศิลปะการตัดกระดาษได้ถูกพัฒนาขึ้นมา สมัยราชวงศ์ถังเป็นยุคแห่งการพัฒนาศิลปะการตัดกระดาษอย่างก้าวกระโดด สมัยราชวงศ์ซ่งได้เริ่มปรากฏศิลปนาการตัดกระดาษที่เป็นมืออาชีพ ในยุคสมัยราชวงศ์หมิงและราชวงศ์ชิง ศิลปะการตัดกระดาษได้เติบโตอย่างเต็มที่ อีกทั้งยังเข้าสู่ยุคสมัยที่มีความเจริญรุ่งเรือง ในช่วงเวลาทางประวัติศาสตร์ของแต่ละยุคสมัย มีผู้คนและกลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกันอาศัยอยู่ในพื้นที่หนึ่งชิ้น เนื่องจากการรวมตัวและการผสมผสานระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ จึงยากที่จะพิสูจน์ได้ว่าการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นเกิดขึ้นเมื่อไร การตัดกระดาษหนึ่งชิ้นส่วนใหญ่ปรากฏตัวอยู่ทางภาคใต้ ตามพื้นที่ราบลุ่มภูเขาในอำเภอถงซิน(Tongxin) อำเภอหลงเตอ(Longde) อำเภอไห่เหยียน(Haiyuan) ไปจนถึงอำเภอผิงลั่ว(Pingluo) ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของหนึ่งชิ้น ตามหลักฐานข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบัน สามารถไล่เรียงเส้นทางการพัฒนาและการเติบโตของคุณเถียน เหยียนหลาน (Tian Yanlan)

ผู้สืบทอดมรดกการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นระดับชาติของประเทศจีน คุณเถียน เหยียนหลาน (Tian Yanlan) เกิดที่หมู่บ้าน “ซินจวง” ชุมชน “หานเจี้ยวสูย” อำเภอ “ถงซิน” สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปัจจุบันเป็นครูสอนหนังสืออยู่ที่โรงเรียนมัธยมหญิงล้วน “ไห่หู่” อำเภอ “ถงซิน” คุณอาซาลา กาศี (A SaLa Kashi) บรรพบุรุษของคุณ “เถียนเหยียนหลาน” ในยุคสมัยจักรพรรดิเจี๋ยชิง ราชวงศ์ชิง (ประมาณ ค.ศ. ปี 1805) เป็นนางสนมกำนัลที่ปฏิบัติหน้าที่ในราชสำนักและเชี่ยวชาญในด้านการออกแบบเสื้อผ้า ลวดลายการปักผ้า (ในขณะนั้นรูปแบบการปักผ้าส่วนใหญ่จะใช้รูปแบบเดียวกับการตัดกระดาษ ดังนั้นคุณอาซาลา กาศีจึงมีความเชี่ยวชาญในเทคนิคการตัดกระดาษด้วย) ใน ค.ศ. ปี 1815 จักรพรรดิเจี๋ยชิงได้อนุญาตให้ อาซาลา กาศี ออกจากพระราชวัง เพื่อไปดำเนินชีวิตที่บ้านเกิด ณ เมือง “ฉาวหวา” มณฑลเสฉวน หลังจากนั้นได้แต่งงานกับพ่อค้าทางเหนือคนหนึ่งและไปใช้ชีวิตกับสามีที่อำเภอ “ซีจี” เมืองหนึ่งชิ้นและได้สืบทอดเทคนิคการปักผ้าและการตัดกระดาษของราชสำนัก ซึ่งมารดาของคุณเถียนเหยียนหลานชื่อหม่าซิ่วฟาง(Ma Xiufang) เป็นผู้สืบทอดเทคนิคการตัด

กระดาศในรุ่นที่ห้า สมัยเด็กเหียนเถียนหลานได้เรียนรู้การตัดกระดาศจากมารดา จึงทำให้หล่อนรักการตัดกระดาศเป็นอย่างมาก หล่อนจึงได้รับช่วงต่อจากมารดา กลายเป็นผู้สืบทอดการตัดกระดาศในรุ่นที่หก ส่วนผู้สืบทอดอื่นๆ ก็ล้วนแต่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้อาวุโสในครอบครัวตั้งแต่เยาว์วัยทำให้พวกเขารักในการตัดกระดาศไปโดยปริยายและเป็นแรงผลักดันให้พวกเขายื่นหยัดการเผยแพร่การตัดกระดาศสืบไป

จากมุมมองทางภูมิศาสตร์ การตัดกระดาศของหนิงเซี่ยมีรากฐานจากวิถีชุมชนท้องถิ่น ภายใต้ธรรมเนียมการตัดกระดาศแบบดั้งเดิม โดยมีการสอนศิลปะการกระดาศมาตั้งแต่ผู้อาวุโสรุ่นก่อนมาจนถึงปัจจุบันนี้ เมื่อ 2000 ปีก่อน การตัดกระดาศจะตัดกันในช่วงเทศกาลตรุษจีน ซึ่งจะมีรูปดอกไม้ และรูปภาพมงคลต่างๆ เช่น ดอกไม้ ต้นหญ้า นกและปลา เพื่อนำไปติดไว้ที่กรอบของหน้าต่างสตรีในชุมชนได้สร้างสรรค์โลกที่มีสีสัน ด้วยงานฝีมือการตัดกระดาศ เดิมเดิมบรรยายกาศโรแมนติกและความอบอุ่นให้กับชีวิตที่เรียบง่ายของผู้คนในพื้นที่ที่ราบสูง “หวงถู่” (เป็นพื้นที่ราบสูงเต็มไปด้วยดินเหลือง) ในยามฤดูหนาว

เทคนิคการผลิตและเครื่องมือที่ใช้ในการตัดกระดาศหนิงเซี่ย

เทคนิคการตัดกระดาศและเครื่องมือที่ใช้ในการตัดกระดาศของหนิงเซี่ยนั้น มีความคล้ายคลึงกับการตัดกระดาศแบบอื่น ๆ ผู้สืบทอดแต่ละคนจะใช้เทคนิคและเครื่องมือในการตัดกระดาศที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

1. เทคนิคการผลิต

1.1 การพับ

รูปแบบลวดลายดอกไม้ที่มีการซ้ำเกิดขึ้นหลังจากพับกระดาศ เป็นเทคนิคพื้นฐานที่สุดสำหรับการตัดกระดาศ และยังเป็นรูปแบบศิลปะที่แสดงออกด้วยสีเดียว รูปแบบลวดลายที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งและมุมในการพับ ตามวิธีการนี้ สามารถตัดกระดาศลงหลังจากพับกระดาศสองถึงสามครั้ง เพื่อให้ได้รูปแบบลายดอกไม้ที่เหมือนโดยมีสีหรือหกด้าน หากจะตัดเป็นรูปลายสัตว์หรือคน ควรตัดครั้งเดียวเพื่อให้ได้ลายภาพที่เป็นสมมาตรด้านซ้ายขวาพร้อมกัน เทคนิคนี้ส่วนใหญ่ใช้ในการตัดลวดลายตัวอักษรภาษาจีนคำว่าซี(แปลว่าความเป็นสิริมงคล) และลวดลายดอกไม้ต่างๆ

ภาพที่ 3-1 การพับ (Gao Shan, 2023)

1.2 กรีดตัด “หยิน” และกรีดตัด “หยาง”

รูปแบบพื้นฐานของการตัดกระดาษ คือการผสมผสานระหว่าง “กรีดตัดหยิน” และ “กรีดตัดหยาง”

“การกรีดสลักแบบหยิน” หรือที่เรียกอีกอย่างว่า การกรีดสลักสะท้อนให้เห็นถึงเส้นขอบของโครงสร้างวัตถุเป็นเส้นบนพื้นที่ขนาดใหญ่ของวัตถุ ซึ่งจะมีเป็นเส้นที่มีความหนา แข็งแรง ให้ความรู้สึกที่แข็งแรง สร้างความรู้สึกที่ชัดเจนของความแตกต่างระหว่างสีขาวและสีดำด้วยสีที่ตัดกันให้ช่องว่างที่ถูกตัดออกประกอบเป็นลายภาพ ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างเส้น

ภาพที่ 3-2 ลวดลายสลักรูปแบบหยาง (Baidu)

“การกรีดสลักแบบหยาง” จะตรงกันข้ามกับ “การกรีดสลักรูปแบบหยิน” ซึ่งแกะสลักรูปแบบหยางจะลบพื้นที่ที่เป็นช่องว่างออก แต่ยังคงรูปแบบเดิมของแต่ละเส้นไว้ หากดูจากภาพจะสังเกตได้ว่า เส้นแต่ละเส้นจะเรียงต่อกันอย่างสวยงาม ระหว่างเส้นมีความเชื่อมต่อกัน วิธีนี้เปรียบเสมือนก้อนเมฆที่ไหลล่อยไปเป็นแนวทางเดียวกัน ดังสายน้ำ มีความชัดเจนและแสดงให้เห็นถึงความปราณีต

ภาพที่ 3-3 ลวดลายแกะสลักแบบหยาง (Baidu)

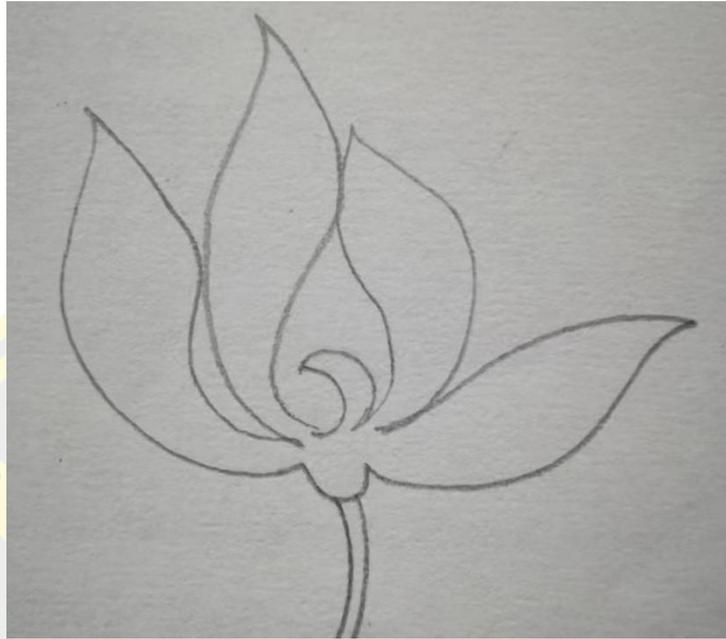
วิธีที่ดีที่สุดในการแสดงออกของการตัดกระดาษ คือการรวม“รูปแบบหยิน”และ“รูปแบบหยาง”เข้าด้วยกัน ในหนึ่งภาพจะใช้เทคนิคการกรีดสลักหยินและหยางสองเทคนิค ทำให้โครงสร้างของภาพสามารถเปลี่ยนแปลงได้ และความคมชัดของสีดำ สีขาว และสีเทาในภาพมีความชัดเจน ซึ่งเป็นเทคนิคทางศิลปะที่มีความสามารถในการแสดงออกในด้านฝีมืออย่างยอดเยี่ยม

ภาพที่ 3-4 การผสมผสานระหว่างรูปแบบหยินและรูปแบบหยาง (Gao Shan, 2023)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น

เครื่องมือที่ใช้กันมากที่สุดสำหรับการตัดกระดาษ คือ กรรไกร มีดแกะสลัก กระดาษ“เซวียนจื่อ” ดินสอ เข็มและด้าย แผ่นซีดี ตะเกียงน้ำมัน เหล็ก สีย้อมหรือน้ำหมึกและฟู่กัน

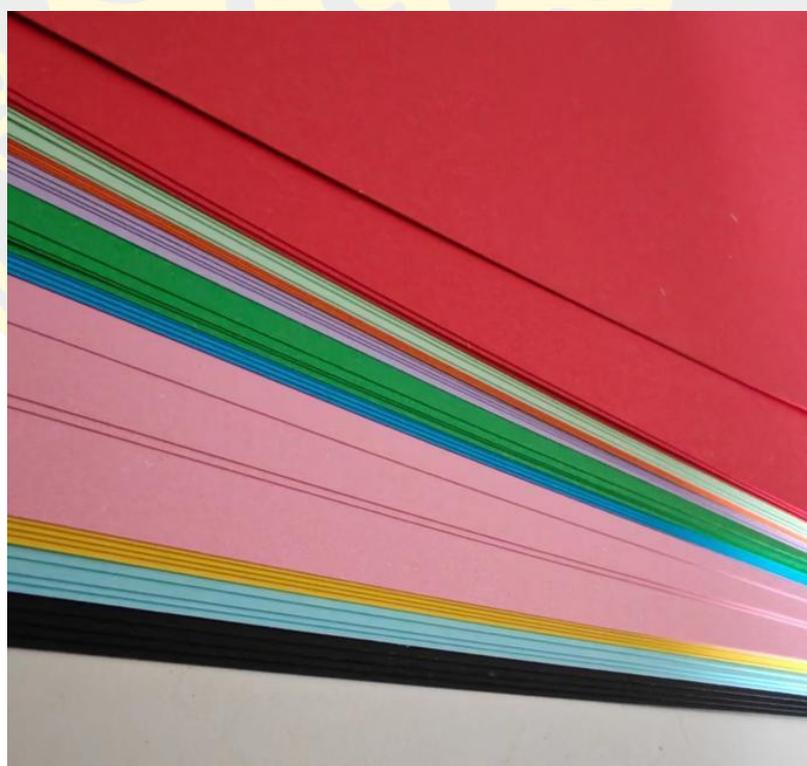
ภาพที่ 3-5 ภาพวาดดินสอ ดอกไม้ หม่าหลันฮวา (Gao Shan, 2023)

ภาพที่ 3-6 กรรไกร (Gao Shan, 2023)

ภาพที่ 3-7 มีดแกะสลักและกระดาษแดง (Gao Shan, 2023)

ภาพที่ 3-8 กระดาษสี (Gao Shan, 2023)

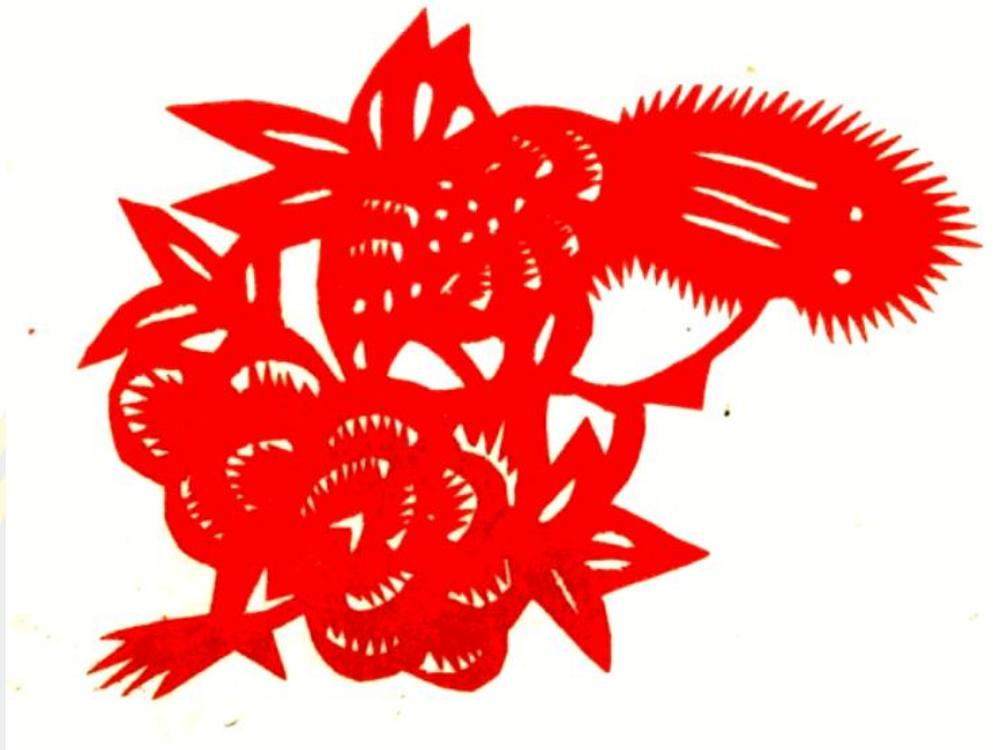
รูปแบบ เนื้อหา และประเภทลวดลายของการตัดกระดาษหนังเขี้ยว

1. เนื้อหาและรูปแบบของการตัดกระดาษหนังเขี้ยว

ศิลปะการตัดกระดาษหนังเขี้ยว เกิดขึ้นภายใต้การผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมทางชาติพันธุ์ต่างๆในหนังเขี้ยวเป็นจำนวนมาก และลักษณะเฉพาะของท้องถิ่นและชาติพันธุ์ที่โดดเด่นสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะความหลากหลายทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์อันลึกซึ้งของหนังเขี้ยว เนื้อหาหลักของการตัดกระดาษหนังเขี้ยว ได้แก่ “ซวงฮวา”(กระดาษลวดลายที่ติดหน้าต่าง) และ“เฮียฮวา”(กระดาษลวดลายที่แปะติดผนัง ข้างประตู โคมไฟ) ชุดกระดาษแขวนประตู ลวดลายการปัก ภาพเงาของรองเท้า เสื้อผ้าหรือวัสดุอื่น ๆ

1.1 “ซวงฮวา” (กระดาษลายดอกไม้ติดหน้าต่าง)

การตัดกระดาษ ภาพวาด ภาพพิมพ์ การผูกกระดาษ ฯลฯ ที่ติดไว้อยู่ที่หน้าต่าง ชาวบ้านเรียกว่า “ซวงฮวา”(กระดาษลายดอกไม้ติดหน้าต่าง) โดยลวดลายของลายดอกไม้กระดาษหน้าต่างมีสีสันหลากหลาย เรียบง่าย และเป็นที่ยอมรับของผู้คน ดังนั้น สิ่งเหล่านี้จึงเป็นของตกแต่งในการเฉลิมฉลองเทศกาล และขนาดของกระดาษตัดขึ้นอยู่กับขนาดของหน้าต่างเป็นหลัก ดอกไม้กระดาษหน้าต่างเป็นกระดาษสีที่ถูกตัดเป็นลวดลายนก สัตว์ ปลา แมลง ดอกไม้ และลูกกวาดแปะบนกระดาษขาวหรือแผ่นกระดาษที่หน้าต่าง แล้วปล่อยให้แสงส่องผ่านเข้ามา ทำให้พื้นที่ภายในมีความสดใส สวยงามมากยิ่งขึ้น รูปดอกไม้ที่ติดบนหน้าต่างเป็นประเภทการตัดกระดาษที่เป็นแผ่นใหญ่ และเป็นที่ยอดนิยมที่สุดในหนังเขี้ยว ดอกไม้ที่ติดลงบนหน้าต่างสามารถใช้กับวัตถุได้หลากหลาย ส่วนเนื้อหาของลวดลายครอบคลุมตั้งแต่ ตัวละครในการแสดงงิ้ว เนื้อเรื่องของเทพนิยาย รวมทั้งลวดลายของดอกไม้ นก ปลา แมลง สัตว์ พืช ทิวทัศน์ ตลอดจนสภาพชีวิตจริงและลายมงคลต่างๆ สามารถใช้เป็นลวดลายของดอกไม้กระดาษหน้าต่างได้ “หงส์แดงเล่นกับดอกหมู่ตาน”, “ดอกสิริมงคล” , “ความร่ำรวยอันยาวนาน”, “ความมั่งคั่งเต็มบ้านเต็มเมือง” (ชื่อของผลงานการตัดกระดาษ) ล้วนแต่เป็นผลงานที่มีเนื้อหาที่ได้รับแรงบันดาลใจจากประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนแบบคลาสสิก

ภาพที่ 3-9 “ซวงฮวา” (Gao Shan, 2023)

1.2 “เจียฮวา” (กระดาษแปะติด)

“เจียฮวา” เป็นงานศิลปะการตัดกระดาษชนิดหนึ่งที่ได้รับคามนิยมในหนึ่งเซี่ย กระดาษหลากสีถูกตัดเป็นรูปต่างๆ แล้วถูกแปะติดบนผนังเพื่อทำเป็นรูปทรงต่างๆ เช่น ภูเขา ต้นไม้ สัตว์ เมฆทรงกลม และสามเหลี่ยมบนคันทินของบ้านไร่ เมื่อคนหนุ่มสาวมีงานรื่นเริงเฉลิมฉลอง พวกเขาตกแต่งบ้านใหม่บนคอมพิวเตอร์ เพดาน และตู้ แขนงธงหลากสีหรือตัวอักษรภาษาจีนสีแดงคำว่า “ซี้” (หมายถึงความเป็นสิริมงคล) บนผ้าม่าน ในขั้นตอนการตัดลวดลายต่างๆ ผู้ตัดมักจะใช้วิธีการอติพจน์ (Hyperbole) การตัดแปลง และอุปมา

อุปมาเป็นต้น รูปแบบลวดลายต่างๆเหมือนสัตว์หรือสิ่งของที่ถูกแช่แข็งไว้ ซึ่งแตกต่างจากภาพวาดสีน้ำมันอย่างสิ้นเชิง โดยมีรูปแบบลวดลายได้แก่ ตัวละครจิ้งวู ดอกไม้ นก แมลง สัตว์ ฯลฯ ตลอดจนสิ่งมงคลที่ถูกลมกลืน โครงสร้างเรียบง่าย รูปร่างสมบูรณ์ สีสดใสและสดใหม่ ความแตกต่างที่คมชัดได้แสดงให้เห็นถึงแนวคิดความทางสุนทรียศาสตร์ที่เรียบง่าย ความเป็นธรรมชาติอย่างเต็มที่ และชีวิตที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวา

“กระดาษคอมพิวเตอร์”, “กระดาษเพดาน”, “กระดาษติดผนัง” และ “กระดาษกล่อง” ล้วนแต่เป็นกระดาษ “เจียฮวา” (กระดาษลายดอกแปะติด) ในช่วงเทศกาล ให้แปะบนคอมพิวเตอร์ เพดาน

ในร่ม ผนัง ตู้ ฯลฯ ส่วนใหญ่จะมีความหมายมงคล และความปรองดองและใช้เป็นเครื่องประดับ ตกแต่ง

ภาพที่ 3-10 “เสี้ยววา” (กระดาษลายดอกแปะติด) (Gao Shan, 2023)

1.3 ลายปักพื้น

แบบร่างที่ตัดกระดาษเป็นพื้นฐานของการปักลาย ชั้นแรก ใช้แผ่นบางๆ ตัดลวดลายต่างๆ แล้ววางแปะลงบนผ้าที่จะปัก แล้วจึงปักตามรูปลวดลายนั้น เมื่อปักเสร็จแล้ว กระดาษจะถูกปิดทับด้วยงานปัก ดังนั้น งานปักจึงมีลักษณะเรียบง่าย ถึงแม้ว่าลายปักพื้นในที่สุดจะถูกปิดทับและผลงานจะปรากฏตัวในรูปแบบงานปัก แต่ลายปักพื้นก็เป็นงานที่มีคุณค่าในแง่ทางศิลปะ ช่างฝีมือพื้นบ้านได้ปักงานที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลาย “ลายดอกคอเสื้อ”, “ลายดอกที่ข้อมือเสื้อ”, “ลายดอกที่หน้าอกเสื้อ”, “ลูกไม้”, “ลายดอกกระโปรง”, “ลายดอกที่ขากางเกง” และอื่น ๆ ล้วนใช้ในเสื้อผ้า “ลายดอกปิดนิ้วเท้า”, “ลายดอกบนรองเท้า” และ “ลายดอกพื้นถุงเท้า” ถูกนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในรองเท้า ลักษณะงานปักส่วนใหญ่ได้แก่: “ดอกไม้ผ่านวม”, “ดอกไม้บนหมอน”, “ดอกไม้ริมม่าน”, “ดอกไม้ม่านประตู” และภาพสเก็ตซ์งานปักอื่นๆ เช่น กระเป๋าต่างค์ของ ฯลฯ เช่น กระเป๋าและเครื่องประดับอื่นๆ นอกจากนี้ยังสามารถปักด้วยวิธีการตัดกระดาษ

ภาพที่ 3-11 “งานปักผ้าเซ็ดหน้า”ของคุณเถียน เหยียนหลานที่สร้างในปี ค.ศ.1986
(Gao Shan, 2023)

2. ประเภทของรูปแบบการตัดกระดาษหึงเซีย

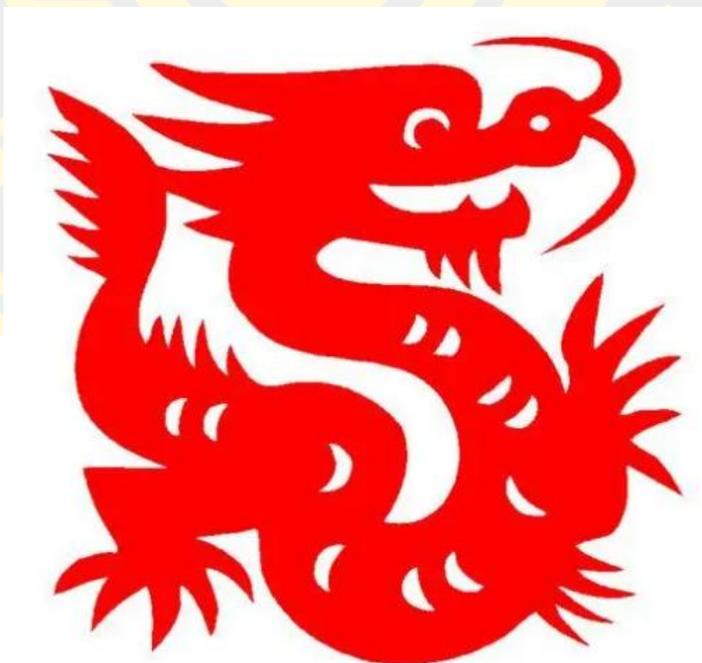
หึงเซียมีรูปแบบการตัดกระดาษที่หลากหลาย สามารถแบ่งออกเป็นประเภทสัตว์ พืช ผู้คน เครื่องใช้ สถาปัตยกรรม ธีมประวัติศาสตร์ ตัวละคร และอื่นๆ

2.1 ประเภทสัตว์

ส่วนใหญ่มักใช้ภาพสัตว์ที่มีความหมายเป็นมงคล เช่น นกนางเขน นกฟีนิกซ์ เป็ดแมนดาริน นกอินทรี เสือ สิงโต ปลา มังกร นกฟีนิกซ์ แมว ไก่ และสัตว์อื่นๆ เป็นธีมในการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพที่ 3-12 สวัสดิ์ปีเถาะ (Gao Shan, 2023)

ภาพที่ 3-13 สวัสดิ์ปีมังกร (Gao Shan, 2023)

2.2 ประเภทพืช

ส่วนใหญ่จะนำภาพพรรณไม้ที่มีคุณภาพดี และความหมายอันเป็นมงคลมาใช้ในการสร้างสรรค์ เช่น ดอกบัว กัลยไม้ ไม้ ดอกเบญจมาศ ต้นหลิว และพืชอื่นๆ

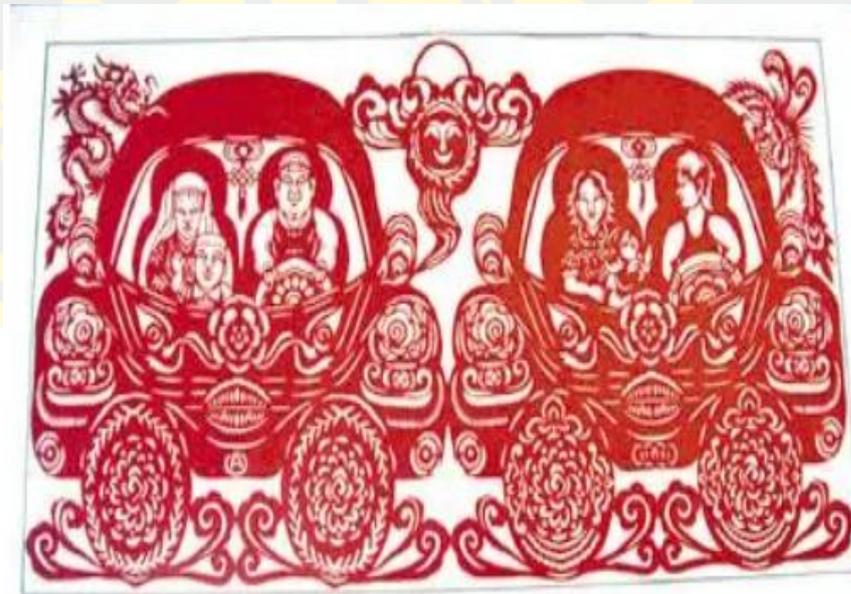
ภาพที่ 3-14 กัลยไม้จีน (Gao Shan, 2023)

2.3 ประเภทตัวละคร

เลือกตัวละครทั่วไปในชีวิตจริงหรือในประวัติศาสตร์เพื่อรังสรรค์ แสดงความระลึกถึงหรือความทรงจำ

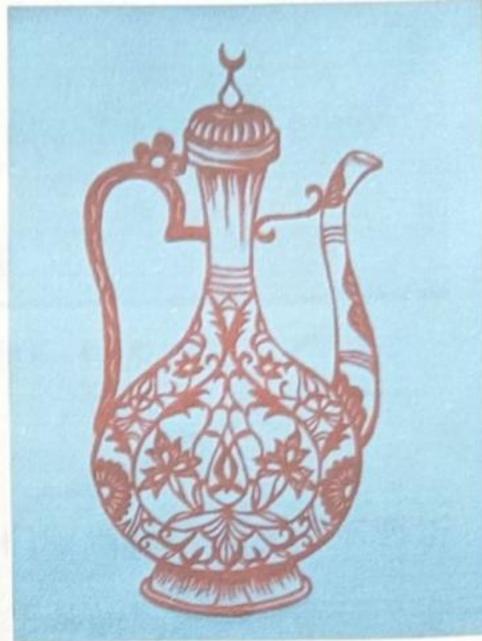

ภาพที่ 3-15 สาวมุสลิมชาวหุยเล่นจ้องหน่อง (Gao Shan, 2023)

ภาพที่ 3-16 ชาวฮั่นกับชาวหุย(มุสลิมในจีน)จับมือกันก้าวสู่วิตที่กินดีอยู่ดี (Gao Shan, 2023)

เลือกเครื่องใช้ที่มีความหมายพิเศษสำหรับการตัดกระดาษ

ภาพที่ 3-17 เทียน้ำโบราณ (Gao Shan, 2023)

ภาพที่ 3-18 ชุดหีบอกและถ้วยน้ำชาที่แสดงความหมาย“มงคลและความปลอดภัย”
(Gao Shan, 2023)

2.5 ประเภทสถาปัตยกรรม

การตัดกระดาษที่สร้างสรรค์ด้วยความหมายเชิงรำลึกทางประวัติศาสตร์

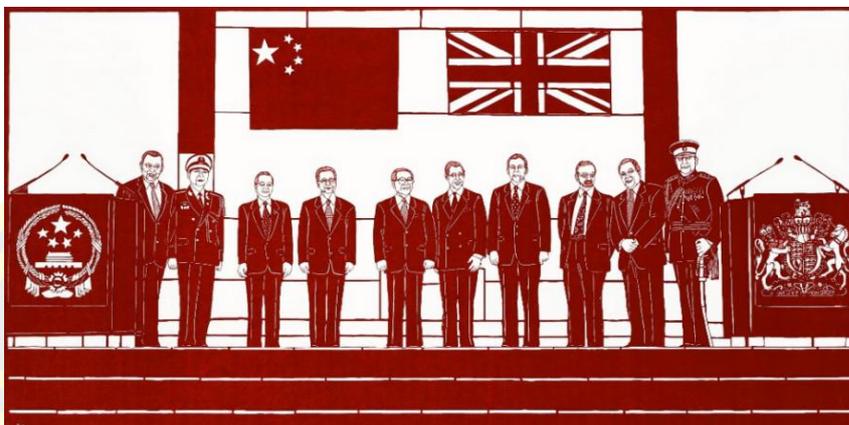
ภาพที่ 3-19 ม้ายิด (Gao Shan, 2023)

ภาพที่ 3-20 สวนอุทยานป่าหินชวน (Gao Shan, 2023)

2.6 ประเภทประวัติศาสตร์

ใช้การตัดกระดาษเพื่อระลึกถึงเหตุการณ์พิเศษทางประวัติศาสตร์

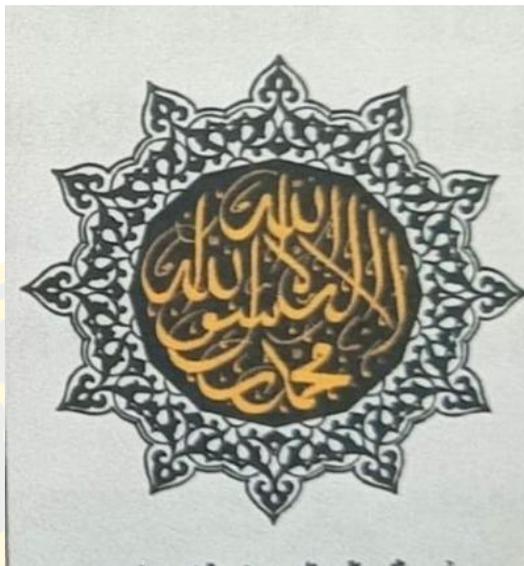
ภาพที่ 3-21 ฮองกงคืนสู่การปกครองของจีนในปี ค.ศ. 1997 (Gao Shan, 2023)

2.7 ประเภทตัวอักษรภาพภาษาจีน

คำว่า “ซี” (หมายถึงความเป็นสิริมงคล) และ “ฝู” (หมายถึงความสุข) ถูกใช้บ่อยที่สุด และปัจจุบันคำใหม่ที่ได้รับความนิยมมากขึ้นก็ได้ถูกนำมาใช้ในการตัดกระดาษด้วยผู้สืบทอด โดยมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ ความโหยหา และความคาดหวังเพื่อชีวิตที่ดีขึ้น ผู้สืบทอดการตัดกระดาษของหนิงเซีย บางคนเป็นชาวหุย (ชาวมุสลิมในประเทศจีน) ดังนั้นพวกเขาจึงออกแบบและทำกระดาษตัดด้วยตัวอักษรหุย

ภาพที่ 3-22 ภาษาจีน “รับใช้ประชาชน” (Gao Shan, 2023)

ภาพที่ 3-23 ชะฮาดะฮ์(บทประกาศความเชื่อในศาสนาอิสลาม) (Gao Shan, 2023)

ความหมายดั้งเดิมและความสำคัญในการสร้างสรรค์ความเป็นดิจิทัลของการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

1. ความหมายดั้งเดิมของการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

1.1 ต้อนรับโชคกลาง

เหตุผลสำคัญที่สุดที่ทำให้การตัดกระดาษหนึ่งเซียสามารถแพร่หลายได้เป็นเวลานาน คือบทบาทในการแสดงออก เนื่องจากหนึ่งเซียตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของจีน ลึกลงไปในแผ่นดิน มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ไม่ดีเยี่ยม ถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขทางวัฒนธรรม ภัยธรรมชาติ และภัยพิบัติอื่นๆ ผู้คนจึงโหยหาชีวิตที่ดี สวยงามและมีความสุข ผู้คนในหนึ่งเซียอธิษฐานให้พวกเขาไม่ต้องกังวลเรื่องอาหารและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เพื่อให้ประชากรเจริญรุ่งเรือง มีชีวิตที่ยืนยาวและมีสุขภาพแข็งแรง ความปรารถนาต่างๆของชาวหนึ่งเซียก็ได้แสดงออกผ่านการตัดกระดาษ

ภาพที่ 3-24 “ผู่”(คำอวยพรที่ขอให้มีความสุขในชีวิต) (Gao Shan, 2023)

1.2 อธิษฐานเพื่อความอยู่รอด

ผู้สร้างสรรค์งานตัดกระดาษของหญิงเสื้อมีความเชื่อมั่น และความคาดหวังที่ไม่มีขีดจำกัดในเรื่องความเจริญรุ่งเรืองและความสุขของชีวิต ซึ่งเป็นการแสดงออกอย่างแน่วแน่ถึงความปรารถนาในการแสวงหาชีวิตที่ดีขึ้นของชาวหญิงเสี้ยว การตัดกระดาษหญิงเสี้ยวผสมผสานความหมายอันเป็นมงคลนี้เข้ากับวัฒนธรรมพื้นบ้านที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการด้านจิตใจ ส่งเสริมการอยู่รอดของผู้คน และทำให้พวกเขามีชีวิตที่ดีขึ้น

ภาพที่ 3-25 ร่วมแรงร่วมใจเพื่อต่อสู้สถานการณ์โรคระบาด (Gao Shan, 2023)

1.3 ตั้งความปรารถนาในเรื่องความสุขของประชาชน

หนึ่งเซี่ยเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์มาตั้งแต่สมัยโบราณ การรวมกลุ่มทางชาติพันธุ์เป็นกระบวนการที่ยาวนานและซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นการกระทบและปะทะซึ่งกันและกันไปจนถึงการแลกเปลี่ยนและผสมผสานกัน ผู้คนในทุกกลุ่มชาติพันธุ์ล้วนแต่แสดงถึงความต้องการและความปรารถนาที่จะมีชีวิตที่มีความสุข วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซี่ยเป็นสื่อกลางที่ฝากความปรารถนาที่จะมีความสุขในชีวิตของผู้คนในทุกกลุ่มชาติพันธุ์ที่หนึ่งเซี่ย รวมทั้งแสดงความคาดหวังต่อ “ความดี” และ “ความสุข” โดยใช้วิธีการแสดงออกผ่านสิ่งของหรือวัตถุแทนข้อความของภาษา

ภาพที่ 3-26 นกกางเขนและพหลัม (Gao Shan, 2023)

การตัดกระดาษหนึ่งเซียไม่เพียงแต่ทำให้ชีวิตทางจิตวิญญาณของผู้คนในหนึ่งเซียรวมเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสอดคล้องกันเท่านั้น และยังได้สร้างเอกภาพระหว่างการปฏิบัติจริงกับแนวความคิดทางสุนทรียศาสตร์อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเทศกาล การเคลื่อนย้ายบ้าน งานแต่งงาน และงานรื่นเริงเฉลิมฉลองอายุครบเดือนของทารก เพื่อสร้างบรรยากาศที่คึกคักและรื่นเริง สตรีและผู้สูงอายุจะตัดกระดาษสีแดงที่แสดงถึงความปรารถนาดีเป็นลวดลายต่าง ๆ ที่สวยงาม มาติดไว้ที่กรอบหน้าต่าง เพื่อเพิ่มสีสันสดใส และบรรยากาศที่สนุกสนานในชีวิต อีกทั้งยังได้แสดงถึงความปรารถนาของพวกเขาที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น

ในการตัดกระดาษของหนึ่งเซีย การตัดกระดาษของชาวหุยมีลักษณะเฉพาะทางชาติพันธุ์ ภูมิภาคและวัฒนธรรม แสดงถึงความต้องการทางวัตถุและจิตวิญญาณของประชาชนชาวหุย ถือได้ว่าเป็นงานศิลปะเพื่อให้ผู้คนได้รับชม เนื่องจากการให้ความสำคัญในศิลปะอิสลามนั้นพอกๆกับการวาดภาพจีน สไตล์การตัดกระดาษของชาวหุยจึงให้ความสำคัญกับเนื้อหาน้อย และเน้นรูปแบบมากกว่า

2. ความสำคัญในการสร้างสรรค์ความเป็นดิจิทัลของการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

เมื่อเทียบกับวัตถุทางกายภาพของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ทรัพยากรมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมดิจิทัลนั้นง่ายต่อการแลกเปลี่ยนและแบ่งปัน ไม่ว่าจะเป็นจากมุมมองความต้องการของมนุษย์ที่มีต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม หรือจากมุมมองความเข้าใจและการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของมนุษย์ การใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเพื่อแบ่งปันทรัพยากร

กลายเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ใน ค.ศ. ปี 2002 กระทรวงวัฒนธรรมได้เปิดตัว“โครงการแบ่งปันทรัพยากรสารสนเทศทางวัฒนธรรม” เพื่อรวบรวม ประมวลผล และบูรณาการทรัพยากรทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมที่เป็นตัวแทนแบบดิจิทัลผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างฐานข้อมูลข้อมูลทางวัฒนธรรม สร้างศูนย์เครือข่ายอินเทอร์เน็ตและศูนย์ข้อมูลสำหรับวัฒนธรรมจีนที่ยอดเยี่ยม

สร้างระบบการส่งต่อทรัพยากรสารสนเทศทางวัฒนธรรมระดับอำเภอ ชุมชนและหมู่บ้าน เพื่อให้เกิดการแบ่งปันข้อมูลดิจิทัลของวัฒนธรรมที่เป็นเลิศของประเทศ จัดตั้งฐานข้อมูลการตัดกระดาษหนึ่งเดียวภายใต้เงื่อนไขการรวบรวมข้อมูล การอัพเดทข้อมูล และการบำรุงรักษาข้อมูลที่มีพื้นที่ สามารถให้การสนับสนุนด้านข้อมูลที่เข้มแข็งในการอนุรักษ์การตัดกระดาษหนึ่งเดียว และสามารถประเมินสถานะการพัฒนาของการตัดกระดาษหนึ่งเดียวได้อย่างเป็นกลาง ซึ่งจะนำไปสู่การบริหารจัดการตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ ในการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนึ่งเดียวแบบดิจิทัล ซึ่งจะต้องมีการสร้างฐานข้อมูลที่สมบูรณ์เพื่อบูรณาการ จัดการ และใช้ทรัพยากรข้อมูลแบบดิจิทัล ตลอดจนยกระดับประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการอนุรักษ์ข้อมูลการตัดกระดาษหนึ่งเดียวอย่างสมเหตุสมผล

รูปแบบการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเดียวในปัจจุบัน

1. การสืบทอดทางครอบครัว

วิธีการสืบทอดทางครอบครัวของกระดาษตัดหนึ่งเดียวนั้นเป็นเรื่องที่เห็นบ่อยมากในประวัติศาสตร์ ปกติแล้วจะเป็นผู้ใหญ่ที่มีทักษะการตัดกระดาษในครอบครัวสืบทอดให้กับรุ่นต่อไป วิธีการสืบทอดแบบนี้รวมถึงหลายด้านดังต่อไปนี้ :

การสอนแบบสาธิตด้วยตนเอง : ตามประเพณีแล้ว การสืบทอดการกระดาษตัดทางครอบครัวมักจะดำเนินการผ่านการสอนแบบสาธิตด้วยตนเอง ผู้ใหญ่จะอธิบายและสาธิตกระบวนการตัดกระดาษด้วยตนเอง ให้เด็ก ๆ ได้สังเกตและเลียนแบบ เพื่อให้เด็ก ๆ สามารถค่อย ๆ เรียนรู้ทักษะการตัดกระดาษ ผู้ใหญ่มักจะให้คำแนะนำและคำชี้แจงอยู่ข้าง ๆ แก้ไขข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นในกระบวนการตัดกระดาษและให้เคล็ดลับและคำแนะนำที่มีประโยชน์แก่เด็ก ๆ

ร่วมกันสร้างสรรค์ : ในกระบวนการสืบทอดทางครอบครัว มักจะมีทั้งผู้ใหญ่และคนรุ่นหลังมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดกระดาษร่วมกัน ผ่านการสร้างสรรค์ร่วมกัน ทำให้เด็ก ๆ สามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะการตัดกระดาษอย่างต่อเนื่องระหว่างการปฏิบัติจริง นอกจากนี้ยังได้รับผลประโยชน์จากประสบการณ์ของผู้ใหญ่

กิจกรรมในเทศกาลดั้งเดิม : เทศกาลดั้งเดิมเป็นโอกาสสำคัญสำหรับการสืบทอดศิลปะการตัดกระดาษทางครอบครัว ในบางเทศกาลที่สำคัญ เช่น เทศกาลตรุษจีน เทศกาลเซ่งเม้ง เป็นต้น

ครอบครัวจะมารวมตัวกันและสร้างผลงานการตัดกระดาษร่วมกัน นี่เป็นหนึ่งในวิธีสำคัญในการสืบทอดทักษะการตัดกระดาษ

2. การสืบทอดผ่านการฝึกอบรม

วิธีการสืบทอดผ่านการฝึกอบรมการตัดกระดาษหนึ่งซึ่งมักจะผสมผสานระหว่างวิธีการดั้งเดิมและสมัยใหม่ เพื่อให้มั่นใจถึงการสืบทอดและพัฒนาทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสืบทอดผ่านการฝึกอบรมที่พบเห็นทั่วไปมีดังนี้ :

ระบบอาจารย์และลูกศิษย์แบบดั้งเดิม : นี่เป็นหนึ่งในวิธีการฝึกอบรมที่เก่าแก่ที่สุด โดยทั่วไปแล้วจะมีจิตรกรตัดกระดาษที่มีประสบการณ์ทำหน้าที่เป็นอาจารย์คอยสอนลูกศิษย์โดยตรง ลูกศิษย์จะเรียนรู้และเชี่ยวชาญทักษะการตัดกระดาษทีละขั้นตอนผ่านการสังเกต เลียนแบบและการปฏิบัติ

จัดตั้งสถาบันฝึกอบรมหรือเวิร์กช็อป : จัดตั้งสถาบันฝึกอบรมหรือเวิร์กช็อปการตัดกระดาษในชุมชน โรงเรียน หรือสถาบันด้านวัฒนธรรม โดยเชิญจิตรกรการตัดกระดาษที่มีประสบการณ์มาเป็นครู เพื่อสอนความรู้และทักษะพื้นฐานของการตัดกระดาษให้กับผู้เรียน

3. การสืบทอดผ่านโรงเรียน

กิจกรรมด้านวัฒนธรรมในโรงเรียน: โรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมวัฒนธรรมต่าง ๆ เช่น การแข่งขันการตัดกระดาษ นิทรรศการและเวิร์กช็อป เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสแสดงและเรียนรู้ทักษะการตัดกระดาษ

การอบรมนอกโรงเรียน : โรงเรียนสามารถเชิญจิตรกรตัดกระดาษที่มีประสบการณ์หรือร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เพื่อจัดการอบรมนอกโรงเรียน จัดกิจกรรมการฝึกอบรมหลังเลิกเรียนหรือในสุดสัปดาห์ มอบโอกาสการเรียนรู้เพิ่มเติมให้กับนักเรียนที่สนใจการตัดกระดาษเพื่อช่วยพัฒนาทักษะของพวกเขา

สรุป

การตัดกระดาษหนึ่งซึ่งในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของประเทศไทย ในช่วงปี ค.ศ.2000-2024 การพัฒนาและการสืบทอดทางประวัติศาสตร์ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัด จากรูปแบบการสืบทอดแบบดั้งเดิมก่อนปี ค.ศ. 2000 มาจนถึงการเปลี่ยนแปลงที่มีพลวัตในยุคปัจจุบัน แสดงให้เห็นถึงนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องในทักษะและเครื่องมือของการตัดกระดาษหนึ่งซึ่ง เนื้อหา รูปแบบ และลวดลายมีความหลากหลาย แสดงออกให้เห็นถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมศิลปะที่โดดเด่น ด้วยการได้รื้อฟื้นถึงคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมของบรรพบุรุษ การตัดกระดาษหนึ่งซึ่งไม่

เพียงแต่สืบทอดความหมายดั้งเดิม แต่ยังพบเส้นทางการพัฒนาใหม่ในยุคดิจิทัล ซึ่งได้เติมพลังใหม่
ให้กับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

บทที่ 4

สถานการณ์การพัฒนาของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหิ้งเซีย รวมถึงปัญหาและสาเหตุที่พบในระหว่างปี ค.ศ.2000-ค.ศ.2024

จากการสัมภาษณ์ผู้สืบทอดมรดกการตัดกระดาษหิ้งเซียระดับชาติ เจ้าหน้าที่คุ้มครองภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของรัฐบาล ผู้วิจัยจากมหาวิทยาลัย ตลอดจนผู้นำธุรกิจท้องถิ่น และผู้นำชุมชนเป็นต้น โดยมีการพูดคุยเชิงลึกถึงความท้าทายต่างๆที่การตัดกระดาษของหิ้งเซียต้องเผชิญในกระบวนการสืบทอด ซึ่งเกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ เช่น ผู้สืบทอด การคุ้มครอง และความคิดเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น ประการแรก เริ่มจากการพัฒนาทางประวัติศาสตร์และเส้นทางการสืบทอดของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหิ้งเซีย โดยมีการวิเคราะห์ความสำคัญและคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมในสังคมปัจจุบัน ประการที่สอง จากมุมมองของความร่วมมือหลายฝ่าย การวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม ปัญหาและความท้าทายต่างๆ ที่มีอยู่ในมรดกวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหิ้งเซียในปัจจุบันได้รับการวิเคราะห์ในเชิงลึก ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะการสืบทอดทักษะความคิดสร้างสรรค์เชิงออกแบบและการประยุกต์ใช้ทางการตลาด ฯลฯ หลังจากการสรุปผลการสัมภาษณ์อย่างครอบคลุมแล้ว ได้มีการเสนอชุดกลยุทธ์และข้อเสนอแนะในการปรับปรุง ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การสนับสนุนทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติสำหรับการกำหนดรูปแบบความร่วมมือการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหิ้งเซียให้ดียิ่งขึ้น

ภาพรวมนโยบายการพัฒนาวัฒนธรรมหิ้งเซียในช่วง ค.ศ. 2000-2024

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายเกี่ยวกับวัฒนธรรมสามารถแบ่งได้อย่างน้อย 5 ช่วงเวลาดังนี้

1. ช่วงที่ 1 ระหว่างปี ค.ศ.2000 ถึงปี ค.ศ.2005

ปี ค.ศ. 2005 สำนักงานรัฐสภาของจีนได้ประกาศใช้ “ความคิดเห็นว่าด้วยการเสริมสร้างความเข้มแข็งการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในประเทศ” โดยเสนอแนวทางปฏิบัติ “การป้องกันก่อน การช่วยเหลือก่อน การใช้อย่างสมเหตุสมผล การสืบทอดและการพัฒนา” เสนอให้มีการจัดตั้งระบบบัญชีรายชื่อตัวแทนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ส่งเสริมการวิจัย ตรวจสอบและ

พิจารณา อนุรักษ์ และเผยแพร่มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เสริมสร้างการอนุรักษ์สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และใช้รูปแบบการอนุรักษ์แบบไดนามิกและองค์รวมสำหรับหมู่บ้านหรือพื้นที่เฉพาะที่มีระบบนิเวศน์ทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมค่อนข้างสมบูรณ์และมีคุณค่าพิเศษ ซึ่งได้ชี้ให้เห็นถึงทิศทางการสร้างระบบการอนุรักษ์ที่มีลักษณะเฉพาะของประเทศจีน ในขณะเดียวกัน ได้กำหนด“ให้รัฐบาลแสดงบทบาทเป็นกำลังหลัก และสร้างกลไกการประสานงานและกลไกการบริหารในการอนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพ”(เว็บไซต์ของรัฐบาลจีน, 2005) ในปีเดียวกัน สภาแห่งรัฐได้ออก“ประกาศเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” ซึ่งเสนอให้มีการจัดตั้งระบบบัญชีรายชื่อ 4 ระดับ ได้แก่ “ระดับประเทศ ระดับมณฑล ระดับเมือง และระดับอำเภอ” เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่สำคัญ โดยเฉพาะมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ใกล้สูญหาย (State Council Office, 2005)

ซึ่งเพิ่มขึ้นทุกปีจาก 500,000 หยวนในปี ค.ศ.2005 เป็น 4 ล้านหยวนในปี ค.ศ.2015 มาตรฐานนี้ยังคงรักษาไว้ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา รัฐบาลของเมือง มณฑล (เขต) แต่ละแห่งยังได้จัดตั้งกองทุนคุ้มครองพิเศษบางประการด้วยเช่นกัน โดยเขตปกครองตนเองจะมอบเงินอุดหนุน 20,000 หยวนถึง 30,000 หยวนให้กับฐานคุ้มครองและสืบทอดที่โดดเด่นทุกปี โดยมอบเงินอุดหนุน 10,000 หยวนสำหรับผู้สืบทอดที่เป็นตัวแทนระดับชาติ และมอบเงินอุดหนุน 3,000 หยวนให้กับผู้สืบทอดที่เป็นตัวแทนระดับเขตปกครองตนเอง อีกทั้งยังมอบเงินอุดหนุน 60% สำหรับการซื้อประกันบ้านอายุสำหรับผู้สืบทอดระดับชาติที่มีอายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป และให้การสนับสนุนเมืองและมณฑลในการแก้ไขและเผยแพร่ "ชุดการวิจัยและการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของหนิงเซีย" ฯลฯ

2. ช่วงที่ 2 ระหว่างปี ค.ศ.2006 ถึงปี ค.ศ.2010

ในปี ค.ศ. 2006 มีการประกาศใช้“โครงการแผนพัฒนาวัฒนธรรมแห่งชาติห้าปี ฉบับที่สิบเอ็ด” ซึ่งเสนอให้วาดแผนที่การกระจายทรัพยากรมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ และกำหนดลำดับวงศ์ตระกูลของผู้สืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม กำหนดวิธีการระดมทุนสำหรับผู้สืบทอด และกำหนดวันเสาร์ที่สองของเดือนมิถุนายนของทุกปีเป็นวันมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (เว็บไซต์ของรัฐบาลจีน,2006) เพื่อเสริมสร้างการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในหนิงเซียในเดือน กรกฎาคม ปี ค.ศ. 2006 รัฐบาลเขตปกครองตนเองหนิงเซียได้ผ่าน“กฎระเบียบว่าด้วยอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแห่งเขตปกครองตนเองหนิงเซีย” กฎระเบียบนี้แบ่งออกเป็น 5 บท โดยมีทั้งหมด 44 มาตรา ได้ชี้แจงขอบเขตของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม การตรวจสอบและพิจารณา การจัดการ รวมทั้งการอนุรักษ์ ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และได้กำหนดข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้รางวัลและการลงโทษเป็นต้น ในปี ค.ศ.2009 กรมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของกระทรวงวัฒนธรรมได้ก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ ตั้งแต่นั้นมา กรม

วัฒนธรรมในที่ต่าง ๆ ได้จัดตั้งแผนกมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อดำเนินการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

3. ช่วงที่ 3 ระหว่างปีปี ค.ศ.2011 ถึงปี ค.ศ.2015

ปี ค.ศ.2011 ได้มีการประกาศใช้“กฎหมายว่าด้วยมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน”(เรียกชื่อย่อว่า“กฎหมายมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม”) ซึ่งเป็นการเปิดเส้นทางการพัฒนาการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจีนอย่างเป็นทางการ โดยมีกฎหมายในการอ้างอิงและต้องปฏิบัติตาม(เว็บไซต์ของสภาประชาชนแห่งชาติ,2011) เพื่ออนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจีนในรูปแบบกฎหมาย

4. ช่วงที่ 4 ระหว่างปี ค.ศ.2016 ถึงปี ค.ศ.2020

ในปี 2016 สำนักงานวัฒนธรรมแห่งเขตปกครองตนเองหนิงเซี่ยหุยได้จัดทำ "แผนพัฒนาระบบบริการวัฒนธรรมสาธารณะของเขตหนิงเซี่ยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13" และ "แผนพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมของเขตหนิงเซี่ยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13" รวมทั้งได้กำหนด "แผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการตามแนวทางการสร้างระบบบริการวัฒนธรรมสาธารณะในพื้นที่ยากจนในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13" ซึ่งได้ระบุภารกิจและมาตรการเฉพาะในการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อย่างชัดเจน

ในปี ค.ศ.2016 เงินทุนสำหรับตัวแทนผู้สืบทอดเพิ่มขึ้น โดยตัวแทนผู้สืบทอดระดับชาติแต่ละคนจะได้รับเงินอุดหนุน 20,000 หยวนต่อปีสำหรับการสืบทอด และมาตรฐานเงินอุดหนุนสำหรับตัวแทนผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในระดับเขตปกครองตนเองเพิ่มขึ้นจาก 3,000 หยวนต่อปี เป็น 5,000 หยวนต่อปี โดยจัดสรรเงิน 730,000 หยวนเพื่ออุดหนุนตัวแทนผู้สืบทอด 146 รายในระดับเขตปกครองตนเอง เพื่อระดมความกระตือรือร้นและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้สืบทอดอย่างเต็มที่

ในปี ค.ศ. 2017 สำนักงานคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนและสำนักงานกลางสภาแห่งรัฐได้ออกประกาศ“ความคิดเห็นว่าด้วยการดำเนินโครงการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยมของจีน” ซึ่งนำเสนอข้อกำหนดต่างๆ เช่น ปรับปรุงระบบการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมและดำเนินการตามแผนการฟื้นฟูงานฝีมือแบบดั้งเดิม ต่อจากนั้น กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ และกระทรวงการคลังได้ออก“แผนการฟื้นฟูงานฝีมือแบบดั้งเดิมของจีน” โดยเสนอว่า“บนพื้นฐานของวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยมของชาติจีน เรียนรู้จากความสำเร็จที่โดดเด่นของอารยธรรมมนุษยชาติ ค้นพบและใช้องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและแนวคิดงานฝีมือแบบดั้งเดิม เพิ่มเนื้อหาสาระสำคัญ ความหลากหลาย และประเภทผลิตภัณฑ์ของงานฝีมือแบบดั้งเดิม ยกย่องการออกแบบและการผลิต ปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์ปลูกฝังช่างฝีมือชาวจีนและสร้างแบรนด์ที่มีชื่อเสียง ทำให้งานฝีมือแบบดั้งเดิมใช้กันอย่างแพร่หลายใน

ชีวิตสมัยใหม่ และตอบสนองความต้องการในการยกระดับการบริโภคของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น”
(เว็บไซต์รัฐบาลจีน,2017)

เมื่อวันที่ 8 เมษายน ปีค.ศ.2018 กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของจีนได้จัดตั้งขึ้นใหม่อย่างเป็นทางการโดยมีหน้าที่หลัก ได้แก่“รับผิดชอบในการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และการส่งเสริมการอนุรักษ์ การสืบทอด การเผยแพร่ และการฟื้นฟูมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” กรมมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นองค์กรภายใน ได้ปรับปรุงและจัดตั้งสำนักงานทั่วไป สำนักงานแผนงาน สำนักงานการจัดการ สำนักงานการพัฒนาและสำนักงานการสื่อสาร เพื่อตอบสนองความต้องการใหม่ในการอนุรักษ์และพัฒนา มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจีนในยุคสมัยใหม่

ในปี ค.ศ.2018 รัฐบาลหนิงเซียได้มีการออก "ความคิดเห็นในการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูงานหัตถกรรมจีนโบราณ" (Ning Wenfa [2018] ฉบับที่ 125) โดยชี้แจงว่าจะให้การสนับสนุนอย่างเหมาะสมแก่โครงการต่าง ๆ ที่รวมอยู่ในรายชื่อโครงการฟื้นฟูหัตถกรรมแบบดั้งเดิมระดับเขตปกครองตนเอง โดยจะให้การสนับสนุนองค์กรงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมที่มีคุณสมบัติเหมาะสม การจัดนิทรรศการงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมและฐานการขายจะต้องเป็นฐานสาธิตอุตสาหกรรมวัฒนธรรม และรวมการจัดแสดงงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมและการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานของงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมไว้ในแผนการพัฒนามรดกวัฒนธรรมท้องถิ่นอีกด้วย

5. ช่วงที่ 5 ระหว่างปี ค.ศ.2021 ถึงปี ค.ศ.2024

ในเดือนพฤษภาคม ปี ค.ศ. 2021 กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของจีนได้ออกประกาศ“แผนการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมห้าปี ฉบับที่สิบเอ็ด” กำหนดให้เสริมสร้างการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบ สร้างระบบการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ยกย่องการอนุรักษ์ การเผยแพร่ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ผลักดันให้กิจกรรมการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น (กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว,2021)

ในเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ.2021 กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวได้ออก“แผนคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้” (เรียกละย่อว่า“แผน”) “แผน” ได้ชี้แจงข้อกำหนดโดยรวม ภารกิจหลัก และมาตรการป้องกันสำหรับการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (เรียกละย่อว่า“มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้”) ของ“แผนห้าปีชุดที่ 14” และจัดวางงานอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นระบบในช่วง“แผนห้าปีชุดที่ 14” (กระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ปี ค.ศ.2021)

ในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 2021สำนักงานคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนและสำนักงานกลางสภาแห่งรัฐได้ออกประกาศ“ความคิดเห็นว่าด้วยการยกระดับการส่งเสริมการอนุรักษ์

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในประเทศจีน” โดยกำหนดให้ยึดมั่นในแนวทางค่านิยมหลักของสังคม นิยม ยึดมั่นในการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์ การพัฒนานวัตกรรม และยึดมั่นในจุดยืนของ วัฒนธรรมจีน การสืบทอดแกนกลางของวัฒนธรรมจีน ปฏิบัติตามมาตรการ“การป้องกันก่อน การ ช่วยเหลือก่อน การใช้อย่างสมเหตุสมผล การสืบทอดและการพัฒนา” ดำเนินโครงการสืบทอดและ การพัฒนามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้ง ยกระดับการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรม เพิ่มความแข็งแกร่งและพลังทางจิตวิญญาณในการสร้างสรรค์ประเทศสังคมนิยมที่ทันสมัย อย่างรอบด้าน (สำนักงานกลางสภาแห่งรัฐ, 2021)

ในเดือนกันยายน ปี ค.ศ. 2021 เพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งในการอนุรักษ์และการสืบทอด มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในหนึ่งเซีย และรับประกันการสนับสนุนสำหรับผู้สืบทอดมรดกภูมิ ปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างชัดเจน

เนื้อหาข้างต้นเป็นนโยบายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่ จำต้องไม่ได้ที่ออกโดยรัฐบาลแห่งชาติของจีนและรัฐบาลท้องถิ่นของหนึ่งเซียระหว่างปี ค.ศ.2000 ถึง ปี ค.ศ.2023 จะเห็นได้ว่ารัฐบาลแห่งชาติและรัฐบาลท้องถิ่นต่างก็กระตือรือร้นในการอนุรักษ์มรดก ทางวัฒนธรรมที่จำต้องไม่ได้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การออกกฎหมาย การกำหนดนโยบาย การ ดำเนินการและวิธีอื่น ๆ จึงก่อให้เกิดสถานการณ์ที่ดีที่รัฐและท้องถิ่นร่วมกันส่งเสริมและมีส่วนร่วมกัน ทั้งสังคม เพื่อการันตีการอนุรักษ์และการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จำต้องไม่ได้

สถานการณ์การพัฒนาของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

การตัดกระดาษหนึ่งเซียถูกรวมอยู่ในโครงการตัวแทนภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่จำต้อง ไม่ได้แห่งชาติชุดที่ 4 ในปี ค.ศ.2014 ปัจจุบันมีผู้สืบทอดระดับชาติจำนวน 2 คน ผู้สืบทอดระดับเขต ปกครองตนเองจำนวน 32 คน มีฐานคุ้มครองและสืบทอดระดับเขตปกครองตนเอง 19 แห่ง ซึ่ง โครงการนี้เป็นโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จำต้องไม่ได้ในหนึ่งเซียซึ่งมีฐานมวลชนที่ค่อนข้างเล็ก และมีอิทธิพลทางสังคม

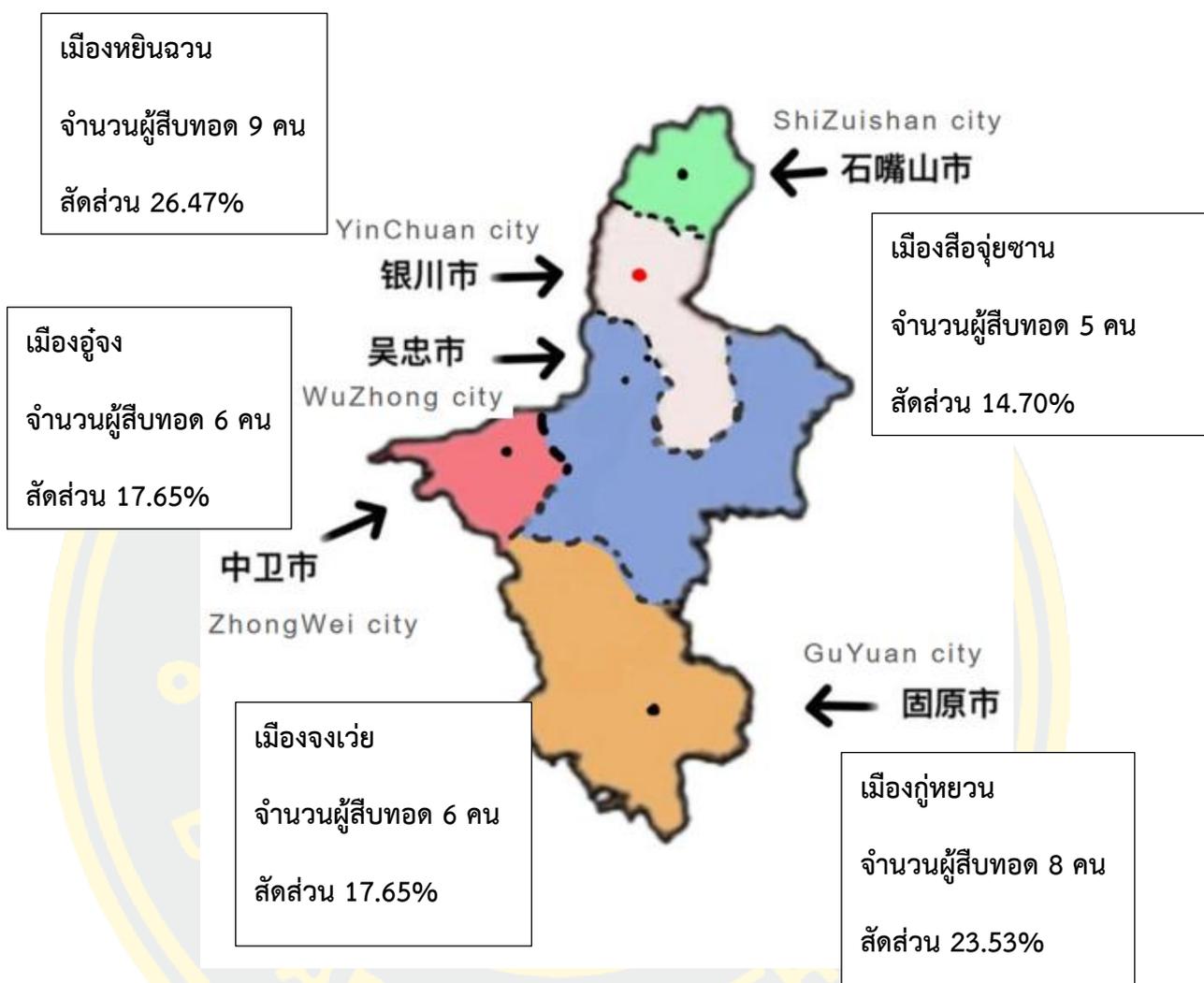
ตารางที่ 4-1 รายชื่อผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจังหวัดหนึ่งเซี่ย (รวมถึงระดับชาติ) (ข้อมูลปี ค.ศ. 2024) (Gao Shan, 2024)

ลำดับ	รายชื่อผู้สืบทอด	เพศ	สัญชาติ	รอบการประกาศ	อายุ	เขต
1	ฟู่จ้าวเอ๋อ (ระดับชาติ)	หญิง	สัญชาติฮั่น	รอบที่ 1 ในระดับเขตปกครองตนเอง ; รอบที่ 5 ระดับชาติ	63	เมืองจงเว่ย
2	จาง เหว่ย	ชาย	สัญชาติฮั่น	รอบที่ 1	83	เมืองกู่หยวน
3	เทียนหยานหลาน (ระดับชาติ)	หญิง	สัญชาติหุย	รอบที่ 2 ในระดับเขตปกครองตนเอง ; รอบที่ 5 ระดับชาติ	45	เมืองอู่จง
4	ฮอง ชิวเม่ย์	หญิง	สัญชาติหุย	รอบที่ 2	72	เมืองหยินฉวน
5	โจว ก้าวเซี่ย	หญิง	สัญชาติฮั่น	รอบที่ 2	61	เมืองจงเว่ย
6	ฟู่ จ้าวเฟิง	หญิง	สัญชาติฮั่น	รอบที่ 2	60	เมืองจงเว่ย
7	ฝู จ้าวเมี่ยว	หญิง	สัญชาติฮั่น	รอบที่ 2	53	เมืองจงเว่ย
8	เจ้อ หงซู	หญิง	สัญชาติฮั่น	รอบที่ 3	71	เมืองสี่จู่ยชาน
9	จ้าว หยูเม่ย์	หญิง	สัญชาติฮั่น	รอบที่ 3	64	เมืองสี่จู่ยชาน

ลำดับ	รายชื่อผู้สืบ ทอด	เพศ	สัญชาติ	รอบการ ประกาศ	อายุ	เขต
10	หวังเซียน เฉิน	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 3	57	เมืองสี่จู่ ซาน
11	เทียนเปา หลิน	ชาย	สัญชาติอื่น	รอบที่ 3	67	เมืองอู่จ้ง
12	จิง ซุนเซี่ย	หญิง	สัญชาติหุย	รอบที่ 3	57	เมืองอู่จ้ง
13	หลู่เหมิงเตี๋ย	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 3	48	เมืองหยินฉ วน
14	หลานหยวน เป่า	หญิง	สัญชาติหุย	รอบที่ 3	71	เมืองกู่ หยวน
15	จาง จินเสี่ย	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 3	63	เมืองกู่ หยวน
16	จาง ชู่ฟาง	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 3	61	เมืองกู่ หยวน
17	หยี ชู่ฉิน	หญิง	สัญชาติหุย	รอบที่ 3	59	เมืองกู่ หยวน
18	หวังเซิงกู่ย	ชาย	สัญชาติอื่น	รอบที่ 3	57	เมืองกู่ หยวน
19	จาง หยุน เซี่ยน	หญิง	สัญชาติหุย	รอบที่ 4	59	เมืองหยินฉ วน
20	ซง ตุนเซิง	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 5	76	เมืองหยินฉ วน
21	เหริน ซินห ลาน	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 5	63	เมืองหยินฉ วน
22	จาง หวาง หง	ชาย	สัญชาติอื่น	รอบที่ 5	44	เมืองหยินฉ วน
23	หลู่เว่ยตง	ชาย	สัญชาติอื่น	รอบที่ 5	65	เมืองสี่จู่ ซาน

ลำดับ	รายชื่อผู้สืบ ทอด	เพศ	สัญชาติ	รอบการ ประกาศ	อายุ	เขต
24	จำ้ว เหวินฮ วา	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 5	63	เมืองอุ้ง ง
25	หยางจี้ อซาง	ชาย	สัญชาติอื่น	รอบที่ 5	60	เมืองกู่ หยวน
26	หลี่ ชูอิง	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 6	48	เมืองจงเว่ย
27	หลิวว่านฮ วา	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 6	47	เมืองจงเว่ย
28	หู จือลี่	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 6	44	เมืองสี่จู่ ชาน
29	เกา จวี เยี่ยน	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 6	53	เมืองอุ้ง ง
30	หม่าเหวินลี่	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 6	36	เมืองอุ้ง ง
31	ฉิน เหยียน ชีว	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 6	47	เมืองหยินฉ วน
32	หนิวหงเสี่ย	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 6	45	เมืองหยินฉ วน
33	หวังลี่	หญิง	สัญชาติอื่น	รอบที่ 6	38	เมืองหยินฉ วน
34	หลี่หยินเต๋อ	ชาย	สัญชาติอื่น	รอบที่ 6	73	เมืองกู่ หยวน

จากข้อมูลในตาราง สรุปได้ว่าผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นในระดับชาติและระดับเขตปกครองตนเองส่วนใหญ่กระจายอยู่ในห้าเมืองในหนิงเซีย ซึ่งในจำนวนนี้มีจำนวน 9 คน ในเมืองหยินฉวน คิดเป็น 26.47% ของจำนวนคนทั้งหมด; 5 คน ในเมืองสี่จู่ชาน คิดเป็น 14.70% ของจำนวนคนทั้งหมด; 6 คน ในเมืองอุ้งง คิดเป็น 17.65% ของจำนวนคนทั้งหมด; 8 คน ในเมืองกู่หยวน คิดเป็น 23.53% ของจำนวนคนทั้งหมด; 6 คน ในเมืองจงเว่ย คิดเป็น 17.65% ของจำนวนคนทั้งหมด

ภาพที่ 4-1

การจัดประเภทข้อมูลเป็นไปตามมาตรฐานการแบ่งส่วนอายุใหม่ที่เสนอโดยองค์การอนามัยโลกแห่งสหประชาชาติในปี ค.ศ. 2023 ซึ่งในจำนวนนี้มีจำนวน 4 คน อยู่ในกลุ่มอายุ 18-44 ปี คิดเป็น 11.76% ของจำนวนคนทั้งหมด; 13 คน อยู่ในกลุ่มอายุ 45-59 ปี คิดเป็น 38.24% ของจำนวนคนทั้งหมด; 15 คน อยู่ในกลุ่มอายุ 60-74 ปี คิดเป็น 44.12% ของจำนวนคนทั้งหมด; 2 คน อยู่ในกลุ่มอายุ 75-89 ปี คิดเป็น 5.88% ของจำนวนคนทั้งหมด; 0 คน อยู่ในกลุ่มอายุ 90 ปีขึ้นไป คิดเป็น 0% ของจำนวนคนทั้งหมด จากข้อมูลข้างต้น ผู้สืบทอดส่วนใหญ่เป็นวัยกลางคนและผู้สูงอายุ ในขณะที่จำนวนผู้สืบทอดรุ่นเยาว์นั้นค่อนข้างน้อย การขาดแคลนผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งซี่รุ่นใหม่ ส่งผลโดยตรงต่อการสืบทอดและการพัฒนางานศิลปะการตัดกระดาษของหนึ่งซี่ ซึ่งการขาดแคลน

คนรุ่นใหม่นี้ทำให้ทักษะแบบเดิมๆเสี่ยงต่อการสูญหาย และอาจก่อให้เกิดปัญหาในการสืบทอดวัฒนธรรมนี้ในอนาคตสืบไป

ตารางที่ 4-2

ช่วงอายุ	18-44 ปี	45-59 ปี	60-74 ปี	75-89 ปี	90ปีขึ้นไป
จำนวนคน	4	13	15	2	0
สัดส่วนของจำนวนคนทั้งหมด (เก็บทัศนियม 2 ตำแหน่ง)	11.76%	38.24%	44.12%	5.88%	0

เมื่อจำแนกผู้สืบทอดตามเพศ สรุปได้ว่า มีจำนวนผู้สืบทอดเพศชาย 7 คน คิดเป็น 20.59% ของจำนวนคนทั้งหมด;จำนวนผู้สืบทอดเพศหญิง 27 คน คิดเป็น 79.41% ของจำนวนคนทั้งหมด จะเห็นได้ว่าผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง สาเหตุหลักก็คือ ตั้งแต่สมัยก่อน ไม่ว่าจะเป็นการทำงานหรืออยู่ที่บ้าน ส่วนใหญ่ผู้ชายจะทำงานหนักเป็นหลัก ส่วนผู้หญิงจะทำงานที่ละเอียดอ่อนและไม่หนัก เช่น งานเย็บปักถักร้อย เป็นต้น การตัดกระดาษเป็นศิลปะพื้นบ้านที่ค่อนข้างง่าย โดยส่วนใหญ่แล้วในอดีต เมื่อเด็กๆ ยังเป็นเด็กอยู่ ผู้ใหญ่ในครอบครัวจะเริ่มสอนเด็กๆ ให้ตัดกระดาษ เมื่อเปรียบเทียบกับเด็กผู้ชายที่มีความร่าเริงและกระตือรือร้น เด็กผู้หญิงจะมีความคิดที่รอบคอบมากกว่า ทำให้สามารถนั่งตัดกระดาษได้อย่างเงียบๆ ดังนั้นในการพัฒนาในระยะยาว ศิลปินส่วนใหญ่ที่สามารถตัดกระดาษต่อไปได้จึงเป็นผู้หญิง

ตารางที่ 4-3

เพศ	เพศชาย	เพศหญิง
จำนวนคน	7	27
สัดส่วนของจำนวนคนทั้งหมด (เก็บทัศนियม 2 ตำแหน่ง)	20.59%	79.41%

การสัมภาษณ์บุคคลผู้ให้ข้อมูลหลักและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. ผลการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่คุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของรัฐบาล หนิงเฉีย

เมื่อวันที่ 16 กันยายน ค.ศ.2023 ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการ หลิวกั๋วหง เจ้าหน้าที่คุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของกรมวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวหนิงเฉีย และเมื่อวันที่ 8 ตุลาคม ค.ศ.2023 ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ หานเสี่ยวลี่ ผู้วิจัยจาก กรมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของศูนย์วัฒนธรรมมณฑลฝิงหลัวในหนิงเฉีย

ภาพที่ 4-2 หานเสี่ยวลี่ (ซ้ายหนึ่ง) (Gao Shan, 2023)

ในส่วนของอุปสรรคและการเปลี่ยนแปลงที่พบในการพัฒนาการตัดกระดาษของหนิงเฉีย และบริบทที่ทำให้เกิดอุปสรรคเหล่านี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐ 2 คนได้แสดงความคิดเห็น และทำการรวบรวมจากสามด้านต่อไปนี้ :

ด้วยการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วและกระบวนการทำให้เป็นเมืองในประเทศจีน วิถีชีวิตและนิสัยการบริโภคของผู้คนเปลี่ยนไป ความต้องการของตลาดสำหรับงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมอาจมีความผันผวน ส่งผลกระทบต่อรายได้และแรงจูงใจในการสร้างสรรค์ผลงานของศิลปินตัดกระดาษ ผู้สืบทอดการตัดกระดาษส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล รับข้อมูล

ข่าวสารทางสังคมที่ทันสมัยต่าง ๆ ได้ค่อนข้างแยบ ไม่มีผลประโยชน์ต่อการพัฒนาการสร้างสรรค์งาน ตัดกระดาษของตน

การตัดกระดาษเป็นงานฝีมือที่ต้องใช้การเรียนรู้เป็นเวลานานและทักษะที่ยอดเยี่ยม เนื่องจากชีวิตสมัยใหม่ที่ก้าวไปอย่างรวดเร็วและความสนใจในทักษะแบบดั้งเดิมของคนรุ่นใหม่ลดลง การสืบทอดทักษะการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมอาจถูกคุกคาม วัยรุ่นส่วนใหญ่มุ่งหวังให้สำเร็จผลโดยเร็ว ไม่ยอมทำงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมที่กำไรน้อย ส่งผลให้การสืบทอดทักษะการตัดกระดาษลำบาก

ในขณะที่การแข่งขันในตลาดโลกทวีความรุนแรงมากขึ้น การตัดกระดาษของหนึ่งเซียต้องเผชิญกับการแข่งขันจากผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันจากภูมิภาคอื่นๆ และแม้กระทั่งจากต่างประเทศ ดังนั้นการคุ้มครองลักษณะเฉพาะของภูมิภาคและความหมายแฝงทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษของหนึ่งเซียจึงถือเป็นประเด็นที่สำคัญ

หลิวกั๋วหง กล่าวไว้ว่า "รัฐบาลหนึ่งเซียได้เพิ่มการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และจัดทำนโยบายที่มีรายละเอียดมากขึ้นในการคุ้มครองผู้สืบทอดวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ขณะเดียวกัน รัฐบาลยังได้จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทุกปีเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับจังหวัดอื่น ๆ ขยายขอบเขตของผู้สืบทอดหนึ่งเซีย และส่งเสริมการอนุรักษ์และการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในภูมิภาค"

มีนิทรรศการมากมายเกี่ยวกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของการตัดกระดาษของหนึ่งเซียซึ่งได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ดังนี้ :

นิทรรศการศิลปะการตัดกระดาษนานาชาติครั้งที่ 4 จัดขึ้นที่หยินฉวนในเดือนสิงหาคม ค.ศ.2008

จัดให้มีการเข้าร่วมสัปดาห์กิจกรรมเศรษฐกิจ การค้า และวัฒนธรรมข้ามช่องแคบ (หนึ่งเซีย) รวมถึงการส่งเสริมระดับจังหวัดและอำเภอโดยกระทรวงการต่างประเทศในเดือนมีนาคม ค.ศ. 2015

จัดให้มีการเข้าร่วม "นิทรรศการช่างฝีมือเส้นทางสายไหม-หนึ่งเซียมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้" มอสกัวและกิจกรรมอื่น ๆ และได้ดำเนินการสาธิตทักษะในประเทศเบนิน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ลาว รัสเซีย และประเทศและภูมิภาคอื่นๆ เช่น ไต้หวันในเดือนธันวาคม ค.ศ.2016

จัดกิจกรรมตัดกระดาษหนึ่งเซียและโครงการพิเศษอื่น ๆ เพื่อเข้าร่วมใน "เทศกาลตรุษจีนแห่งความสุข" ของกระทรวงวัฒนธรรม ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 2017

เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ.2019 คณะกรรมการเขตหนึ่งเซียของสมาคมการค้าระหว่างชาติจีนประชาธิปไตยได้จัดนิทรรศการการประดิษฐ์ตัวอักษร ภาพวาด ตัดกระดาษ และภาพถ่าย ในหัวข้อ "คงไว้ซึ่งเจตนารมณ์ดั้งเดิมของความร่วมมือ และเดินทางจับมือกันต่อไป " เพื่อเฉลิมฉลอง

ครบรอบ 70 ปีของการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน และครบรอบ 30 ปีของการก่อตั้ง คณะกรรมการเขตหนึ่งเซียของสมาคมการก่อสร้างแห่งชาติประชาธิปไตย

เมื่อวันที่ 16 กันยายนถึง 6 ตุลาคม ค.ศ.2021 ได้รับการสนับสนุนจากสำนักแลกเปลี่ยน และความร่วมมือระหว่างประเทศของกระทรวงวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวของจีน ศูนย์แลกเปลี่ยน วัฒนธรรมจีน-ต่างประเทศ ซึ่งจัดโดยศูนย์แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจีน-ต่างประเทศ และศูนย์วัฒนธรรม จีนในมอสโก ในงาน “เราแบ่งปันช่วงเวลานี้แม้เราจะอยู่ห่างกัน - เทศกาลไหว้พระจันทร์” โดยเป็น กิจกรรมออนไลน์ที่จะสามารถพบปะผู้คนทั่วโลกได้ในรูปแบบใหม่

2. ผลการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจากมหาวิทยาลัยในหนึ่งเซีย

เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน ค.ศ.2023 ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์รองศาสตราจารย์ชูกวานหยวน ที่ School of Design and Art of Northern University for Nationalities และเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน ค.ศ.2023 ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์รองศาสตราจารย์หลิวจื่อเหว่ย จากวิทยาลัยอาชีวศึกษา และเทคนิคหนึ่งเซีย นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน ค.ศ.2023 ผู้วิจัยยังได้สัมภาษณ์หยางเล่อ ผู้อำนวยการฝึกอบรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศิลปะหนึ่งเซีย จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและ นักวิชาการทั้งสามคนข้างต้น ทำให้ได้รับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดกระดาษของหนึ่งเซีย จากผู้วิจัย ในมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยดังนี้:

1) วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการคุ้มครองและสืบทอดวัฒนธรรมการ ตัดกระดาษของหนึ่งเซีย ซึ่งมีวิธีดังนี้ :

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยสามารถจัดทีมผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับศิลปะ การตัดกระดาษ และพัฒนาสื่อการสอนและหลักสูตรการตัดกระดาษที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาที่ แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น สื่อการสอนศิลปะการตัดกระดาษมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่พัฒนา โดย Ningxia Yimeng Liyi Cultural Art Co., Ltd. ซึ่งมีการดำเนินการในโรงเรียนอนุบาลมากกว่า 50 แห่งและโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งทั่วเขตเพื่อสอนโครงการนาร่อง นอกจากนี้ สถาบันต่างๆ เช่น Northern University for Nationalities, Ningxia University และ Ningxia Art Vocational College ได้เข้าร่วมในโครงการวิจัยและฝึกอบรมผู้เชี่ยวชาญมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีน เช่นกัน

ภาพที่ 4-3 ชูกวานหยวน(ขวาหนึ่ง) (Gao Shan, 2023)

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในหนึ่งเซียสามารถเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สัมผัสกับศิลปะการตัดกระดาษด้วยตนเองโดยการสร้างสตูดิโอ ห้องนิทรรศการ ฯลฯ ในขณะเดียวกัน สามารถสนับสนุนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในโครงการบริการสังคมเกี่ยวกับศิลปะการตัดกระดาษ เช่น การเข้ามหาวิทยาลัยและชุมชน เพื่อนำศิลปะการตัดกระดาษไปสู่สังคมที่กว้างขึ้น ชูกวานหยวนกล่าวว่า "การมีส่วนร่วมของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเอื้อต่อการคุ้มครองและพัฒนาศิลปะการตัดกระดาษของหนึ่งเซียมากขึ้น ช่วยให้ผู้ติดต่อทางวิชาการสามารถนำความรู้ทางวิชาชีพที่พวกเขาได้เรียนรู้มาใช้ได้มากขึ้น และเป็นการขยายขอบเขตความคิดสร้างสรรค์ของการตัดกระดาษของหนึ่งเซียอีกด้วย"

ควรส่งเสริมความร่วมมือแบบสหวิทยาการระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาให้มากขึ้น เพื่อผสมผสานงานศิลปะการตัดกระดาษเข้ากับงานศิลปะรูปแบบอื่นๆ (เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม) การออกแบบ ฯลฯ และสำรวจรูปแบบใหม่ของการแสดงออกและการประยุกต์สาขาใหม่ของศิลปะการตัดกระดาษ อีกทั้งส่งเสริมการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษในรูปแบบเชิงสร้างสรรค์

ภาพที่ 4-4 หยางเล่อ (ตรงกลาง) (Gao Shan, 2023)

2) ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นในการสร้างฐานข้อมูลการตัดกระดาษหนังสือ ส่วนใหญ่ประกอบด้วยประเด็นต่อไปนี้:

เกี่ยวกับการป้องกันและการแสดงผลแบบดิจิทัล: อ้างถึงกรณีที่ประสบความสำเร็จของ "พื้นที่ดิจิทัลตัดกระดาษของจีน" ฐานข้อมูลการตัดกระดาษของหนังสือควรมุ่งเน้นไปที่การป้องกันทางดิจิทัลและการสร้างแพลตฟอร์มการแสดงผล และใช้วิธีการทางเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ เช่น ข้อมูลขนาดใหญ่ การประมวลผลแบบคลาวด์ ฯลฯ เพื่อบันทึกศิลปะการตัดกระดาษของหนังสือ และการเผยแพร่แบบดิจิทัล สิ่งนี้ไม่เพียงแต่ช่วยรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ผู้คนเข้าใจและชื่นชมงานศิลปะตัดกระดาษของหนังสือมากขึ้นผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ได้อีกด้วย

ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการสร้างและส่งเสริมฐานข้อมูลการตัดกระดาษของหนังสือ โดยสามารถเพิ่มความตระหนักรู้และความสนใจของสาธารณชนต่องานศิลปะการตัดกระดาษของหนังสือได้ด้วยการจัดนิทรรศการ เวิร์กช็อป และกิจกรรมอื่น ๆ พร้อมทั้งรวบรวมการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมของผู้คนในสังคม

บนพื้นฐานของการคุ้มครองทักษะดั้งเดิม การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการทดลอง ถือเป็นการพัฒนาผลงานใหม่ที่ตอบสนองสุนทรียศาสตร์สมัยใหม่และความต้องการของตลาด สิ่งนี้ไม่เพียงเพิ่มพลังใหม่ให้กับงานศิลปะตัดกระดาษของหนังสือเท่านั้น แต่ยังช่วยขยายตลาดและผู้ชมอีกด้วย

แนะนำให้รัฐบาลเสนอนโยบายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การคุ้มครองทางกฎหมายและการสนับสนุนนโยบายสำหรับการอนุรักษ์และพัฒนางานศิลปะตัดกระดาษของหนังสือ รวมถึงแต่ไม่จำกัด

เฉพาะการระบุมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ การสนับสนุนทางการเงิน การฝึกอบรมผู้มีความสามารถ ฯลฯ

3) การสร้างฐานข้อมูลการตัดกระดาษหนังเซียมีผลกระทบสำคัญต่อการคุ้มครองและการพัฒนาการตัดกระดาษของหนังเซีย ดังต่อไปนี้ :

ด้วยการสร้างฐานข้อมูล ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ รูปภาพผลงาน เทคนิคการผลิต ฯลฯ ของการตัดกระดาษของหนังเซีย สามารถรวบรวม จัดระเบียบ และเก็บรักษาไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อมอบทรัพยากรอันอุดมสมบูรณ์สำหรับคนรุ่นต่อ ๆ ไปในการเรียนรู้และวิจัย

การสร้างและส่งเสริมฐานข้อมูลสามารถเพิ่มความเข้าใจและความสนใจของสาธารณชนในศิลปะการตัดกระดาษของหนังเซียและเพิ่มความตระหนักรู้ของสังคมเกี่ยวกับการคุ้มครองวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ข้อมูลและทรัพยากรที่ได้รับจากฐานข้อมูลสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ศิลปินและนักออกแบบสร้างสรรค์ผลงานและเป็นการส่งเสริมความคิดเชิงสร้างสรรค์และการพัฒนางานศิลปะตัดกระดาษของหนังเซียอีกด้วย

การส่งเสริมศิลปะการตัดกระดาษของหนังเซียผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้บริโภคได้มากขึ้นถือเป็นการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและเพิ่มประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ

3. ผลการสัมภาษณ์กับหัวหน้าของบริษัทท้องถิ่นในหนังเซีย

เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม ค.ศ.2023 ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ เจียตงหยาง ผู้จัดการ Ningxia Milu Winery Co., Ltd. เจ้าต่อผู้ดูแลบริษัทหนังเซียจีหย่า เทคโนโลยีอาหาร จำกัด และหวังเจ้อ ผู้จัดการโรงงาน Ningxia Guyuan Lihua Starch ในหัวข้อการคุ้มครองและสืบทอดการตัดกระดาษของหนังเซีย ซึ่งได้รับความคิดเห็นบางส่วนดังต่อไปนี้

ภาพที่ 4-5 เส้าเต๋อฝู (Gao Shan, 2023)

1) ในแง่ของการคุ้มครองและสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งเซีย่ บทบาทและความรับผิดชอบที่องค์กรในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ควรคำนึงถึงส่วนใหญ่ประกอบด้วยประเด็นต่อไปนี้

องค์กรควรแสวงหาแนวทางการบูรณาการระหว่างศิลปะการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมกับแนวคิดการออกแบบที่ทันสมัย ผ่านการออกแบบเชิงสร้างสรรค์และกลยุทธ์ทางการตลาด ทำให้ผลิตภัณฑ์ตัดกระดาษสอดคล้องกับความงามสมัยใหม่และความต้องการของตลาดมากขึ้น ถึงจะสามารถขยายช่องทางการสื่อสารและตลาดผู้บริโภคศิลปะการตัดกระดาษได้วิสาหกิจควรตอบสนองอย่างแข็งขันต่อการเรียกร้องของรัฐบาลในการเสริมสร้างการคุ้มครองมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และมีส่วนร่วมในการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยการให้การสนับสนุนทางการเงิน การสนับสนุนทางเทคนิคและวิธีการอื่นๆ เพื่อมีส่วนร่วมในการคุ้มครองและสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษ

บริษัทต่างๆ สามารถดึงดูดและฝึกอบรมคนหนุ่มสาวที่สนใจงานศิลปะตัดกระดาษได้มากขึ้น โดยการจัดให้มีทุนการศึกษา เวิร์คช็อป จัดชั้นเรียนฝึกอบรม ฯลฯ โดยเปิดโอกาสให้พวกเขาได้เรียนรู้และฝึกฝน และในขณะเดียวกันยังถือเป็นการสงวนทรัพยากรเชิงสร้างสรรค์ที่หลากหลายไว้สำหรับองค์กรด้วยส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมกระดาษตัดกระดาษในวงกว้างและเป็นมืออาชีพโดยการจัดตั้งองค์กรและแบรนด์ตัดกระดาษชั้นนำสิ่งนี้จะไม่เพียงแต่ยกระดับความสามารถการแข่งขันในตลาดของศิลปะการตัดกระดาษ แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องและมอบโอกาสการจ้างงานสำหรับคนในท้องถิ่นมากขึ้น

วิสาหกิจควรส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนและองค์กรภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการคุ้มครองและสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษรวมทั้งเสริมสร้างความตระหนักรู้และความสนใจของสาธารณชนในวัฒนธรรมการตัดกระดาษ โดยการจัดนิทรรศการและการแข่งขันตัดกระดาษ และกิจกรรมอื่น ๆ และสร้างบรรยากาศที่ดีให้ทั้งสังคมได้มีส่วนร่วมร่วมกัน

ภาพที่ 4-6 หวังเจ้อ (Gao Shan, 2023)

2) วิเคราะห์และประเมินการรวมตัวขององค์กรในอุตสาหกรรมต่างๆกับการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น จากมุมมองต่อไปนี้

ประการแรก จากมุมมองของการคุ้มครองและการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม เมื่อรวมกับการตัดกระดาษของหนึ่งชิ้น สามารถส่งเสริมการคุ้มครองและสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสร้างฐานบ่มเพาะหัตถกรรมปักแบบตัดกระดาษ ดึงดูดสหกรณ์ให้เข้ามาตั้งถิ่นฐาน และลงนามข้อตกลงความร่วมมือกับบริษัทที่เกี่ยวข้อง ไม่เพียงแต่สามารถส่งเสริม

การส่งออกผลิตภัณฑ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในท้องถิ่นเท่านั้น ยังช่วยเพิ่มพื้นที่จัดแสดง และโอกาสในการพัฒนาสำหรับผู้สืบทอดงานศิลปะการตัดกระดาษอีกด้วย นอกจากนี้ การพัฒนา อุตสาหกรรม เช่นรูปแบบความร่วมมือ "ร้านค้าด้านหน้าและโรงงานด้านหลัง" สามารถส่งเสริมการจ้างงานและเพิ่มรายได้ให้กับสตรีในชนบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกัน ยังเป็นแนวทางใหม่ ในการเผยแพร่และพัฒนางานศิลปะการตัดกระดาษอีกด้วย

ประการที่สอง จากมุมมองของการพัฒนาเศรษฐกิจและผลประโยชน์ทางสังคม เมื่อรวมกับการตัดกระดาษของหญิงเซีย สามารถช่วยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นได้ ตัวอย่างเช่น ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมการตัดกระดาษ ผู้คนจำนวนมากจะหลุดพ้นจากความยากจนและได้รับการจ้างงานที่มั่นคงได้ และสามารถเพิ่มรายได้ให้กับชาวบ้านหลายพันคนในหมู่บ้านได้ ในขณะเดียวกัน นี่เป็นวิธีการบรรเทาความยากจนทางวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพด้วยการเพิ่มการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมหัตถกรรมและพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมรายได้ทางวัฒนธรรม และเพิ่มคุณค่าให้กับผู้คน

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความท้าทายและปัญหาบางประการอยู่ เช่น อุตสาหกรรมวัฒนธรรมการตัดกระดาษมีการบูรณาการที่ไม่ดีกับตลาดวัฒนธรรมสมัยใหม่ ความตระหนักรู้ที่อ่อนแอต่อวัฒนธรรมการตัดกระดาษ การรับรู้ถึงผลิตภัณฑ์และการตลาดของผลิตภัณฑ์จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขด้วยการเสริมสร้างการฝึกอบรมผู้มีความสามารถ การปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานของพนักงาน และการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล เซียตงหยวน กล่าวว่า "ทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบในการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในฐานะผู้นำธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ของเราควรผสมผสานกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางวัฒนธรรมและบรรลุการพัฒนาผลิตภัณฑ์และวัฒนธรรมแบบส่งเสริมคู่กัน"

อุตสาหกรรมนี้มีบทบาทสำคัญในการคุ้มครองและสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหญิงเซีย ในด้านหนึ่ง เป็นการเพิ่มความตระหนักรู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับวัฒนธรรมการตัดกระดาษผ่านกิจกรรมการศึกษาและการฝึกอบรม ในอีกด้านหนึ่ง ช่วยเพิ่มความน่าดึงดูดและอิทธิพลของวัฒนธรรมการตัดกระดาษผ่านความคิดสร้างสรรค์และการบูรณาการร่วมกับองค์ประกอบสมัยใหม่ ขณะเดียวกัน ด้วยการสนับสนุนและความช่วยเหลือจากรัฐบาลและทุกสาขาอาชีพ เราสามารถลองรวมผลิตภัณฑ์เข้ากับการตัดกระดาษของหญิงเซีย และพัฒนาอนุพันธ์ทางวัฒนธรรมได้

4. ผลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนบางส่วน

เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม ค.ศ.2023 ผู้วิจัยไปเยี่ยมจาง เหยียนหลิง ผู้อำนวยการคณะกรรมการผู้อยู่อาศัยในชุมชนไทซี และ หลี่หิงเหมย ผู้อำนวยการชุมชนหมิงจู ได้ทำการสัมภาษณ์ในด้านชุมชนเกี่ยวกับการอนุรักษ์การตัดกระดาษของหญิงเซีย

ภาพที่ 4-7 จาง เหยียนหลิง(จากซ้ายมือคนที่สาม) (Gao Shan, 2023)

1) ในแง่ของการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซียะ บทบาทและความรับผิดชอบที่ชุมชนควรคำนึงถึงส่วนใหญ่ประกอบด้วยประเด็นต่อไปนี้:

ชุมชนควรพึ่งพาทรัพยากรทางวัฒนธรรมของตนเองในการสำรวจและส่งเสริมลักษณะท้องถิ่นและลักษณะประจำชาติของศิลปะการตัดกระดาษเพื่อให้ศิลปะการตัดกระดาษสามารถผสมผสานกับวัฒนธรรมเกี่ยวกับประเพณีต่างๆของชุมชนได้พร้อมทั้งสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนอันเป็นเอกลักษณ์

ชุมชนควรมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกระบวนการคุ้มครองและการใช้ประโยชน์จากวัฒนธรรมการตัดกระดาษ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการให้การสนับสนุนสถานที่ ความช่วยเหลือทางการเงิน การสนับสนุนทางเทคนิค ฯลฯ เพื่อให้มั่นใจถึงการสืบทอดและการพัฒนาศิลปะการตัดกระดาษ

ด้วยการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมกระดาษตัดชุมชนไม่เพียงแต่สามารถเสริมสร้างซอฟต์แวร์ทางวัฒนธรรมของตนเองเท่านั้น แต่ยังสามารถส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นได้อีกด้วย ตัวอย่างเช่นการขายผลิตภัณฑ์ตัดกระดาษสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและเพิ่มโอกาสในการจ้างงาน เป็นต้น

ชุมชนควรรวมศิลปะการตัดกระดาษเข้ากับระบบการศึกษาของชุมชนและให้ผู้คนเข้าใจและเรียนรู้ศิลปะการตัดกระดาษมากขึ้น โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ โดยเปิดสอนหลักสูตรการตัดกระดาษในโรงเรียน จัดนิทรรศการตัดกระดาษ ฯลฯ เพื่อให้มั่นใจว่าศิลปะการตัดกระดาษยังคงสืบทอดต่อไป

ภาพที่ 4-8 หลีหงเหมย (จากซ้ายมือคนที่หนึ่ง) (Gao Shan, 2023)

2) ชุมชนสามารถนำวิธีการต่อไปนี้อมาใช้เพื่อสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการคุ้มครองและสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งเชื้อ:

ชุมชนสามารถจัดชั้นเรียนฝึกอบรมทักษะการตัดกระดาษหรือเวิร์กช็อปเพื่อดึงดูดผู้อยู่อาศัยในชุมชน โดยเฉพาะวัยรุ่น ให้มาเข้าร่วมในการเรียนรู้เกี่ยวกับการตัดกระดาษ สิ่งนี้ไม่เพียงพัฒนาทักษะด้านหัตถกรรมของพวกเขาเท่านั้น แต่ยังเป็นการกระตุ้นความสนใจและความรักในวัฒนธรรมดั้งเดิมอีกด้วย

ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อบันทึกและเผยแพร่วัฒนธรรมการตัดกระดาษ ด้วยการสร้างฐานมรดกทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการใช้แพลตฟอร์มอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ผู้คนเข้าใจและเรียนรู้วัฒนธรรมการตัดกระดาษทางออนไลน์มากขึ้น ซึ่งจะเป็นการขยายอิทธิพลและครอบคลุมขอบเขตของวัฒนธรรมดังกล่าว

ส่งเสริมและสนับสนุนให้เยาวชนเป็นผู้สืบทอดและส่งเสริมวัฒนธรรมการตัดกระดาษ โดยสามารถจัดการแข่งขันตัดกระดาษ นิทรรศการ และกิจกรรมอื่นๆ เพื่อให้เยาวชนได้แสดงผลงาน

ของพวกเขา ในขณะเดียวกัน วัฒนธรรมการตัดกระดาษก็สามารถบูรณาการเข้ากับหลักสูตรการศึกษาในโรงเรียนเพื่อเพิ่มความเข้าใจและความสนใจของเยาวชนต่อวัฒนธรรมดั้งเดิม

ชุมชนสามารถร่วมมือกับรัฐบาล สถาบันวัฒนธรรม ฯลฯ เพื่อร่วมกันเสริมสร้างความเข้มแข็งในการสร้างทีมคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และปรับปรุงระดับการคุ้มครองและการจัดการ ด้วยการฝึกอบรมวิชาชีพ การแลกเปลี่ยน และการสัมมนา เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้และความสามารถของเจ้าหน้าที่ในชุมชนและอาสาสมัครในการอนุรักษ์วัฒนธรรมการตัดกระดาษ

การดำเนินงานทางสังคมของวัฒนธรรมชุมชน และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการคุ้มครองและสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษนั้น สามารถทำได้โดยผ่านกลไกการบริการสาธารณะ “ร่วมสร้างและแบ่งปัน” การระดมทรัพยากรทางสังคมและวัฒนธรรมเพื่อการมีส่วนร่วมในการสร้างวัฒนธรรมชุมชน และการร่วมส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษ

3) ในฐานะผู้นำชุมชน เมื่อใช้ "การจัดการภายใต้ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม" ในการคุ้มครองและพัฒนาการตัดกระดาษในหนึ่งเดียว สามารถให้คำแนะนำดังต่อไปนี้ได้:

ชุมชนในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนร่วมหลักในการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ซึ่งแรงจูงใจในการพัฒนาที่แท้จริงของชุมชนหากอิงตามประเพณีวัฒนธรรมของชุมชน รวมถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ และผลประโยชน์ของชุมชนแล้วนั้นถือเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้น ประชาชนในชุมชนควรได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาการตัดกระดาษของหนึ่งเดียว และควรส่งเสริมมรดกและความคิดสร้างสรรค์ต่อศิลปะการตัดกระดาษผ่านความร่วมมือของชุมชน

ความร่วมมือเชิงสร้างสรรค์ทางด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งมุ่งเน้นไปที่อุตสาหกรรม การได้รับการสนับสนุนจากนักวิชาการ และการเชื่อมโยงการวิจัยและการพัฒนา โดยสามารถสำรวจการจัดตั้งแพลตฟอร์มความร่วมมือระหว่างการตัดกระดาษของหนึ่งเดียวกับมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และสร้างแบบจำลองเพื่อเปลี่ยนผลการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ให้เป็นการใช้งานจริงและส่งเสริมการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ของงานศิลปะตัดกระดาษของหนึ่งเดียว

การตัดกระดาษของหนึ่งเดียวสามารถบันทึกและเผยแพร่ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลได้ และสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้คนเข้าใจและเรียนรู้ศิลปะการตัดกระดาษของหนึ่งเดียวมากขึ้น ในขณะเดียวกัน เนื้อหาดิจิทัลและแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องสามารถได้รับการพัฒนาเพื่อให้งานศิลปะตัดกระดาษของหนึ่งเดียวก้าวข้ามข้อจำกัดทางภูมิศาสตร์และดึงดูดผู้ชมในวงกว้างขึ้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ได้กลายเป็นฉันทามติของทั้งสังคม ซึ่ง

สามารถทำได้โดยการสร้างความตระหนักรู้และความสนใจในงานศิลปะการตัดกระดาษของหนึ่งเซีย
ควรประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อและกิจกรรมสาธารณะให้มากขึ้น และควรกระตุ้นให้ประชาชนมีความ
กระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

ตามแนวทางปฏิรูปและการบูรณาการข้อได้เปรียบของทรัพยากร เพื่อสร้างรูปแบบ
ความร่วมมือหลายฝ่ายสำหรับการสร้างและการแบ่งปันร่วมกัน รวมถึงการมีส่วนร่วมของรัฐบาล
วิสาหกิจ สถาบันการศึกษา และชุมชน เพื่อร่วมกันส่งเสริมการอนุรักษ์และพัฒนาศิลปะการตัด
กระดาษของหนึ่งเซีย

นอกจากนี้ เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม ค.ศ.2023 ฐานฝึกอบรมศิลปะการตัดกระดาษที่
เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ สำหรับพนักงานในเขตธุรกิจชินหัว ที่สร้างโดยสหภาพการค้า
ถนนชินหัว ในเขตชิงชิ่ง เมืองหยินฉวน ได้เปิดตัวอย่างเป็นทางการแล้ว ฐานฝึกอบรมนี้ตั้งอยู่ในชุมชน
เป่าชิงของสำนักงานเขตถนนชินหัว ครอบคลุมพื้นที่ 50 ตารางเมตร มีพื้นที่ส่งเสริมการตัดกระดาษ
พื้นที่แสดงผลงาน พื้นที่ประสบการณ์การสอน ฯลฯ ฐานแห่งนี้เปิดให้พนักงานเข้าชมโดยไม่เสีย
ค่าใช้จ่าย และจัดให้มีการฝึกอบรมและการสอน โดยมีเป้าหมายเพื่อยกระดับทางวัฒนธรรมของ
พนักงาน นอกจากนี้ ฐานฝึกอบรมแห่งนี้จะเชิญผู้สืบทอดวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่ตัดกระดาษทุก
ระดับมาบรรยายเป็นประจำ โดยสร้าง "ห้องเรียนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้" เพื่อให้ผู้อยู่
อาศัยสามารถเรียนรู้และสัมผัสประสบการณ์ศิลปะการตัดกระดาษแบบจีนโบราณในบริเวณใกล้เคียง
การจัดกิจกรรมนี้ไม่เพียงแต่ช่วยในการสืบทอดและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เท่านั้น
แต่ยังเป็นเวทีสำหรับพนักงานและผู้อยู่อาศัยในการเรียนรู้และจัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้อง
ไม่ได้ และส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาวัฒนธรรมของชุมชนอีกด้วย

สถานการณ์การพัฒนาของผู้สืบทอดระดับชาติของการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

บทความนี้ดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ผู้สืบทอดระดับชาติสองคน รวมถึงตัวแทนผู้สืบทอด
ของแต่ละมณฑลและเมืองในการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

1. ผู้จ้าวเอ้อ

เป็นชาวเมืองไห่หยวน หนึ่งเซีย เป็นศิลปินตัดกระดาษพื้นบ้านที่มีชื่อเสียง ปัจจุบันเป็น
สมาชิกของสมาคมส่งเสริมการตัดกระดาษจีน เป็นสมาชิกของสมาคมศิลปะและหัตถกรรมแห่ง
ประเทศจีน เป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาการเมืองประชาชนจีน เป็นสมาชิกของสมาคมศิลปินหนึ่งเซีย
เป็นรองประธานสมาคมวรรณกรรมและศิลปินพื้นบ้านหนึ่งเซีย และเป็นรองประธานสมาคมตัด
กระดาษ เขาได้รับเลือกให้เป็นปรมาจารย์ด้านศิลปะและหัตถกรรมพื้นบ้านคนแรกในหนึ่งเซีย
นอกจากนี้ยังเป็นผู้อำนวยการบริหารสมาคมตัดกระดาษแห่งสมาคมศิลปินตะวันออก-ตะวันตก

(นิวยอร์ก) ศิลปินพื้นบ้านดีเด่นจากตะวันออกและตะวันตก และศิลปินตัดกระดาษพื้นบ้านที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพิเศษจากห้องปฏิบัติการวิจัยศิลปะพื้นบ้านแห่งมหาวิทยาลัยหนานจิง เขายังได้รับรางวัล "ศิลปินศิลปะและหัตถกรรมพื้นบ้านจีน" จาก UNESCO และเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม ค.ศ.2017 ผู้จ้าวเอ๋อได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งในตัวแทนผู้สืบทอดสำหรับแนะนำโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งชาติของจีนชุดที่ 5

ภาพที่ 4-9 ผู้จ้าวเอ๋อ (ขวา) และลูกสาว หลี่ เจี้ยน (ซ้าย) (Gao Shan, 2022)

ผู้สืบทอดทางสายเลือดที่โดดเด่น สามพี่น้องผู้จ้าวเอ๋อ ผู้จ้าวเฟิงและผู้จ้าวเหมียว เป็นผู้สืบทอดรุ่นที่สาม นอกจากการเลี้ยงลูกสาวของตัวเองแล้ว เขายังจัดชั้นเรียนและการฝึกอบรมสำหรับผู้หญิงในสังคมด้วย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนอย่างมากในการสืบทอดศิลปะการตัดกระดาษ ที่งานมหกรรมตัดกระดาษพื้นบ้านของจีน ผลงานของผู้จ้าวเอ๋อได้รับการคัดเลือกและจัดพิมพ์เป็นคอลเลกชันประกายไฟ โดยเขาได้รับรางวัลเหรียญทองแห่งศตวรรษในงานตัดกระดาษแห่งชาติครั้งแรก ได้รับรางวัล "ดอกไม้ภูเขา" ในงานมหกรรมศิลปะพื้นบ้านนานาชาติแห่งประเทศไทยครั้งที่ 2 และในงาน "108 นายพลแห่งริมน้ำ" ได้รับรางวัลเหรียญทองแดงหนึ่งซี่ ครั้งที่ 7 สาขาวัฒนธรรมและศิลปะ รางวัลเหรียญทองแดงในการแข่งขันศิลปะตัดกระดาษเทพนิยายจีน เพื่อรำลึกถึงวันครบรอบ 200 ปีวันเกิดของฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน "สันติภาพถาวร" และ "ความรักของเหมิงหนิว" ได้รับรางวัล "ผลงานยอดเยี่ยม" ในกลุ่มศิลปะการตัดกระดาษนานาชาติครั้งที่สอง

"ศิลปะการตัดกระดาษพื้นบ้าน" ได้รับรางวัลที่สองในการแข่งขันออกแบบผลิตภัณฑ์การ
ท่องเที่ยวหนิงเซียครั้งที่1

ภาพที่ 4-10 พิพิธภัณฑ์ศิลปะมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Gao Shan, 2022)

หลี่ เจี้ยน ลูกสาวของฝู จ้าวเอ้อ ทายาทรุ่นที่ 4 ของการตัดกระดาษ สัญชาติฮั่น เกิดเมื่อ
วันที่ 18 กันยายน ค.ศ. 1986 เป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีน และสมาชิกคณะกรรมการเขต
ปกครองตนเองหนิงเซียหุย ชุดที่ 12 ของ CPPCC ได้ก่อตั้ง Ningxia Yimeng Liyi Cultural Artwork
Co., Ltd. และปัจจุบันดำรงตำแหน่งประธานบริษัท

Ningxia Yimeng Liyi Cultural Art Co., Ltd. (เรียกว่า "Yimeng Cultural and
Creative") เป็นบริษัทที่มุ่งเน้นการสืบทอดและการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับ
ต้องไม่ได้ บริษัทก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 กันยายน ค.ศ. 2009 ตัวแทนทางกฎหมายคือหลี่เจี้ยน ผู้บุกเบิก
ของบริษัทเป็นผู้สืบทอดระดับชาติ โดยสตูดิโอตัดกระดาษก่อตั้งโดยฝู จ้าวเอ้อ ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ
และงานฝีมือจีน หลังจากความพากเพียรและการพัฒนาของผู้สืบทอดรุ่นที่สอง ก็ได้ก่อตั้งบริษัทที่
บูรณาการการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ รวมถึงการบูรณาการ
การศึกษามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ การฝึกอบรมทักษะทางวัฒนธรรม อินเทอร์เน็ต
เทคโนโลยี และการวางแผนการสื่อสารวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมร่วมกับองค์กรชั้นนำ

ปัจจุบัน บริษัทมีสองผลิตภัณฑ์ ได้แก่ "การตัดกระดาษฝูจ้าวเอ้อ" และ "เดินทางกลับบ้าน
เกิดเพื่อตัดกระดาษ" และได้สร้างความสำเร็จอันโดดเด่นในด้านมรดกที่จับต้องไม่ได้ ตัวอย่างเช่น

ผู้เชี่ยวชาญและนักวิชาการได้รับเชิญให้ดำเนินการสาธิตเกี่ยวกับระบบสื่อการสอนศิลปะการตัดกระดาษมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ รวมถึงเสนอแนะมาตรการส่งเสริมต่างๆ และส่งเสริมการตัดกระดาษในวิทยาลัย

หลี่ เจียนไม่เพียงแต่เป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของหนิงเซียรุ่นที่ 4 เท่านั้น แต่ยังเป็นสมาชิกคณะกรรมการเขตปกครองตนเองหนิงเซียหุยของ CPPCC เมืองหยินชว่น และเป็นประธานสมาคมพัฒนากระดาษมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของหนิงเซียอีกด้วย โดยเธอมุ่งเน้นไปที่การสืบทอด การคุ้มครองและการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้จากการสืบทอดทักษะและการสร้างธุรกิจไปจนถึงแนวทางการพัฒนาที่หลากหลายอย่างสร้างสรรค์ รวมถึงการดำเนินการศึกษามรดกที่จับต้องไม่ได้ไปจนถึงการฝึกอบรมทักษะทางวัฒนธรรม

Yimeng Cultural and Creative ยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมเผยแพร่กฎหมายลิขสิทธิ์อย่างแข็งขัน เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้ของสังคมเกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา นอกจากนี้ ยังส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การตัดกระดาษในมหาวิทยาลัย การอ่านระดับชาติ เป็นต้น เพื่อให้ผู้คนเข้าใจและมีส่วนร่วมในการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มากขึ้น

เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม ค.ศ.2021 Ningxia Yimeng Cultural and Creative ได้จัดการประชุมสาธิตผู้เชี่ยวชาญสำหรับการเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมอันยอดเยี่ยมของจีน บวกกับการสืบทอดการตัดกระดาษเป็นครั้งแรก หลังจากสามปีของการวิจัยและพัฒนาโดยทีมวิจัยและพัฒนา และหนึ่งปีของการนำร่องในการแนะนำมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในมหาวิทยาลัย สื่อการสอนศิลปะการตัดกระดาษที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ได้ถูกนำไปใช้ในการทดลองสอนในโรงเรียนอนุบาลหลายแห่ง รวมถึงโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งอีกด้วย โดยมีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรมากกว่า 100 ประเภท ให้โรงเรียนสั่งซื้อและคัดเลือกให้นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรมจีนดั้งเดิมที่ยอดเยี่ยมตั้งแต่อายุน้อย

เมื่อวันที่ 26 มกราคม ค.ศ.2022 เนื่องในเทศกาลตรุษจีน ค.ศ. 2022 นักศึกษาต่างชาติจากทั่วทุกมุมโลกในหนานจิงมาที่ฐานวิจัยการตัดกระดาษ Yimeng Cultural and Creative ของผู้จ้าวเอ้อ เพื่อสัมผัสบรรยากาศดั้งเดิมของวันตรุษจีนและสัมผัสถึงเสน่ห์ของการตัดกระดาษด้วยตัวเอง

ในส่วนของการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการภายใต้ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมในการคุ้มครองและพัฒนาการตัดกระดาษของหนิงเซียนั้น หลี่เจียนกล่าว “ในฐานะผู้สืบทอดเราควรบูรณาการพลังของผู้สืบทอดกับสังคม ผสมผสานทรัพยากรทางสังคมและร่วมกันสร้างสัญลักษณ์ของการตัดกระดาษหนิงเซีย เพื่อเป็นการต่อลมหายใจให้กับศิลปะพื้นบ้านโบราณต่อไป

2. เกียน เหยียนหลาน

เกียน เหยียนหลาน เพศหญิง สัญชาติหุย เกิดเมื่อปี ค.ศ. 1978 เป็นคนมณฑลฉงชิ่ง หิงเซีย สำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เป็นอาจารย์ของโรงเรียนมัธยมสตรีใหญ่ในมณฑลฉงชิ่ง เป็นสมาชิกของสมาคมศิลปินหิงเซีย เป็นสมาชิกของสมาคมศิลปินพื้นบ้านหิงเซีย และเป็นผู้สืบทอดการตัดกระดาษหุยในโครงการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของหิงเซีย

ภาพที่ 4-11 เกียน เหยียนหลาน (ซ้ายหนึ่ง) (Gao Shan, 2023)

เกียน เหยียนหลาน เกิดที่มณฑลฉงชิ่ง ซึ่งเป็นพื้นที่ภูเขาที่แห้งแล้งในหิงเซีย เธอเรียนรู้ทักษะการเย็บปักถักร้อยและการตัดกระดาษจากแม่ของเธอตั้งแต่อายุยังน้อย ต่อมาเธอได้ศึกษาในวิทยาลัยและคิดค้นการตัดกระดาษ

ในปี ค.ศ.2006 การตัดกระดาษที่เธอสร้างขึ้นได้รับการรายงานไปยังเขตปกครองตนเองว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และผลงานของเธอได้รับการจัดอันดับให้อยู่ในโครงการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับเขตปกครองตนเองหิงเซียหุย และเธอยังได้รับการระบุว่าเป็นผู้สืบทอดอีกด้วย ในปีเดียวกันนั้น เธอเป็นตัวแทนของเขตปกครองตนเองหิงเซียหุยในงานมหกรรมอุตสาหกรรมวัฒนธรรมจีนตะวันตก (เสฉวนเฉิงตู)

ในปี ค.ศ.2007 ผลงานตัดกระดาษของหิงเซียที่นักเรียนของเธอสร้างขึ้น ได้รับรางวัลการแข่งขันผลงานนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในงาน "ฉันรักชนบทใหม่" ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากคณะผู้บุกเบิกกรุ่นเยาว์แห่งประเทศจีน หลังจากที่ได้รับรางวัล แนวคิดของผู้ปกครองหลายคนเกี่ยวกับการตัดกระดาษของหิงเซียก็เปลี่ยนไป

ปี ค.ศ. 2008 ในงานเทศกาลศิลปะการตัดกระดาษนานาชาติ (หนิงเซี่ย-หยินฉวน) ครั้งที่ 4 ผลงานการตัดกระดาษของเธอ "ซัวฟางเฟิง ซีเซี่ยฉิง" ได้รับรางวัลเหรียญเงิน และต่อไปมา ในปี ค.ศ. 2009 ที่งานศิลปะการตัดกระดาษนานาชาติ ครั้งที่ 5 (เจียงซู-จินถาน) ผลงานของเธอ "ฮุยฮุยหน้าว่า เล่นเชือกปาก" คว้าเหรียญทอง

ที่งานมหกรรมการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศของจีน (หนิงเซี่ย) ปี ค.ศ.2009 เกียนเหยียนหลานและลูกศิษย์ของเธอได้รับความสนใจอย่างมากจากผลงานการตัดกระดาษของพวกเขา พร้อมทั้งได้ลงนามในคำสั่งซื้อและข้อตกลงบางประการ

ในปี ค.ศ.2014 เกียนเหยียนหลาน ได้ก่อตั้ง บริษัทอุตสาหกรรมวัฒนธรรมพื้นบ้านหยวนเกินหนิงเซี่ย จำกัด ในบ้านเกิดของเขาในมณฑลฉงชิ่ง พร้อมจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า "Gameizi" ตลอดจนส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดกระดาษ

ขณะดำเนินกิจการ เธอและเพื่อนร่วมงานยังได้ดำเนินโครงการบรรเทาความยากจนของรัฐบาลโดยจัดฝึกอบรมการตัดกระดาษให้กับคน 200 คนทุกปี ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงที่ว่างงานในท้องถิ่นและผู้พิการ โดยจัดให้มีการฝึกอบรมการตัดกระดาษและฝึกอบรมผู้ที่มีทักษะการตัดกระดาษที่ตืออยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นไปอีก เพื่อนำผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมาสู่คนเหล่านี้และทำให้พวกเขาได้รับจากจ้างงาน

ในปี ค.ศ.2016 เกียนเหยียนหลาน ได้สมัครเข้าร่วมโครงการระดมทุนสำหรับเยาวชนผู้มีพรสวรรค์สร้างสรรค์งานศิลปะของมูลนิธิศิลปกรรมแห่งชาติ และสร้างผลงานตัดกระดาษ 400 ชิ้น โดยอิงจากเรื่องราวอดนิยามของคณะสำรวจตะวันตกของกองทัพแดงในฉงชิ่ง โดยมีชื่อว่า "การเดินทางสู่ตะวันตก: กลับบ้านในชุดแดง" " และจัดพิมพ์เป็นหนังสือ

ตั้งแต่ปี ค.ศ.2016 ผลิตภัณฑ์ตัดกระดาษของกลุ่มชาติพันธุ์หุยไม่สามารถขายได้เนื่องจากผลิตภัณฑ์มีความจำเพาะและไม่สามารถนำไปใช้งานได้จริง ทำให้ เกียนเหยียนหลานก่อตั้งทีมวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเขาได้มีส่วนร่วมในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เช่น ที่รองแก้ว ถ้วย หมอน ฯลฯ ผลิตภัณฑ์เหล่านี้สามารถใช้งานได้จริง มีความสวยงาม อีกทั้งยังมีจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตและห้างสรรพสินค้าทั่วไป ซึ่งผลิตภัณฑ์เหล่านี้ได้รับการความนิยมจากผู้บริโภคอีกด้วย

ในปี ค.ศ. 2017 บริษัทเกียนเหยียนหลานมีกำไรสุทธิ สูงถึง 1 ล้านหยวน และเธอยังได้รับการเสนอชื่อให้เป็นตัวแทนระดับชาติในการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อีกด้วย

ด้วยการสนับสนุนของรัฐบาลมณฑลฉงชิ่ง ทำให้สามารถสร้างศูนย์ศิลปะมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ในมณฑลฉงชิ่ง หนิงเซี่ยได้ มีการทำงานมากมายเพื่อชูดค้น จัดระเบียบ และรวบรวมรายชื่อมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ทั่วทั้งภูมิภาค ซึ่งแบรนด์ "Gameizi" ได้รับการจัดอันดับให้

เป็น "ฐานการสืบทอดที่ดีเยี่ยม" และยังเป็น "ครัวเรือนสาธิตอุตสาหกรรมวัฒนธรรมชุดแรก" อีกทั้งยังเป็น "เครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงของหนังเซีย" อีกด้วย

ตั้งแต่นั้นมา บริษัทของเถียน เหยียนหลาน ก็ได้รับการพัฒนาอย่างดีทุกปี ทุกเดือนจะมีหน่วยงานภาครัฐและบริษัทจากทั่วประเทศมาเยี่ยมชมและตรวจสอบ ทำให้รายได้ค่อยๆเพิ่มขึ้น ชีวิตของ เถียน เหยียนหลาน และพนักงานของบริษัทดีขึ้นอย่างมาก พวกเขายังได้ก่อตั้ง Root Children's Art สถาบันฝึกอบรมและให้คำแนะนำแก่เยาวชนรุ่นใหม่และส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาทักษะการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมในหมู่คนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการสืบทอดของอุตสาหกรรมวัฒนธรรม เนื่องจากการมีส่วนร่วมช่วยในการพัฒนาและการสืบทอดอุตสาหกรรมวัฒนธรรม พวกเขาจึงได้รับรางวัล "กลุ่มสนับสนุนสตรีชั้นสูงแห่งชาติ" จากสหพันธ์สตรีแห่งประเทศไทย

เมื่อช่วงสูงสุดของการพัฒนาค่อยๆคลี่คลายลง และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจเริ่มถดถอย การพัฒนาของบริษัทของ เถียน เหยียนหลานก็ชะลอตัวลงเช่นกัน ตั้งแต่ปี ค.ศ.2020 ถึง 2023 เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และการถดถอยทางเศรษฐกิจและสังคม การดำเนินงานของบริษัทจึงยากลำบาก ยอดขายผลิตภัณฑ์ลดลงอย่างมาก ผลกำไรที่ได้รับไม่เพียงพอที่จะสนับสนุนการดำเนินงานของบริษัท พนักงานส่วนใหญ่เลือกที่จะทำงานในอุตสาหกรรมอื่นเพื่อตอบสนองความต้องการในแต่ละวัน จำนวนพนักงานลดลงจาก 40กว่าคนเหลือจำนวนไม่ถึง 10 คน บริษัทต้องเผชิญกับความยากลำบากในการพัฒนาอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน และต้องการแนวทางใหม่เพื่อเป็นแนวทางให้พ้นจากสถานการณ์ดังกล่าว ปัจจุบันศูนย์ฝึกอบรมวัฒนธรรมและศิลปะหยวนเกิน ดำเนินการโดย เถียน เหยียนหลาน ได้นำการฝึกอบรมศิลปะสำหรับเด็กมาเป็นธุรกิจหลัก ในกระบวนการฝึกศิลปะสำหรับเด็ก เถียน เหยียนหลาน ยังได้เพิ่มหลักสูตรการตัดกระดาษเพื่อเผยแพร่วัฒนธรรมการตัดกระดาษให้กับเด็กและนักเรียนบางส่วน ซึ่งมีส่งผลให้เกิดความรักในการตัดกระดาษอีกด้วย

เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการภายใต้ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม เถียน เหยียนหลาน เชื่อว่า "คนเพียงไม่กี่คนไม่เพียงพอต่อการอนุรักษ์การตัดกระดาษของหนังเซียได้ ถึงแม้ว่าฉันจะเป็นผู้สืบทอดระดับชาติ แต่มีเพียงการได้รับความเข้มแข็งและความสามัคคีจากทุกภาคส่วนในสังคม ด้วยวิธีนี้เท่านั้นเท่านั้นที่จะสามารถอนุรักษ์และพัฒนาการตัดกระดาษของหนังเซียได้อย่างแท้จริง ผู้สืบทอดจะได้รับประโยชน์มากขึ้นและทำให้โลกได้เห็นถึงความสง่างามของการตัดกระดาษของหนังเซีย"

3. พื้นที่สืบทอด

นอกจากผู้สืบทอดระดับชาติสองคนที่กล่าวถึงข้างต้น ผู้สืบทอดระดับเขตปกครองตนเองอื่นๆที่กระจายอยู่ในมณฑลและเมืองต่าง ๆ ในหนังเซียต่างก็ได้พึ่งพาการตัดกระดาษของหนังเซียเป็นธุรกิจหลักเพื่อความอยู่รอดอีกต่อไป มณฑลและเมืองต่างๆมีทัศนคติที่แตกต่างกันต่อการตัด

กระดาษของหนังสือ โดยพื้นที่สีบดส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในมณฑลหลงเต๋อ มณฑลฉงชิ่ง มณฑลฝิงหลัว เมืองจงเว่ย และพื้นที่อื่น ๆ

ผู้วิจัยเดินทางไปยังเมืองหลงเต๋อเพื่อทำการวิจัยเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม ค.ศ. 2023 ภายใต้การแนะนำของเฉินเหว่ยหลง ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรมมณฑลหลงเต๋อ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวัฒนธรรมท้องถิ่นมณฑลหลงเต๋อให้ดีขึ้น ได้มีการรวบรวมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในท้องถิ่น สร้างถนนคนเดินและผลิตภัณฑ์จากวัฒนธรรมท้องถิ่นขึ้น จากนั้นผู้วิจัยไปที่ถนนคนเดินเพียงลำพังเพื่อทำการสืบค้นข้อมูล พบว่าการออกแบบสถาปัตยกรรมและการจัดวางเชิงพื้นที่ของถนนคนเดินแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่ทันสมัย แนวคิดการออกแบบที่ทันสมัยนี้มีการผสมผสานกับองค์ประกอบของวัฒนธรรมดั้งเดิมที่เน้นถึงลักษณะวัฒนธรรมท้องถิ่น ในถนนคนเดินมีร้านค้ามากมาย แต่ส่วนใหญ่ปิดตัวลงแล้ว ตามการแนะนำของผู้คนที่สัญจรไปมา ถนนคนเดินแห่งนี้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากในช่วงเทศกาลสำคัญๆ เท่านั้น ในช่วงเวลาปกติแทบไม่มีคนและไม่ได้ใช้งานเลย เวิร์กช็อปของ หวัง เซิงกู่ยี้ ผู้สีบดระดับเขตปกครองตนเอง ; การตัดกระดาษของ หวัง เซิงกู่ยี้ ยังคงดำเนินการอยู่ ผนังของเวิร์กช็อปปูด้วยงานตัดกระดาษซึ่งเน้นไปที่ธีมทางการเมืองเป็นหลักและส่งเสริมการปฏิบัติแดง ซึ่งพื้นที่โดยรอบของอาคารไม่เป็นระเบียบ ผู้สีบด หวัง เซิงกู่ยี้ และครอบครัวของเขากำลังผลิตและติดตั้งงานจิตรกรรมในที่ทำงาน ผู้วิจัยเริ่มการสัมภาษณ์ อ้างอิงจาก หวัง เซิงกู่ยี้ เดิมทีเขาเคยเป็นครูโรงเรียนประถมในท้องถิ่น ต่อมา เนื่องจากความรักในการตัดกระดาษ จึงทำงานการตัดกระดาษเป็นงานประจำ ก่อนปี ค.ศ.2020 ยอดขายงานตัดกระดาษถือว่าเป็นไปในทิศทางที่ดี ผลงานที่แพงที่สุดสามารถขายได้ในราคา 30,000 หยวน ทำให้เขามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 4,000 หยวน แต่เนื่องจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และการชะลอตัวของเศรษฐกิจโดยรวมในสังคมทำให้การขายงานตัดกระดาษทำได้ยากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อความอยู่รอดเขาไม่มีทางเลือกอื่น นอกจากการทำงานอื่นๆเสริม เช่น งานอุปกรณ์สำหรับงานจิตรกรรม ครูสอนศิลปะพาร์ตไทม์ที่โรงเรียน และวิธีอื่นในการหาเงินเพื่อเลี้ยงดูครอบครัว เกี่ยวกับปัญหาการอนุรักษ์การตัดกระดาษ หวัง เซิงกู่ยี้ ยังให้คำตอบที่คล้ายกับผู้สีบดการตัดกระดาษส่วนใหญ่ เนื่องจากยังขาดผู้สีบดรุ่นเยาว์ คนหนุ่มสาวไม่รู้จักริธีวัฒนธรรมนี้อย่างดีพอและไม่เต็มใจที่จะเรียนรู้และสีบดการตัดกระดาษ ;รูปแบบการตัดกระดาษแบบใหม่ต้องใช้เวลามากในการคิดเกี่ยวกับการออกแบบ แต่ด้วยสถานการณ์ทางสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน ผลงานถูกออกแบบและผลิตออกมาอย่างดี แต่กลับไม่สามารถขายได้ ส่งผลให้ผู้สีบดขาดแหล่งรายได้ที่มั่นคง จนต้องมีการเปลี่ยนแปลงตนเองไปตามสถานการณ์ แม้ว่าขณะนี้รัฐบาลได้จัดกิจกรรมคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มากมาย แต่ผลประโยชน์ที่แท้จริงที่พวกเขาได้รับนั้นมีเพียงเล็กน้อยและไม่ส่งผลดีต่อผู้สีบดมากนัก นอกจากนี้ยังมีการแข่งขันไม่พึงประสงค์ในหมู่เพื่อนร่วมงาน มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม และสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญานั้นยากที่จะปกป้องอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่งผลให้การลอกเลียนแบบจากเพื่อนร่วมงานและผลงานต้นฉบับไม่มีความหมายอีกต่อไป เมื่อต้องใช้ชีวิตต่อไป ผู้สืบทอดทำได้เพียงเปลี่ยนแปลงตัวเอง โดยเริ่มทำงานในด้านอื่นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการในการดำรงชีวิต

ภาพที่ 4-12 หวัง เซิงกู่ย (ซ้ายหนึ่ง) และครอบครัวกำลังทำกิจกรรมอยู่ (Gao Shan, 2023)

ผู้สืบทอดในระดับเขตปกครองตนเองในหนึ่งเซียส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเมืองหลงเต๋อ เมืองถงชิ่ง เมืองปิงหลัว และเมืองจงเว่ย มณฑลหลงเต๋อมีชื่อเสียงในด้านวัฒนธรรมและศิลปะพื้นบ้าน ซึ่งรวมถึงงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิม 10 รายการ เช่น การตัดกระดาษพื้นบ้าน ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับเขตปกครองตนเอง โรงเรียนมัธยมอาชีวศึกษาเขตหลงเต๋อ ได้นำการตัดกระดาษมาใช้ในการสอนในชั้นเรียนตั้งแต่ปี ค.ศ.2009 และจ้างผู้สืบทอดการตัดกระดาษในระดับมณฑล จังหวัดและเมือง มาทำหน้าที่สอน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและการสืบทอดศิลปะการตัดกระดาษของมณฑลหลงเต๋อ

แบรนด์ "Gameizi" มีชื่อเสียงมากในมณฑลถงชิ่ง แบรินด์นี้ได้กลายเป็น "เครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงในหนึ่งเซีย" ซึ่งก่อตั้งโดยผู้สืบทอดและสตรีจากครัวเรือนยากจน จนทำให้มีการจ้างงานผู้หญิงจำนวนมากซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของมณฑลถงชิ่งในการสืบทอดศิลปะการตัดกระดาษ ในฐานะผู้สืบทอดโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของการตัดกระดาษของมณฑลถงชิ่ง ผลงานของเถียน เหยียนหลาน ไม่เพียงแต่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศและระดับนานาชาติเท่านั้น แต่ยังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นผ่านศิลปะการตัดกระดาษอีกด้วย

เมืองจวงเว่ยได้เพิ่มฐานการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับเขตปกครองตนเองอีก 7 แห่ง ซึ่งรวมถึงฐานการคุ้มครองมรดกการตัดกระดาษของโรงเรียนมัธยมต้นเขตจวงหนิง หมายเลข 2 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความพยายามของเมืองจวงเว่ยในการคุ้มครองและสืบทอดศิลปะการตัดกระดาษ หม่าย หยวนฮวา ผู้สืบทอดการตัดกระดาษในเมืองจวงเว่ย ได้บูรณาการศิลปะการตัดกระดาษเข้ากับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยการฝึกอบรมครัวเรือนที่ยากจนที่จดทะเบียนเป็นแรงงานว่างงานทั้งในเมืองและในชนบท ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของเมืองจวงเว่ยในการสืบทอดและการใช้ประโยชน์จากศิลปะการตัดกระดาษ

เมืองผิงหลัวเป็นเมืองสำคัญทางตอนเหนือของที่ราบหนิงเซีย การที่มณฑลผิงหลัวได้รับเกียรติจากในหลายสาขา แสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมและศิลปะแบบดั้งเดิม ซึ่งหอนิทรรศการมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลผิงหลัวเป็นสถานที่จัดแสดงและสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้โดยเฉพาะ หอนิทรรศการแห่งนี้ไม่เพียงแต่จัดแสดงมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมณฑลผิงหลัวเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงนิทรรศการภาพวาดพื้นบ้านผิงหลัว งานปั้นดินเหนียว การตัดกระดาษ การเย็บปักถักร้อย การทอผ้า งานสลักบนน้ำเต้า และมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อื่นๆ โดยการจัดนิทรรศการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และส่งเสริมวัฒนธรรมอันเป็นเลิศในใจเด็ก ๆ และในขณะเดียวกันก็ให้สาธารณชนได้สัมผัสเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ได้อย่างใกล้ชิด เพื่อให้ประชาชนทั่วไปโดยเฉพาะเยาวชนสามารถสัมผัสกับมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เหล่านี้และช่วยเพิ่มความเข้าใจในการคุ้มครองและสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ อีกทั้งให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการศึกษาภาคฤดูร้อนที่หลากหลาย

เมืองต่างๆ ในหนิงเซียมีทัศนคติที่แตกต่างกันต่อการตัดกระดาษของหนิงเซีย แต่โดยทั่วไปแล้วพวกเขาแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความพยายามในการสืบทอดรูปแบบศิลปะแบบดั้งเดิมนี้ โดยผู้สืบทอดในระดับเขตปกครองตนเองในมณฑลหลงเต๋อ มณฑลทงซิน มณฑลปิงหลัว เมืองจวงเว่ย และสถานที่อื่นๆ ได้ดำเนินการสืบทอดและพัฒนางานศิลปะการตัดกระดาษต่อไป

4. สรุปสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซีย

กิจกรรมที่รัฐบาลสนับสนุนส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมขนาดใหญ่ การจัดกิจกรรมในจังหวัดต่างๆ ช่วยเพิ่มประสบการณ์ด้านการประชาสัมพันธ์ให้กับผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ โดยผู้สืบทอดเหล่านี้สามารถออกจากชีวิตเดิมๆ ออกจากหนิงเซีย ออกไปทั่วประเทศหรือแม้กระทั่งออกไปทั่วโลก เพื่อขยายอิทธิพลของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของหนิงเซีย การตัดกระดาษของหนิงเซียเป็นเพียงส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของหนิงเซีย ซึ่งรัฐบาลได้ให้การสนับสนุนทางการเงินและการส่งเสริมกิจกรรมบางอย่างเท่านั้น

ปัญหาและสาเหตุที่พบในการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังเชี่ย

1. ปัญหาที่พบในการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังเชี่ย

1.1 การขาดผู้สืบทอดและความรู้สึกถึงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมลดลง

ด้วยความทันสมัยที่เข้ามาอย่างรวดเร็ว มรดกของงานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมกำลังเผชิญกับความยากลำบาก คนรุ่นใหม่อาจยังไม่รู้จักศิลปะการตัดกระดาษมากพอ หรืออาจขาดความสนใจในอุตสาหกรรมนี้ จำนวนศิลปินตัดกระดาษของคนรุ่นก่อนค่อยๆ ลดลง ในขณะที่ผู้สืบทอดรุ่นใหม่กำลังขาดแคลน เนื่องจากการพัฒนาของโลกาภิวัตน์และการทำให้เป็นเนื้อเดียวกันทางวัฒนธรรม ทำให้เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของบางภูมิภาคอาจอ่อนแอลง ส่งผลให้วัฒนธรรมการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมถูกละเลยหรือเพิกเฉย

การขาดแคลนผู้สืบทอดและความอ่อนแอของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นความท้าทายหลักสองประการที่ต้องเผชิญกับการคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในปัจจุบัน การฝึกฝนและการคุ้มครองผู้สืบทอดเป็นกุญแจสำคัญในการสืบทอดทางวัฒนธรรม และการเสริมสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานในการรักษาความหลากหลายทางวัฒนธรรมและส่งเสริมความสามัคคีทางสังคม

ปัญหาการขาดผู้สืบทอดส่วนใหญ่สะท้อนให้เห็นว่ารูปแบบการฝึกอบรมผู้สืบทอดโครงการทักษะดั้งเดิม "มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้" จำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงซ้ำแล้วซ้ำอีกเพื่อให้บรรลุการพัฒนาและการสืบทอดที่ยั่งยืน ซึ่งการขาดอำนาจในการประสานงานในการศึกษาในมหาวิทยาลัยและการปฏิบัติของศูนย์ถ่ายทอด(การประชุมเชิงปฏิบัติการ) "มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้" ได้นำไปสู่ปัญหาการขาดการเชื่อมต่อหรือขาดผู้สืบทอดที่ร้ายแรงมากขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหา นโยบายระดับชาติได้เริ่มวางการฝึกฝนผู้มีความสามารถด้านมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในตำแหน่งที่สำคัญของนโยบายระดับชาติผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของกฎหมายและการสร้างระบบกฎหมายที่ดี ได้ถูกนำมาใช้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งในการสร้างสาขาวิชาเอกมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และปลูกฝังผู้มีความสามารถ อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์ที่ได้นั้นยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่อ่อนแอลงเกี่ยวข้องกับการที่เยาวชนขาดความเข้าใจทางปัญญาเกี่ยวกับเนื้อหาวัฒนธรรมดั้งเดิม นี่เป็นหนึ่งในเหตุผลสำคัญที่ทำให้การพัฒนาความเป็นเอกลักษณ์ด้วยวัฒนธรรมดั้งเดิมเป็นเรื่องยาก การเข้าใจความหมายแฝงและโครงสร้างลำดับชั้นของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมจึงอย่างแม่นยำจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างจิตสำนึกสำหรับประชาชนชาวจีน ดังนั้นการให้ความรู้ด้านการประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนักรู้ในการคุ้มครองประชาชน จึงเป็นหนึ่งในมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

1.2 ความขัดแย้งระหว่างชีวิตสมัยใหม่และศิลปะแบบดั้งเดิม

วิถีชีวิตที่เร่งรีบของสังคมยุคใหม่ก่อให้เกิดความท้าทายต่อรูปแบบศิลปะแบบดั้งเดิม เมื่อวัฒนธรรมกลายเป็นสินค้า การตลาดและอุตสาหกรรม ความเชี่ยวชาญ ความเป็นนิรันดร์ และคุณค่าทางศิลปะของวัฒนธรรมดั้งเดิมจึงได้รับการท้าทายอย่างมาก สภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้ผู้คนมีแนวโน้มที่จะแสวงหาความพึงพอใจแบบฉับพลันและบริโภคความบันเทิงอย่างฉิวเฉียด ขณะเดียวกันก็เพิกเฉยต่อความเข้าใจเชิงลึกและความซาบซึ้งในศิลปะแบบดั้งเดิม

การสืบทอดและการพัฒนาศิลปะแบบดั้งเดิมในสังคมสมัยใหม่เผชิญกับความยากลำบาก มรดกอันมีค่าของหัตถกรรมมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้และความคิดสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมต้องเริ่มจากความต้องการในชีวิต แต่การดำเนินชีวิตที่รวดเร็วของผู้คนในสังคมยุคใหม่ทำให้ยากต่อการปรับตัวให้เข้ากับความหมายแฝงดั้งเดิมที่มีอยู่ในวัฒนธรรมพื้นบ้าน สิ่งนี้นำไปสู่ความไม่สอดคล้องกันระหว่างศิลปะแบบดั้งเดิมและชีวิตสมัยใหม่

ศิลปะแบบดั้งเดิมสามารถเข้ามามีบทบาทในสังคมยุคใหม่ได้ด้วยความคิดเชิงสร้างสรรค์และการปรับตัว ซึ่งทีมภัณฑารักษ์และนักวิชาการบางคนเชื่อว่าการเจาะลึกความหมายทางวัฒนธรรมของประเพณีแบบดั้งเดิมและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆอย่างกล้าหาญ จะสามารถเชื่อมกำแพงระหว่างประเพณีและความทันสมัยเข้าด้วยกันได้ นอกจากนี้ การพัฒนาสื่อและวิธีการผลิตใหม่ๆ ยังมอบความเป็นไปได้ในการนำเสนองานหัตถกรรมแบบดั้งเดิมอีกด้วย

1.3 ขาดมาตรการอนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพ

แม้ว่าจะมีกฎหมายและนโยบายบางประการเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมและศิลปะดั้งเดิม แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องในการปฏิบัติการและการนำไปปฏิบัติจริง ข้อบกพร่องเหล่านี้อาจส่งผลให้การใช้มาตรการป้องกันไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในด้านการศึกษาและการส่งเสริมศิลปะการตัดกระดาษ จากข้อมูลที่สืบค้น จะเห็นได้ว่าถึงแม้จะมีการหารือและสร้างกลยุทธ์ในการคุ้มครองและสืบทอดศิลปะการตัดกระดาษ (เช่น การให้บทบาทของเยาวชนอย่างเต็มที่ การปรับปรุงระบบการจัดการ การประชาสัมพันธ์ และการตลาด เป็นต้น) อย่างไรก็ตาม ปัญหาการขาดความสนใจต่อศิลปะแบบดั้งเดิมของการศึกษาในโรงเรียน ตลอดจนความเข้าใจและความตระหนักรู้ของประชาชนเกี่ยวกับศิลปะการตัดกระดาษยังไม่เพียงพอ

แม้ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำเสนอ นโยบายที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการคุ้มครองและการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และได้เสนอกลยุทธ์ในการส่งเสริมการศึกษาศิลปะแบบตัดกระดาษในการศึกษาสายอาชีวศึกษา แต่ผลกระทบที่แท้จริงของมาตรการเหล่านี้ อาจมีจำกัด ตัวอย่างเช่น แม้ว่าการสืบทอดศิลปะการตัดกระดาษในโรงเรียนจะถึงระดับหนึ่งแล้วและมีการพัฒนา

อย่างต่อเนื่อง แต่นักเรียนมัธยมต้นในปัจจุบันยังไม่ค่อยมีความรู้เกี่ยวกับการตัดกระดาษมากนัก นี้แสดงให้เห็นว่าศิลปะดั้งเดิมยังไม่ได้รับความสนใจมากพอในการศึกษาในโรงเรียน

การขาดความเข้าใจและรับรู้ในศิลปะการตัดกระดาษของประชาชนก็เป็นปัญหาเช่นกัน แม้ว่าการศึกษาบางส่วนได้ทำการวิเคราะห์และการวิจัยเชิงลึกเกี่ยวกับวิธีการและกลยุทธ์ใหม่ๆ ในการพัฒนาศิลปะการตัดกระดาษที่บ้านในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการเผยแพร่ พัฒนา และสืบทอดศิลปะการตัดกระดาษที่บ้านในระดับประถมศึกษา แต่นี่ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้คนที่วัยจะได้รับข้อมูลและความตระหนักรู้ที่เพียงพอ นอกจากนี้ การขาดระบบกฎหมายทำให้เกิดข้อพิพาทเรื่องกรรมสิทธิ์ในผลงานชาวบ้านอย่างต่อเนื่อง และยังทำลายคุณค่าของตัวเอง สิ่งเหล่านี้สะท้อนถึงข้อบกพร่องขององค์กรในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและศิลปะแบบดั้งเดิมด้วย

1.4 การพัฒนาการตัดกระดาษในหิ้งเซียที่ไม่สมดุล

ความไม่สมดุลระหว่างลักษณะเฉพาะของภูมิภาคกับการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ : แม้ว่าการตัดกระดาษของหิ้งเซียจะมีลักษณะภูมิภาคและลักษณะประจำชาติที่แข็งแกร่ง มีมิติที่หลากหลาย รูปแบบที่หลากหลาย และยังคงสำรวจและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ แต่การสร้างสรรค์และการพัฒนานี้อาจแตกต่างกันไปตามภูมิภาค ศิลปะการตัดกระดาษในบางพื้นที่อาจพัฒนาได้ดีขึ้นเนื่องจากความแตกต่างในจำนวนผู้สืบทอด ระดับทักษะ ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้วัฒนธรรมดั้งเดิม

ความไม่สมดุลระหว่างการสืบทอดและการพัฒนา : การตัดกระดาษของหิ้งเซียถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ที่สำคัญ จึงได้รับการอนุรักษ์และส่งเสริมในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากหลักฐานที่มีอยู่แล้ว การสืบทอดและการพัฒนางานศิลปะแบบตัดกระดาษยังคงเผชิญกับความท้าทายอยู่ ในด้านหนึ่ง มีศิลปินเช่น ผู้ จ้าวเอ๋อ และคนอื่นๆ ที่พยายามอย่างไม่หยุดยั้งในการนำศิลปะการตัดกระดาษมาสู่ห้องเรียน จุดชมวิว และชนบทต่างๆ ทำให้งานศิลปะนี้เป็นที่นิยมมากขึ้น ในทางกลับกัน จำนวนผู้สืบทอดศิลปะการตัดกระดาษนั้นมีจำกัด อาจทำให้ถ่ายทอดไม่ถูกต้องหรือทำให้เข้าใจผิดได้ สิ่งนี้อาจทำให้ทักษะทางศิลปะถูกบิดเบือนหรือขาดความต่อเนื่อง

ความไม่สมดุลระหว่างประเพณีและความทันสมัย : การตัดกระดาษของหิ้งเซียยังคงรักษาลักษณะดั้งเดิมเอาไว้ แต่ก็พยายามที่จะรวมองค์ประกอบสมัยใหม่เข้าด้วยกัน เช่น การตัดกระดาษสีสดใส และศิลปินบางคนได้ผสมผสานศิลปะการตัดกระดาษเข้ากับผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์ แม้ว่าความพยายามนี้ได้นำความมีชีวิตชีวาเข้าสู่ศิลปะการตัดกระดาษ แต่ก็อาจนำไปสู่การบูรณาการที่ทักษะแบบดั้งเดิมและสุนทรียภาพสมัยใหม่ในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและการประสานงานของอุตสาหกรรมทั้งหมด

การกระจายทรัพยากรที่ไม่สมดุล : แม้ว่าการตัดกระดาษของหิ้งเซีย จะมีชื่อเสียงทั้งในระดับประเทศและระดับสากล ซึ่งหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องกำลังทำงานอย่างหนักเพื่อส่งเสริม

และอนุรักษ์รูปแบบของงานศิลปะนี้ แต่การจัดสรรทรัพยากรก็อาจมีความไม่สมดุล บางภูมิภาคหรือบุคคลอาจได้รับการสนับสนุนและการพัฒนามากขึ้นเนื่องจากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ สภาพเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ ในขณะที่ภูมิภาคหรือบุคคลอื่นๆ อาจเสียเปรียบเนื่องจากเหตุผลหลายประการ

2. ปัจจัยภายในและภายนอกสำหรับการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหญิงเซีย ปัจจัยภายใน

2.1 ปัจจัยสองประการของการสืบทอดทักษะและการสืบทอดทางวัฒนธรรม:

ศิลปะการตัดกระดาษต้องเผชิญกับความกดดันในการถ่ายทอดทักษะและความกดดันจากสังคม การเอาใจใส่และการอนุรักษ์ที่มากเกินไปทำให้ผู้สืบทอดไม่สามารถมุ่งความสนใจไปที่ตนเองได้ และมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างแนวคิดทางสังคมในปัจจุบันกับเทคนิคการตัดกระดาษแบบดั้งเดิม การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้มีทั้งข้อดีและข้อเสีย การขาดแคลนผู้สืบทอดรุ่นใหม่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนางานศิลปะการตัดกระดาษ แม้ว่าจะมีวิธีการต่างๆ เช่น การสืบทอดของครอบครัว และการสืบทอดของอาจารย์-ลูกศิษย์ แต่วิธีการแบบดั้งเดิมเหล่านี้เผชิญกับความท้าทายมากมายในสังคมสมัยใหม่

ศิลปะของการตัดกระดาษไม่เพียงแต่ต้องเผชิญกับการสืบทอดทักษะเท่านั้น แต่ยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในการรับรู้ทางวัฒนธรรมด้วย ด้วยการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คน ศิลปะการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมกำลังเผชิญกับความท้าทายมากมาย ฉิมที่ล้ำสมัยและรูปทรงที่มีสไตล์ได้ค่อยๆ นำไปสู่วิกฤตในการพัฒนาการตัดกระดาษ เพื่อที่จะปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของยุคใหม่ ศิลปะการตัดกระดาษจำเป็นต้องสะท้อนถึงยุคสมัยและดำเนินการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์

การแข่งขันที่ไม่พึงประสงค์ระหว่างผู้สืบทอดส่วนใหญ่มาจากระบบตัวแทนผู้สืบทอดของโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ แม้ว่าระบบนี้ได้รับการออกแบบในทางทฤษฎีเพื่อยืนยันสถานะ "ตัวแทน" ของผู้สืบทอด แต่ในทางปฏิบัติ วิธีการระบุตัวตนทางการบริหารสามารถนำไปสู่ความขัดแย้งระหว่างผู้สืบทอดได้อย่างง่ายดาย และส่งผลกระทบต่อความสามัคคีของกลุ่มผู้สืบทอดดั้งเดิม ตัวอย่างเช่น ข้อพิพาทระหว่างผู้สืบทอดในโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เป็นตัวอย่างทั่วไป ผู้สืบทอดที่เกี่ยวข้องมีความเข้าใจและความเชี่ยวชาญในทักษะที่แตกต่างกัน ควบคู่ไปกับความรู้สึกเป็นเกียรติส่วนตัว ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่น ๆ นำไปสู่สถานการณ์ "ไม่มีใครยอมจำนนต่อใคร" สถานการณ์นี้ไม่เพียงมีอยู่ในโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้เท่านั้น แต่ยังมีกรณีข้อพิพาทระหว่างธุรกิจครอบครัวหรือสมาชิกในครอบครัวซึ่งสะท้อนถึงประเด็นที่คล้ายกัน เช่น ข้อพิพาทด้านมรดก การแบ่งมรดก เป็นต้น แม้ว่าประเด็นเหล่านี้จะไม่เหมือนกันทุกประการกับการแข่งขันระหว่างผู้สืบทอดวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ แต่ล้วนสะท้อนว่าใน

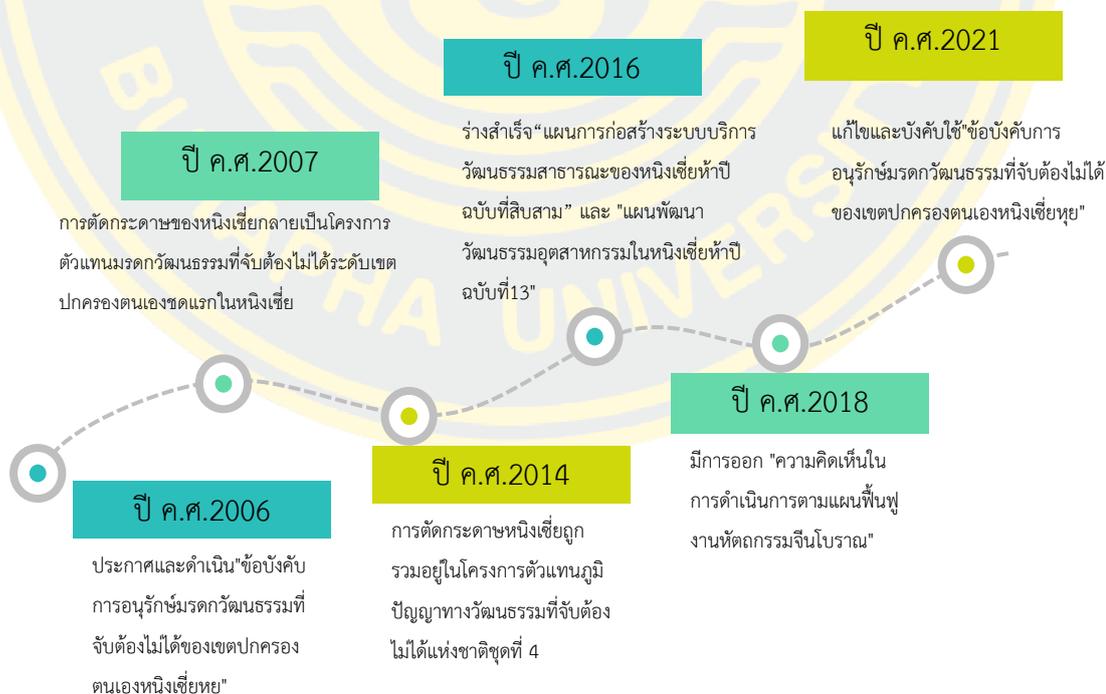
กระบวนการสืบทอดวัฒนธรรมดั้งเดิมหรือวัฒนธรรมครอบครัว การแข่งขันแย่งชิงทรัพยากร สถานะ การยอมรับ ฯลฯ อาจนำไปสู่ความขัดแย้งได้

2.2 ปัจจัยภายนอก:

การพัฒนาสังคมอย่างรวดเร็วและผลกระทบของคลื่นเศรษฐกิจยังเป็นสาเหตุที่ทำให้การอนุรักษ์การตัดกระดาศของหนังเซียไม่เพียงพอ ปัจจัยภายนอกเหล่านี้อาจเบี่ยงเบนความสนใจของผู้คนและการลงทุนในวัฒนธรรมดั้งเดิม ซึ่งส่งผลต่อการอนุรักษ์การตัดกระดาศของหนังเซียอย่างมาก การพัฒนาสังคมอย่างรวดเร็วและผลกระทบของคลื่นเศรษฐกิจทำให้เกิดความท้าทายต่อการอนุรักษ์การตัดกระดาศของหนังเซียอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยรวมแล้วยังคงมีปัญหาในรูปแบบการพัฒนาที่มุ่งเน้นตลาดของงานศิลปะตัดกระดาศของหนังเซีย งานฝีมือที่มีลักษณะทางวัฒนธรรมของชาตินี้จำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบอีกครั้ง และบูรณาการเข้ากับระบบสังคมสมัยใหม่ เศรษฐกิจตลาดสมัยใหม่ และสร้างสรรค์ประเภทและสไตล์ของผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ

สรุป

ก่อนปี ค.ศ.2000 การพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมโดยรวมในหนึ่งเซีย ค่อนข้างช้า การตัดกระดาศของหนึ่งเซียถือเป็นศิลปะพื้นบ้านที่ยังอยู่ในขั้นตอนการพัฒนาที่ช้าเช่นกัน โดยทั่วไปจะปรากฏในพื้นที่ชนบทและจำกัดอยู่เพียงการเฉลิมฉลองเทศกาลเท่านั้น วิธีการสืบทอดคือ การสืบทอดทางครอบครัว โดยที่ผู้ใหญ่สอนคนรุ่นหลังผ่านคำพูดและการกระทำ

ตั้งแต่ปี ค.ศ.2000 ถึง ค.ศ.2007 การประชาสัมพันธ์การตัดกระดาศของหนึ่งเซีย ได้ขยายตัวและดึงดูดความสนใจจากทุกสาขาอาชีพ รัฐบาลหนึ่งเซียจัดตั้งเงินทุนพิเศษสำหรับการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และเพิ่มขึ้นทุกปี ให้การสนับสนุนทางการเงินในระดับที่แตกต่างกันแก่ผู้สืบทอดมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ปี ค.ศ.2006 ได้ประกาศและบังคับใช้"ข้อบังคับการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของเขตปกครองตนเองหนึ่งเซียหุย" ในปี ค.ศ.2007 โครงการนี้กลายเป็นโครงการตัวแทนมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับเขตปกครองตนเองชุดแรกในหนึ่งเซีย นับตั้งแต่นั้นมา การตัดกระดาศของหนึ่งเซียก็เริ่มพัฒนาอย่างรวดเร็ว

ในปี ค.ศ.2014 การตัดกระดาศของหนึ่งเซียได้รับการจัดอันดับให้อยู่ในโครงการตัวแทนมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ระดับชาติชุดที่ 4 ตั้งแต่นั้นมาจนถึงปี ค.ศ.2020 รัฐบาลได้สนับสนุนกิจกรรมการอนุรักษ์การตัดกระดาศมากมายและความสนใจของสังคมต่อการอนุรักษ์และการสืบทอดการตัดกระดาศของหนึ่งเซียก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยมีผู้สืบทอด ผู้ปฏิบัติงาน และผู้ที่ชื่นชอบมากขึ้นเช่นกัน ทำให้การตัดกระดาศของหนึ่งเซียได้รับการอนุรักษ์และสืบทอดมากขึ้น ในปี ค.ศ.2021 รัฐบาลหนึ่งเซียได้ทำการแก้ไข"ข้อบังคับการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของเขตปกครองตนเองหนึ่งเซียหุย" เพื่อปรับปรุงระบบการอนุรักษ์และการสืบทอดมรดกวัฒนธรรมและกลไกการทำงานให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ตั้งแต่ปี ค.ศ.2020 ถึง ค.ศ.2023 ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจที่ลดลง แม้ว่าการตัดกระดาศของหนึ่งเซียจะได้รับรางวัลมากมายก็ตาม แต่โดยรวมแล้วกลับมีแนวโน้มที่ลดลง ผู้ประกอบวิชาชีพตัดกระดาศจำนวนมากได้เลือกงานอื่นเพื่อดำรงชีพของพวกเขา และมีผู้สืบทอดเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่สามารถดำรงชีพได้ สถานการณ์ปัจจุบันคือ ผู้สืบทอดส่วนใหญ่มีชีวิตที่ยากลำบากมาก

บทสรุปของบทที่ 4

โดยสรุป การแก้ปัญหาการขาดผู้สืบทอดการตัดกระดาศของหนึ่งเซียและความอ่อนแอของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ต้องใช้แนวทางจากหลายแง่มุม ในด้านหนึ่ง ได้กระชับความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและฐานปฏิบัติโดยการปรับปรุงรูปแบบการฝึกอบรมและดำเนินมาตรการต่างๆ

เช่น โปรแกรมการฝึกอบรมสำหรับผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของจีน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับทีมผู้สืบทอดอย่างต่อเนื่อง

เสริมสร้างการประชาสัมพันธ์และการศึกษา เสริมสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจของสาธารณชนเกี่ยวกับวัฒนธรรมดั้งเดิม และเพิ่มเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ ยังจำเป็นต้องสร้างระบบมรดกทางวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยืดหยุ่น และส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรมที่มีลักษณะเฉพาะในท้องถิ่น เพื่อสร้างการรับรู้และการสนับสนุนวัฒนธรรมดั้งเดิมในวงกว้าง

แม้ว่าจะมีความขัดแย้งกันระหว่างชีวิตสมัยใหม่และศิลปะแบบดั้งเดิม แต่ด้วยความคิดสร้างสรรค์และการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังเป็นไปได้ที่ศิลปะแบบดั้งเดิมจะหาพื้นที่ในการพัฒนา และเพื่อความอยู่รอดในสังคมสมัยใหม่ สิ่งนี้ต้องอาศัยความพยายามร่วมกันจากทุกสาขาอาชีพเพื่อไม่เพียงแต่รักษาเสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะแบบดั้งเดิม แต่ยังตอบสนองความต้องการของสังคมยุคใหม่ด้วย

แม้ว่าจะมีกฎหมายและนโยบายบางประการเพื่ออนุรักษ์วัฒนธรรมและศิลปะดั้งเดิม แต่อาจมีข้อบกพร่องในการปฏิบัติการและการนำไปปฏิบัติจริง ซึ่งส่งผลให้การดำเนินการตามมาตรการป้องกันไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษาและการส่งเสริมศิลปะการตัดกระดาษ ศิลปะแบบดั้งเดิมยังไม่ได้รับความสนใจมากพอในการศึกษาในโรงเรียน และปัญหาความเข้าใจและการรับรู้ของสาธารณชนเกี่ยวกับศิลปะการตัดกระดาษยังมีไม่เพียงพอ

การแข่งขันที่ไม่พึงประสงค์ระหว่างผู้สืบทอดเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่ซับซ้อน ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ เช่น อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม เกียรติยศส่วนบุคคล และผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาต้องเริ่มต้นจากหลายแง่มุม เช่น การออกแบบองค์กร การรับรู้ทางสังคม และการใกล้ชิดทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ดีของโครงการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ รวมถึงความปรองดองและความมั่นคงของกลุ่มผู้สืบทอดด้วย

เมื่อเผชิญกับความท้าทายเหล่านี้ ศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นก็กำลังสำรวจเส้นทางการพัฒนาใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง การมาถึงของยุคดิจิทัลได้นำมาซึ่งโอกาสใหม่ ๆ สำหรับการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม ด้วยการใช้ประโยชน์จากวิธีการทางดิจิทัลและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทำให้ศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นสามารถพัฒนาและเปลี่ยนแปลงได้ทันที่ทันที่ กลายเป็นพลังและความมีชีวิตชีวาใหม่ ๆ นอกจากนี้ การผสมผสานศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นเข้ากับเทคโนโลยีไม่เพียงแต่จะสืบทอดศิลปะการตัดกระดาษเท่านั้น แต่ยังสร้างสรรค์รูปแบบศิลปะของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น และกระตุ้นความสนใจของผู้คนต่อศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การขาดแคลนผู้สืบทอด ขอบเขตผู้ชมที่คับแคบ ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ที่ไม่เพียงพอ การขาดแคลนเงินทุนสำหรับการพัฒนาและการส่งเสริม และการโปรโมทบนออนไลน์ที่ไม่เพียงพอ การบูรณาการทรัพยากรที่อ่อนแอจากทุกสาขาอาชีพ อีกทั้งรูปแบบการพัฒนาและการ

จัดการแบบเดี่ยวๆ และการขาดการดำเนินการตามการอนุรักษ์และการพัฒนาร่วมกัน ทำให้จำเป็นต้องกระชับความสัมพันธ์ในทุกด้าน ทำการเชื่อมโยงกับหลายฝ่ายเพื่อจัดการความรู้ ผสมผสานข้อดีของทุกฝ่าย เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการภายใต้ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรมของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเซีย ด้วยวิธีนี้เท่านั้นที่จะสามารถตระหนักถึงการพัฒนายั่งยืนของการตัดกระดาษของหนังเซีย ทำการอนุรักษ์และการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของการตัดกระดาษของหนังเซียต่อไป

บทที่ 5

รูปแบบความร่วมมือในการจัดการแบบมีส่วนร่วม APCE วัฒนธรรม การตัดกระดาดขิงเชียงใหม่

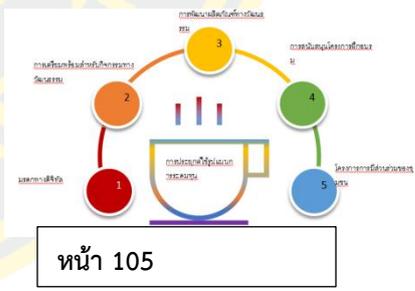
ผู้วิจัยวิเคราะห์จากข้อมูลการวิจัยวรรณกรรมและการสัมภาษณ์เชิงลึกในบทก่อนหน้า จึงสรุปสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบัน และปัญหาที่พบของการตัดกระดาดขิงเชียงใหม่ จึงได้เสนอให้สร้างรูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคอุตสาหกรรมของวัฒนธรรมตัดกระดาดขิงเชียงใหม่ เพื่อชดเชยข้อบกพร่องที่มีอยู่ของการตัดกระดาดขิงเชียงใหม่ และสร้างแนวคิดและรูปแบบการจัดการสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนของวัฒนธรรมการตัดกระดาดขิงเชียงใหม่

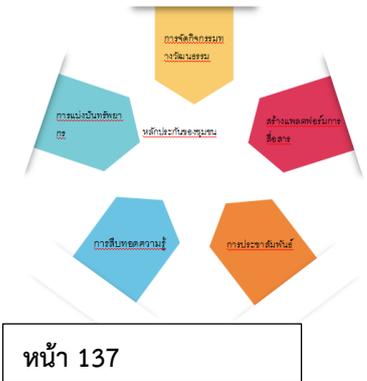
รูปแบบการจัดการ APCE : ชื่อเต็มคือ All people Collaborative Engagement ซึ่งหมายถึง การมีส่วนร่วมของทุกคน เป็นรูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างภาคอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัยเป็นพื้นฐาน ได้เพิ่มการเข้าร่วมของรัฐบาล ชุมชนและสมาชิกอื่น ๆ ในสังคม มีส่วนร่วมและร่วมมือกัน บรรลุความร่วมมือครบถ้วน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงหรือผลักดันโครงการใดโครงการหนึ่ง บรรลุรูปแบบการจัดการใหม่ที่สามารถหมุนเวียนและยั่งยืน รูปแบบนี้เน้นให้ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน มีส่วนร่วมในการสนับสนุนกำลังและทรัพยากร และแก้ไขข้อบกพร่องหรือปัญหาในเป้าหมายของโครงการ ส่งเสริมการพัฒนาหรือบรรลุวิสัยทัศน์ร่วมกันผ่านความพยายามร่วมกันของทุกคน การมีส่วนร่วมของคนทั้งหมดมักจะเกี่ยวข้องกับการระดมและการประสานงานทางสังคมอย่างกว้างขวาง เพื่อให้แน่ใจว่ากลุ่มและบุคคลที่แตกต่างกันสามารถมีบทบาทภายในขอบเขตความสามารถของตนและร่วมกันส่งเสริมการบรรลุเป้าหมายโดยรวม การนำรูปแบบการจัดการ APCE เข้ามาใช้ในกระบวนการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาดขิงเชียงใหม่ มีความสำคัญในเชิงบวก

แนวทาง การจัดการปัญหาวัฒนธรรมการตัดกระดาดขิงเดี่ยวแบบมีส่วนร่วม

จากผลการสัมภาษณ์ในบทที่สี่ สรุปได้ว่าปัจจุบันศิลปะการตัดกระดาดขิงเดี่ยวกำลังเผชิญกับปัญหาหลายประการ เช่น การขาดผู้สืบทอด ขอบเขตของผู้ชมที่คับแคบ ความร่วมมือในด้านต่างๆ ที่ไม่เพียงพอ การขาดแคลนเงินทุนสำหรับการพัฒนาและการส่งเสริม และการโปรโมทบนออนไลน์ที่ไม่เพียงพอ และด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีการจัดการความรู้มาผสมผสานเพื่อเสนอวิธีการแก้ไขปัญหาและดำเนินกิจกรรมบางส่วนในภาคปฏิบัติ

ตารางที่ 5-1

ลำดับ	ปัญหาศิลปะการตัดกระดาดขิงเดี่ยวเผชิญอยู่ในปัจจุบัน	แนวทางการจัดการ	แผนภูมิทางเลือกในการจัดการ
A	การขาดความร่วมมือในหลายด้าน	เพิ่มการประสานเครือข่าย โดยเฉพาะนักออกแบบ	การปฏิบัติและการวางแผนกิจกรรมไทยจีน
B	ขาดแคลนงบประมาณสำหรับการพัฒนาและการส่งเสริม	การเลือกใช้รูปแบบการระดมทุน	 <p>หน้า 105</p>
C	การประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมทาง เนื้อหาความรู้ออนไลน์ ยังไม่เพียงพอ	การสร้างฐาน ข้อมูลศิลปะการตัดกระดาดขิงเดี่ยว	 <p>หน้า 139</p>

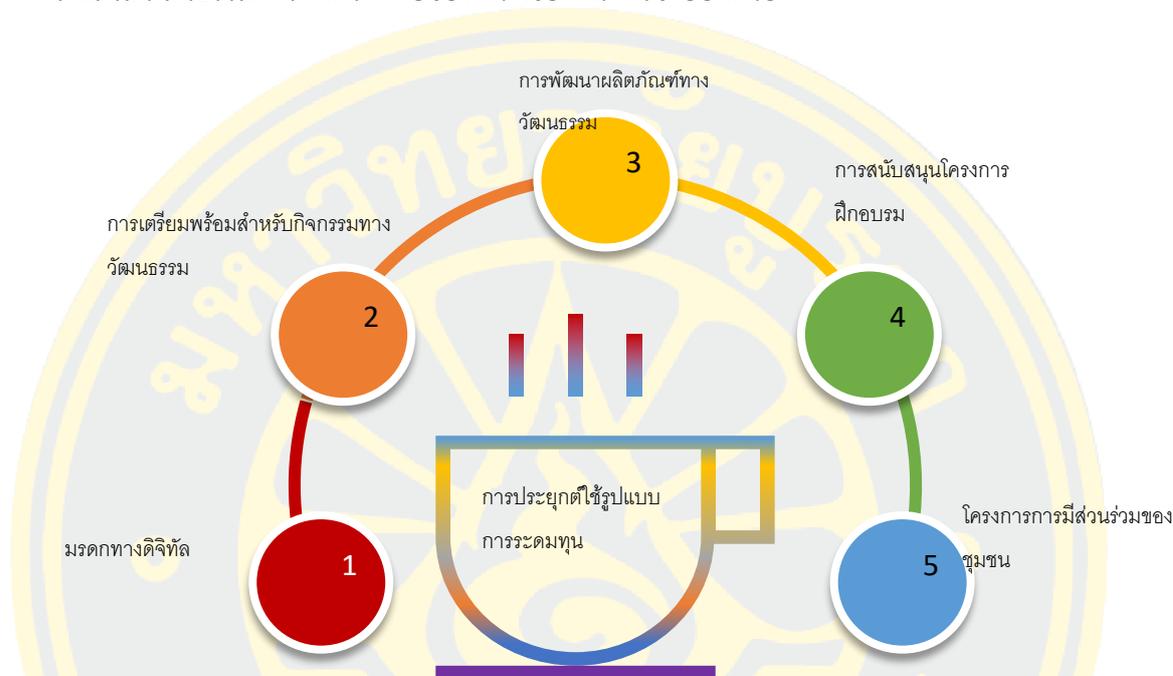
ลำดับ	ปัญหาศิลปะการตัดกระดาษ หนึ่งชิ้นเผชิญ อยู่ในปัจจุบัน	แนวทางการจัดการ	แผนภูมิทางเลือกในการจัดการ
D	ขอบเขตของผู้ชมที่คับแคบ	ใช้ประโยชน์จาก ชุมชน	
E	การก่อเกิดแนวคิด การจัดการ แบบ APCE All People Cooperative Engagement	การจัดกิจกรรม ภาคปฏิบัติ การสร้างรูปแบบการ จัดการ APCE	

การประยุกต์ใช้รูปแบบการระดมทุน

ผู้วิจัยเลือกรูปแบบระดมทุนเพื่อแก้ปัญหาเงินทุนไม่เพียงพอในผลการวิจัยของบทที่ 4 การศึกษานี้อ้างอิงจากรูปแบบการจัดการ APCE โดยสำรวจการประยุกต์ใช้รูปแบบการระดมทุนในการปกป้องและการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งชิ้น ด้วยความพยายามร่วมกันระหว่างภาคอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันการวิจัยและการบูรณาการของรูปแบบการระดมทุน ได้ทำการนำเสนอรูปแบบการจัดการที่เป็นไปได้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนึ่งชิ้น

ใช้รูปแบบการระดมทุนเพื่อระดมทุนและพัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับวัฒนธรรมการตัดกระดาษ แพลตฟอร์มนี้สามารถรวมการจัดแสดงผลงานศิลปะตัดกระดาษแบบออนไลน์ วิดีโอการสอนเกี่ยวกับเทคนิคการตัดกระดาษ เวิร์คช็อปตัดกระดาษออนไลน์ ฯลฯ เพื่อให้ผู้คนสามารถเรียนรู้เข้าใจ และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษได้อย่างง่ายดาย

ใช้รูปแบบการระดมทุนในการระดมทุนเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมตัดกระดาษที่มีลักษณะเฉพาะของหนังเซีย เช่น หนังสือจากงานตัดกระดาษ งานฝีมือจากงานตัดกระดาษ ของที่ระลึกจากงานตัดกระดาษ ฯลฯ ผลิตภัณฑ์เหล่านี้ไม่เพียงแต่สามารถเพิ่มแหล่งเงินทุนเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังเซียผ่านการขายอีกด้วย

ภาพที่ 5-1 การประยุกต์ใช้รูปแบบการระดมทุน (Gao Shan, 2024)

เพื่อที่จะสามารถใช้รูปแบบการระดมทุนเพื่อสนับสนุนการปกป้องและการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังเซีย จำเป็นต้องมีขั้นตอนและมาตรการดังต่อไปนี้:

จำเป็นต้องกำหนดเนื้อหาของโครงการอย่างชัดเจน เพื่อปกป้องและสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษ โดยไม่จำกัดเพียงนิทรรศการศิลปะการตัดกระดาษ การสอนทักษะการตัดกระดาษ กิจกรรมวัฒนธรรมการตัดกระดาษ ฯลฯ เพื่อให้มั่นใจว่าเป้าหมายของโครงการมีความชัดเจนและเป็นไปได้เลือกแพลตฟอร์มทางการเงินที่เหมาะสมอย่างแพลตฟอร์มในประเทศ เช่น การระดมทุนของ Taobao, การระดมทุนของ JD, การระดมทุนของ Tencent หรือแพลตฟอร์มที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ เช่น Kickstarter และ Indiegogo โดยพิจารณาการเลือกใช้แพลตฟอร์มต่างๆ จากปัจจัยต่อไปนี้: ความนิยมของแพลตฟอร์ม คุณภาพการบริการ ค่าธรรมเนียมการจัดการ ฯลฯ เตรียมเอกสารส่งเสริมโครงการโดยละเอียด รวมถึงการแนะนำโครงการ เป้าหมายโครงการ การใช้เงินทุน

และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เป็นต้น ทำการโปรโมตโครงการอย่างกว้างขวางผ่านโซเชียลมีเดีย บัญชีสาธารณะ WeChat โปรโมชันออฟไลน์ และช่องทางอื่น ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจและการสนับสนุนจากหลากหลายช่องทางกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่เหมาะสมตามความต้องการและขนาดของโครงการ โดยรับรองว่าวัตถุประสงค์ตรงตามข้อกำหนดพื้นฐานสำหรับการดำเนินโครงการ เพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จทางการเงิน แต่ไม่ควรกำหนดระดับที่ไม่สามารถบรรลุได้ออกแบบมาตรการจูงใจที่น่าดึงดูดเพื่อกระตุ้นให้ผู้คนบริจาค โดยสามารถกำหนดระดับการบริจาคที่แตกต่างกันได้ และสามารถให้รางวัลที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ เช่น จดหมายขอบคุณ ของขวัญจากงานศิลปะตัดกระดาษ ประสบการณ์เวิร์คช็อปตัดกระดาษ เป็นต้นในช่วงระยะเวลาระดมทุน ให้ทำการโปรโมตโครงการอย่างต่อเนื่องและสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้สนับสนุนอย่างแข็งขัน ตอบคำถามและข้อเสนอแนะของผู้สนับสนุน อัปเดตความคืบหน้าของโครงการ แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและการมีส่วนร่วมของผู้สนับสนุนหลังจากการจัดหาเงินทุนสำเร็จแล้ว จะต้องเปิดเผยการใช้เงินทุนอย่างทันท่วงที เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการใช้เงินทุน อีกทั้งรายงานความคืบหน้าของโครงการอย่างสม่ำเสมอ และจัดกิจกรรมขอบคุณหลังระดมทุนสำเร็จ โดยการรายงานความสำเร็จและผลกระทบของโครงการต่อผู้สนับสนุน

แนวคิดแสดงขั้นตอนและมาตรการในการนำรูปแบบการระดมทุนไปใช้

ภาพที่ 5-2 ขั้นตอนและมาตรการในการนำรูปแบบการระดมทุนไปใช้ (Gao Shan, 2024)

การปฏิบัติและการวางแผนกิจกรรมไทยจีน

1. กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหิ้งเซีย่ที่จัดขึ้นในประเทศไทย

1.1 ร้านหนังสือในประเทศไทย + การตัดกระดาษหิ้งเซีย่ : กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหิ้งเซีย่

การตัดกระดาษหิ้งเซีย่เป็นส่วนประกอบสำคัญของศิลปะดั้งเดิมของประเทศจีน มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งและเสน่ห์ทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างจีนไทย สืบสานและเผยแพร่งานศิลปะการตัดกระดาษหิ้งเซีย่ จึงได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหิ้งเซีย่ที่ร้านหนังสือชุมชนในประเทศไทย

เวลา : บ่าย 2 โมงถึง 5 โมงเย็นของวันที่ 8 มีนาคม 2024

สถานที่ : ร้านหนังสือชุมชนของศ.ภรดี พันธุ์ภากรในบางแสน จังหวัดชลบุรี

ผู้เข้าร่วม: ผู้จัดกิจกรรม นักเรียนแลกเปลี่ยนชาวจีน อาจารย์ชาวไทย ผู้อยู่อาศัยในชุมชน ครอบครัวแม่ลูก เป็นต้น

การเตรียมวัสดุ : อุปกรณ์ตัดกระดาษ (กรรไกร กระดาษสีแดง)

ภาพที่ 5-3 สถานที่จัดกิจกรรม ร้านหนังสือท้ายตลาดหนองมน (Gao Shan, 2024)

สรุปประสบการณ์การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม : กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหิ้งเซีย่ที่ร้านหนังสือชุมชนในประเทศไทย

กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหึงเซียที่จัดขึ้นที่ร้านหนังสือชุมชนในประเทศไทยครั้งนี้ ประสบความสำเร็จในการผสมผสานศิลปะดั้งเดิมของจีนเข้ากับวัฒนธรรมชุมชนของไทยได้อย่างลงตัว และได้รับผลลัพธ์ที่โดดเด่น ต่อไปนี้คือสรุปรายละเอียดของกิจกรรม :

ความเห็นด้วยทางวัฒนธรรมและความเข้าใจ

ผ่านการแสดงและการอธิบายเกี่ยวกับศิลปะการตัดกระดาษ ผู้เข้าร่วมจากประเทศไทยได้เข้าใจวัฒนธรรมจีนลึกซึ้งขึ้น ผู้จัดกิจกรรมในครั้งนี้ได้เล่าประวัติศาสตร์ ทักษะ และนัยยะทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหึงเซีย ทำให้ผู้เข้าร่วมไม่เพียงแค่อุบัติตามดูเท่านั้น แต่ยังเข้าใจเรื่องราวและความสำคัญทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการตัดกระดาษหึงเซียได้ลึกซึ้งขึ้น การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมแบบตัวต่อตัวนี้ ช่วยเสริมสร้างความเห็นด้วยของชุมชนในประเทศไทยที่มีต่อวัฒนธรรมจีน และเป็นฐานหลักสำหรับการเข้าใจและเคารพวัฒนธรรมของประเทศจีนและไทยต่อกัน

ภาพที่ 5-4 นักเรียนแลกเปลี่ยนชาวจีนและศ.ภรดี พันธุ์ภากร (Gao Shan, 2024)

ลงมือปฏิบัติและปฏิสัมพันธ์"

การลงมือตัดกระดาษเป็นจุดเด่นของกิจกรรมนี้ ผู้เข้าร่วมจะได้ทำการกระดาษตัดด้วยตนเองภายใต้คำแนะนำของผู้จัดกิจกรรม การลงมือปฏิบัติจริงแบบนี้ไม่เพียงแต่ให้ผู้เข้าร่วมได้สัมผัสการตัดกระดาษอย่างใกล้ชิด ยังได้เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันผ่านการปฏิสัมพันธ์ โดยเฉพาะการเข้าร่วมของครอบครัวแม่ลูก นักเรียนแลกเปลี่ยนและอาจารย์ของประเทศไทย ซึ่งได้เพิ่มความหลากหลายและการปฏิสัมพันธ์ให้กับกิจกรรมอย่างล้ำลึก ทำให้บรรยากาศของกิจกรรมมี

ความอบอุ่น กลมกลืนมากขึ้น คุณแม่ท่านนี้กล่าวว่า ในกระบวนการทำ ลูกสาวของเขามีความทุ่มเทมาก ประสบการณ์แบบนี้กระตุ้นความสนใจของเด็ก ๆ ที่มีต่อศิลปทัศนกรรม

ภาพที่ 5-5 แม่ลูกสองคนที่เข้าร่วมกิจกรรม ร้านหนังสือท้ายตลาด (ซ้ายคนที่หนึ่ง ซ้ายคนที่สอง)
(Gao Shan, 2024)

รูปแบบนวัตกรรมของการแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม

กิจกรรมจะนำศิลปะแบบดั้งเดิมเข้าไปในร้านหนังสือชุมชนสมัยใหม่ ผสมผสานกับวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมและวิถีชีวิตสมัยใหม่ได้อย่างสำเร็จ รูปแบบนวัตกรรมนี้ไม่เพียงรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมดั้งเดิมไว้ แต่ยังเพิ่มการปฏิสัมพันธ์ในวัฒนธรรมสมัยใหม่ ทำให้รูปแบบและเนื้อหาของศิลปะการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมมีความหลากหลายยิ่งขึ้น ผ่านการใช้ร้านหนังสือที่เป็นพื้นที่สาธารณะทางวัฒนธรรมสมัยใหม่ ศิลปะการตัดกระดาษได้เข้าถึงชาวชุมชนท้องถิ่นได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น ทำให้กิจกรรมทางวัฒนธรรมมีอิทธิพลและมีส่วนร่วมมากขึ้น

ความท้าทายที่ต้องเผชิญและแนวโน้มในอนาคต

ถึงแม้กิจกรรมครั้งนี้ได้ประสบความสำเร็จ แต่ก็เผชิญกับความท้าทายบางอย่าง การทำให้ผู้เข้าร่วมสามารถเรียนรู้ทักษะพื้นฐานของการตัดกระดาษและเข้าใจนัยยะทางวัฒนธรรมในเวลาอันสั้นเป็นจุดที่ยาก และในขณะเดียวกัน อิทธิพลระยะยาวและความยั่งยืนของกิจกรรมก็จำเป็นต้องได้รับการสังเกตและพัฒนาเพิ่มเติม ในอนาคต ต้องเสริมสร้างศิลปะการตัดกระดาษอย่างเป็นระบบ และให้ความรู้เชิงลึกมากขึ้น สำรจรูปแบบการแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมเพิ่มเติม เช่น การไลฟ์สดผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อดึงดูดผู้ชมสากลให้เข้าร่วมมากขึ้น

1.2 เข้าสู่ชุมชนไทย: กิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเขียนครั้งหนึ่งที่เกิดขึ้นในชุมชนไทย

เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนและกระชับการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างจีนและไทย ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเขียนในชุมชนแห่งหนึ่งของประเทศไทย กิจกรรมนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้คนในชุมชนของไทยได้สัมผัสและเข้าใจศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งเขียนอย่างใกล้ชิด เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพและความเห็นด้วยทางวัฒนธรรมของประชาชนทั้งสองประเทศ

กิจกรรมโดยสรุป :

เวลาและสถานที่

เวลา : วันที่ 15 เดือนมีนาคม ปี ค.ศ. 2024

สถานที่ : ชุมชนแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรีของประเทศไทย

ผู้เข้าร่วม :

ผู้จัดกิจกรรม ผู้พักอาศัยในชุมชนของประเทศไทย (รวมถึงเด็กและผู้ใหญ่) ผู้อาสาสมัครในท้องถิ่น นักเรียนแลกเปลี่ยนชาวจีนที่อยู่ในประเทศไทย

ผู้จัดกิจกรรมเตรียมอุปกรณ์และวัสดุการตัดกระดาษ รวมถึงกรรไกร กระดาษสี แม่พิมพ์การตัดกระดาษและเอกสารโปรโมท โดยให้อาสาสมัครและนักเรียนแลกเปลี่ยนช่วยเหลือและให้การชี้แนะในหน้างานโดยตรง

พิธีกรเป็นผู้แนะนำภูมิหลัง เป้าหมายและผู้เข้าร่วมกิจกรรม ดร.ชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร แนะนำประวัติความเป็นมาและนัยยะทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนึ่งเขียนให้ผู้พักอาศัยในชุมชนฟังโดยย่อ

ภาพที่ 5-6 ผู้จัดกิจกรรมกำลังอธิบายการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ชุมชนมาบเอื้อง อำเภอบ้านบึง จ.ชลบุรี
(Gao Shan, 2024)

พิธีกรของกิจกรรมโชว์ผลงานการตัดกระดาษหลากหลายอย่าง อธิบายทักษะและนัยยะทางวัฒนธรรมของศิลปะการตัดกระดาษอย่างละเอียด ดึงดูดความสนใจของผู้พักอาศัยในชุมชน

ภาพที่ 5-7 ผู้จัดกิจกรรมกำลังสาธิต (Gao Shan, 2024)

ภายใต้การแนะนำของผู้จัดกิจกรรม ผู้พักอาศัยในชุมชนได้ทำการตัดกระดาษภายใต้การช่วยเหลือของอาสาสมัครและนักเรียนแลกเปลี่ยน สัมผัสกระบวนการตัดกระดาษด้วยตัวเอง และซึมซับเสน่ห์ของศิลปะดังกล่าว

ภาพที่ 5-8 การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนมาบเื้อง โซว์ผลงานที่ทำเสร็จ (Gao Shan, 2024)

ผู้พักอาศัยในท้องถิ่นปฏิสัมพันธ์พร้อมแลกเปลี่ยนสื่อสารกันกับผู้จัดกิจกรรม ผู้อาสาสมัครและนักเรียนแลกเปลี่ยน แบ่งปันประสบการณ์การตัดกระดาษและประสบการณ์ทางวัฒนธรรม เสริมสร้างและเข้าใจมิตรภาพระหว่างกัน โซว์ผลงานยอดเยี่ยมที่ผู้พักอาศัยทำกัน และถ่ายรูปเก็บไว้เป็นที่ระลึก บันทึกกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในครั้งนี้

ภาพที่ 5-9 รูป ผลงานของผู้ร่วมกิจกรรม กิจกรรม (Gao Shan, 2024)

ประสิทธิภาพและผลตอบรับของกิจกรรม :

เสริมสร้างความเห็นด้วยทางวัฒนธรรมของผู้พักอาศัยในชุมชน

กิจกรรมครั้งนี้เสริมสร้างความเข้าใจและความเห็นด้วยทางวัฒนธรรมจีนของผู้พักอาศัยในชุมชนประเทศไทย ผ่านการสัมผัสศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นด้วยตนเอง พวกเขาไม่เพียงแต่ได้เรียนรู้ทักษะการตัดกระดาษแบบพื้นฐาน แต่ยังได้สัมผัสความเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นด้วย ผู้พักอาศัยในชุมชนชื่นชอบกิจกรรมการตัดกระดาษมาก ได้เรียนรู้ทักษะทางศิลปะแบบดั้งเดิมอย่างหนึ่ง

เพิ่มความหลากหลายของวิถีชีวิตด้านวัฒนธรรมในชุมชน

กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกระดาษหนึ่งชิ้นทำให้ผู้พักอาศัยในชุมชนได้มีประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย ทำให้วิถีทางวัฒนธรรมของชุมชนมีความหลากหลาย กระตุ้นความสนใจและความกระตือรือร้นของผู้พักอาศัยที่มีต่อวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ผ่านการเข้าใจ

นัยยะทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น ผู้พักอาศัยชื่นชอบการตัดกระดาษที่มีความหมาย
อวยพรมากกว่า

เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมของจีนไทย

กิจกรรมในครั้งนี้เสริมสร้างการสื่อสารและความร่วมมือด้านวัฒนธรรมของประเทศจีน
และไทยสองประเทศ ผ่านการปฏิสัมพันธ์ตัวต่อตัว ผู้พักอาศัยในชุมชนได้ผูกพันมิตรกับจิตรกรใน
ประเทศจีนและนักเรียนแลกเปลี่ยน เสริมสร้างความเข้าใจและความเคารพต่อกันของประชาชนทั้ง
สองประเทศ

ฝึกรบรรมความสนใจและทักษะทางศิลปะ

ในกิจกรรม ผู้พักอาศัยในชุมชนได้พัฒนาความสนใจต่อศิลปะการตัดกระดาษผ่านการ
ฝึกปฏิบัติจริง พวกเขาได้เพิ่มทักษะการลงมือปฏิบัติและความสามารถในการสร้างสรรค์ทางศิลปะ
กิจกรรมการตัดกระดาษได้กระตุ้นศักยภาพทางศิลปะของพวกเขา

หลังจากกิจกรรมสิ้นสุดลง ผู้พักอาศัยในชุมชนกล่าวว่า การเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ได้รับ
ประโยชน์มากมาย ทั้งได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น และได้สร้างผลงานของ
ตนเอง ทำให้ได้เข้าใจวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนมากขึ้น หวังว่าในอนาคตจะได้เข้าร่วมการฝึกรบรรมการ
ตัดกระดาษมากขึ้น และได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีนเพิ่มเติม

**1.3 การเผยแพร่วัฒนธรรมตัดกระดาษ เข้าสู่โรงเรียน : กิจกรรมแลกเปลี่ยน
วัฒนธรรมเกี่ยวกับศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นที่จัดขึ้นในโรงเรียนสำหรับโรงเรียนแห่งหนึ่งใน
ประเทศไทย**

ภูมิหลังของกิจกรรม :

การตัดกระดาษหนึ่งชิ้นในฐานะที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของศิลปวัฒนธรรมจีนแบบ
ดั้งเดิม เนื่องจากรูปแบบศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมที่ลึกซึ้ง ทำให้ได้รับความสนใจจากทั้ง
ในประเทศและต่างประเทศ เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างจีนไทย โดยเฉพาะความ
ร่วมมือในด้านการศึกษาและศิลปะ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น
ที่โรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี ประเทศไทย กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักเรียนในโรงเรียน
แห่งหนึ่งของประเทศไทยได้สัมผัสและเข้าใจศิลปะการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมของหนึ่งชิ้น เพิ่มพูน
ความรู้และความสนใจในวัฒนธรรมจีน อีกทั้งยังพัฒนาทักษะการลงมือปฏิบัติและความคิดสร้างสรรค์
ทางศิลปะของพวกเขาอีกด้วย

ขั้นตอนของกิจกรรมและเนื้อหา :

วันที่ 16 เดือนมีนาคม ค.ศ.2024 จัดกิจกรรมให้กับโรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี
ได้ทำการสื่อสารเบื้องต้นเตรียมงานกับอาจารย์ที่โรงเรียน ฯ

ภาพที่ 5-10 โรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรีประสานงานกิจกรรมตัดกระดาศ (Gao Shan, 2024)

วันที่ 19 เดือนมีนาคม ค.ศ.2024 ผู้จัดกิจกรรมพกเอกสารหลักฐานของกิจกรรมเดินทางไปที่โรงเรียนอย่างเป็นทางการ ได้ตกลงกับผู้นำและอาจารย์ที่โรงเรียนเกี่ยวกับเวลาจัดกิจกรรม และยืนยันว่าจะจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนการตัดกระดาศหนึ่งเซี่ยที่โรงเรียนในวันที่ 21 มีนาคม

ภาพที่ 5-11 อาจารย์ที่โรงเรียนกำลังสื่อสารกับผู้บริหารโรงเรียนฯ เตรียมกิจกรรม (Gao Shan, 2024)

กิจกรรมโดยรวม :

เวลา : วันที่ 21 เดือนมีนาคม ปี ค.ศ. 2024

สถานที่ : โรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี ประเทศไทย

ผู้เข้าร่วม :

ผู้จัดกิจกรรม นักเรียนของโรงเรียนในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี จำนวน 10 คน อาจารย์ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในบางแสน จังหวัดชลบุรี นักเรียนแลกเปลี่ยนชาวจีนในประเทศไทย อาจารย์ของประเทศไทย

ผู้จัดกิจกรรมเตรียมอุปกรณ์และวัสดุการตัดกระดาษ รวมถึงกรรไกร กระดาษสีแดงและแม่พิมพ์การตัดกระดาษ ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนและอาจารย์ที่โรงเรียนช่วยเหลือและให้คำชี้แนะ

พิธีกรกิจกรรมแนะนำภูมิหลังของกิจกรรม เป้าหมายและผู้เข้าร่วม เสริมสร้างความสนใจในการเข้าร่วมของนักเรียน ให้ผู้จัดกิจกรรมโชว์ผลงานการตัดกระดาษ อธิบายประวัติ ภูมิหลังทางวัฒนธรรมและทักษะเบื้องต้นของศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งซี่ ให้นักเรียนไทยที่เข้าร่วมกิจกรรมได้มีความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งซี่

ภาพที่ 5-12 ผู้จัดกิจกรรมบรรยายอยู่หน้างาน (Gao Shan, 2024)

ภายใต้การชี้แนะของผู้จัดกิจกรรม นักเรียนได้ทำการตัดกระดาษภายใต้การช่วยเหลือของผู้อาสาสมัครและอาจารย์ ฝึกความสามารถในการลงมือปฏิบัติและความคิดสร้างสรรค์

ภาพที่ 5-13 นักเรียนกำลังทำการตัดกระดาษ (Gao Shan, 2024)

นักเรียน อาจารย์ นักเรียนแลกเปลี่ยนและผู้วิจัยได้แบ่งปันความรู้สึกและประสบการณ์จากกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและมิตรภาพระหว่างกัน หลังจากกิจกรรมสิ้นสุด อาจารย์และนักเรียนได้สรุปผลการทำกิจกรรม ชื่นชมผลงานที่ยอดเยี่ยมของนักเรียนแต่ละคน และถ่ายรูปรวมเพื่อเป็นที่ระลึก บันทึกช่วงเวลาที่ดีงามของกิจกรรม

สรุปและคิดทบทวน :

เตรียมการให้พร้อม เพื่อแน่ใจว่ากิจกรรมสามารถดำเนินการอย่างราบรื่น

การเตรียมการให้พร้อมก่อนกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญสำหรับความสำเร็จของกิจกรรมนี้ ทุกขั้นตอนตั้งแต่การเตรียมวัสดุจนถึงการจัดกาบุคลากรล้วนมีการวางแผนและการจัดเตรียมอย่างละเอียด เพื่อแน่ใจว่ากิจกรรมดำเนินการได้อย่างราบรื่น

การปฏิสัมพันธ์ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของนักเรียน

การออกแบบของกิจกรรมเน้นการปฏิสัมพันธ์ การเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการมีส่วนร่วมและเติบโตจากประสบการณ์ วิธีการนี้ไม่เพียงกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังเสริมสร้างความมีส่วนร่วมและความภาคภูมิใจของพวกเขาอีกด้วย

ภาพที่ 5-14 นักเรียนกำลังโชว์ผลงานของตนเอง (Gao Shan, 2024)

การทำงานเป็นทีม เพิ่มประสิทธิภาพของกิจกรรม

อาจารย์ในโรงเรียนแห่งหนึ่งของจังหวัดชลบุรี และนักเรียนแลกเปลี่ยนชาวจีนในไทย
ร่วมมือร่วมใจกัน สนับสนุนกิจกรรมอย่างเต็มที่ การทำงานเป็นทีมช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้รับความ
ช่วยเหลือและคำแนะนำอย่างทันที่ ยกระดับประสิทธิภาพของกิจกรรม

การสื่อสารอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจทางวัฒนธรรม

กิจกรรมในครั้งนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้น ในอนาคตควรจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม
ลักษณะนี้มากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจและความเห็นด้วยในวัฒนธรรมจีนของนักเรียน นอกจากนี้
ยังสามารถสำรวจรูปแบบและเนื้อหาการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทยจีนเพิ่มเติม เพื่อให้การแลกเปลี่ยน
มีมิติและความหลากหลายมากขึ้น

ภาพที่ 5-15 รุปรวมของกิจกรรม (Gao Shan, 2024)

กิจกรรมประสบความสำเร็จและสมบูรณ์ หลังจากกิจกรรมสิ้นสุดลง อาจารย์ในโรงเรียนได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมในครั้งนี้ช่วยให้นักเรียนในท้องถิ่นได้รู้จักวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเซียเบื้องต้น นักเรียนหลายคนชื่นชอบการตัดกระดาษหนังเซีย และหวังว่าจะมีกิจกรรมแบบนี้อีกครั้ง และเพื่อให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมมากขึ้น ทางผู้จัดกิจกรรมจึงได้ตกลงที่จะร่วมมือกัน เพื่อให้กิจกรรมสามารถพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยคาดว่าจะจัดกิจกรรมการตัดกระดาษหนังเซียในเดือนมิถุนายนหรือกรกฎาคมนี้

อนาคตข้างหน้า :

ด้วยกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนังเซียในร้านหนังสือทำตลาดในชุมชน กิจกรรมชุมชนและโรงเรียน ผู้วิจัยได้เห็นศักยภาพอันยิ่งใหญ่และอนาคตที่กว้างไกลของการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างจีนและไทย ในอนาคต เราหวังว่าจะสามารถจัดกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันมากขึ้น ไม่เพียงแต่ในด้านศิลปะเท่านั้น ยังสามารถแลกเปลี่ยนและร่วมมือกันอย่างลึกซึ้งในด้านภาษา ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และอื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างมิตรภาพระหว่างประชาชนจีนและไทย และส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาร่วมกันของวัฒนธรรมทั้งสองประเทศผ่านกิจกรรมเหล่านี้

2. กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียที่จัดขึ้นในประเทศจีน

2.1 หลักสูตรในชั้นเรียน + การตัดกระดาษ : นำวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียเข้าสู่ชั้นเรียน

ผสมผสานระหว่างการตัดกระดาษหนึ่งเซียกับหลักสูตรในมหาวิทยาลัย จัดกิจกรรมชั้นเรียน+การตัดกระดาษ สามารถเสริมสร้างประสบการณ์ทางวัฒนธรรมและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน และยังเสริมสร้างความเข้าใจและการสืบสานต่อศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งเซียอีกด้วย

ภาพที่ 5-16 ผู้จัดกิจกรรมกำลังบรรยาย มหาวิทยาลัยชนชาติภาคเหนือ (Gao Shan, 2024)

เพิ่มวิชาเกี่ยวกับกิจกรรมลงมือปฏิบัติในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย โดยนำการตัดกระดาษหนึ่งเซียเป็นเนื้อหาในชั้นเรียน วันที่ 15 เดือนเมษายน ปี ค.ศ.2024 ได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียในมหาวิทยาลัยชนชาติแห่งภาคเหนือ โดยกลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาปีที่ 1 ของสาขาการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อทางการมองเห็นของมหาวิทยาลัยชนชาติแห่งภาคเหนือ ผู้จัดกิจกรรมใช้สื่อดิจิทัลแสดงวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียให้นักเรียน โดยผ่านการเล่าบรรยายถึงประวัติศาสตร์ ทักษะและนัยยะทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนึ่งเซีย ชักชวนให้นักเรียนเข้าใจความเป็นมาและการพัฒนาของการตัดกระดาษ กระตุ้นความสนใจของนักเรียนที่มีต่อศิลปะการตัดกระดาษ ให้นักเรียนเข้าใจและรับรู้ทักษะและนัยยะทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนึ่งเซีย และผสมผสานกับความรู้ในสาขาวิชาที่เรียนมา เพื่อสำรวจเส้นทางใหม่ในการพัฒนามากขึ้น

ภาพที่ 5-17 การตัดกระดาษอักษร"ฟู" (Gao Shan, 2024)

ในระหว่างการบรรยายของผู้จัดกิจกรรม ให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายของลวดลายวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม สนับสนุนให้นักเรียนเลือกหัวข้อหรือลวดลายที่ตนเองสนใจ ใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อสร้างผลงานการตัดกระดาษที่เป็นของตนเอง สนับสนุนให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรม และรวบรวมข้อเสนอแนะของพวกเขา เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการจัดกิจกรรมที่คล้ายคลึงในอนาคต

ภาพที่ 5-18 การบรรยายการตัดกระดาษที่สร้างสถานการณ์ (Gao Shan, 2024)

หลังจากสิ้นสุดคาบเรียน ด้วยการบรรยายของอาจารย์ นักเรียนสามารถเข้าใจ วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียอย่างลงลึก ถูกศิลปะหัตถกรรมแบบดั้งเดิมนี้ดึงดูด ในขณะที่เดียวกัน ก็อยากผสมผสานกับความต้องการของตนเอง เพื่อทำการสร้างสรรค์การตัดกระดาษหนึ่งเซีย

กิจกรรมในชั้นเรียน+การตัดกระดาษแบบนี้สามารถทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วัฒนธรรม การตัดกระดาษของหนึ่งเซียในบรรยากาศที่สนุกสนานและผ่อนคลาย ส่งเสริมความสนใจและความ เข้าใจในวัฒนธรรมดั้งเดิม และในขณะที่เดียวกันก็พัฒนาความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการ ทำงานเป็นทีมของนักเรียน นอกจากนี้ยังสามารถนำแนวคิดของนักเรียนรุ่นใหม่มาผสมผสานเพื่อ สร้างสรรค์ลวดลายใหม่ ๆ ใ้กับการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

2.2 มหาวิทยาลัย+การตัดกระดาษ : นักศึกษาเข้าสู่เวิร์คช็อปมรดกทางวัฒนธรรมที่ จับต้องไม่ได้ เรียนรู้กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียในฐานะที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของมรดกทาง วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของประเทศไทย ด้วยสไตล์ศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์และนัยยะทางวัฒนธรรมที่ หลากหลาย ทำให้ดึงดูดผู้ชื่นชอบศิลปะจำนวนมาก เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนและเพิ่ม ความเข้าใจและความเห็นด้วยในมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ในวันที่ 7 พฤศจิกายน ปี ค.ศ.2023 ผู้วิจัยพานักเรียนเข้าไปในฐานะการสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ให้นักเรียนได้ สัมผัสเองและได้สื่อสารกับผู้สืบทอดการตัดกระดาษแบบตัวต่อตัวโดยตรง สัมผัสนัยยะทางวัฒนธรรม ของการตัดกระดาษ แล้วค่อยชี้แนะให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากชั้นเรียนผสมผสานเข้ากับการตัด กระดาษหนึ่งเซีย เพื่อให้การตัดกระดาษหนึ่งเซียมีการพัฒนาแบบใหม่

กิจกรรมโดยสรุป :

เวลา : วันที่ 7 พฤศจิกายน ปี ค.ศ.2023

สถานที่ : เวิร์คช็อปนวัตกรรมผู้จ้าวเอ้อแห่งหนึ่งเซีย

ภาพที่ 5-19 แนะนำเวิร์คช็อป (Gao Shan, 2024)

ผู้เข้าร่วม :

ตัวแทนนักศึกษา (สาขาวิชาแอนิเมชัน) จิตรกรการตัดกระดาษจากเวิร์คช็อปมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งหนึ่งเซีย ผู้วิจัยการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ อาจารย์ในโรงเรียนและเจ้าหน้าที่

นักเรียนเรียนได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ ทักษะ และนัยยะทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาษหนึ่งเซียอย่างเป็นระบบ ผ่านการแนะนำเวิร์คช็อป วัฒนธรรมการตัดกระดาษและเนื้อหาต่างๆ จากผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเซีย ภายใต้การแนะนำของจิตรกร นักเรียนดำเนินการตัดกระดาษ จากทักษะพื้นฐานไปจนถึงลวดลายที่ซับซ้อน และค่อย ๆ เรียนรู้ทักษะการตัดกระดาษ

ภาพที่ 5-20 สถานที่จัดงาน (Gao Shan, 2024)

นักเรียนทำการปฏิสัมพันธ์และสื่อสารกับจิตรกรการตัดกระดาษหนึ่งเซียและผู้วิจัย แบ่งปันประสบการณ์ในการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ รวมถึงการสำรวจการสืบทอดและนวัตกรรมใน ศิลปะการตัดกระดาษ นักเรียนได้โชว์ผลงานการตัดกระดาษของตนเอง ทำการบรรยายและ เปรียบเทียบ ผลงานที่ยอดเยี่ยมจะถูกโชว์ในเวิร์คช็อป หลังจากสิ้นสุดกิจกรรมและสรุปผลกิจกรรม แล้ว นักเรียนจะแบ่งปันประสบการณ์ในการเรียนรู้ แสดงความรู้สึกและความเข้าใจต่อมรดกทาง วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ นักเรียนหลายคนยินดีใช้ความรู้ในสาขาวิชาของตน และแสดงออกมาด้วย ศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งเซีย เพื่อค้นหาวิธีการใหม่ในการเผยแพร่และพัฒนาวัฒนธรรมการตัด กระดาษหนึ่งเซีย

ภาพที่ 5-21 สถานที่จัดงาน (Gao Shan, 2024)

ผลลัพธ์และผลตอบรับของกิจกรรม

ผ่านการเรียนรู้และการปฏิบัติอย่างเจาะลึก นักเรียนมีความเข้าใจในวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเสี้ยวอย่างครอบคลุมและลึกซึ้งมากขึ้น เสริมสร้างความเห็นด้วยและความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ภายใต้การแนะนำอย่างพิถีพิถันของผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเสี้ยว ทักษะการตัดกระดาษของนักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด โดยได้เรียนรู้ทักษะการตัดกระดาษตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงขั้นสูง และได้สร้างสรรค์ผลงานการตัดกระดาษที่ยอดเยี่ยมชุดหนึ่งภายในกิจกรรม นักเรียนมีการสื่อสารเชิงลึกหลายครั้งกับจิตรกรตัดกระดาษและผู้วิจัยการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เพื่อแบ่งปันมุมมองทางวัฒนธรรมและศิลปะซึ่งกันและกัน ส่งเสริมความเข้าใจและมิตรภาพระหว่างกัน จากการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แล้ว นักเรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์และสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้อย่างลึกซึ้ง และเสริมสร้างความรับผิดชอบและภารกิจทางวัฒนธรรม

2.3 การเผยแพร่ออนไลน์ :

เพื่อสร้างฐานข้อมูลของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเสี้ยว สร้างการตัดกระดาษหนึ่งเสี้ยวในรูปแบบดิจิทัล ผู้วิจัยได้ทำการโปรโมทผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ โดยใช้ออฟฟิศเชียลแอดเคาท์ของวิเซท เพื่อเผยแพร่ประวัติ การพัฒนาการและกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเสี้ยวต่าง ๆ ทางออนไลน์ เพื่อเป็นรากฐานเบื้องต้นในการสร้างฐานข้อมูลวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเสี้ยวและยื่นขอการสนับสนุนอื่น ๆ

จากการพัฒนาของอินเทอร์เน็ตและสื่อดิจิทัล วิธีการเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างยิ่งใหญ่ การตัดกระดาษหนังเซี่ยซึ่งเป็นตัวแทนสำคัญของศิลปะพื้นบ้านจีนแบบดั้งเดิม สามารถทำการโปรโมทผ่านทางออนไลน์โดยใช้เครือข่ายและสื่อดิจิทัล ทำให้เส้นทางศิลปะและคุณค่าทางวัฒนธรรมอันโดดเด่นได้แพร่หลายไปได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งต่อไปนี้จะเป็นการแนะนำกลยุทธ์และวิธีการใช้เครือข่ายและสื่อดิจิทัลเพื่อโปรโมทวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเซี่ยอย่างละเอียด

การใช้เครือข่ายและสื่อดิจิทัลเพื่อโปรโมทวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเซี่ยทางออนไลน์นั้น ไม่เพียงแต่จะสามารถก้าวข้ามข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ ได้เผยแพร่เสน่ห์อันเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะดั้งเดิมนี้อย่างกว้างขวาง แต่ยังสามารถเสริมสร้างความมีส่วนร่วมและความเห็นด้วยในวัฒนธรรมของสาธารณชนผ่านการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารได้อีกด้วย ด้วยการสร้างนวัตกรรมใหม่และปรับปรุงแผนการโปรโมทอย่างต่อเนื่อง สามารถทำให้คนมากขึ้นเข้าใจและชื่นชอบการตัดกระดาษหนังเซี่ย ทะลุพื้นฐานเดิมที่มีอยู่ และผสมผสานกับเทคโนโลยีสื่อใหม่ สร้างความยั่งยืนในการพัฒนาภาคทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และเพิ่มความมีชีวิตชีวาให้กับศิลปะและวัฒนธรรมดั้งเดิม

ภาพที่ 5-22 รูปแคปจากกรโปรโมทออนไลน์ (Gao Shan, 2024)

ผลตอบรับ :

ในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมเหล่านี้ ผู้วิจัยได้สัมผัสถึงการแสดงอารมณ์ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมอย่างแท้จริง ในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศไทยและจีน มีผู้เข้าร่วมที่อยู่ในช่วงอายุต่าง ๆ เช่น ผู้เกษียณอายุ นักศึกษามหาวิทยาลัย แม่ลูก และนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในระหว่างกิจกรรม ผู้เข้าร่วมทุกคนต่างแสดงความยินดีอย่างมาก และตั้งใจเรียนรู้ทักษะการตัดกระดาษหนึ่งซี่ ทุกคนได้สัมผัสถึงวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งซี่และสร้างผลงานของตัวเอง ได้รับความสุขและความรู้จากกิจกรรม และเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการเผยแพร่และปกป้องวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งซี่

ภาพที่ 5-23 ผู้วิจัยและนักเรียน (Gao Shan, 2024)

รูปแบบการจัดการ APCE

ในวันที่ 16 สิงหาคม ปี ค.ศ. 2022 สำนักงานกลางสภาแห่งรัฐของสาธารณรัฐประชาชนจีนและคณะมนตรีรัฐกิจสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ออก"แผนพัฒนาวัฒนธรรม ระยะ 5 ปี ฉบับที่ 14" โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมความเจริญรุ่งเรืองเรื่องด้านวัฒนธรรมสังคมนิยมและการสร้างประเทศที่เข้มแข็งด้านวัฒนธรรม โดยมีการครอบคลุมหลายด้าน เช่น การพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรม การยกระดับการบริการวัฒนธรรมสาธารณะ และการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เป็นต้น โดยมีการเสนอให้ส่งเสริมการสร้างรูปแบบใหม่ของการพัฒนาอุตสาหกรรมวัฒนธรรม ส่งเสริมกลไกการพัฒนา

ระบบวัฒนธรรมแบบบูรณาการของกลุ่มคนในเมือง ร่วมกันสร้างแพลตฟอร์มความร่วมมือในระดับสูง และเสริมสร้างการบริการทางวัฒนธรรมสาธารณะที่สะดวกมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นย้ำถึงการปรับปรุงกลไกการพัฒนาวัฒนธรรมที่ส่งเสริมความเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท การบูรณาการวัฒนธรรมระหว่างเมืองและชนบท รวมถึงการใช้ประโยชน์จากบทบาทของเมืองในการส่งเสริมวัฒนธรรมในชนบท จนถึง ปี ค.ศ. 2025 ระบบอุตสาหกรรมวัฒนธรรมและระบบตลาดจะมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น การจัดโครงสร้างของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมจะได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง คุณภาพทางวัฒนธรรมจะยกระดับขึ้นอย่างชัดเจน การบริโภคทางวัฒนธรรมจะมีความแฉะที่พมากขึ้น ขนาดของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมจะเติบโตอย่างต่อเนื่อง และต้องเร่งการวางเค้าโครงการแปลงอุตสาหกรรมวัฒนธรรมเป็นดิจิทัลและผลักดันให้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยเสริมอุตสาหกรรมวัฒนธรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษา"แผนพัฒนาวัฒนธรรม ระยะ 5 ปี ฉบับที่ 14" และผสมผสานกับ

ข้อเสนอแนะและแนวคิดของกิจกรรมปฏิบัติ เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการ APCE ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเขี้ยวของผู้วิจัยประกอบด้วย 6 ส่วนต่อไปนี้ ได้แก่ การรวบรวมห่วงโซ่อุตสาหกรรม การสนับสนุนและการชี้แนะของรัฐบาล ความร่วมมือของมหาวิทยาลัยและการฝึกอบรมบุคลากร การสนับสนุนของสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การแลกเปลี่ยนและการส่งเสริมวัฒนธรรมและการคุ้มครองของชุมชน

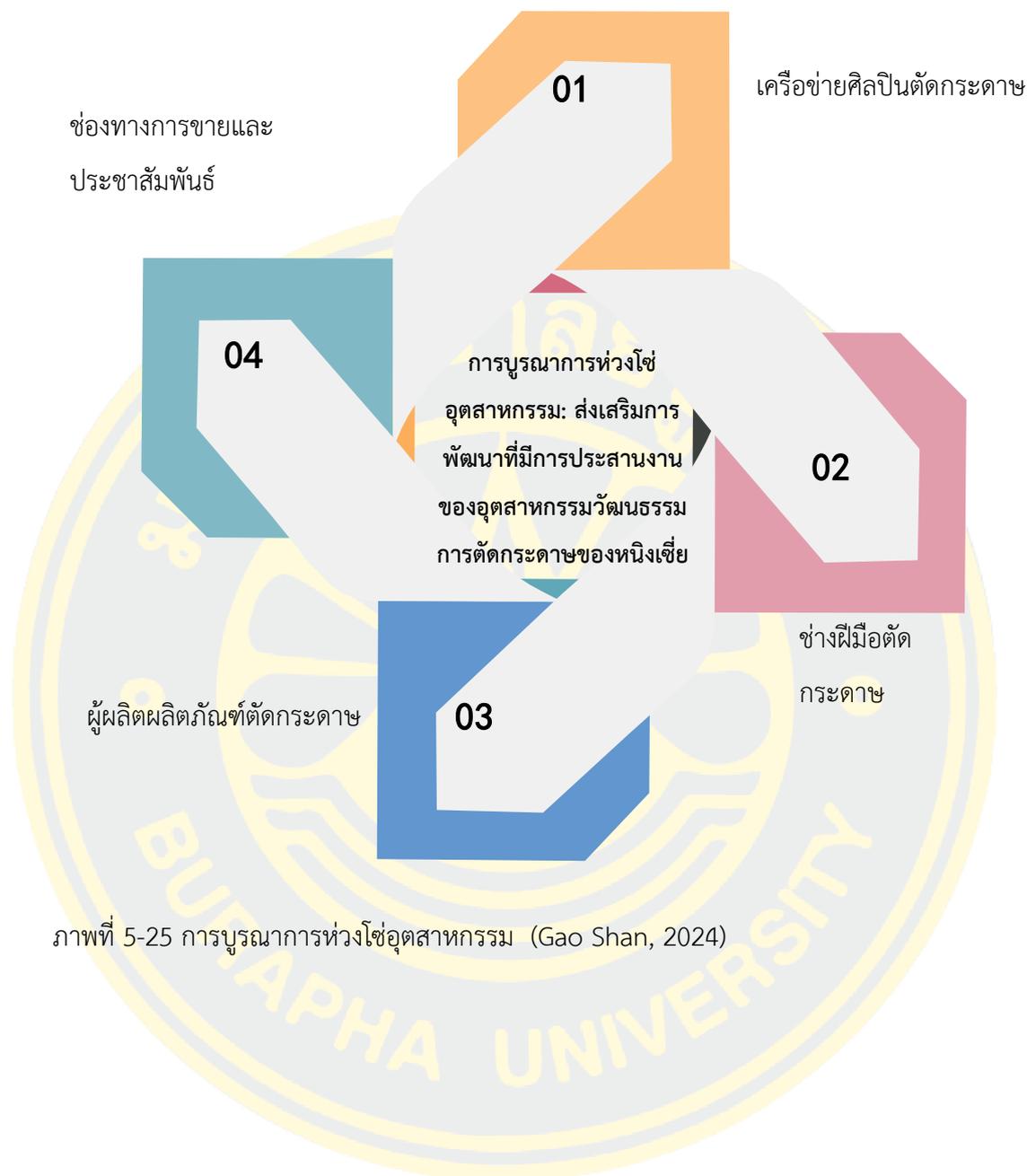
BURAPHA UNIVERSITY

ภาพที่ 5-24 องค์ประกอบของความร่วมมือแบบ APCE (Gao Shan, 2024)

1. การบูรณาการห่วงโซ่อุตสาหกรรม: ส่งเสริมการพัฒนาที่มีการประสานงานของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมวัดกระดาศของหนิงเซี่ย

เพื่อให้บรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมวัฒนธรรมวัดกระดาศของหนิงเซี่ย บรรเทาปัญหาการพัฒนาที่ไม่สมดุลของการวัดกระดาศหนิงเซี่ยในปัจจุบัน ผู้วิจัยเห็นว่า จำเป็นต้องสร้างห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สมบูรณ์ขึ้น ซึ่งรวมถึงการเชื่อมโยงและการประสานงานการพัฒนาระหว่างศิลปินและช่างฝีมือวัดกระดาศ และผู้ผลิตผลิตภัณฑ์วัดกระดาศ ช่องทางการขายและในด้านอื่นๆ

ภาพที่ 5-26 หนึ่งในผลิตภัณฑ์ที่ร่วมผลิตกับธุรกิจ 1 (Gao Shan, 2024)

ภาพที่ 5-27 หนึ่งในผลิตภัณฑ์ที่ร่วมผลิตกับธุรกิจ 2 (Gao Shan, 2024)

2. การสนับสนุนและคำแนะนำจากรัฐบาล: ส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังสือ

ผู้วิจัยได้ผสมผสานกับเนื้อหาการสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่หน่วยรัฐในบทที่ 4 ตามงานที่รัฐบาลได้ดำเนินการอยู่ในขณะนี้และเพิ่มความเห็นส่วนตัวเข้าไป จึงได้ข้อสรุปข้างล่างนี้ ในฐานะผู้จัดการทางสังคมและผู้นำกิจกรรมทางวัฒนธรรม รัฐบาลหนังสือมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังสือ รัฐบาลหนังสือควรสนับสนุนการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังสือด้วยการกำหนดนโยบายและกฎระเบียบต่างๆ พร้อมทั้งให้การสนับสนุนทางการเงินและจัดนิทรรศการ ตลอดจนแนะนำให้มีการพัฒนาไปในทิศทางที่เป็นมืออาชีพและมีขนาดใหญ่ขึ้น

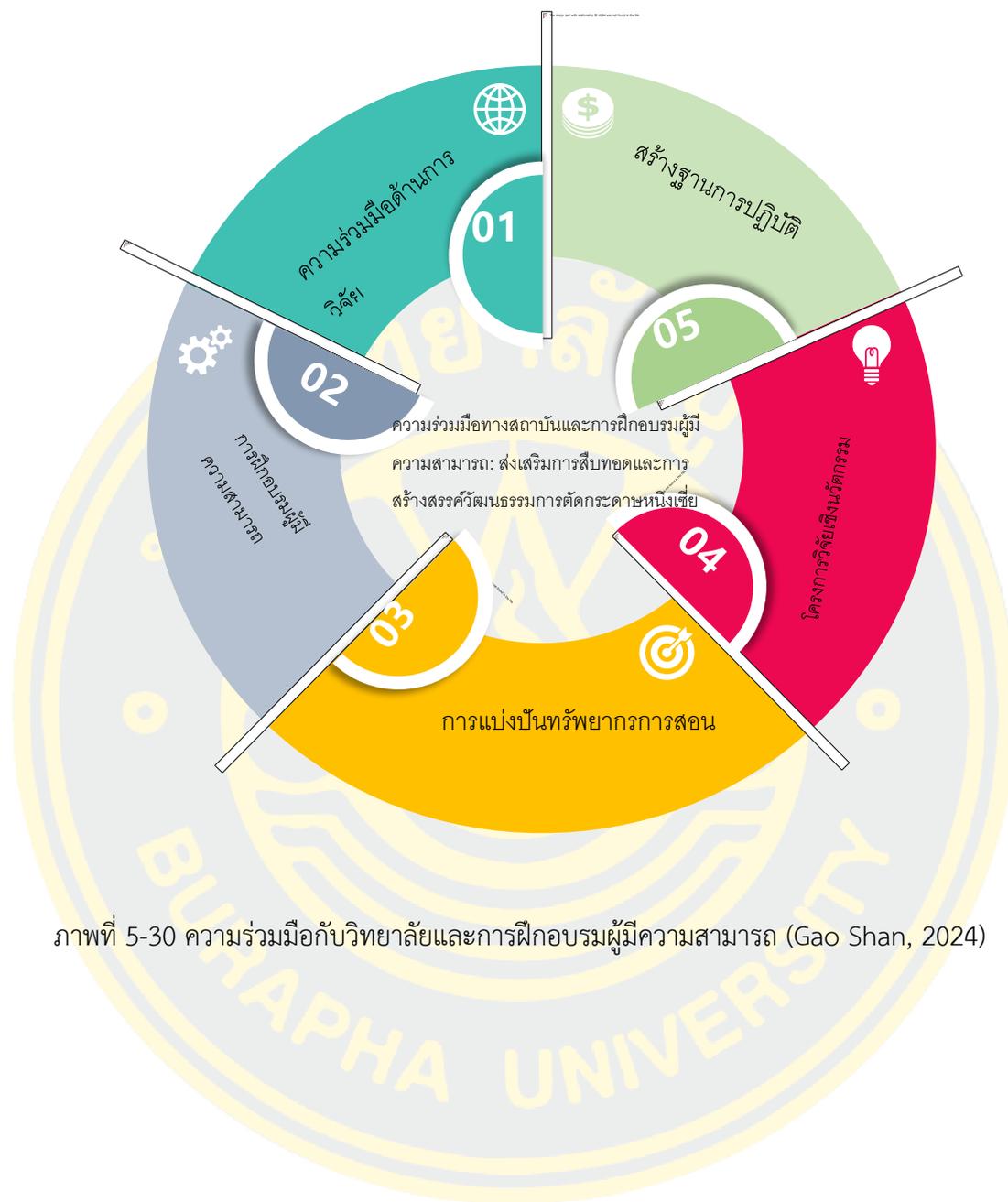
ภาพที่ 5-28 การสนับสนุนและคำแนะนำจากรัฐบาล (Gao Shan, 2024)

ภาพที่ 5-29 ผู้วิจัยเข้าร่วมการสัมมนาอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ลุ่มแม่น้ำหวงเหอ (Gao Shan, 2024)

3. ความร่วมมือกับวิทยาลัยและการฝึกอบรมผู้มีความสามารถ: ส่งเสริมการสืบทอดและการสร้างสรรค์วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเขี้ยว

เพื่อแก้ปัญหานวัตกรรมที่ไม่เพียงพอของลวดลายการตัดกระดาษหนังเขี้ยวและเพิ่มผู้สืบทอดให้มากขึ้น วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเขี้ยวจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือกับวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการวิจัยและฝึกอบรมให้กับผู้ที่มีความสามารถด้านวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเขี้ยวเพื่อปลูกฝังผู้สืบทอดและผู้สร้างสรรค์งานศิลปะการตัดกระดาษหนังเขี้ยวและเพิ่มศักยภาพทั้งทางระดับวิชาการและศิลปะของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเขี้ยว

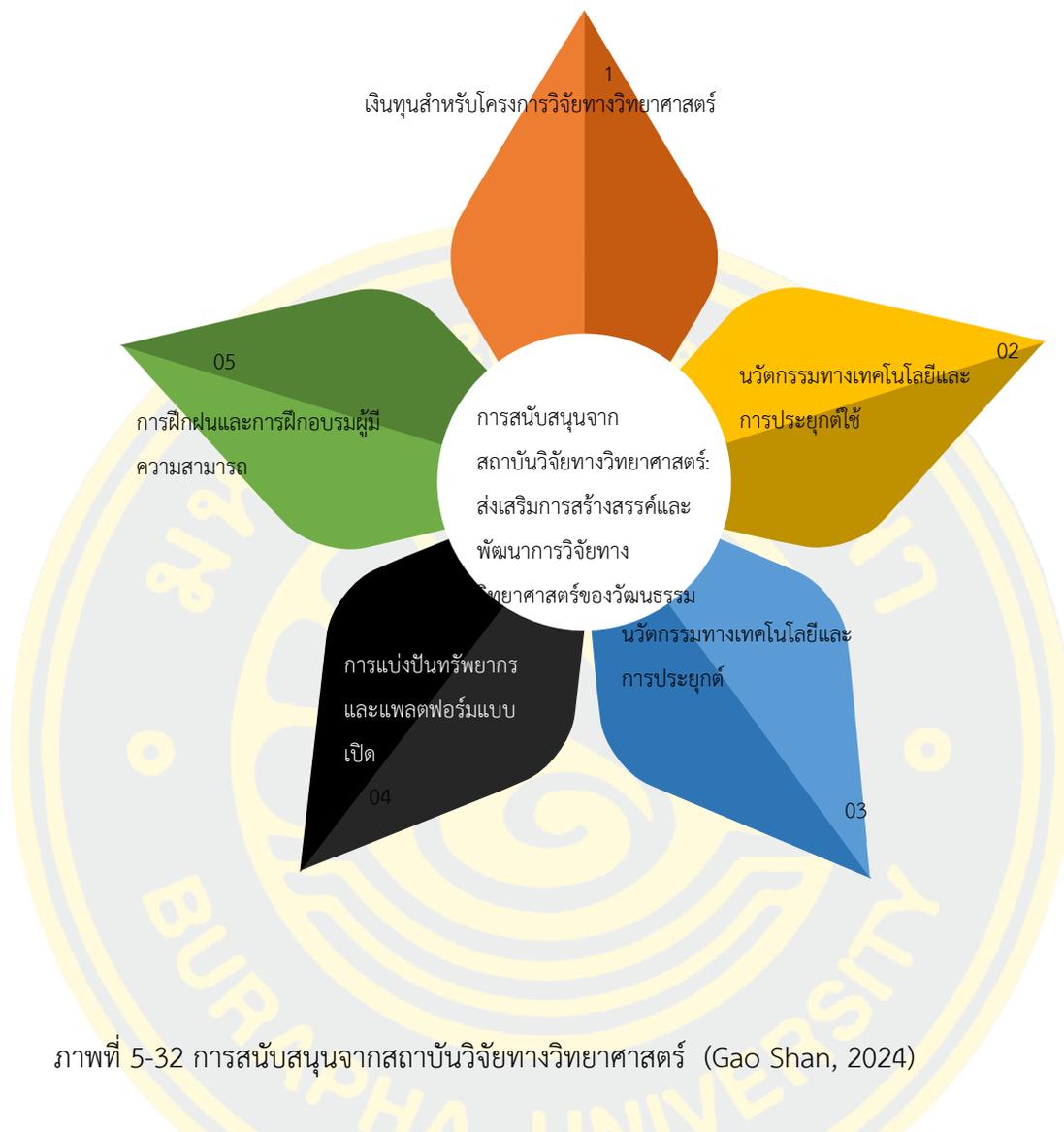
ภาพที่ 5-30 ความร่วมมือกับวิทยาลัยและการฝึกอบรมผู้มีความสามารถ (Gao Shan, 2024)

ภาพที่ 5-31 ผู้วิจัยเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรม"โครงการฝึกอบรมผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แบบดั้งเดิมของหนิงเซีย (การตัดกระดาษ) ประเทศจีนในปี 2023" (Gao Shan, 2024)

4. การสนับสนุนจากสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์: ส่งเสริมการสร้างสรรค์และ พัฒนาการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษ

ตามผลการวิจัยของบทที่ 4 วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนิงเซียต้องการการสนับสนุนอย่างกว้างขวางมากขึ้นจากสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์ในกระบวนการพัฒนา สถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษ การสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ และศิลปะการตัดกระดาษของหนิงเซีย ตลอดจนปรับปรุงเนื้อหาทางเทคนิคและระดับคุณภาพของเทคโนโลยีการตัดกระดาษ สถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์สามารถทำการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับวัฒนธรรมการตัดกระดาษได้ ดังต่อไปนี้:

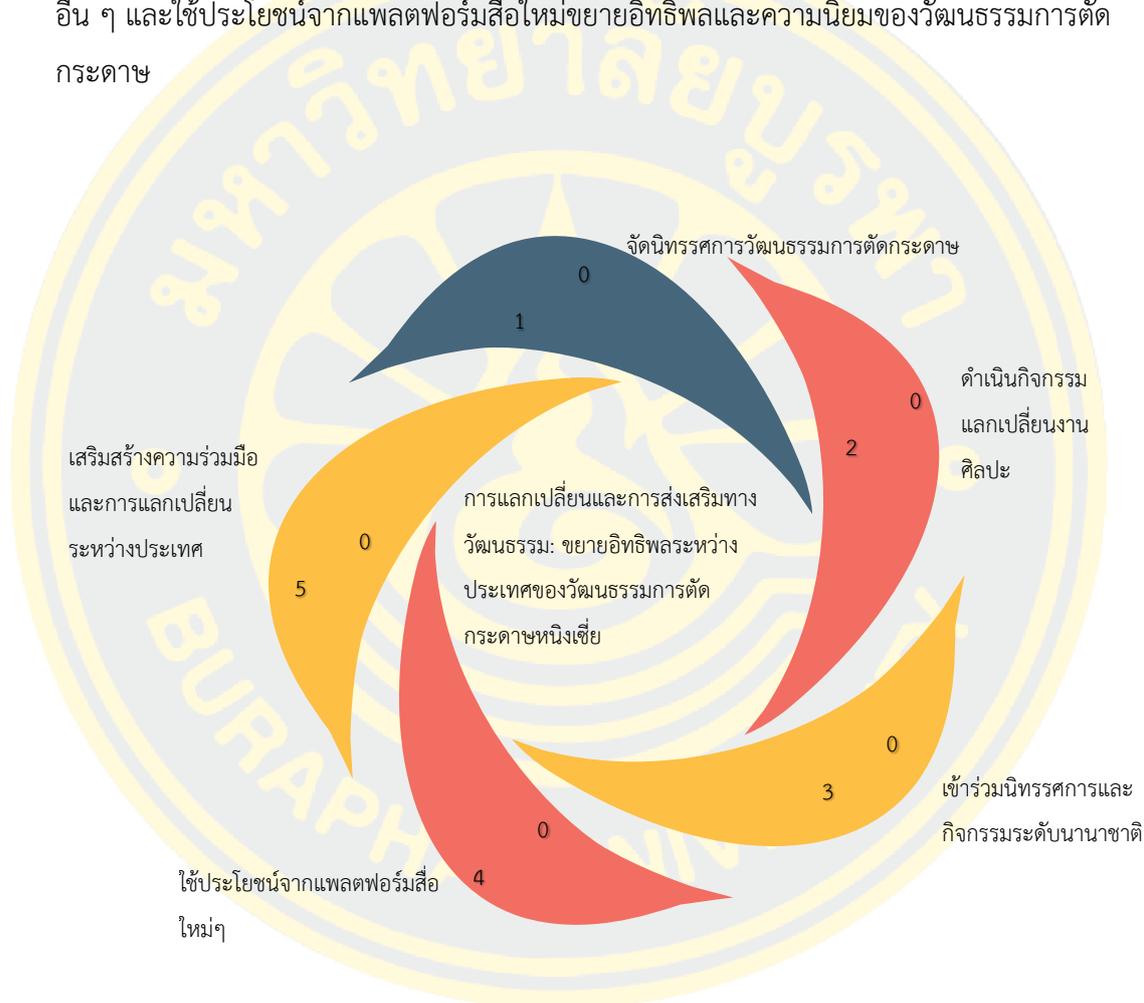
ภาพที่ 5-32 การสนับสนุนจากสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์ (Gao Shan, 2024)

ภาพที่ 5-33 กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น (Gao Shan, 2024)

5. การแลกเปลี่ยนและการส่งเสริมทางวัฒนธรรม: ขยายอิทธิพลระหว่างประเทศของ วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเซีย

จากการวิจัยในบทที่ 3 และ 4 แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันได้ดำเนินกิจกรรมประชาสัมพันธ์ ทางวัฒนธรรมบางอย่างแล้ว แต่พื้นที่ที่เกี่ยวข้องค่อนข้างน้อย ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถเสริมสร้างการ แลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังเซียกับภูมิภาคและประเทศ อื่น ๆ และใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์มสื่อใหม่ขยายอิทธิพลและความนิยมของวัฒนธรรมการตัด กระดาษ

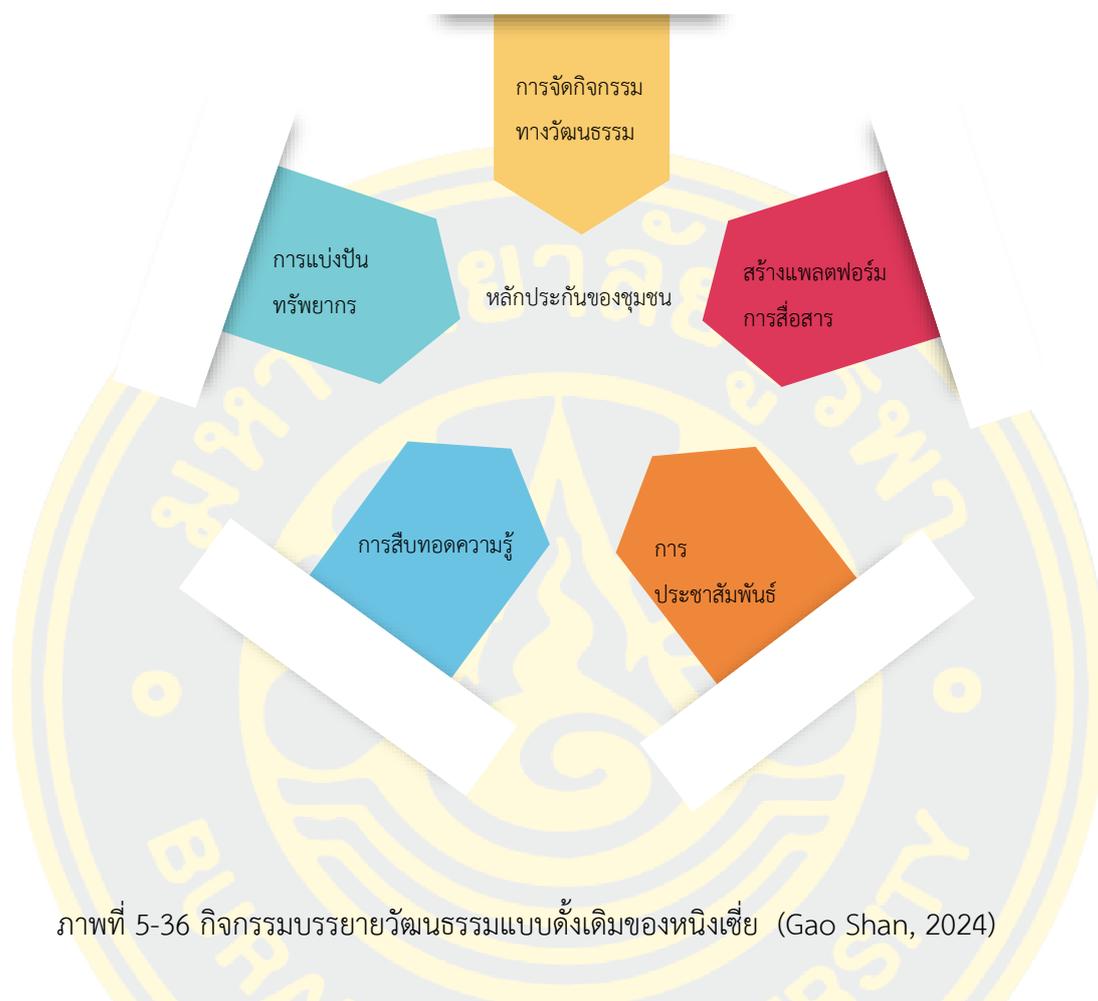
ภาพที่ 5-34 การแลกเปลี่ยนและส่งเสริมทางวัฒนธรรม (Gao Shan, 2024)

ภาพที่ 5-35 ภาคธุรกิจของเมืองเซินเจิ้นไปเรียนรู้ที่นิทรรศการมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้แห่งหนิงเซี่ย (Gao Shan, 2024)

6. หลักประกันของชุมชน: ส่งเสริมการเผยแพร่ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยในหมู่ประชาชน

จากผลการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชนในบทที่ 4 ชุมชนสามารถเผยแพร่วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนิงเซี่ยไปยังผู้อยู่อาศัยได้มากขึ้นอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ พร้อมขยายอิทธิพลดั้งเดิม หลักประกันของชุมชน หมายถึง การจัดหาความมั่นคงและบริการในรูปแบบต่างๆ แก่ผู้อยู่อาศัยในชุมชนผ่านการบูรณาการขององค์กรและทรัพยากรในชุมชน ซึ่งจะช่วยปรับปรุงคุณภาพชีวิตและความสุขของพวกเขา ความมั่นคงของชุมชนสามารถมีบทบาทในการส่งเสริมการเผยแพร่วัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนิงเซี่ยในหมู่ประชาชนดังต่อไปนี้:

ภาพที่ 5-36 กิจกรรมบรรยายวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมของหนิงเซี่ย (Gao Shan, 2024)

ภาพที่ 5-37 หลักประกันของชุมชน (Gao Shan, 2024)

ภาพที่ 5-38 กิจกรรมอาสาสมัครเพื่อการดูแลและห่วงใยเยาวชน (Gao Shan, 2024)

7. สร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลและสร้างฐานข้อมูลการตัดกระดาศหึ่งเซีย

จากผลการสัมภาษณ์ในบทที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ปัจจุบันการตัดกระดาศหึ่งเซียยังไม่มีฐานข้อมูลที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยเห็นว่าด้วยการใช้เทคโนโลยีสื่อใหม่ สามารถนำประวัติ ทักษะ ลวดลาย วิธีการสืบทอด และข้อมูลอื่น ๆ ของการตัดกระดาศหึ่งเซียสามารถจัดระเบียบและจัดเก็บแบบดิจิทัลได้ เพื่อสร้างฐานข้อมูลที่ครอบคลุมและเป็นระบบ

1) การสร้างฐานข้อมูลการตัดกระดาศหึ่งเซียมีเหตุผลและประโยชน์ที่สำคัญหลายประการ ดังต่อไปนี้:

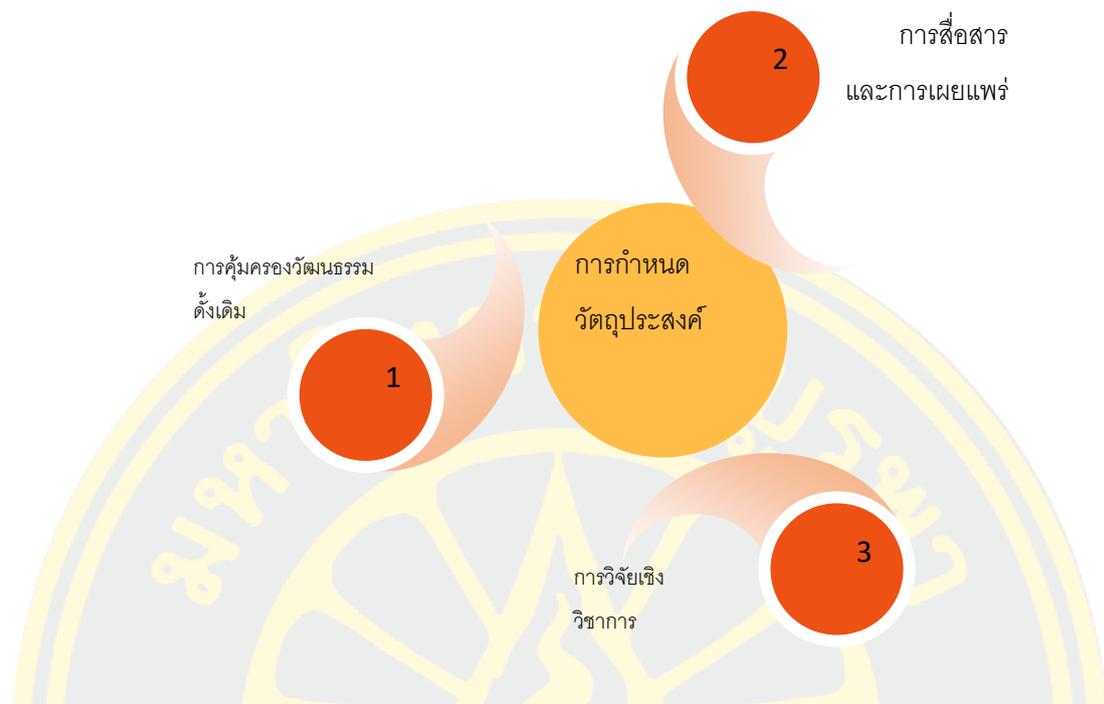
ผ่านการสร้างฐานข้อมูล ทำให้ประวัติศาสตร์ รูปแบบ และทักษะของการตัดกระดาศหึ่งเซียสามารถรักษาและบันทึกไว้ได้ ซึ่งช่วยในการสืบทอดและปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมนี้

จะช่วยให้ผู้วิจัยและผู้เรียนดำเนินการวิจัยเชิงลึกและอภิปรายเกี่ยวกับการตัดกระดาศของหึ่งเซีย

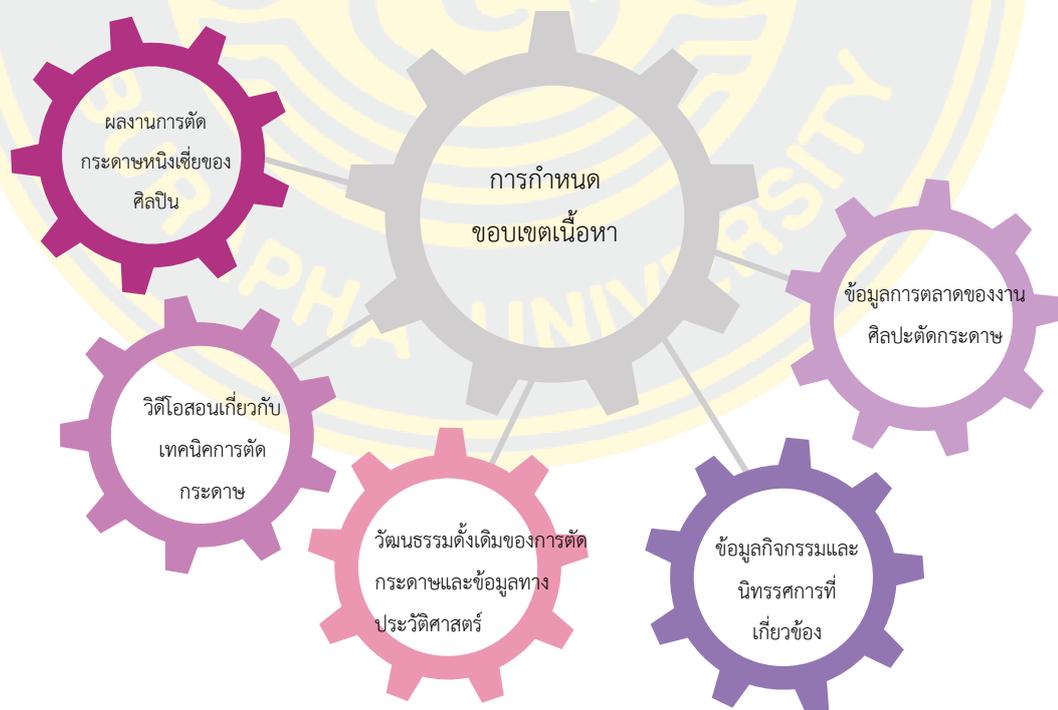
ข้อมูลการตัดกระดาศของหึ่งเซียสามารถเผยแพร่ไปยังผู้ชมในวงกว้างผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล ซึ่งเป็นส่วนช่วยในการเพิ่มการรับรู้ทางสังคมและความเข้าใจเกี่ยวกับการตัดกระดาศของหึ่งเซีย รวมทั้งส่งเสริมวัฒนธรรมการตัดกระดาศในหึ่งเซียอีกด้วย

สร้างฐานข้อมูลการตัดกระดาศหึ่งเซีย ไม่เพียงแต่ช่วยอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาศหึ่งเซียเท่านั้น แต่ยังขยายอิทธิพลและขอบเขตของกลุ่มเป้าหมาย และเพิ่มการรับรู้และความสนใจของสาธารณชนอีกด้วย นอกจากนี้ แพลตฟอร์มสื่อใหม่ยังสามารถให้พื้นที่สำหรับการ

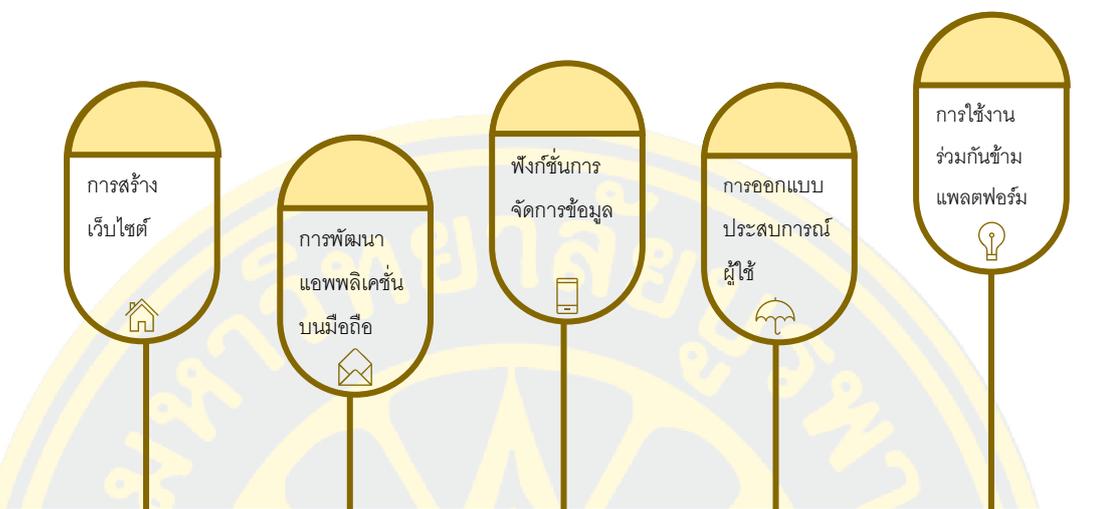

ภาพที่ 5-40 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Gao Shan, 2024)

ภาพที่ 5-41 การกำหนดขอบเขตเนื้อหา (Gao Shan, 2024)

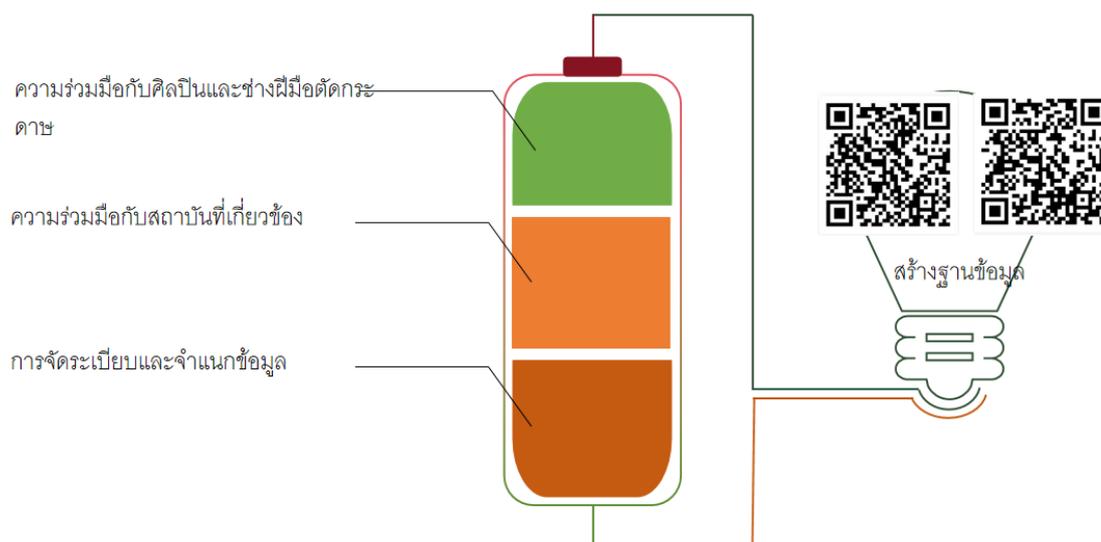
3) การเลือกเทคโนโลยีสร้างแพลตฟอร์ม

ภาพที่ 5-42 การเลือกเทคโนโลยีสร้างแพลตฟอร์ม (Gao Shan, 2024)

4) การรวบรวมข้อมูลและการจัดระเบียบ

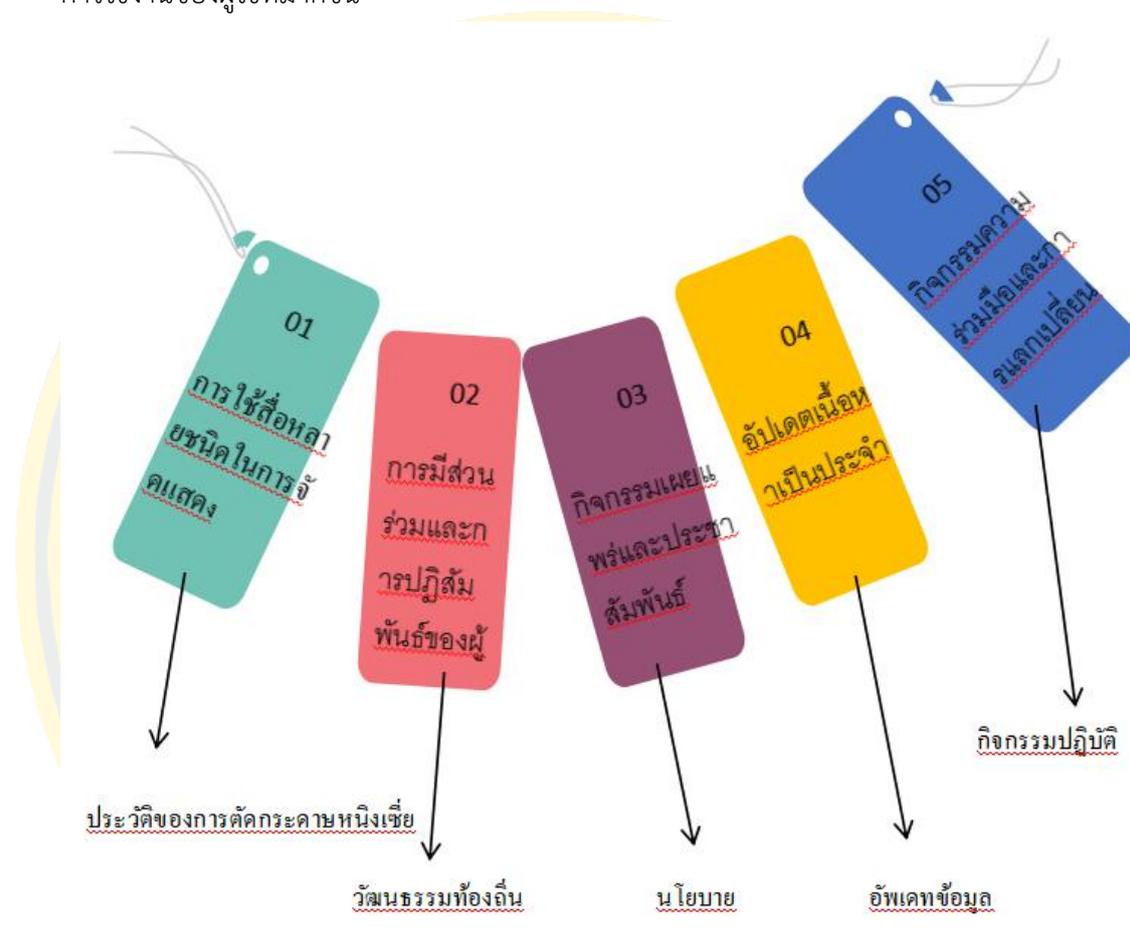
การรวบรวมข้อมูลและการจัดระเบียบเป็นขั้นตอนสำคัญในการสร้างฐานข้อมูลการตัดกระดาษหนึ่งซี่ โดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องจะต้องรวบรวมผ่านความร่วมมือกับศิลปินและช่างฝีมือตัดกระดาษและสถาบันที่เกี่ยวข้อง ฐานข้อมูลการตัดกระดาษ

ภาพที่ 5-43 การรวบรวมข้อมูลและการจัดระเบียบ (Gao Shan, 2024)

5) การจัดแสดงและเผยแพร่เนื้อหา

แพลตฟอร์มดิจิทัลมอบโอกาสอันยอดเยี่ยมในการจัดแสดงและเผยแพร่วัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังเซีย ซึ่งสามารถแสดงเนื้อหาที่หลากหลายได้หลายวิธีเพื่อดึงดูดความสนใจและการทำงานของผู้ใช้ที่มากขึ้น

ภาพที่ 5-44 การจัดแสดงและเผยแพร่เนื้อหา (Gao Shan, 2024)

สรุป

ทำการจัดการความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเซีย โดยสร้างรูปแบบรูปแบบการจัดการ APCE รูปแบบระดมทุน และแพลตฟอร์มข้อมูลของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังเซีย เพื่อสนับสนุนด้านการสืบทอด นวัตกรรม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนของศิลปะการตัดกระดาษ ผ่านการร่วมมือกันระหว่างภาคอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัย เราสามารถรวมทรัพยากรจากหลาย ๆ แหล่งเข้าด้วยกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อผลักดันด้านธุรกิจ ด้านการศึกษา และความเป็นสมัยใหม่ของศิลปะการตัดกระดาษ ผ่านรูปแบบการระดมทุน สามารถให้กลุ่มคนมากขึ้นมาติดตามและให้

ความสำคัญ ผ่านการสร้างและโปรโมทแพลตฟอร์มข้อมูล สามารถทำให้ศิลปะการตัดกระดาษได้รับการสืบสานแบบดิจิทัลและแพร่หลายอย่างกว้างขวาง ดึงดูดคนมากขึ้นมาติดตามและเข้าร่วมศิลปะการตัดกระดาษ

ในอนาคต ควรจะเจาะลึกรูปแบบการจัดการ APCE ดำเนินการระดมทุน และทำให้ฟังก์ชันของแพลตฟอร์มสมบูรณ์มากขึ้น ในระหว่างทางที่สำรวจเส้นทางการพัฒนาใหม่ของศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าศิลปะแบบดั้งเดิมนี้สามารถมีชีวิตชีวาแบบใหม่ในยุคสมัยใหม่ได้อย่างสมบูรณ์ ใช้เทคโนโลยีมาให้บริการศิลปะดั้งเดิมนี้เพื่อพัฒนาต่อไปในสมัยใหม่ ด้วยความพยายามเหล่านี้ วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นจะได้รับการอนุรักษ์และพัฒนาอย่างยั่งยืนมากขึ้น เพื่อทำให้เกิดความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความรุ่งเรืองทางศิลปะในประเทศจีนตลอดจนทั่วโลก

(Guang, 2015; "The History of Ningxia Hui Autonomous Region," 2009); Huang et al., 2021a; Huang et al., 2021; Liu et al., 2020; Liu, 2019; Ministry of Culture and Tourism of the People's Republic of China, 2021; Ningxia Hui Autonomous Region Regulation on the Protection of Intangible Cultural Heritage, Ningxia Hui Autonomous Region Department of Culture and Tourism, 2019; Ningxia Intangible Cultural Heritage Protection Center, 2018; Tao, 2012; Tao et al., 2013; Wang et al., 2021; Wang, 2008; Wang, 2015; Wang, 2006; Xi, 2019; Yang, 2021; Zhang et al., 2021; Zhou et al., 2021, 2022)

บทที่ 6

สรุปผล อภิปรายและคำแนะนำ

วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียเป็นส่วนประกอบสำคัญของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของหนึ่งเซีย ไม่เพียงแต่มีประวัติความยาวนานและวัฒนธรรมอันลึกซึ้งแล้ว ในขั้นตอนการสืบทอดและพัฒนาได้ผสมผสานกับองค์ประกอบสมัยใหม่ กลายเป็นรูปแบบศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ ถึงแม้การอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเซียในภูมิภาคหนึ่งเซียได้เห็นผลระดับหนึ่งแล้ว แต่ยังคงเผชิญกับความท้าทายมากมาย ในขณะที่ผู้วิจัยสำรวจการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย ได้ผสมผสานระหว่างพื้นฐานที่มีอยู่และความท้าทายที่ต้องเผชิญในตอนนี้ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษในหนึ่งเซียในภูมิภาคหนึ่งเซีย และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไปพร้อมกัน เพื่อสำรวจเส้นทางใหม่ในการอนุรักษ์และสืบทอดที่เหมาะสมกับอัตลักษณ์ของท้องถิ่น ที่ชื่อว่าการประยุกต์ใช้รูปแบบการจัดการ APCE และนี่ไม่เพียงแต่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากรัฐบาล สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย และองค์กรแล้ว ยังมีผู้คนจากสังคมทุกภาคส่วนที่รักการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ร่วมกันมีส่วนร่วมและให้การสนับสนุน และนอกจากนี้แล้ว ยังต้องใช้วิธีการเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่นเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาส่งเสริมการเผยแพร่และอิทธิพลของศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

สรุปผล

1. การวิจัยของวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ได้บรรลุวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

ในบทที่ 3 นี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับประวัติในการพัฒนาของศิลปะกระดาษตัดหนึ่งเซียจากห้องสมุดหนึ่งเซีย วารสารท้องถิ่น พิพิธภัณฑ์แห่งมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ และคลังข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และในขณะเดียวกันก็เก็บรวบรวมเอกสารจากฐานข้อมูลชาติจีนและเว็บไซต์ทางการของมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เพื่อเรียบเรียงข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการกระดาษตัดหนึ่งเซียในประเทศจีนอย่างเป็นระบบ และได้ศึกษาเทคนิครูปแบบลวดลายที่แตกต่างกัน และการผสมผสานกับหลายชาติพันธุ์ในระหว่างวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนวิธีการสืบทอดเช่นการสืบทอดแบบครอบครัว การสืบทอดแบบอาจารย์และลูกศิษย์ และวิธีการสืบทอดอื่น ๆ ซึ่งมีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และความหมายแฝงทางวัฒนธรรมที่

หลากหลาย รวมถึงคุณค่าของบรรพบุรุษ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความสำเร็จในระหว่างการอนุรักษ์และสืบ
ทอดการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

ในบทที่ 4 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สถานะปัจจุบันโดยรวมของผู้สืบทอดระดับชาติสอง
ท่าน และพื้นที่สืบทอดบางพื้นที่ การตัดกระดาษหนึ่งเซียมีการพัฒนาในช่วงปี ค.ศ. 2000 ถึง 2024
โดยมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงที่ไม่แน่นอน โดยเฉพาะระหว่างปี ค.ศ. 2020 ถึง 2024 ซึ่งได้รับ
ผลกระทบจากปัจจัยภายนอก การตัดกระดาษหนึ่งเซียได้รับรางวัลมากมาย แต่โดยรวมแล้วมีแนวโน้ม
ที่ลดลง ผู้ที่ทำงานด้านการตัดกระดาษจำนวนมากเลิกทำงานอื่นเพื่อยังชีพ มีเพียงผู้สืบทอดจำนวน
น้อยที่ยังคงรักษาสถานะเดิมไว้ โดยผู้สืบทอดส่วนใหญ่ดำรงชีวิตอย่างลำบากเป็นพิเศษ เพื่อจะอนุรักษ์
และพัฒนารูปแบบศิลปะดั้งเดิมนี้ได้ดียิ่งขึ้น ต้องเสริมสร้างการฝึกอบรมและสนับสนุนแก่ผู้สืบทอด
เพิ่มความเข้าใจและความสนใจของสาธารณชนที่มีต่อวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย และใน
ขณะเดียวกันก็ต้องสำรวจเส้นทางการพัฒนานใหม่ เพื่อปรับให้เข้ากับความต้องการของสังคมยุค
ปัจจุบัน

ในบทที่ 5 ได้แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมภาคปฏิบัติเกี่ยวกับวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย
ในประเทศไทยและประเทศจีน รวมถึงการร่วมมือและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับชุมชน โรงเรียน
องค์กรสังคมและบริษัทต่าง ๆ และได้ดำเนินการปฏิบัติในระดับนานาชาติ และการรวบรวมทฤษฎีการ
บริหารจัดการ APCE เพื่อพิสูจน์ถึงความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ APCE ใน
กระบวนการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซียให้มีความเป็นไปได้ ความพยายาม
เหล่านี้เป็นการสนับสนุนการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย ส่งเสริมความ
เจริญรุ่งเรืองอย่างต่อเนื่องของการตัดกระดาษหนึ่งเซียในยุคใหม่

2. ผ่านการวิจัยของวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ผลลัพธ์ที่คาดหวังของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ ตั้งเนื้อหาข้างดังนี้

ด้วยการจัดเรียงและสรุปวิวัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เทคนิค รูปแบบการตกแต่ง วิธีการ
สืบทอด ลักษณะทางศิลปะและวัฒนธรรมและคุณค่าของคนรุ่นก่อนของการตัดกระดาษหนึ่งเซีย เรา
สามารถเห็นความสำเร็จของการตัดกระดาษหนึ่งเซียในการอนุรักษ์และสืบทอดได้อย่างชัดเจน และ
ผ่านการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้เรียบเรียงสถานการณ์ปัจจุบันโดยรวมของผู้สืบทอดระดับชาติสองคนและ
การพัฒนาของแต่ละภูมิภาค ตลอดจนปัญหาและเหตุผลที่มีอยู่ในการพัฒนาการตัดกระดาษของห
หนึ่งเซียในปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้สร้างรูปแบบการจัดการความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรม
กับมหาวิทยาลัยของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย และดำเนินกิจกรรมเชิงปฏิบัติบางอย่าง ซึ่ง
พิสูจน์ให้เห็นถึงความเป็นไปได้และการพัฒนาที่ยั่งยืนของรูปแบบนี้ในการอนุรักษ์และพัฒนา
วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเซีย

ในส่วนที่ไม่ได้บรรลุวัตถุประสงค์ มีดังนี้ :

รูปแบบการจัดการ APCE ของการตัดกระดาดาหนึ่งเซียยังไม่บรรลุผลทั้งหมด การผสมผสานวัฒนธรรมการตัดกระดาดาแบบดั้งเดิมเข้ากับชีวิตความเป็นอยู่ของปัจจุบันต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นระบบมากขึ้น ถึงแม้มีการพยายามลองนำศิลปะการตัดกระดาดาเข้ากับชีวิตสมัยใหม่ เช่น วิธีการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เป็นต้น แต่ระดับและผลลัพธ์ที่ได้จากการผสมผสานแบบนี้ยังไม่เพียงพอที่จะบรรลุเป้าหมายในรูปแบบการจัดการ APCE

การดำเนินการในส่วนภาคปฏิบัติไม่ได้บรรลุผลสำเร็จในทุกรายละเอียด เช่น ดำเนินการระดมทุน การสร้างดิจิทัลของการตัดกระดาดาหนึ่งเซีย และการรวบรวมฐานข้อมูล

หลังจากนี้ต้องดำเนินการในส่วนภาคปฏิบัติจนสำเร็จ เพื่อพิสูจน์ความยั่งยืนในรูปแบบการจัดการ APCE ของการตัดกระดาดาหนึ่งเซีย

3. วัฒนธรรมการตัดกระดาดาหนึ่งเซียได้แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะและคุณค่าอันเป็นเอกลักษณ์ในสังคมปัจจุบัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ศิลปะการตัดกระดาดาหนึ่งเซียมีเอกลักษณ์ด้านภูมิภาคและเอกลักษณ์ด้านชาติพันธุ์อันลึกซึ้ง ไม่เพียงแต่เป็นผลิตภัณฑ์จากชีวิตทางวัตถุเท่านั้น และยังเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตทางจิตวิญญาณ สะท้อนให้เห็นถึงด้านการใช้งานได้จริงและยังมีความสวยงามอีกด้วย รูปแบบศิลปะนี้ฝังลึกไว้ในพื้นที่ของหนึ่งเซีย สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตและสุนทรียภาพที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนและผสมผสานกันของวัฒนธรรมอันหลากหลายในพื้นที่นั้น

2) ช่างศิลป์การตัดกระดาดาหนึ่งเซียไม่เพียงแต่มีพื้นฐานของวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม อีกทั้งมีการสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรม และยังมีแนวโน้มที่จะสื่อสารและแลกเปลี่ยนกับจิตรกรท่านอื่น ๆ ทำให้ศิลปะแบบดั้งเดิมนี้อาจมีชีวิตชีวา เช่น ในส่วนที่ 3 ของบทที่ 5 ผู้วิจัยพยานักศึกษาสาขาอาอนิเมชันจากมหาวิทยาลัยชนชาติภาคเหนือไปเรียนรู้วัฒนธรรมการตัดกระดาดาหนึ่งเซียที่เวิร์กช็อปมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ นำการตัดกระดาดาผสมผสานอย่างมิดชิดกับอนิเมชัน ส่งเสริมให้มีการผสมผสานทักษะดั้งเดิมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ากันอย่างลงตัว สะท้อนเห็นถึงการผสมผสานที่สมบูรณ์แบบระหว่างศิลปะแบบดั้งเดิมและองค์ประกอบใหม่สมัยอย่างลงตัว

3) ด้วยกิจกรรมที่จัดขึ้นในประเทศไทยที่ผู้วิจัยแสดงในบทที่ 5 ทำให้ศิลปะแบบดั้งเดิมนี้ได้ก้าวไปสู่โลกสากล คนไทยที่เข้าร่วมกิจกรรมรวมถึงผู้ที่เกษียณอายุ นักศึกษา และเยาวชนต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมการตัดกระดาดาหนึ่งเซียที่ผู้วิจัยจัดขึ้น พวกเขาได้รับรู้และเข้าใจถึงทักษะและนัยยะทางวัฒนธรรมของการตัดกระดาดาหนึ่งเซีย พวกเขาแสดงความยินดีที่ได้ร่วมสนุกและเรียนรู้ศิลปะดั้งเดิมบางอย่างนี้ และนี่ไม่เพียงแต่เพิ่มชื่อเสียงระดับสากลของการตัดกระดาดาหนึ่งเซีย แต่ยังส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและความเข้าใจร่วมกัน

จากการวิจัยในบทที่ 1 ถึงบทที่ 5 ผู้วิจัยได้เรียนรู้วิธีการวิจัยอย่างเป็นระบบ นำเสนอ แนวคิดรูปแบบการจัดการ APCE ของการตัดกระดาษของหนังสือ เพื่อรวบรวมทรัพยากรต่าง ๆ ของ สังคม โดยเสนอรูปแบบการระดมทุน จัดตั้งคลังข้อมูล และดำเนินกิจกรรมภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง สุดท้ายนี้ได้เสนอรูปแบบการจัดการ APCE ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังสือ เพื่อแก้ไขปัญหาที่มี อยู่ในสถานการณ์ปัจจุบันของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังสือ เพื่อส่งเสริมการสืบทอดและการ พัฒนาของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังสือ และเพิ่มความยั่งยืนและอิทธิพล วัฒนธรรมการตัด กระดาษหนังสือแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์อันหลากหลายและคุณค่าอันลึกซึ้งในสังคมปัจจุบัน ไม่ เพียงแต่มีส่วนช่วยในการสืบทอดและการพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิม ยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม เพิ่มความมั่นใจทางวัฒนธรรม และส่งเสริมการพัฒนาของมรดกทาง วัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ เป็นต้น

อภิปราย

1. การอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบการระดมทุนของวัฒนธรรมการตัดกระดาษของหนังสือ

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการระดมทุนมาแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเงินทุนและทรัพยากรใน กระบวนการอนุรักษ์และสืบสานศิลปะการตัดกระดาษหนังสือ รูปแบบการระดมทุนเป็นการรวบรวม เงินทุนและทรัพยากรจากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อสนับสนุนในการอนุรักษ์ สืบสาน และส่งเสริม งานศิลปะการตัดกระดาษหนังสือ การระดมทุนสามารถช่วยในการระดมเงินทุนสำหรับโครงการและ กิจกรรมต่าง ๆ ของศิลปะการตัดกระดาษหนังสือ เช่น การฝึกอบรมจิตรกร การจัดนิทรรศการและ จัดงานอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม การระดมทุนสามารถกระตุ้นให้ประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนังสือ และเสริมสร้างความรู้และความสนใจของสังคมที่มี ต่อศิลปะการตัดกระดาษหนังสือ การมีส่วนร่วมนี้ไม่เพียงแต่การสนับสนุนทางการเงินเท่านั้น แต่ยัง รวมถึงการมีส่วนร่วมของอาสาสมัคร การเผยแพร่ข้อมูล และการโปรโมทบนสื่อสังคมออนไลน์อีกด้วย การระดมทุนยังสามารถส่งเสริมการผสมผสานศิลปะการตัดกระดาษหนังสือกับตลาด พัฒนาและโปร โมทผลิตภัณฑ์วัฒนธรรมที่มีนวัตกรรม เพื่อขยายมูลค่าทางการค้าและศักยภาพทางการตลาดของ ศิลปะการตัดกระดาษหนังสือ

2. การอภิปรายเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างศิลปะการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมกับสื่อใหม่

ในระหว่างการทำเนิการสร้างแพลตฟอร์มข้อมูลการตัดกระดาษหนังสือของงานวิจัยนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือระหว่างศิลปะการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมกับสื่อใหม่ ซึ่งเป็นการผสม

รวมระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ มีคุณค่าอันสำคัญในการสร้างสรรค์และเผยแพร่ วัฒนธรรม ศิลปะการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมในฐานะรูปแบบศิลปะโบราณชนิดหนึ่ง สามารถขยาย และเผยแพร่ได้หลากหลายด้านผ่านการผสมผสานร่วมกับสื่อใหม่ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล สามารถทำให้ ศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งเดียวแบบดั้งเดิมถูกอนุรักษ์และนำเสนอในรูปแบบดิจิทัล เพิ่มความยั่งยืน และการสืบทอดในยุคดิจิทัล สื่อใหม่ยังสามารถส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือระหว่างจิตรกร การตัดกระดาษ ทั้งในและระหว่างภูมิภาคต่าง ๆ ผลักดันการสร้างสรรค์งานศิลปะให้มีนวัตกรรม และความหลากหลายมากยิ่งขึ้น การร่วมมือระหว่างการตัดกระดาษแบบดั้งเดิมกับสื่อใหม่ไม่เพียงช่วย สืบทอดและนำนวัตกรรมสู่วัฒนธรรมดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังขยายอิทธิพลและกลุ่มผู้เป้าหมาย ส่งเสริม การพัฒนาและการแพร่กระจายศิลปะการตัดกระดาษในสังคมร่วมสมัยอีกด้วย

3. การอภิปรายเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการ APCE ของวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเดียว

ความสร้างสรรค์ของงานวิจัยนี้อยู่ที่การสร้างรูปแบบการจัดการใหม่สำหรับการอนุรักษ์และ สืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเดียว ด้วยสถานการณ์การพัฒนา ปัญหาที่เผชิญและรูปแบบการ จัดการในปัจจุบัน ได้มีการใช้รูปแบบการจัดการ APCE โดยนำเสนอแนวทางการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในทุกภาคส่วนผ่านรูปแบบการผสมผสานระหว่างภาคอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัย เพื่อ ใช้ในการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเดียว และดึงดูดประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมใน กระบวนการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเดียวมากขึ้น เสริมสร้างแนวคิดการ พัฒนาในปัจจุบัน และเพิ่มพลังใหม่ให้กับการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมงานฝีมือดั้งเดิม งานวิจัยนี้ ใช้ทฤษฎีการจัดการความรู้และทฤษฎีการพัฒนาที่ยั่งยืนในการสร้างและนำเสนอรูปแบบการจัดการ APCE ซึ่งเป็นการสร้างทางเลือกใหม่ให้กับการสืบทอดสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเดียว และ ยังเป็นการเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและความครอบคลุมของการวิจัยอีกด้วย ตลอดจนให้การ สนับสนุนทางทฤษฎีและแนวทางปฏิบัติที่มีประโยชน์สำหรับการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัด กระดาษหนึ่งเดียว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมในอนาคต

นำการตัดกระดาษหนึ่งเดียวมาเป็นตัวเชื่อมวัฒนธรรมระหว่างจีนและไทย สามารถเพิ่ม ความเข้าใจและมิตรภาพระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศ และส่งเสริมการอนุรักษ์และสืบทอด วัฒนธรรมดั้งเดิม ปี ค.ศ. 2025 เป็นปีครบรอบ 50 ปี ที่ประเทศจีนและประเทศไทยได้สร้าง ความสัมพันธ์ที่ตึกัน นี่เป็นเหตุการณ์สำคัญในการผสมผสานและแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และจัด

กิจกรรมแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมไทย-จีนในปี 2025 ภายใต้หัวข้อ "มิตรภาพยาวนาน — ประเทศจีน และประเทศไทยได้สร้างความสัมพันธ์ที่ติดรอบ 50 ปี" โดยใช้การตัดกระดาษหนึ่งชิ้นเป็นสื่อ ผ่านการจัดนิทรรศการศิลปะการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นร่วมกัน การจัดกิจกรรมเทศกาลแลกเปลี่ยน วัฒนธรรมและการแลกเปลี่ยนและวิจัยทางวิชาการ สามารถช่วยให้ประชาชนทั้งสองประเทศเข้าใจ มรดกทางวัฒนธรรมของกันและกันมากขึ้น และเสริมสร้างอิทธิพลและแรงดึงดูดของศิลปะการตัด กระดาษหนึ่งชิ้น การทำแบบนี้ไม่เพียงแต่ทำให้การตัดกระดาษหนึ่งชิ้นแพร่หลายไปในทั้งสอง ประเทศ แต่ยังส่งเสริมความร่วมมือและพัฒนาทางวัฒนธรรมระหว่างไทย-จีนในระยะยาว รวมถึงการ ปกป้องและสืบสานมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ล้ำค่านี้ร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผสมผสานงานตัดกระดาษหนึ่งชิ้นกับผลิตภัณฑ์เชิงธุรกิจ

เนื่องจากตลาดของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นในปัจจุบันมีขนาดเล็กและมีความต้องการไม่ มาก ผู้วิจัยจึงขอแนะนำให้ผสมผสานการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นกับผลิตภัณฑ์เชิงธุรกิจ เพื่อเป็นการ ผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมเข้ากับตลาดสมัยใหม่ โดยธุรกิจสามารถร่วมมือกับผู้สืบทอดการตัดกระดาษ โดยนำองค์ประกอบของการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นมาผสมผสานในการออกแบบผลิตภัณฑ์ เช่น บรรจุ ภัณฑ์ ของตกแต่งบ้าน เสื้อผ้าแฟชั่นและผลิตภัณฑ์เชิงวัฒนธรรม เพื่อยกระดับมูลค่าทางวัฒนธรรม และความเป็นเอกลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ การใช้วิธีการนี้ ไม่เพียงแต่จะเพิ่มนัยยะทางวัฒนธรรมให้กับ ผลิตภัณฑ์ของธุรกิจและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันในตลาดแล้ว แต่ยังสามารถสร้าง แพลตฟอร์มการสร้างสรรค์ใหม่และแหล่งรายได้ให้กับผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นอีกด้วย นอกจากนี้ ธุรกิจยังสามารถสนับสนุนกิจกรรมทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น เพื่อ ส่งเสริมวัฒนธรรมนี้ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น พร้อมกับเพิ่มความรู้จักในแบรนด์และสร้างภาพลักษณ์ความ รับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งความร่วมมือในรูปแบบนี้จะช่วยในการอนุรักษ์และสืบสานศิลปะการตัด กระดาษหนึ่งชิ้น รวมถึงส่งเสริมการสร้างสรรค์และพัฒนาวัฒนธรรมดั้งเดิมอีกด้วย

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์การตัดกระดาษหนึ่ง ชิ้น

ควรเสริมสร้างความรับผิดชอบทางสังคมของประชาชนในการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรม โดยเผยแพร่ความสำคัญของการอนุรักษ์มรดกนี้ผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อเพิ่มการรับรู้และ ความเคารพต่อวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นในสาธารณชน เน้นการฝึกอบรมทักษะในการตัด กระดาษหนึ่งชิ้นสำหรับกลุ่มต่าง ๆ (เช่น ผู้พิการ ผู้เกษียณอายุ เป็นต้น) เพื่อเสริมทักษะในการตัด กระดาษ ซึ่งสามารถเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และยังสามารถหารายได้ผ่านงานฝีมือ เพื่อสร้างคุณค่าใน ตัวเองอีกด้วย และในขณะเดียวกัน จัดตั้งสถาบันอบรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นและของที่ระลึก ทางการท่องเที่ยวสำหรับประชาชนทั่วไป เพื่อเสริมสร้างความเชี่ยวชาญในศิลปะตัดกระดาษหนึ่งชิ้น และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาด สร้างช่องทางการขายทางออนไลน์และออฟไลน์ เพื่อใช้

ในการขายและแสดงผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมตัดกระดาษหนึ่งชิ้นในงานแสดงสินค้าศิลปะแบบดั้งเดิม ตลาดศิลปะหัตถกรรมและสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในรูปแบบผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมนี้ ส่งเสริมยอดขายของผลิตภัณฑ์ กระตุ้นความกระตือรือร้นในวัฒนธรรมตัดกระดาษหนึ่งชิ้นของพวกเขา เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสังคมทุกภาคส่วนในการปกป้องและสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้นี้ไปในระยะยาว

บรรณานุกรม

- Bai, N. (2016). Thinking about the sustainable development of intangible cultural heritage. *China Market*, 154-155.
- Cao, X. (2021). Research on the innovative education mode of production, teaching and research cooperation in Shaoxing textile industry. *Textile industry and technology*, 191-192.
- Dong, C. (2018). A study of the productive protection of Ningxia folk paper-cutting. *Fine arts literature*, 197-198.
- Fan, Y., & Cheng, P. (2022). Research on the sustainable development model of intangible cultural heritage in the integration of production and education. *Daguan*, 102-104.
- Guang, J. (2015). Inheritance and Promotion of National Traditional Crafts - Paper Cutting Art. *New Campus: Reading Edition*(1).
- Guo, H. (2016a). Digital protection of Ningxia Hui paper-cutting art. *Art and technology*, 50.
- Guo, H. (2016b). Redesigning Ningxia Hui paper-cutting art in public art. *Chizi*, 70.
- Han, Q., & Zhu, X. (2021). Main models and considerations of production, teaching and research cooperation in universities. *Journal of Multimedia and Network Teaching*, 108-111.
- The History of Ningxia Hui Autonomous Region. (2009). *State Council Information Office of the People's Republic of China*.
<http://www.scio.gov.cn/ztk/dtzt/04/08/4/Document/391871/391871.htm>
- Huang, J., Zhang, X., Wang, J., Huang, Q., Ren, Q., & Chen, J. (2021). Prevalence and Correlates of Anxiety Symptoms among Chinese College Students during the COVID-19 Pandemic: A Systematic Review and Meta-Analysis. *Frontiers in Psychiatry*, 12. <https://doi.org/10.3389/fpsy.2021.625284>
- Huang, Q., Zhang, X., Wang, J., Huang, J., & Ren, Q. C., J. (2021). Prevalence and Correlates of Insomnia among Chinese College Students during the COVID-19 Pandemic: A Systematic Review and Meta-Analysis. *Frontiers in Psychiatry*, 12.

<https://doi.org/10.3389/fpsy.2021.640010>

- Jiang, Z., Ji, Y., Zhang, H., & Wu, B. (2022). Exploration of the sustainable development path of Jin embroidery under the new cultural ecology. *Journal of clothing*, 242-248,255.
- Li, S. (2022). Research on the integration and development of cultural industry and intangible cultural heritage under the digital economy background. *China Nationalities Expo*, 102-104.
- Liu, Y., Wang, J., Huang, J., Zhang, X., & Chen, J. (2020). Analyzing the Impact of COVID-19 on Mental Health Status of Chinese College Students. *Journal of the Chinese Medical Association*, 83(4), 1-6. <https://doi.org/10.1097/JCMA.0000000000000284>
- Lu, P. (2009). Revitalization of Handicrafts and Productive Protection of Intangible Cultural Heritage. *Journal of South-Central University for Nationalities*, 29(4), 4-5.
- Ma, Q. (2016). *Study on the Intangible Cultural Heritage and Industrialization of Hui Folk Paper Cutting Art in Ningxia*. Minzu University of China Press.
- Ningxia Hui Autonomous Region Regulation on the Protection of Intangible Cultural Heritage. Ningxia Hui Autonomous Region Department of Culture and Tourism. (2020). https://whhlyt.nx.gov.cn/zwgk/fdzdgnr/flfg/202212/t20221214_3888644.html
- Ningxia Intangible Cultural Heritage Protection Center. (2011). *Research on Intangible Cultural Heritage in Ningxia*. Yellow River Publishing Media Group.
- Pan, K. (2017). The application of Ningxia folk art symbols in environmental design. *Building materials and decoration*, 93-94.
- Shen, D. (2007). Farmer Zhang Lixue "cuts off" the blank space of Ningxia dyeing paper-cutting. *Ningxia Daily*, 1.
- State Council Office. (2005). Opinions of the State Council Office on Strengthening the Protection of China's Intangible Cultural Heritage *China Government Network*. http://www.gov.cn/zhengce/content/2008-03/28/content_5937.htm
- Su, X. (2016). Hui colored paper-cutting and the Silk Road exchange--taking Haiyuan County, Ningxia as an example. *Tongxing*, 497-498.
- Tang, B., & Chen, F. (2020). Research on the current situation of production, teaching

- and research cooperation. *Guangxi Quality Supervision and Management Bulletin*, 190-191.
- Tao, Y. (2012). *List of Intangible Cultural Heritage in Ningxia*. Yellow River Publishing Media Group.
- Tao, Y., Jin, Z., & Lei, K. (2013). *Collection of Essays on Intangible Cultural Heritage in Ningxia*. Yellow River Publishing Media Group.
- United Nations Educational, & Scientific and Cultural Organization. (2021). Intangible Cultural Heritage and Sustainable Development (L. Zhang, Trans.). *Folk Culture Forum*.
- United Nations World Commission on Environment and Development. (1997). *Our Common Future* (Z. J. Wang & J. K. Ke, Trans.). Jilin People's Publishing House.
- Wang, J., Li, Y., Huang, J., & Ren, Q. (2021). The Impact of the COVID-19 Pandemic on Online Learning: A Study of Chinese College Students. *Journal of Medical Internet Research*, 23(7). <https://doi.org/10.2196/28980>
- Wang, L. (2008). Ningxia Hui paper-cutting art and its inheritance. *Ningxia social sciences*, 135-136.
- Wang, M. (2015). Inheritance of Paper Cutting Art and Promotion of National Culture. *Education*(9).
- Wang, W. (2006). *Introduction to Intangible Cultural Heritage*. Culture and Art Publishing House.
- Wen, J. (2017). On the inheritance and protection of Ningxia folk paper-cutting art. *Art evaluation*, 32-34.
- Xi, M. (2019). *Annual Research Report on China's Intangible Cultural Heritage and Industrial Development*. Economic Publishing House.
- Yang, L. (2019). Analysis of the stylistic expression in the inheritance of Ningxia Hui paper-cutting. *Art appreciation*, 229-230.
- Yang, Q. (2021). The "living" inheritance and innovation of Ningxia Longde paper-cutting under the rural revitalization. *Chinese ethnic art*, 23-27.
- Ying, Z. (2021). An analysis of the relationship between Ningxia Longde paper-cutting and cultural and creative design. *Western Leather*, 136-137.
- Zhang, X., Wang, J., Huang, J., Huang, Q., Ren, Q., & Chen, J. (2021). Prevalence and Risk

Factors of Depressive Symptoms among Chinese College Students during the COVID-19 Pandemic: A Systematic Review and Meta-Analysis. *Frontiers in Psychiatry*, 12. <https://doi.org/10.3389/fpsyt.2021.638901>

Zhang, Y. (2019). The process of introducing Ningxia paper-cutting art to the outside world. *Journal of Ningxia Normal University*, 91-93.

Zhou, J., Feng, L., Xu, H., & Wang, J. (2021). The Influence of the COVID-19 Pandemic on Online Learning Engagement and Academic Performance: A Cross-Cultural Study of Chinese and American College Students. *Frontiers in Psychology*, 12. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2021.711579>

Zhou, J., Feng, L., Xu, H., & Wang, J. (2022). The Relationship between Social Support and Psychological Distress among Chinese College Students during the COVID-19 Pandemic: The Mediating Role of Resilience. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(1), 329. <https://doi.org/10.3390/ijerph19010329>

Zhou, Q. (2022). The application of Ningxia Hui paper-cutting art in illustration. *Chemical fiber and textile technology*, 192-193.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือวิจัย

แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

แบบสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง

หัวข้อคุณลักษณะเรื่อง วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น : การบริหารจัดการการอนุรักษ์และสืบทอด
ภายใต้รูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่าง มหาวิทยาลัย ภาคอุตสาหกรรมศิลป์และชุมชน
Gao Shan 63810016

สาขาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งในการทำ
คุณลักษณะ สาขาการบริหารศิลปะและวัฒนธรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จัดทำ
ขึ้นเพื่อใช้ในการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องระหว่างข้อความและวัตถุประสงค์ของ
งานวิจัย ซึ่งเป็นการศึกษาพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เทคนิคการผลิต รูปแบบลวดลายการตัด
กระดาษหนึ่งชิ้น รูปแบบและสถานการณ์ปัจจุบันการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น
บูรณาการการอนุรักษ์และการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นกับมหาวิทยาลัยและ
ภาคอุตสาหกรรมเพื่อสร้างรูปแบบการจัดการใหม่

2. แบบสัมภาษณ์นี้ใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม
จำนวน 13 คน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) กลุ่มที่ 1 ผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นระดับชาติ จำนวน 2 คน

- Tian Yanlan

- Fu Zhao'e

2) กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน 2 คน

- Wan ผู้อำนวยการฝ่ายบริการสาธารณะและมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของกรมวัฒนธรรม
และการท่องเที่ยวหนึ่งชิ้น

- Han Xiaoli นักวิจัยแผนกมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ ศูนย์วัฒนธรรมตำบลผิงหัว

3) กลุ่มที่ 3 นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย จำนวน 3 คน

- รองศาสตราจารย์ Su Guanyuan มหาวิทยาลัย Northern Minzu University

- ศาสตราจารย์ Wang Shengze มหาวิทยาลัย Ningxia University

- รองศาสตราจารย์ Liu Zhiwei วิทยาลัย Ningxia Vocational and Technical College

4) กลุ่มที่ 4 ผู้นำภาคธุรกิจในท้องถิ่น จำนวน 3 คน

- Liu Guoxiang ประธานกรรมการบริษัท Ningxia Qiya Food Technology Co., Ltd.

- Xie Dongyang ผู้จัดการบริษัท Ningxia Milu Winery Co., Ltd.

- Zhang Weili ประธานกรรมการบริษัท Ningxia Guyuan Lihua Starch Co., Ltd.

5) กลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชนในท้องถิ่น จำนวน 3 คน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) มีเกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การคัดออกดังต่อไปนี้

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 1 เป็นผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเขียนระดับชาติ มีประสบการณ์ทำงานตัดกระดาษมากกว่า 20 ปี

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 2 เป็นเจ้าหน้าที่รัฐจากหน่วยงานของรัฐ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเขียนมานานกว่า 10 ปี และมีประสบการณ์ด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 3 เป็นนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย มีประสบการณ์การวิจัยด้านการอนุรักษ์การตัดกระดาษหนึ่งเขียนมากกว่า 5 ปี

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 4 เป็นผู้นำภาคธุรกิจในท้องถิ่น ที่สามารถให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการตัดกระดาษหนึ่งเขียนที่จับต้องไม่ได้ของหนึ่งเขียน และเต็มใจที่จะอุทิศตนเพื่องานอนุรักษ์และสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งเขียน

ผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 5 เป็นผู้นำชุมชนที่คุ้นเคยกับกิจกรรมการตัดกระดาษหนึ่งเขียน และมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการตัดกระดาษหนึ่งเขียนมากกว่า 10 ปี

โดยใช้เกณฑ์การคัดออก ดังนี้

ไม่สามารถเข้าร่วมการสัมภาษณ์หรือไม่สามารถตอบคำถามในแบบสัมภาษณ์ได้อย่างชัดเจน

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาลักษณะงานศิลปะ พัฒนาการทางประวัติศาสตร์รูปแบบลวดลาย และรูปแบบการสืบทอดของการตัดกระดาษหนึ่งเขียน

2) เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในการสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเขียนของผู้สืบทอดระดับชาติและระดับท้องถิ่น ข้อดีและข้อจำกัดของรูปแบบการพัฒนาของผู้สืบทอดระดับชาติ ตลอดจนปัญหาและสาเหตุในกระบวนการพัฒนา

3) เพื่อสร้างสรรค์รูปแบบการอนุรักษ์สืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเขียนภายใต้รูปแบบความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม

4. โครงสร้างแบบสัมภาษณ์

จำนวนคำถามในแบบสัมภาษณ์กำหนดไว้ที่ 5-6 ข้อคำถาม โดยเป็นคำถามปลายเปิด ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์ ข้อคำถาม และข้อเสนอแนะ

5. วิธีการเข้าถึงและการเก็บข้อมูล:

การสัมภาษณ์นี้ดำเนินการสัมภาษณ์ผ่านการถ่ายภาพ การบันทึกวิดีโอ และการบันทึกเสียง โดยได้รับความยินยอมจากผู้ให้สัมภาษณ์ และผสมผสานกับวิธีการสัมภาษณ์ทางออนไลน์รูปแบบ อินเทอร์เน็ตหรือโทรศัพท์สำหรับผู้ให้สัมภาษณ์ที่ไม่สะดวกเดินทาง

6. เกณฑ์การประเมิน

ขอให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าแต่ละประเด็นต่อไปนี้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่ โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องการประเมินโดยกำหนดค่าคะแนนแบบมาตราส่วนประเมินค่า แสดงค่า 3 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

- ระดับ 1 หมายถึง **เห็นด้วย** ว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้
- ระดับ 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ** ว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้
- ระดับ -1 หมายถึง **ไม่เห็นด้วย** ว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้

7. หากผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับข้อคำถาม สามารถบันทึกได้ในช่องข้อเสนอแนะ

จึงเรียนมาเพื่อใคร่ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณท่านล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

Mr. Gao Shan

e-mail: 405683661@qq.com

แนวประเด็นข้อคำถาม					
สำหรับผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 1 ผู้สืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นระดับชาติ					
ลำดับ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1.	ลักษณะเฉพาะและรูปแบบวิธีการสืบทอดการกระดาษตัดหนึ่งชิ้นเป็นอย่างไร				
2.	เทคนิคการผลิต รูปแบบการตกแต่ง และการเปลี่ยนแปลงของวิธีการสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นเป็นอย่างไร				
3.	คุณเผชิญกับอุปสรรคและการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างในการสืบทอดการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น				
4.	สาเหตุที่ทำให้เกิดอุปสรรคและการเปลี่ยนแปลงในช่วงต้นคืออะไรและอย่างไร				
5.	คุณมีข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นอย่างยิ่งนี้อย่างไร				
6.	กิจกรรมความร่วมมือที่เกี่ยวข้องกับการตัดกระดาษหนึ่งชิ้นมีอะไรบ้างและมีรูปแบบความร่วมมืออย่างไร				

แนวประเด็นข้อคำถาม					
สำหรับผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่รัฐ					
ลำดับ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1.	ลักษณะเฉพาะและรูปแบบวิธีการสืบทอดการกระตาดตต หนึ่งเซี่ยเป็นอย่างไร				
2.	ภาพรวมของการกระตาดตตหนึ่งเซี่ยในปัจจุบันเป็นอย่างไร				
3.	การพัฒนาการกระตาดตตหนึ่งเซี่ยในปัจจุบันมีอุปสรรคและ ความท้าทายอะไรบ้างและอย่างไร				
4.	คุณมีคิดเห็นอย่างไรต่อการส่งเสริมและสนับสนุนผู้คนจาก ทุกสาขาอาชีพให้มีส่วนร่วมในการสืบทอดและพัฒนา วัฒนธรรมการตตกระตาดตหนึ่งเซี่ย				
5.	มาตรการของภาครัฐในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตในการ ส่งเสริมคุณค่าทางวัฒนธรรมและมูลค่าทางเศรษฐกิจของ วัฒนธรรมการตตกระตาดตหนึ่งเซี่ยเป็นอย่างไร				
6.	ภาครัฐมีคำแนะนำอย่างไรสำหรับนักอนุรักษ์และผู้สืบทอด วัฒนธรรมการตตกระตาดตหนึ่งเซี่ย				
7.	ในฐานะเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ คุณมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับบทบาทของผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพในการ อนุรักษ์และพัฒนาวัฒนธรรมการตตกระตาดตหนึ่งเซี่ย				

แนวประเด็นข้อคำถาม					
สำหรับผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 3 นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย					
ลำดับ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1.	การสืบทอดและพัฒนาการกระตาดตตหงเชียงในปัจจุบันมีอุปสรรคและความท้าทายอะไรบ้างและอย่างไร				
2.	มหาวิทยาลัยควรมีบทบาทในการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตตหงเชียงอย่างไร				
3.	รูปแบบวิธีการใดที่สามารถส่งเสริมอิทธิพลและคุณค่าของวัฒนธรรมการตตหงเชียง				
4.	คุณมีข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการสร้างฐานข้อมูลของการตตหงเชียง				
5.	การสร้างฐานข้อมูลของการตตหงเชียงจะมีบทบาทอย่างไรต่อการอนุรักษ์และพัฒนาการตตหงเชียง				

แนวประเด็นข้อคำถาม					
สำหรับผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 4 ผู้นำภาคธุรกิจในท้องถิ่น					
ลำดับ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1.	การพัฒนาการกระตาดตหนึ่งเซียในปัจจุบันมีอุปสรรคและความท้าทายอะไรบ้างและอย่างไร				
2.	ภาคธุรกิจควรมีบทบาทและความรับผิดชอบอย่างไรต่อการอนุรักษ์และสืบหวัดวัฒนธรรมการตกระตาดตหนึ่งเซีย				
3.	รูปแบบวิธีการบูรณาการการอนุรักษ์และสืบหวัดวัฒนธรรมการตกระตาดตหนึ่งเซียกับการพัฒนาของสังคมยุคใหม่ควรเป็นอย่างไร				
4.	คุณมีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับการผสมผสานระหว่างธุรกิจของคุณกับการตกระตาดตหนึ่งเซีย				
5.	ภาคธุรกิจ โดยเฉพาะบริษัทของคุณมีอิทธิพลแบบใดต่อการอนุรักษ์และสืบหวัดวัฒนธรรมการตกระตาดตหนึ่งเซีย				

แนวประเด็นข้อคำถาม					
สำหรับผู้ให้ข้อมูลหลักกลุ่มที่ 5 ผู้นำชุมชนในท้องถิ่น					
ลำดับ	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ
		1	0	-1	
1.	ลักษณะเฉพาะและรูปแบบวิธีการสืบทอดการกระดาษตัด หนึ่งเขี่ยเป็นอย่างไร				
2.	ในความทรงจำ คุณประทับใจต่อกิจกรรมเกี่ยวกับการตัด กระดาษหนึ่งเขี่ยอะไรและอย่างไร				
3.	การสืบทอดและพัฒนาการกระดาษตัดหนึ่งเขี่ยในปัจจุบันมี อุปสรรคและความท้าทายอะไรบ้างและอย่างไร				
4.	ชุมชนควรมีบทบาทและความรับผิดชอบอย่างไรต่อการ อนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเขี่ย				
5.	ชุมชนควรสนับสนุนและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และสืบทอด วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเขี่ยอย่างไร				
6.	คุณคิดว่าทุกภาคส่วนของสังคมควรทำงานร่วมกันเพื่อ อนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเขี่ย อย่างไร				
7.	ในฐานะผู้นำชุมชน คุณมีข้อเสนอแนะอย่างไรสำหรับการ ประยุกต์ใช้ "การจัดการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย ภาคอุตสาหกรรมศิลป์และชุมชน" ในการอนุรักษ์และ พัฒนาวัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งเขี่ย				

ภาคผนวก ข
เอกสารราชการ

เลขที่ IRB4-205/2566

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย: G-HU 189/2566

โครงการวิจัยเรื่อง: วัฒนธรรมการตัดกระดาษหนึ่งชิ้น : การบริหารจัดการการอนุรักษ์และสืบทอด ภายใต้รูปแบบ
ความร่วมมือด้านการวิจัยระหว่าง มหาวิทยาลัย ภาควิชาศิลปกรรมศิลป์และชุมชน

หัวหน้าโครงการวิจัย: MR.SHAN GAO

หน่วยงานที่สังกัด: คณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลัก (งานนิพนธ์/ วิทยานิพนธ์/ ดุษฎีนิพนธ์):

รองศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ ตันยาภิรมย์ หน่วยงานที่สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์

วิธีทบทวน: Exemption Expedited Full board

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัย
ดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ ไม่มีการ
ล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	ฉบับที่ 1 วันที่ 16 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566
2. โครงการวิจัยฉบับภาษาไทย	ฉบับที่ 1 วันที่ 16 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 13 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 1 วันที่ 13 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566
5. แบบเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบบันทึกข้อมูล (Data Collection Form)
แบบสอบถาม หรือสัมภาษณ์ หรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	ฉบับที่ 1 วันที่ 16 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2566
6. เอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)	ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 11 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2566

วันที่หมดอายุ : วันที่ 11 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2567

(ดร.พิมลพรรณ เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สำหรับโครงการวิจัย ระดับบัณฑิตศึกษา และระดับปริญญาตรี
ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

**หมายเหตุ การรับรองนี้มีรายละเอียดตามที่ระบุไว้ด้านหลังเอกสารรับรอง **

Journal of Modern Learning Development

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้อสมัยใหม่

บกจ.พัฒนาการเรียนรู้อสมัยใหม่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190

โทร. 094-7095636 ID Line. teekapko

21 กุมภาพันธ์ 2567

เรื่อง ตอบรับการตีพิมพ์บทความ **Journal of Modern Learning Development**

เรียน **Gao Shan, Jantana Khochprasert and Chusak Suvimolstien**

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “การอนุรักษ์ การสืบทอด และการจัดการวัฒนธรรมการตัดกระดาษในหนังสือ ประเทศจีนภายใต้โมเดลความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรม-สถาบันการศึกษา” เพื่อลงตีพิมพ์บทความใน Journal of Modern Learning Development ISSN 2673-074X (Print) E-ISSN 2697-455X (Online) ซึ่งอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2 โดยการรับรองของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย ตั้งแต่ 1 มกราคม 2563 – 31 ธันวาคม 2567 กองบรรณาธิการได้เสนอบทความต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (Peer Review) พิจารณาตรวจแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ก่อนตีพิมพ์นั้น

ในการนี้ กองบรรณาธิการขอแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความของท่านได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (Peer Review) จากสถาบันที่หลากหลาย และไม่ได้มาจากสถาบันเดียวกันกับผู้เขียนบทความเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะตีพิมพ์ใน Journal of Modern Learning Development ปีที่ 9 ฉบับที่ 8 ประจำเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2567

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ดร.ธีรรัตน์ กัปโก)

บรรณาธิการ Journal of Modern Learning Development

TCI กลุ่ม 2

<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/index>

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	Shan Gao
วัน เดือน ปี เกิด	21 May 1990
สถานที่เกิด	Ningxia, China
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	Yinchuan City, Ningxia, China
ตำแหน่งและประวัติการ ทำงาน	Teacher (North Minzu University)
ประวัติการศึกษา	North Minzu University (Yinchuan, China) Major fields of study : Fine Arts Degrees abbreviation : Master Years: from 2017.09 to 2020.07 Xi'an Academy of Fine Arts (Xi'an, China) Major fields of study: Art History Degrees abbreviation: Bachelor Years: from 2009.09 to 2013.07
รางวัลหรือทุนการศึกษา	2017.10 First Prize of Postgraduate Study Scholarship 2018.10 First Prize of Postgraduate Study Scholarship 2019.10 First Prize of Postgraduate Study Scholarship